Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia quadripertia. Teil II. De deo, de ultimo fine hominis - Cod. Ettenheim-Münster 146

Mugg, B.

[S.l.], 1665

Secundae partis theologica scolastica

urn:nbn:de:bsz:31-118146

Visual Library

2da Partis Theol. scolast.

Tomus 1mus

De Vltimo Fine Hois, deq; actib. humanis ad eũ deducentibus, et ab eodem abducentibus, et de hũorum actuum Principys intrinsecis in Genere.

Materia istiq; necessaria, et Vtilissima multq; n. commendare superflua esset, ipsa n. per Experiã docebit, magnum fructum Sumpturos mãa prosse perpecta sit Sapientes, sed ad primarios cuiusq; Conscientiq; Regendas, tũ ad diversos pariter Viuendos, et errantes Homines, et deo ductori, et fini ultimo restituendos, quorum Sanctissima nobis cura demandanda.

Etsi n. et Philosophia Moralis circa eadem Humana versatur, nec ab ea omnino possimus in hac ipsa mea opusculum, nec ab ea omnino possimus in hac ipsa mea opusculum, Theology tũ Philosophiq; ea dispari ratione et Methodo, eleganti, ac moralis Philosophia eq solum auctoritate procedit, et ferè mera circa principia cuiq;

Distinctio Theologiæ, ab hac Philosophia, et de qua Sumpta agitur.

aut familiae aut Civitatis bonum, dumtaxat n. praecipue
in particularib. casib. elucidandis occupari, et gb. talium
familiar cognitio deberet: Theology n. Scol. in hac sua
morali considerat quam et vale bonum, seu Deum ut finem
supernatum, atq; sub notione supernat. Revelatae dia-
tes in eo a Philo morali differt, et ing. descendit ad
particulares casus, semotoq; ab consueto ordine procedendi
Ratio magis coes, et velut disertis, et gb. tient particulares quaestio-
nes.
casus minus decidendi relinquendo, sporadice a hoc a
sumpta.

Tract. Primus.

De Ultimo Fine Rationalis Creaturae.

Rationalis creat. propia ora humanorum actuum jud. et Regulam
est Finis, q. coderes humanorum actuum caus determinat, et quodamodo applicat ad Causandum nec n. effs. ca. qd.
efficeret, nisi intenderet fine alicuius, ideo antq. ad hos operandos
Volleriis accedamus jo. loco disserendum de ipso primo fine
hos, et ultimo, q. Beatitudine supreata, ut n. sortiende magis
ac inservisse, et in sua Doctrina Moali, ac Volleriis. Ad
ning. urgia egrediamur, diuidemus hunc Tract. in 3. sections,
in quarum ja. agetur de ultimo fine hos, in Coi, abstrahendo ab:

in quo plicularis consistit Beatitudo. In 2. a. de eodem in particulari, hoc est de Beatitudine. In 3tia de illis, quæ ad Beatitudinem consequuntur.

Sectio Prima

De Vltimo fine Hominis in comuni.

Quæstio prima.

Vtrum conueniat hoi agere pp finem?

Videtur ja, cum S. Th. h. a. 1. in Corp. Boies dupliciter agit, scilicet agere, aliis liberas, et ad utrum pte indiferentes, alias indeliberatas, cum necessitate, et hæc sola illa, quæ cum libertate fiunt, propriè dicuntur actiones humanæ, scilicet ex, ut pmo motu primo primi, aut odio proueniens tradem, potiu, dicuntur actiones, quæ humanæ sunt. Hoies autem sunt hubilia ad sui modum, ac modus operandi proprius hois, in quantum homo, est ut deliberate et libere agat.

Hoies quotidiana agere ccdit actiones.

Actiones humanæ quæ propriè dicuntur.

Hoies autem sunt hubilia ad sui modum.

Ho et brutum agunt pp finem.

Item ex eod. S. Th. a. 2. Bruta agunt pp finem naatu, Boies fratrio patet ex Phia.

Concus. ja Ho propriè perfectè agit pp finem.

Iunider ep Phil. 1.28: Inclinamicor mem ad quod Justifi-
cationem tuam per Petri j. Petri i. Retinentes finem fidei pro
salute animarum. Ratio: et ex ipsa operis et tui à se ipso moty, probatur.
per finem, sufficit ex parte Illius Cognitio finis et mediorum,
hac propositione, quia in se habet Media et finis, et ex parte
voluntis Intentio finis, et voluntio mediorum ex Intentione
finis prognata, atq ho Illu, liberoq arbitrio praeditq, q
quis Illu habet, per finem Media, et eorum particione cognoscere;
quis u. liberum arbitrium habet per eligere media ad illum
finem deducentia.

Conclus. 2a. Ont Actus humani sunt proprie per finem.
ita S. Th. h. a. j. in Corp. cum coniore: Ratio est: Ordo probatur.
Sua, l versatur circa media, l directe circa ipsum finem,
atq ita opacus circa media, q circa finem Propriè per finem ex
maior patet Induct. et admittitur ab omnib. minor de opacib.
versantib. circa media patet ex Conclus. precedente,
ides u. quia nulla media qua tulit finem, adeoq nulla
Media per finem. De opacib. u. circa probatur.
ipsum finem versantib. probatur, et declarar. Ratio alia
volendi q Circula Dubitatur, et duplex; una
Repressiva, et velut extrinseca rei voluta, quo pacto
sanitas et ratio volendi medicina: altera deoblata, et
intrinseca, consistit in naali, et intrinseca conveniencia

rei volitæ cum sibi appetente, quia hæc appetitio ipsa sem-
tet: Q. nolumus propter intrinsecam rationem volendi, dicimus
velle propter id ante et cognitum, et amatum, quia n. propter bonum
medicinæ appetit sanitatem et cognoscit sanitatem, et illam multum ex-
sibi convenientem, et delectabilem, quæ velit medicinam,
at Q. nolumus propter intrinsecam et absolutam rationem vo-
lendi illa dicimus velle propter finem, n. quem ante amatum,
sed tum id ante cognitum, et sic appetitum tamen nobis con-
venientem propter sua intrinseca bonitatem, cognitam quam
ante ipsi intellectui, n. tum primo appetitum: na ipsa et
bonitas, et convenientia ubi cognita, voluntas mox ad sui
amorem, et dilectionem, et consequenter tunc dilectio fit
propriè ex caritate finis adeoque propter finem. Q. n. solum de
illis et operibus humanis circa media versantes propter
ipsum propter finem, sed etiam, qb. directe nolumus finem, atque
etiam ipsa dilectio finis, Q. tertio secundo modo agendum propter
finem, quis sit proprius, et tertius tertio modo, quæ pulchra,
et notat Alphonsus Curiel h. a. pr. ~~et paralogizat~~.

Tertius. Ita hoc et operationes ipsæ propter
propter finem sit, probabiliter sufficit eam promanare
sep. ipsa ab hominis et voluntatis, et id sit libera.
Probatur: Immediata vero ratio propter quam operationes
propter aliquem propter finem, n. videlicet, quia agens liberum sit,
Nisi q. n. solum finem cognoscat finem, et media, ac eorum

proportione, sicut ea quæ sunt ad aliud ordinata, et propter aliud
imperfecta, ut S. Th. a. 2. in C. reddens rationem, cur Beata
Virgo dicatur esse et propriè propter finem, ut ait, ea ut ad libera, sic
ipsa ut cognoscere scilicet finem et media, ait.

Dices. S. Th. eod. loco expressè ait: Illa, quæ sunt ut
movere se ipsa ad finem, ut habent dominium suorum actuum,
et liberum arbitrium, et multa talia libertatem ad faciendum
et agendum propter finem propriè.

Respondeo. S. Th. hoc tract. duas ejusdem actus liberas quarum
scil. habent dominium ad propriè propter finem, quarum est, ut
ait dicit ad illas ad, quæ sicut ipsa ejusdemmodi velit de ipsis solis
quibus loq. S. Th. quarum habent dominium, cujusmodi potest
de dominio sibi in eo quæ facta vel varia pertinent, quæ
adventitia illud habent, ut de dominio, et voluntario in liber
tate sibi.

R. 2do S. Th. loq. de actib. qb. ho viator in suum finem
tendit, cum agens, quæ actus illi libera sunt et sua.

Concl. 4ta Nulli actus, quos ad libertatem adventitia
voluntarii ut propriè propter finem. Ita Cajet. Ratio potest ex
dicti, ut propriè aliquis propter finem fiat, necesse est, ut ipse
cognoscat finem, et eius convenientiam, et ut ubi
ad adventitia ratio, ibi ad cognoscit finis propter, quia ho
propter dispositione sapiens est ordinatus ipsa rationis,

ita ad nullam operem Rationis, nec per modum, nec per potentiam operari potest, nihil ita proprie per finem agere, cum se habet ad finem quoad actum. Ab ut. ille qui tamen deficiunt usu Rationis quoad libertatem, adeoque tamen habent potentiam, qui tamen modum, impedit ab usu Rationis, but does not agere per finem, tamen peccata nonnulla, quia licet id ob defectum libertatis non maneant, nec peccare possit, tamen operatur contra, eiusmodi homines v.g. epileptici sanitatem, eiusque obtinendae causa sumere Medicinam, et interrogatos, cur ea sumant, rationem reddere, per tentem: Quia frater unus ordinavit ad aliud et propterea non frater cognoscunt proportionem medicinae cum fine, tamen ideo quod penitus deficiunt usu Rationis.

Conclusio 5ta Res rationalis et irrationalis naturaliter agunt, ut proprie agant, alias proprium solum Rationalis agere proprie et per se, et tamen ipsa moveat, per finem. ita S. Th. h. cum Cor. Prima Pars Assertionis est affirmatio in positiva contra quos. Rationales. 2da Pars est contra quosdam Rationalistas in Philosophia naturali: et probatur: nam res inanimata cum fine eo ipso cognoscant, ita patet ipsas non per se nosse suum finem, Ratio a. Rationis est, et cognoscant finem matutinum, adeoque efficiunt agunt per finem quodam modo, Ergo v.g. ex tendunt finem, et Medicina, eorum proportionem ad coordinationem finem cognoscunt, cum huiusmodi cognitio nervis regrad apprehensione et indicium Rationis, cuius Brutum est incapacia, conveniens illi, 2 Pet. 2. Velut irrationabilia pecora per ideo ej

probatio.

potij in finem, q̃ ꝓ fine agere capunda ꝓ. Ex his dictis
praefatis conclusione ex definitis ad ordinem fit et operib. beatorum
tũ liberis, tũ necessij ꝓ ultimo, quos in solo libere agerent et quib.
ꝓ fine propinq, nec in hoc vita elicerentur, neq; n. agere ꝓ fine, dyclex est opus
solum ad operis ꝓ consecutionem finis, sed et ꝓ ipso bonitatem finis
ex propria directione intentam, et proinde sua obtentus fit in
finis, sed primum obtinendo, deinde ꝓ opus finis ꝓ eius bonitatem intentam,
et consequendo propriè ꝓ fine. Ad 2do Actus Amoris beatifici
intrinsece et ad ꝓ fine propriè, modo n. proprius agendi ꝓ
fine tũ consistit solũ in libertate, sed in libertate, et in effectu voluntario
cum adoratione Dei, sed hoc beatificum licet tũ sit libertas, tũ ad effectum
et intrinsece voluntarius tũ a Voluntate elicitus, et ex praecedenti cognitione
Dei orta praedam ad Deum actum, et hunc Deum necessario comitatur.

Sed. Esse n. actu Visionis beatificae quae antecedit ꝓ actu
Voluntis, tũ ad propriè ꝓ fine, ex quo antecedens finis intentione, tũ ad
ꝓ fine; quia n. Visio supponit actum Voluntis, adeo ut ad volita, et
in Deum relata, sit ad propriè ꝓ fine. Secunda.
Visio et Amor beatificus ut sunt propriè ꝓ fine, sic et debent ꝓ
fine dici actus humani? Quod quaestio de meliori modo loquendi,
de quo ad multum laborandum, illud solum adnotandum ad id, ut
aliqua opus dicatur humanum, tũ sive sola operis perfectione, quandoquidem vi,
tiosi actus sint imperfectissimi, cum tũ sint humani et moralis, nec ad
eundem sufficiens perfectio adventitia nisi simul adsit libertas agendi,
quod de eiusmodi appellari, sicut n. modus agendi cum determinatione
ad unum, ad genus naturae modus, ita modus agendi cum libertate, et indifferentia, de
proprius ratio humana, quia tũ, ut beatifica visio et amor propriè ꝓ fine
dicuntur humani, sed beatifici.

Quæstio 2da.

Vtrum detur aliquis Finis Vltimus Hominib. aliisq; Creaturis communis?

Finis ultimus quid? Ad hanc pro hac, et seq. qq. Dicendum ea, quæ circa finem ultimum negative tradit, et circa ultimum affirmative, sed positive.

Finis ult. negative, quatenus dicitur Vltimus dr, et, quatenus referitur in aliquem eidem ulteriorem finem, ad ipsum tanquam finem alias omnes nequaquam referuntur. Finis ultimus positive, quatenus finis ultimus simpliciter appellatur, quatenus referitur ad aliquem ulteriorem, ita et omnes alia ad ipsum referuntur. Ejusdem

Distinguendum ea, circa finem ultimum, sed negativum, seu affirmativum, quia ea nata sua talis est, et circa eam, quatenus ab ultimus ex accidentaria intentione hominis. Finis ex nata Vltimus est ille, quem Deus constituit ex intentione creatoris, tanquam Auctoris Naturæ. Finis ultimus ex accidentaria intentione hominis est, quem sibi homo, tanquam Vsum liberum, pro deliberatu suo se proponere. Ejusdem distinguendum circa finem ultimum abstracte sumptum, et circa finem ultimum concrete accepto, abstracte sumptum quo sumo bono plenissime appellatur, sed pro summa felicitate pro

Finis ultimus abstracte sumptus.

sentiendo a mea in qua [illegible] Beatitudine in hoc quicunque tandem inveniatur, sed in Deo, sed in Creatura, sed in homine.

rib. nec alio quoad. concrete sumitur pro ipsa Maa sue in
qua d bonitatis suprema, ij vere habet applicari intendentis
ultimus finis. Deinde finis appellant alij finem ultimum
obtinuit frabr: posteriorem dicunt finem obtinuit maabr accepit.
Ad pro 2. h. adum quod, ex ort oiu sunt libera
aut fiant quod ultimus finis, hoc n. infra examinabitur, ps
ipsis d utrum in primis ors sunt, ipsisque ij in agendo finem ultimum
intendant, quod ultimus aliquo finis operantis: dia utrum ad creatura
sunt expectantes in eodem fine ultimo, cum sint conveniant ij de
d, utrum sint irrationabilis finis ultimus ita ipsis d sunt?

Oppos. ja. ad 1, ipsa Maa sua ad aliquem finem ultimum
ex vga sua, ipsaq; intentione et constitutione creatoris, quod
quo ro creatus d. Hoc conclusio d et fide sumitur ex illo Cor. 9.
sic currite, ut comprehendatis. et c. ij. oia in gloriam Dei facite.
ex qd. alijs S. Scriptr. loci possim contendere, ed aliqd, q tu absolute
et simpliciter ultimum ab hoc in oib. finis oib. sic expetri debeat, ut
illud alijs oib. anteferat, aliqd oia (virtutes, frabr ad ipsum
referant.

Dices. finis, et bonum in genere identificantur, sicut res, et
ratio rei intrinseca, atq; bonum addit ultimum, ya bonum d diffu-
sivum sui, consequens bonum à bono diffusivum, oriundum, et vere
bonum sit, ab eius se diffundere, seu producere aliud bonum,
et ita ibit in infinitum, q ab in finitum ibit in infinitum, et proinde
n dabit finis ultimus nec nag. attingi.

Ad Esto d detur finis ultimus in processu retrogrado,

cui procedit a fine finito et hæc sua ultima, ad finis propinquio
res, et sic fiet, vt Deus, qui est ultimus finis finitus, aliaque et
alia bona in infinitum conderet, quorum tali et nata, ut ea
ordinarent in Deum, tuque in ultimum finem finitum, Neque tamen
dari ultimum finem in processu naturali finitorum primis et remotiores,
sive a finito secundum ad fines propriis intentos, sicut in
numeris non procedunt in infinitum versus unitem, a qua ors
oriuntur quantumlibet sit processus in infinitum ab unitate proce
dendo versus multitudinem.

Ratio 2da. Quantumvis a summo bono versus bona participantia
procedendo, procedi ad infinitum possit, tamen de facto tali
processus non datur, quia Deus ora disposuit in numero, pondere,
et mensura. Sap. 11. Neque ad hæc boni stilles, aut
diffundi, seu inclinari tum, ac prorupere ad diffusionem sui.

Conclus. 2da. Ors noies conveniunt in ultimo fine absta
cle, fide accepto, ita S. Tho. A. 7. in O. summitas et ipso S. Aug.
l. 13. de Trinit. Pro verissimo, certissimo, potissimo beatitudi
ne ors noies velle. Hæc est summa completaque perfectio sua
vera felicitas, appetunt ors, et ultimum finem prætendunt
in summa, completaque bono, in suprema felicitate.

Concl. 3a. Non ors noies conveniunt in ultimo fine, con
crete, quatenus spectato, loquendo de fine quod ho sibi ipsi constituit,
quod sunt ita, et ex constitutione Creatoris, quod ho, ita S. Th.
citatus, et Ed. Z. Hæc est, sed sicut certissimum est finem ultimum ab
authore rei constitutum, et unicum respectum omnis boni, sic experientia certissima

est, illud, quod voluit sibi ipsis proponunt, ad multiplicat, alij in ipsa in
divitijs, alij in voluptatibus, alij in virtutib. constituunt, prout cuiq; libet,
lube, et volte, ut ex Philo palet. i Eth. 4. et 5. Aug. 19. de Civitate Dei. c. 1.

Conclusio 4ta. 6ta Creature conveniunt aliquo modo in aliquo
ultimo fine finito, abstracte, et in ordine finito, ad hoc. Sta S.
Th. a. 8. cum ord: Ratio d: et irrationalia animalia, imo et inanima,
licet hoc ipsum, quod appetunt, quasdam appetitum non sunt, quorum ordinato
quod appetunt appetitu, elicito, innato, sed solicitante intuentis
boni sui, quod dicitur ultimo, abstracte, et in ordine.

Conclus. 5ta In ultimo fine, et mediis finito, particulari
vero, omnes creature, ad hoc conveniunt, ad id conveniunt in
fine ultimo particulari falso et ab oib. quod statuto: Ratio id
est d: Omnis finis mediis omnis dicitur, Prov. 16. Omnis creaturarum
finis est, ita ut ipsa quod omnis finis omnis d Dny, Prov. 16.
Omnes creature omnes sibi sunt subordinate, vid: inanimata plantis,
plante bruti, bruta hom. et ad finem ultimum omnium rerum,
sit oib. Dominib. omnis, et omnes omnes creature sunt subordinate.
Ratio 2da d: Irrationales creature in appetitione
et intentione ultimi finis mediis errare non possunt, et quod ab
huiusmodi ratione dirigunt, et moveant in fine ultimum.

Conclusio 6ta Omnes creature Irrationales conveniant
ad hoc in ultimo fine cuiq; in re quod ultimum finis vero,
finito, mediis accepto, in ipsa proprio, atq; non conveniunt
in ultimo fine quod, i. in adeptione ultimi finis. Sta S. Th. a. 8
huiusmodi S. Aug. C. 82 q. q. 4.

Ad 3: Ho tendit in ultimum finem sibi et Deum attingendo, Creaturae n. hoie inferiores tendunt in Deum tanquam ultimum finem, tanquam aliquid ad illis accomodo, iuxta capacitatem suam, gaudendo et consequendo, Ipsendo tanquam, vegetando, et sic porro, ad an pot attingere Deum in genere, sicut Ho per cognitionem et amorem.

Quæst. 3ia

Vtrum unius hois possint esse plures fines Vltimi?

Sensus, Vtrum idem Ho simul in una eadem opere in diversis exercitiis intendere potest 2 fines ultimos, ad a. utrum suscipere finem vt hodie unum, cras alium? Hoc n. constat fieri posse, vt ho hodie per peccando sibi constituere finem ultimum aversa Deum et cras per conversionem sibi Deum constituere ultimum finem.

Vtrum pot. questione hac et fine ultimo vero malitiosa. Nec enim a Deo Creatore defuitto hunc n. id constat eo unico, sed ultimo fine mali talis quod ipse operis ho per errore vincey aut per malitiam per libertatem arbitrii pot intendere in suis opib.

Nihil dat. Duos fines ultimos concrete et Mentes spectatos et op. Quia, an est Ho pl in opere pot intendere? Ad pratis omnibus dictis Ad dictos totales, aut et ab diuinis fratis; mentes pluralis dicti cessent quod due vel res apprehendunt ab opante, tunc agitur ad una integranda totale,

lem solicitem, quando neutra seorsim per se adeoque
appetibile sufficiat. Verum a. conjunctim et altera ab altera dep.
Deum sufficiat, ut si et Ethnicis et quibusdam summum solicitate
integrare et volupte et honore. Quod totaliter Dei contur
ya 2 res appetendum ab opante tiq. per se singula seorsim apta
sufficiendi ad plene satiandum appetitum.

Atqui sic duplicitate per illy utrum idem ho 2 finem totaliter
Dnatur sl. posit intendere una no copulative sta et utrumq
velit corpsq et tm quantlibet alterum unicum sibi sufficientem
et utrumq; recum ad plenam beatitudinem: altera sua disjunctive
sta et ut velit utrumq corpsq si altum tm tng seorsim
vagueq, p se equalem sufficientem ad satiandum appetitum.

Atqui 4 ex Vasq. disp. 5. Cons. 3. cost. Cat. Cum de controver
sia an volite sua post conspectum plures ultimi fines, ad eos perve
ni et fine Cui si sole Gortali, si de fine ultimo cuius
gra, si Obiectum hoc 3 de fine 4 bonum dig amabile grae sui
an possit sta amari plura bona et gliset corum haat rosen
ultimum finem ari Hidery.

Conclus. 1a Non ps ho 2 finem ultimum totaliter distinctos
sl copulative intendere. Sta D. Thomas 2 d. Impossibile est
aliquem unum finem l indicari sufficientem et utrumq verum
fin. duo necessarii sufficit neq applet appetitum.

Conclus. 2da Non ps ho 2 duos ultimos fines totaliter distinctos
disjunctive intendere simul disjunctive sta nim: ut velit hoc

hunc illum ac si alterutri forsan sufficeret. Ratio 3: Nemo finis forsan explet capacitatem et appetitum hominis, quemadmodum et per se stabilitur et adequatus finis ultimus ed. Seq. patet ex Ratione ultimi finis adequati et totalis omnes potestatis ex eo quod appetens indicet ubrumque forsan ad appetibilem sibi convenientem ac proinde hoc ipso quod duntaxat unum respiat appetitus eiusdem satisfieri plene atque illi capacitas exhaurietur. Confirmatur: hoc ipso quod uni duo fines utique duo appetibilia sibi ingerendo eorum unum includatur in altero ut totalis ultimus forsan solitare appetitum. Hic n. et fertur ad alterum.

Conclus. 3ia Probabilioris nec duos fines ultimos totalis eidem homini solum et 3 et totalis distinctos posse simul distinctione intendere quod si ipse absolute potest diuitias ed finem ultimum ut vidit quae ultimatio intendere forsan et consequentiae duri et argenti. Ratio 3 talis homo diuitias habet in auro videt se hac capacitatem ad diuitias habendas in argento et consequenter est id appetere quod ei appetitus ad plene satiatus per consecutionem diuitiarum in aliis.

Conclus. 4ta Ho potest simul intendere duos ultimos fines naturalis et moralis dictos ita S. Th. h. ad 3. Ratio 3: potest fieri ut aliquis erronee iudicet bonum suo appetitui applicatum totalem sufficiens ad quae requiri in una aliqua re simplici sic in aggregato duarum tantum plurium rerum ita ut in qualibet forsan situm aliqua pars illius boni, in dib. autem collectiue sit totum illud bonum quod indeed potest fieri ut talis

ex procedente hoc modo intendit et opet, si copulative per
Deus illas res tria per duos fines naturae et partialis solus Deus
et ad unum integrum totalem finem constituendum concurrentes.
Dici: si copulative, non est disjunctive: sic in n. duos fines
totales distinctive intendit, quod plane fuitare appetitum
nullo modo poterit finis totalis sensim ab altero fine partiali
sistere et consequenter ultimo intendo.

Dices 3°. Cotidie 3 est 3 mortale peccat constituit finem ultimum
in Creatura; ergo 3 plura peccata desa mortalia simultatis constituit
finem suum ultimum in pluribus desiderijs Creaturis et consequenter intendit
plures fines ultimos integros, quibus Deus fidem in unaquaque
peccato mort. ponitur se ad ultimo fine vero et non convertit
se ad ultimum finem falsum ergo in confirmando, 3 mortale peccans
magis diligit Creaturam quam Creatorem, et consequenter desertis Creatore
tria ultimos fines vero constituit sibi finem ultimum in ea creatura ad
quam convertitur unpa illud Matth. 3°. Ini Deum Rahab plus quam me,
ad 3 ne digny. Joan. 12. Dilexerunt gloriam hominum magis ab.

R. 3°. Ennego si desa peccata mort. committit non intendere singula
oda eorum tria plures fines partiales Deus et tria totalis distinctos
(ut alij dicunt), nec si intendere plures fines partiales non integros et adequatos
R. ad 3 mort. peccat non constituere ordinare sibi ultimum finem
in Creatura directe et frontis, et qua intentione non conclusiones tequum
regis n. sedusa Tyranis indicat Creaturam et illa plane fuitare appetitum

deoq; ad summum bonum sunt nec ab finito et approprio illud diligit
tng; sibi sufficiente quare nullatenus peccare possit nullatenus et
interpretative ab finis ultimus constituere in bono creato quod sed
Deum summum verum; felicitem, adeoq; nemo ultimus finis quod
creatus bonum deserens Deiq; amicitiam abrumpens contineat
in illo ac creatura deserere creatori atq; alius ultimus finis, des
Finis vero ultimus oppositus sibi neque impedient consequendum
vero ultimi finis.

R. Ziegler Posito q. ps. ex ignorantia l. aliqua alio nos induci
creaturam plane ad satisfactorum capacitatem inquantum voluis
ac proinde gratia et directe in aliquo puto creaturam
sibi ultimum finem constituat, tunc dico si illaq; alia sit pecca com,
mittat q. in istis creaturis se habebunt ut finis ultimus sic
ut media l. ut finis propinq.

Dices. 2do Et si q. plura peccata mort. successive committat
non sit plures finis ultimos nam pictoris voluntas hodie manet
adhuc conversa ad obum alicui heri commissi. ergo ut respic
cit q. si hodie nonum mortale committat habebit finem ultimum
finem tunc non dicit plura mortalia.

R. In pictore non esse durare actualem intentionem et conver,
sionem voluntis ad obum habitualem autem conversio quod habi,
tualem culpam et reatum, cum qua habitualis conversione seu
intentione q. se longendo non requiratur actualis intentio
alterius finis ultimi et qua actuali intentione h. peccat.

Dices: Ergo Justus peccans venialiter non pro ultimo fine Deum a quo se ipsum averttit et aversionem tu ipsa pena ven. convertit ad Creaturam et in illa suum finem ultimum constituit, nec a. quam nisi servitute referat et pena veniale ad Deum; Ergo Justus venialiter peccans non habet finem ultimum.

Et Cum Vazq. Venialiter peccantem constituere in bono creato finem ultimum non fruitive et exprese, ut constat, nec virtualiter aut interpretative, ut bonum, ad quod contendit, nec efficit illi res, nec quod illum efficit Deum id est venialiter peccans in bono creato finem ultimum negative qua bonum illud creatum non refert ad ulteriorem finem nec in illud ad via alia tendit et sic ad quod nullus dat in ordine ad Deum qua ad Deum alius ad quem, nec intendit. Hanc ipsa Responsione alij aliter tradunt. Finem petit Venialiter ed ultimum regum opus justitiae petit da. ed ultimum finem operatur peccantis.

Quæst. 4ta.

Utrum Homo, omnia propter Ultimum finem velit, quæcunque vult?

Ad id quæst. prædere de actib. nere propter finem, et de fine tu finale, abstracte considerato quod ~~Deum~~ plenitudine boni adeoque summum est bonum et carentia omnis mali sub hac ratione appreharsam tum mali concrete accepto sunt falso vno. ergo re illa in qua talis plenitudo copiaque est

sive ex ipsamet.

Ratio 2da. Actus appetitus huius 2i modi fieri per ultimum finem non ex sed ex ratione sua quia non opus quia ratio tendit in ultimum finem absq; ordinatione et directione operantis alterius modi ex intentione et directione ipsius operantis actuali sive virtuali simplicite.

Conclus. 1ma. Ho oia quæ nulla, nulla aliquo modo per ultimum finem ita Vasq. et alij contra Rao. Cum Doctores Doctoris Theologi probat sententiam ex D. Th. h. 5 et Ali ex 1o Eth. c. 1. asserant oia quæ appetuntur appeti per ultimum finem id aliquo modo tandem verum esse altera quia unanimi Dd consensu asserata id pene non prima facie cersendum videt. Imo nec ipse Scotus Conclusione sic proposita negaret ut Vasq. ait.

Conclus. 2da. Ho oia quæ nulla minimum virtuate ex intentione sua operantis nulla per ultimum finem fratres sunt ita D. Th. h. et Vasq. ex S. Aug. l. 13 de Civit. c. 1. et Tract. et Epicur. et Stoicis ubi c. 3. sic ait: Sic bonum id quod bonum est et beatum sit: et quia malum id est, nisi in se beatum id non sperarent. Ho 2da. Ho

Rao. oia quæ nulla et minimum virtuate ex intentione sua nulla quæ et alia bonitatem habent et aliquo malo carent: consequitur quæ partes quam integrantes sit finis Ultimi

Et hæc ratio quia nulla, ea per quæ finis ultimus nullus non nolle
alia integrantem ultimi finis sed aliud quia in plenitudine
se non quia totum integrum velle, et per totum integrum
velle ipsum etiam integrantem.

Objectio 1ª Finis est ut appetatur Regnum ultimum
finis sed quia mors est ratio appetendi integrantem fratrem
ultimum finis Ergo consequitur ratio appetendi ne privetur
etiam per ultimum finis statim sumptum.

R. Ut talia non appetantur tunc ea non ipsa integrantia fratrem
sed ultimum sed ex intentione quantis appetuntur et quia
finis ultimus integrantia fratrem finis ultimus consequitur talia et appetuntur
per finem ultimum fratrem sumptum.

Objectio 2ª Ultimus finis fratrum sit alia bonum Ergo
merita beatitudinis non sunt appetibilia, utilia non quia
admittunt ipsa quia indirecta sed ipsa etiam
appetuntur quia per finem ultimum fratrem sumptum non sunt omnia
velle aliquid.

R. Hanc obiectionem nore finis ultimus fratrum sumptum beatitudine
abstracte sumptam illigere velitem Logicam
aut Metaphysicam beatitudinis cum ipsa sub ratione specifica
et indirecta bona totum velen tamen bonis Ergo
sicut participantia, ac proinde dico obiectionem non esse adeo: ne
in proposito nos illigamus nore finis ultimus fratrum sumptum abstracte sumptum
utilitatem ipsam physicam sumptam arithmeticam hoc est aggregationem

orgbonz in indemendo et a motione per Mala indemendy
huy boni integralis totius l quasi integralis ptes inte
grantes sed indemedia dumsem simpla bona principa
lia alij. Ind n ~~ne~~ dem totius boni aggregatum quare
finis ultimus gratia simpliciter a se et per se appetibilis qa
d beatitudo indimidiata simpla licet sub aggregatione
p ptis sub conceptu confuso p modum indiuidui vagi.

Conclusio 2ia Non e necesse ut ho dia q unicus, vel
per ultimum finem fratem actuatio intentum, ita Scotus
Ockam Caiet. et alij. Rasio sue appetere non ita
appetere aliqua bona particularia ut cibum potum vel
coniugium et delicate in coi sitio et delicate aliqua particulari
q ly de sanie et voluptate poty alterum q uty ad 4.
~~ly~~ licitas totaliter appetitu sitiam et tua n appetere
per finem ultimum fratem actuatio intentum

Concluso 4ta Finis ultimus ab iberi dolis in ore primum
respectu ad usum rationis n necessario est per finem
ultimum fratem actuatio intentum Rasio 1a. Experientia
constat 3 ons quarum cum primum principium ad usum
rationis appresse cogitare et appetere ultimum quod fratem
simpliciter intentum. 2do Si qua necessitas foret ut
primum ab appresse fieret per ultimum finem ea
necessitas prouenieret l ex parte Dei q cognoscit
l ex parte voluntis ad volendum 3 primum quia Deus id pri
oleuspere particulare bonum sanitatis vel q appetesch et

formalis Dei secundum se in Di. ut secundum se ya bonum
particulare, ya in se bonum est et sufficiens ad nondum
volendum et terminandum actum eius absq; precedente apprehensa
intentione finis ultimi. Quare si hoc praetermittatur
ait Sp. Sanctus Dei prius secundum particulare bonum et illud
prius appetere quam expresse et actualiter appetat ultimum finem
in communi.

Objicitur 1o. Ex hac Conclus. sequitur 2o nos id facere liberum
hoc est multos et alios, vid. omnes illos, quos experiet an actualem
intentionem ultimi finis fralis, nec actualem nec virtualem
habere intentionem ipsi ultimum finem fralem. Consequens est con-
tra Conclus. 2d. Ergo. Seq. quoad actualem intentionem per se
patet: quoad virtualem probo. Nulla virtualis intentio
finis ultimi dari potest in rebus suis ubi id praecessit actualis
intentio ultimi finis, hoc est an primum actum, nec an alios
actualem intentionem praecedentes actus potuit processisse
actualis intentio finis ultimi ubi ex terminis patet. Ergo.

R. Virtualem simpliciter intentionem duobus modis accipi potest
ut alicuius actualis intentio ultimi finis praesentis ex eius in aliqua
ut subsequens opus consecutur in ultimum finem referri. Ut Propheta
ex zelo et amore in Deum D. Virginis ait Deum deporo
amare vere in eis potest in amore actuali existet de Deum amore
tu solum Peccatum contortum referre in Deum, ob
praecedens actuale praeceptum quotiens amore consecutus magnum actu
et virtualem dicuntur illud propositum ex explicat nec implicat

[illegible] contrarium actu retractetur. Ergo modus ut aequatur
[illegible] virtutis ut quod ultimum quod est quod est circa bonum
particulare tum circa idem obiectum ultimum tum quod
et aequat. Et a bono particulare homo conquiescit ad quod
cessat conducere quod integrandum consummatum bonum adeoque
ad id quod est et prae praetendit ad beatitudinem. Sic patet quod
Integrans beatitudinem in eo est quod id bonum [illegible] ultimum
sumpsit quod appetitus particularis est aeternum explicate et un
[illegible] ergo quod ultimum [illegible] abstractio accepitur.

Jam ipsum ad obiectionem. Licet autem illud quod quod
ultimum quod virtuatur [illegible] quod notionem virtutis habe
bitur quod virtuatur [illegible] ultimum quod [illegible] sumpsit
notionem. Sunt quia id hanc quod notionis virtu
lis intentionem significant adeoque absolute concedunt nec
fratres nec virtutem aliquos actus suos fieri quod fit ultimum
Et ad rem a nobis dissertat. Sed nobis [illegible] Deum
noli laborandum.

DIES 2do. Sicut [illegible] Conclusio ad Papam ne se ita
[illegible] quod ultimum [illegible] Conclusionem nisi
[illegible] Ecclesiae Romanae [illegible] nec intentio finis proximi
nisi [illegible] intentione finis ultimi. Et consequenter [illegible]
[illegible] virtutem particulare bonum nisi [illegible] actus
[illegible] bonum vel [illegible] beatitudinis in eo.

R. Negando Ma. primam, quia Conclusio [illegible] cognoscitur nisi ad
Papam [illegible] finis proprii particulare bonum [illegible] ultimum

fuit ab eo quod sanctus Petrus fecit si compassem quantitatis cum
Conclusione eius, propter et fuit primum regum fuit Ultimus, ens
tuere velut dicere et Rupia et Conclusione sanctum sicut
fuit et quod mutatus ad finem fuit a regendabilis. Conclusio
ad dari nisi Christus. Quia per Electro Mercy, quare dicit ad dari
nisi Emptor intentione fuit.

Concilias. 3. Sta Ho. q. mult, ad ora mult ex Intentione sua operatur
Ore virtutis quem quod ultimum fuit mutatum verum hoc to quod
Deum Sta Marg. h. Dig. 6. c. 3. cap. eligunt Thom. Rad ad ea
nemo dicit enim fuit Iuramen quod Deus, Ministros Patrocinari quod
Deus, non nec quod Legati ou quod Deus an quod concludendum ab
ueritatem Deus fuit nec respondebunt ad mundo nisi extreme sapidi
Ex ne primatus quem tales talia volunt quod fuit ultimum verum mutatus quod Deus.
Ad. Ut dicit et fuit mutatus ad primum ne dicit verum et fuit Mutatus falsus
regis necesse et Idolatria fuit fuit ultimum potest in Idolo via quod mutatus
Iubatus Deum quod Idolum fuit.
Objectio 15 Ca Chronic. Beatitudo finis efficiens et Dey destificant
Ex mult ora quod beatitudine finem quod ultimum fuit finis finitus
is mult via Dei.
Ex Beatitudo efficiens finis quia se destificam quem sic Deus, si finis
in Ilm sic distinguit ita et finis multi aliqui quod beatitudine inadequate
efficiens finis quantum id conclusum quod velut finis in fuit Ille
quod Deus si quod finem finem beatitudine efficiens quod falso altera
Ivere dicunt alterij.

Omnes desiderant participare Deitatem

Omnes quicunque volumus esse dicemur velle quod beatitudo, [illegible] quod [illegible] omnes ora pro nobis [illegible] participare beatitudinem et volumus et nos quicunque volumus dicemur velle quod Deus et quod ultimum ex via quodlibet pro nobis [illegible] participare divinitatem.

Ex Reg. Cors. Lib. Dignitatis, quia quicunque volumus dicemur velle quod beatitudinem quod ora pro nobis participare divinitatem in qua tres ples [illegible] [illegible] [illegible] participare beatitudinem, solus et alij alij quos potentior no [illegible] participare Deum [illegible] quas volumus.

S. Aug. l. 2. Conf. c. 6. et ad S. Thom. 1. p. q. 6. a. 1.

Conclusio 6ta ad 2 necessitatem hominis ora quia multi, nolit ex [illegible] [illegible] quod finem ultimum nolen. Verum [illegible] [illegible] [illegible] finem multi alium [illegible] pravae operes ad alia consequendum vel consequuntur eas obstant finem [illegible] [illegible] [illegible] pravum opp. [illegible] [illegible] finem ad illud finem ordinari actiones honestae et studiosae; quia finis Mentis [illegible] [illegible] honestum et justitia atque Creator [illegible] [illegible] actiones pravae ordinando.

Conclusio 7ma Omnes honestae et morales bonae actiones

et sua natura, et intentione operis videantur in ultimo fine
regulam verae et certae in Deum agendi nempe Ergo Dis honestis
et moralibus bonis quae per bonum honestum et consequens et medium
propter illa ordinatum ad consequendam veram illam consummatam
felicitatem in Deo petam sequendo bonum honestum sive ad conducit
ad illam finem obtinendum.

Conclusio 8ua Ipsi honesta et moralia bona Dei dependent
in Deo tanquam ultimum regulam sallem extrinseca et ex intentione
et directione operantis. Probat: Libere autem sallem sicut et voluntas
elicit actum bonum circa Deum quae sua ordinatur in Deum
et ad eius alia consecutione conferat, illa, licet ex propria natura et
Deo altius highacke carpatur quae sua dispiqua in Deo
ex vis, et actus illa accomodat convenienter tali obio honesto
et illud obiectum in nali sua quae sua relinquit nec per naturalem
naturam ad aliquem finem dirigit.

Conclus. qua Ipsi ad ora quod ea quae ultimum finem naturalem
affirmatam autem vero sallem sed nata opis sed nata
operantis et consequentes aliqua sua actio ad finem ultimum naturalem
affirmatione carere tamen attel ex veial. petis in Deum: non peta ver.
nec ex sua natura nec ex intentione operantis respicitur in Deum ut
finem ultimum, neque. nec plesbene et dicit Ipse venialiter peccare
cum tamen dei in mente et petam ingratum: potest etiam contra
Deum ultimum finem in solo in singulis facit opera quae ex sua natura
et ex intentione operantis aliqua pertinent ad eiusmodi finem ultimum gratum

Dices contra hoc quod omnia opera bonorum justorum referuntur factorum
vel operantur in Deum sicut in ultimum finem, maxime Deus
et res supra q. 2. rebellibus primo finem ultimum differ
mutatione qualitatis Deus dicitur esse id ad quod alia omnia
referuntur. Et sic dicit contrarietas filii Dei sit ultimus finis
omnes actus et veniales prorsus debebunt tandem aliquo modo
referri in Deum. Sed contra. et S. Th. 2. 2. q. 27. a. 10.
arte: Dicit quod veniale amittitur amari habitualiter quod Deus. q. in
tuetur.

Rotha id quod contra hoc quod non loco cit. dicitur illegitimum esse et
quod non referibilia quia non sua natura sed repugnant referri
in Deum aut ad eum finem quod sit ultimus finis et ita
repugnat ex sua natura nolle actus referre in Deum verum bonum a.
in Deum id quod aut aliud quaesitum sit ultimum falsum malum.
Sed S. Th. dicit quod verba illa esse difficilia, aut sen
sum ergo ad quaesitum ex se referatur in Deum, sed haec se
concomitant se in habitu gratiae, quia ho adhuc habitualiter
adhuc ordinatur ad Deum sicut finem ergo ex pro veniali
in statu actualem ordinationem ad Deum et ad ergo si gratia
retinet vide Varg. dis. 5. c. 2.

Sect. Secunda.

De Ultimo fine Hois in Particulari.

Finis vero ultimus in particulari ad ea ratione quia ergo beatitudo
est idem S. Thomas pot. q. de fine ultimo in corporalibus

aliquamque de beatitudine veri et quia consistit in quo consistit
de ratione hujusmodi id est. Dicit et obiectiue, id est re, in cuius consecutione
beatitudo vera sita est. Nec dicitur beatitudo obiectiua eo quod reddimur
beati habitu, sed ratione rei habitae istius obiecti. Sunt et ligna quae
quia tale obiectum dicitur quia opus de beatitudine fruitur utpote
quod ipsum habitum sed ratione rei habitae. Quia dicitur in
secundum id est de beatitudine obiectiua, non et formali.

Quæstio 1ma.

Vtrum

In vna aliqua re particulari vera beatitudo obiectiua consistat?

Conclusio prima Vera beatitudo obiectiua veri nec est
una res particularis creata, nec ens creatum aut creabile. Sic
tenet S. Th. 1. p. ens art. et 1 ffe. Suntque illi S. Aug.
in de Civit. c. 10. Et vita Carnis dicitur, sed beata vita non
Deus est, et quo dicunt SS. Scripturae Beatus populus cuius Dominus
Deus eius. Probatur primo facta inductione facta a S. Th. 1. p. ens art.
Probatur 2. ex conditionibus attributis de beatitudine obiectiua
requisitis ad beatitudinem obiectiua primo dicit ex aliquo finito unum ad
quod referri debeant omnia referibilia et id quod ad nil aliud
tendit ad finem in Eth. c. 2. et 7. 2do dicit ex aliquo finito
et non via bona non appellent in Eth. 7. 3tio dicit appellere eam
miseria et obiectum bonum adeo et se sufficiens ut sui possessione
reddat absolutam felicitatem ita ut nihil ulterius desideret

et ut bona conueniant bono creato &c. id primum ipsa ora
vietta referunt ad aliquem finem hoc ipso q. creant effectum et
finem habere. Non 2du ya de ku bonu creatu ab ia
creato longissime inferis id ipso ad tegentes ind oig bona. Non
zind ya et ob. creatu bonu et creabilem habitu appetitus ne
dum generaliter sicut Arg. 1 Cons. c. 3 Tempt. nos Deus ad te
et inquietum cor nostrum, donec requiescat in te.

Conclus. 2da Beatitudo obiua vera et solus bonum in
creatum Deus. Ha fides. Sanctis ex Psal. 102. Qui replet
in bonis desiderium tuum. Ratio: Soli bono increato conueniunt
predicte conditiones quidem solus Deus perfecte plene appetitus
omnium desideria finit et plenit profecto nullum aliud bonum ipse in
finite bonus &c.

Dices beatitudine obiua vera consistere recte ordi
nate diligere id Deum consistere inordinate diligere nobis subdere
inordinatum forsitan Deum amare quod nihil beatitudinis affe
ret ergo nos illud ad nos referre.

R. Neg. min. Solet n. beatitudo obi. ipse amare Deum et diligere
tur id q. Deum referat ad finem id q. se referat ad Deum et
ultimum finem nam beatitudo ex ipso amore diligit Deum et ultimum
finem summum bonum sunt in se unum cupit, secus et amore
aliorum particularium bonorum id bonum recte ad se se ordinare id

Obiectio Beatitudo obiua et tale obiuum ad cui ipsum
statu sunt bonorum aggregatione ipsetiam unum Boetius Rose
lib. 2 de Cons. et in nulla re particulari sunt bonum aggregatum aliis

2. Dari ea particularis, si multae ecc.
R. Dari hac in se eminenter omnium bonorum particularium perfectione
deorum unum ipsum ac singularem posse plene satiare appetitum.

Quæstio 2da.

Vtrum Beatitudo formalis Creaturæ Rationalis sit aliqua operatio creata?

Nota: Quidam Varias hac in re fuisse olim quondam Mb. sententias.
Primus fuit Hugonis de S. Victore et quorundam Ill. Carthusianorum putabant dmo Beatitudinem obiectiuam, seu formalem nrae Beatitudinis esse operationem increatam, vid. ipsam increatam visionem possessionem fruitionem, qua Deus se ipsum videt possidet et fruitur, ita ut intuentur aliqua pars in beatos et ista beatitudine increata.

2da fuit Henrici apud Varg. disp. 8. c. 3. dubit: Beatitudinem formalem in aliqua visione creata consistere intentionali Beatitudinis increatae cum creatura beatifica et simul esse et quidem magis in unione aliqua reali eiusdem Beatitudinis increatae ipsi Dei cum Creatura, eamque unionem realem appellant ~~quia~~ illapsum divinitatis in Beatum, quas ea quam Scotistae fruitur, quas a. fruitur conuersionem cum visione intentionali sic illam vocant Circumincessionem, ac si dicat: Beatitudinem formalem esse illapsum realem Divinitatis in Beatum et intentionalem illapsum Beati in Divinitatem.

3tia fuit Ockami et aliorum Nominalium nec ab quorundam Scholasticorum vid.

beatitudinis fratis filius quidem ad in manentis beatis divina
opere vitali verum tamen ipsa operatio ad active et physice
felicitam ab ipso beato fit nunc sit hæc se ad illam aliquot opera
mere passive ut quæ a solo Deo in beato active producuntur.
Hoc observandum sit.

Conclusio 1ma Quamvis divina Beatitudo proprie sit in
creata, ejus tamen adeptio fruitio ab ejus Beatitudo fratis ab
alius creatus quoadmodum rationali creaturæ ita cum Scholastic. 3.
dist. 1. a. 1. cont. 1ma Sent. Rao 3ia Omne increatum fruit ab eterno et
ora beatitudo fratis incipit in tempore supra capabile ad id alius
actualem aliquem bonum possessionem quæ possessionem consistit in
fruitione alicujus Creaturæ beatus possessione Dei primum incipit ab in
tempore.

2da fratis beatitudo quod ab aliquo factum, at
nihil increatum id factum est minor id est et sublime demonstrabitur.
Ma. proba: De fide id quod nihil aliquid sit supra eam mentorum
quod fratis beatitudinis aliquid id est posse mereri, ut sit id increatum,
id est factum. Cons. ex prima Spatia vidit parvum disconvenire ab Sa
cris. Cultis. Col. et Sanctuarium aliquid datum: beatus ergo ad æqua
lis in beatitudine fratis et eorum fruitio ad infinite beatus et fruitio
Cor conscient quam Deus nomit qui nam. ipsa Dei increata ipsa et fru
ito sit similitudinis.

Conclus. 2da. Beatitudo fratis creata id est
illapsus realis ipsa dia in beatus ita ad cor Scholast. Petr.
Dist. 8. C. 2. Sal. dis. 1. Par. 2. Rao 3ia Tum ex tali
illapsus peculiaris et Deus ab immediate Dei id facto nulli
deprehendit in SS Scripturis ac Cultus proteg. supplicationes,

Tua ga etsi dicatur eiusmodi creatis vnio, quatenus dicitur creatura
beatos nuncupari tu in hoc ergo illegitimo beatitudo quia creatis conferatur
ne et brutis et inanimatis hi possent Beat. creatam sublimi sed potiore
parte participare si nia. Deus reddit in eximodo creaturam hoc modo
illuminatur.,

Conclus. Ergo Beatitudo creata finis ad opus vitalis sanctis
secundum esse beati et nullus alius prius ita cois Scholasticorum
ad S. th. q. a. 21 Ideo ad Beatitudo finis ad ultima perfectio vna
et ultimus finis Cui quemadmodum beatitudo obtinua ad
ultimus finis Cui alia nulla nisi ipse sit ad vna ultima
perfectio resultans finis Cui patet considerantibus ergo restat ut alius sanctis
ultimus sit vna finalis beatitudo. Deinde si finalis beatitudo vna
et ipsa sequeretur Hoc in Jonas et hul operatio sed ad beatitudo
quanto absurdo sedunt Deles in methph. Textus rej. confir.
hoc illo 1 Joan. 3. Cum apparuerit similes ei erimus quia videbimus eum
Vel 2. Pet. 1. Efficiamur Divina consortes Naturae. ergo ex locis colligunt vna
Beat. creatam imitatrice ad beat. finis increata quia in Deo con,
cipitur quodam sanctis ad id quod modum sanctis primi concipiunt in Deo
Ad finalis possima Beatitudo sanctis;

Objectio Beatitudo cum sit premium conferatur a solo Deo
nemo n. sibi dat premium; atqui si beatitudo sit opus ipsorum sanctis
hanc ne debet ipsi Beatitudinem ab eis premium.
R. ipso dato maxime premium Beat. obtinet quatenus modum rei acquirendo
dato a solo Deo, et premium Beat. finalis quatenus ad finem adeptionis ad

a solo Deo dari, sic et acquisitis ab ipso adjuvante ut vi Principis
cogit dat jden jolg multis Equus alit, rectigit, et promovet actiones
in quas insidetur Equus dat miles.

Et 2do Deus et nobis dare premium beat. gratis, adeoq; totam
nra Beat. q. ut recte notat Vasquez integratur et constat ex ipso
Deo et quidquid nra circa Deum na et opera, sed gratis nra Beatitudo
a solo Deo et proprie et a Deo effine producitur conservatur in
illum finem gloriae quo deinceps ad aeternum operam

Concl. 4ta Beatitudo creata gratis ad opera alia
transiens ab beato in aliud patiens, sed opera immanens
Deo ad implicat ed gratia Beatitudinis, sed tam in ipsa beatitudine
et ed opera transeunte a beato in aliud passum et ab mente
ed opera immanens.

Dictum. 5ta Beatitudo gratis creata ad potentia activa
a solo Deo sed ab ipso beato. Ita cois contra ejus sententiam.
Ratio est ex ea beatitudo nra gratis ad jam actu virtutis ad
immanens ipsi beati, actu implicat ed applicationem a
solo Deo procedentem et simul ed actu ad ipsi beati multo
magis ed operem immanente beati et ed opera a solo Deo
procedentem quia implicat actum virtutem immanente cois
a solo Deo producit, ergo quia ejus sententia ad parte fuerunt
damnatae a Gulielmo Lutheri et Calvini asserentis
supernatales actus amoris divini Fidei et Spei ad posse ab ipsis

quantis. credentis et sperantibus p à solo Deo procedere
illis nere potuere e habentibus.

Conclus. 6ta. Fruitio beatitudinis creatae non est opus perfectum finis
sed illius. Arg. 5. th. a. 3. Ratio est Beatitudo creata est consecutio summi
boni aliqua in nulla opere perfecta consistit actu creatae, aliqua illegitima
q.g. summum bonum consequi possent. Dicit creatae ex operibus
perfectis procedunt, quam et consequuntur tam in casu q. futura vita
beatitudinis non fuerit Conservatus aliquis ad illam p.d. nisi adventitiale
qd et ideo dicit in operibus perfectis prius antecedentes prius consequuntur
tam autem creatae fruitio consistere beatitudinem non

Dices primo pro primo patria si fruitio esset aliqua operatio foret
creatitudo beatitudinis. Ideoque Deum videretur Deum. Eadem
ratio de beatitudine hanc gaudio et visione creata tunc ma-
nere posset talis beatus summum p. cuius possibile tollere Deus, aut
creatio est ceteris profectus beatitudinis. Item cum Deus in beatis supplet
speciem ellychiam inhaerentem apparet ratio cur possit supplere
visionem creatam inhaerentem si hoc autem p.d. cum non dicamus
cum de facto id fiat cum hac ratione fruitio beatitudinis dignitas
et excellentia maior illucescat. Confirm. ex Psal. 35 ubi dicit: In
lumine tuo videbimus lumen, ubi p. lumen videndum certe ellychiam
Dei qui dyvocuam in voce LUMINIS admittere volunt
p. lumen in quo Deum videbimus intelligent debemus Deum videre
Videnq; beatificam visionem increatam Dei.

Ex dicta figura illa hypothesi g. Deus post collatam suam
gloriam beatis tollerentur aut ipse beatis ipsis alias ab ipsis
fieri posset et tunc Creat. Deus nihilominus clare videret
et quare sublatis fore tunc ab beat. quales futurae essent
intellectuales vipse Paty. disp. 7. Nam ex una incertitudine
dato nihil ab alijs inconvenientibus consequi.

Achilles
de speculo Mysteriis Ex Leg. Mor. Ita loquendo de speculo
Mysteriis quae hic sunt fructus et pulchè commendat seu Ille
ab Mentem sicut Deum intuetur inconfusus ordinat ad gloriam
et idem quoad hanc partem Eadem Ex parte à Deo fugiens et
rejicit quoad actus ab intellectualis Dicit intuetur ordinat
ad ipsum ad potest videntes et idem pene tempore, plaga Eadem
à Deo fugiens ab eis.

Alcuin. Ex ut tacea longa dela
illus Ille appellationes ab Hieron. Dionysius, in illo ipso loco
ubi ille appellationes ab Hieron. Dionysius, in illo ipso loco
ubi ille intuetur ex priv lumen illius lumen gloriae creatum
ab eis illo intuetur ex priv lumen illius lumen gloriae creatum
aeternis et posterius illuset increatum lumen Deus. Ita
Admittitur Ex. Dionysius Areopagita eum admittatur Deus tribuit
haec inuitis.

Dicit. 2do pro 2da part. Inferta D. Divinum et coelestis
Hierard. C. 7. tunc ab unitiuus et transformatiuus a
mentis und rem amatam ipsa Pater Deus et Deus ut Deus
tunc tunc primus ab et mutuo transformatus ut ab eis ab ipsis
circumscriptus et mutuus illa effectus de ipso autem.

Conf. 1o gratia ara Beat. appellari in sacra Scriptura passim
vita aeterna aeterna ex empha Rom. 6. gratia Dei est vita aeterna
et gratia Dei est ara gratia Beatitudo et gratia Dei est quidam
influxus Dei in beatis &c. Conf. 2do Beat. gratia est ea
Trinitas efficientissima sui cum Deo, ergo Trinitas est quasi eiusmodi influxus
realem superior et solum amore Intentionali &c.
R. Trinitatem et transformationem illam duarum quae ex amatis ad ea
physica vel substantiam et tum moralem seu Intentionalem, prius haeat
locum dicit in eam amatis habet bonitatem et beatitudo. De
tali transformatione Intentionali loquitur et S. Dionysius, qui dicit
Trinitatem misceri se cum sola mente beati, et sic ipsa Mysterium
solum loquitur de Intentionali quoad influxum divinitatis in beatis, id
quidem concederetur sed dubium est an separatur in ea gratia ara Beat.
consistere, quia ipse influxus bonitatis et beatificus dicit ad tum recipientis
in beatis est in viatoribus et tum beatis sunt. Ad
id Conf. R. Apostolus ex hoc caritatem, ut sanctus est vinculum
perfectionis caritas et gratiam Dei ~~gratia~~ et ~~gratia~~ gratiam Dei, quae ergo
facile concedetur et quoad influxum divinitatis in beatis, vid.
fallem intentionalem caeri et substantiam gratiam ipsi beati.
Ad 2dum Conf. R. Neg. Ant. ga in hac tua Hypothesi ponitur et
unione visionis beatifica et tum per eam in ea Dei gratia beata
ipsi data

Ad 2 dis. q. 1 ra sed. Habitus luminis gloriæ et habitus charitatis à solo Deo producitur. Et ipse visio et amor beatificij cum opere fit. Habitus perfectivi et quidem naturaliter videantur a solo Corpus efficiuntur. q. à Deo active pro

Ad 2 dicendum.

Ad 3 ro. Negando ipsum aut lumen beatificum ad perfectionem quæ debet sed sit genere moris Cumque gloria aut habitus charitatis

Ipsum esse Vatz. disp. 9. c. 6. Habitus quia ad divinum opus

Ipsum substantiam Quinimmo fit habitus supernaturales suapte natura perfectivi

ad ipsa opera.

Ad 2do. Sine habituum, sunt nobiles sit actus Spiritus et charitatis

quia sit habitus tegendum ad consequendum desiderat et quia habitus

in juvantur efficiendum ad perpetuam vita ac proinde bonum

fit à solo Deo quia intuendum n. ad ordinem visio et quidem

ipsa necessitatem operari viventis spiritualem, ad idem requirunt

à solo Deo effici Cauri.

Q. 3ia.

Vtrum sola clara Dei visio sit totalis Beatitudo nostra?

Videtur quod Beatitudo totalem ipsum spectari posse nos

sub perfectum integrum complectuntur fundatur ad mysteria

perfectionales accidentalis alia non solum sed accidentalis esse

dione ne quidem Ho. qui carent oculis naturalibus, quibus
alias oculis fidei, spectaculis ac speculatio tu officiatur Ho
ita et Beatis deest, quia speculatio sui conditionibus nere eidem
et officio beatitudo forset quod in integra perfecta quoad potu
Item pts alia aliorum quoad tres perfectas ad et opera beat.
filij Israel ja ad Sabi alioruq sibi ipsi, quod beatitudine
filio officia capere in solo amore beatifico in adornamento
Richardi et aliorum quos refert et sequitur Vel. quibus Beat.
Beatis certa sita ad in clara dei visione et gaudio
de deo ut puerto sua ad S. Thomae et plurium Theol
docentibus illam considere in sola clara Dei visione adeoq
in sola eaq unica illius opase. Hoc supremum certa
nobis ut probabilior sententia est amplectenda licet nec puerae
in jure Rectb. ois definiuntur

Conclusio ja Beatis pt circa Deum tres circa obiectum
Beat. ultimum finem sunt hae tres opases in suo ordine
perfectae ja ad clara Dei visio et qua 1 Joan. 3. fidelium
ad Christum et 2da ad Amor et quo 1 Cor. 13 Charitas
nunquam excidit / Prophetiae evacuabuntur. Sia ad gaudium
delectatio et qua Matth. 25 Intra in gaudium Domini tui,
et Psal. 15 Delectabor in deliciis tuis usq usque.
Probatur. 2 ad perfectam integrum statum / Beatitudinis

ori 3 ipsa opacq requirunt Sumitur ex S. Scripta Tu
ex RR testimonijs Tad cum agunt de frali Beat.
Vere simul tamen et Beat. frali ut est S. Scripta
Sed ipsa tota considerata et ideo non in opere
illius in valle pro, modo in utrumq potest opacis
Beat. collocari non sunt ex S. Scripta et RR ostendi
probis integritas fralis Beatitudinis in ob. potest
opacis consistere ita nulla Ratio facta certitudo ex
Sen S. Script. et RR pro sola eternali beatitudine
hac supertit quia S. Scripta et RR vrq unq loquuntur
de Beatitudine de gracia et Scholastice accepta. Secundo
Ratio concl. patet ex Inductione Ratio Constat id esse
beatitudo clara Dei cognitione in qua subsistere
beatitudinem hac non supponit à beatificis amore et
gaudio et consequitur ab ob. opacis alias beatificis
Sed ratione possibilis stata pendet hac ne infinitum
bonum clare cognitum et volitum proponitur necessario amatur
omnis delectatio ultima beatitudinem effectus et quasi con
summatus quoddam utpote qui in bono amato et obtento
Psal. 33. Beat. eternalis consistit in unica opacis
S. Th. Part. 4. et alios pro prima et sic tertia
Ratio 3 Beat. fralis est ultima eius effectus
consequitur et possessio summi boni videlicet ultimum

[illegible] ergo ergo ergo consistit in unica opere [illegible]
[illegible] et [illegible] beatitudo / nisi [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Tabula verum Dei Psal. 26 satabor cum apparuerit
Joan. 27. Pater, ostende nobis Patrem et sufficit
ei meipsum et ibidem Ostende nobis Patrem et sufficit
nobis. Duo loco ipsum S. Th. (1. 2. Epodo.) appellat
ostende mihi gloriam tuam effectus quibus ad Deum beat. adhuc dum vivent
ad hoc. Item alibi in hac S. Script. passim insinuare videtur ge
ostende tibi
bonis. de beat. loquens creberrime et expresse nobis
verbum Dei inculcat Omore mihi idem. Eandem
Cruciat. et Ex. indicant Gregor. Nyssen. (. de Beat. et
posse ad Beatitudinem beati mundo corde hi verb. Vide
ipse S. Script. idem sibi habere fieri dicit videat bona Dei,
mutatis idem ad inventies. Deum videt de bonis
hoc videt adeptus est vita interminabilem ad beatitu
dine et S. Gregorius Nazian. hodie in Playa Gradivi
ingens illos (Beatos in Cole.) Imp. di oraae mare appetit
rat ad, et S. Legis Trinitatis purity dominus in illustrandi
tolerant se mereatur ex sola mente contemplandi et idem Ge
Cyldon Regnum Colorum potissimum ad Arbitrabor. Tandem Pelag.
1. de Trin. c. 13 dicit. Ipsum Deum qui est facie ad
faciem solum ad summum bonum cuius videndi cau
precipitamur agere quod recte agimus. Ad Rad. 3 Tota
Ratio
fruitio beatitudinis consistit in opere et actu vitalis possessi
1 et idem 3 Augustin obiectio Deum bonis incipientibus alty nully videt
alty sed solum vitam boni desiderio possessio et in sola visione con

[illegible] Ratione Maior constat ex Cond. precedenti nu. proba
jo Subsidiaria: Virtus potestatis Iuxta bonum consistit in sola ope
ratione virtutis apprehensione cuius bonum quidem in hac simili
legales possessores pecuniam ejusmodi et similem explicare
possent non manutenendo. Sed cum quod nota sufficit apprehensione
et sola Clara Vis concepti boni id virtutis appetitus intendendum quod
offendit id est ex eo quod Sensus facultas cognoscitiva appellat
tum apprehensionem et apprehensionem quae non id appellat appet
titum sensitivum id est discernimus ex una appetitiva et cognoscitiva
potentia quem assignant nam hoc ex potentia cognoscendi se prae
tendat sibi ex cognoscendi sibi cognitio determinat intuer
many intentiones in obiectum ut praesentem et sicut interpretatio
prospet cognoscendi et ita Obiectum interpretatio prosequitur et
cognoscere quia non cognoscit, ab n. potentia appetitiva potest
tamen pervenit in obiectum et potest tractare ab obiectum et ita fiet obiectum
existens et idem ex actu voluntis id apprehendere sentiendo bonum, et con,
sequitur in nullo actu voluntis efficiendo constat Declarando Secundo proba
mia: 2do. Quia potentia appetendo quantum potest et appetitu
many consequitur et voluntas bonum et appetit ideo sequitur in appetitu
consequitur alia potentia bonum appetitus voluntas et desiderium
operandi ac obtinendi id est Ratione et appetitus, et sensus an dicit,
Quapte ratione in obiectum tendat et tyrannis sicut pervenit

[illegible]

Conclus. Ista visio clara Dei est finis ultimus
Beat. quod patet ex comprehensio de Becanus. q. 3. n. 8 et
ex aliis pro Conclus. illigenda, quarte Visione Beatifica esse

[illegible]

Conclusio 6ta visio Dei est essentialis beatitudo de ratione
[illegible] indicativa [illegible] fratris incomplexa
[illegible] a complexa. ita [illegible] Deus
videt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
Deum ad talem [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Conclus. 7ma Beatitudo visio beatifica est fratris
comprehensio [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

non potest terminari ad creaturas, et est pure speculativa.

Dicit Doctor probat quia in quodam loquitur Jesus Christus in
sua scriptura vita illa notitia Christi est practica, et propinqua
remote voluntatem movet et ad opus dirigit ad finem
Beat. Inquit ista quantum ad Deum voluntas ad Deum necessaria
est "et ipsum facit Deum quem ipse novit vel in quo beatitudo
consistit et Deus improprie pro Deus practica est non ad no-
tionem practicam notitiae pertinet ad perfectionem aliquo modo movet
voluntatem et dirigit abnegandum pro plenea necessitate et perfectum in habitu
circa obum agibile

Beatitudo est ultimus noblissimus
Objectus pro se judicia
actus intellectus. C. / et Voluntas nobilior est Deus et in voluntate et
et in illius consistit efficiens et finaliter beatitudo nra. probatur
Voluntas Dupat Christi, Christus non dicitur voluntas, et Voluntas est
praestior facultas.

R primo: Ex dictis patet ad id quod finalis pertinet efficiens
et beatitudo ipsum respicit sed praestius manere supra alias
ordo se magis attendendum ad actum quam ad objectum
bonum increatum possessio; quare Christus est voluntas eius
actus intellectus est eius actus. Sunt est quodammodo in
voluntate opera et rejectis effectus bonum possessio, et rejectis
in opere Christi consistunt sunt in fine et a in illa con-
sistere finalem efficiebam beatitudinis.

R. 2do. Intellectus et voluntas sunt est vitae dignioris ne-

habilitas ed potius aut certe illud nobilius ed velle ge velleitas
caeca in sub. suis operib. dirigit ab illud ed hunc ge inst illum
ed id illum id finit in sib. ultib. impetum à velle ut obiiza
opus illud tuq nobilioris potius ed opus velis praestare in
genere Rei Ps in genere operis quamvis tamen haec sit inferior
in hac materia qua haec probatur amore Filii 1 Paul. 1 Cor. 13.

Objectio 2da Beatitudo ed opus quod circa summum bonum
habet id illud versari circa bonum g.p.

R. p. Dupl. nativum. Illa beatitudo ed opus circa summum
bonum tuq circa bonum maale id a. prima obiu frale, simili
dignitate ed minor. Ed n. solis velis bonum obiu frale
curia id ed objectis illum bonum tuq bonum ed maale quemadm
velli objectis verum id verum oblung. Non id nolo
haec dis. operere bonum maalis id simpliciter objecti illum, ed
ff id frale id mutuo nec ed volo, verum mutuo solum ed id frale
id simpliciter objecti velli, ps volo id bonum id frale id maale simpliciter
ed id maale bonum ed id frale illud.

R 2do Fiat obiectum p. bonum in via intentionis id objecti velli
hoc id intendi à sola velle, ps in executione idem bonum ais pti
veri id illud aut pro hac bonum id alia potia.

Objectio 3tia Beat. frali id illa opus id velleitas ut appetit,
id velleitas nulla intellectione appetit id sui velleitatis. ge nulla
intellectio efficit sua velleitas sicut voluntas.

Ad 3.m Volentes tenet alia q. licet potia appetitu unatis
appetere magis ab proprios q. illud alienum saltem potia
p. se loquendo de diuino, nego tamen appetitu a voluntate magis a
Amo proprium q. alienum.

Ad 4.m voluntas tamen potia ipsa particularis bonum magis appetit
q. alienum actu in quo eadem consideratur ut potia illis magis
appetit actu alienum beatitudinem totius totius q. ordinem suum propriis
actus.

Obycitur 5.to Actus voluntatis tamen liberi q. se in se veneunt
Beat. q. conuenient et ut iuste actus. ergo et ad iustificamur
R. Neg. Cons. Ad necessitatem id imo nec possibile semper est p. con
dem potia assequamur premium quod illud meruimus ut
ex supposito q. docendo nullet mereri victum, tali n.
volente Deum sua indenberet victus ut finem suum ab in
genio et facultate eundem emergeretur attamen nec volle
nec illum p. manu aut stomachus finem suum sibi suum
comprehenderet.

Obycitur 6.to Iuxta predicta q. proced. Cor. 3. Bonum unitum
cum Beatit. totali est ultima perfectiona ab ad
vitam p. Amor et effectus ultima sapio ora. Ad vitam
procedit Bonum Amor a. sapit vitam.

R. Beat. totalem nec radice effectionis diu ultima si
n. habitus supernatus effectus et actus nec ordine Gratiae
sic n. ut ipsa contendit Bonum Amor p. fruitio et

possessionem magis ultima opus quam visio, sed beatitudo est
visio beatifica ultima opus ergo beatitudo modo dicendi est
finis ultimus effectus in adeptione et possessione finis bonum ita
et opus finis ultimum adeptio dicitur et effectuatum non est
Dilectio sola habet rationem beatificandi.

Objicit Ad dicendum quod in actu voluntatis
Ad actum alterius potentiae voluntas et intellectus finis
Potestis finem omnis beatitudo gradus.

R. Dicendum quod intellectuales quae ordinantur finem sed circa finem non
non attingunt circa media perfecte ordinantur ad finem sed
secundario in actu voluntatis tamen in finem, attamen intellectus assecutus finis
ordinatur ad actum voluntatis ut in finem, et tunc
ordinatur ad actum voluntatis tamquam ad finem ultimum sicut
quodlibet prius ordinatur in posterius.

Objicit 3.mo Si nobis optio daretur eligendi aut visionem sive
amore beatifico aut dilectionem, magis deberemus appetere
amorem, et ita nos nil magis optet quam beatitudinem
consequi erit hoc ita efficatur in amore et in visione.

R. Ad tertium Dilectione et amore dicuntur quo vadit deus
desiderantur ut amor bonum ed magis optandum quam visionem, et
in amore commutetur quo nobis bonum cupimus magis ed optandum
quam visione beatifica et magis bonum quam dilectio. Ad id
quod Hoc non est magis optare quam beatitudinem nemo

si fiat compatiendo bona ipsi boni, ut a. ad bonum Dei
proprium, quod Deus ipse Deo bonum sui amanti amore a
iudicia. . . Pro 2da gratia.

Obj. primo Sepe à S. Scriptura et SS. Regum Colon.
q. hoc gratis beat. aut vita certa experimentis ad illud nos
desiderio Dei, ut et gaudij quod voluptatem delectationes
q. magna SS. Script. et SS. Beat. fides in sola Scriptura fed
et in rebus voluptatis efficiatur Nam Jesus tu alium
Deo Matt. 22. Infra in gaudio Joan. 16. Gaudium vestrum
nemo tollet à vobis. Psal. inebriabuntur ab ubertate
domus tuae et torrente voluptatis potabis eos. et ep. S. Aug. l. 1.
de moris Eccles. ubi dicit nec quisq. beatus esse qui quod
ea q. boni optimum habere et Deum definiente Beat. esse
statum omnium bonorum aggregatione perfectum ita Boethius 2.
apprehensio defini Nias in quam Visione et fruitione ea beatus
Ad illa fundamenta SS. Script. et SS. Beat. probare 2 nam Conc.
et 3 pugnare contra Tria et 4ta. Conclusio 1. vera et
integra et perfecta Beat. data nisi q. Deum alludat affi-
nitione ad veritatem q. omnia beat. definire voluerit si q.
ta et fruit Beat. ex hypothesi contendent applicari Deum
bis ad et ossia Scriptura Beatitudinis. Ad 1. Lod. q. affirmat
nolunt Deum Scriptura Beat. definire et eum intentum solum
fuit definire Nias in quam Purgatorio ut agendum statim videre
Deum post mortem eorum et ea beatus et ad extremum iudicium.

Obiectio 2da Beatitudo essentialis debet plene satiare mentem
beati ut nihil aliud ei petendum aut desideretur ab eo qui beatus
est solam visionem Dei. Sed ex Rad. 3 Eundem et summum ex illo Psal. 16
satiabor cum apparuerit gloria tua non videbor ergo ab eo amore
et gaudio cum maneat visio in eis non erit beata nec beatifica dile
ctio per et gaudium ipsa Dei et voluptas et dilectio amore
a medio dilecto

Ad id. nec etiam essentialis beatitudo. Nisi ipse solus ex in gratia causa gratis
tatis nostra fundam affectus gaudia et solum satiat ac beatificat sed ei
essentia ed et solum redoptat aid actuatio et effectus operantis Dei
et radicatio in gratia causa efficiens eandem aid satiet faciat
Deum amantem ac de eodem gaudentem nec dare Dei visio essentia
causa actus nec ex necessitate Rad. ait in Volta amor et gaudium
in Deum miraculose impediat

Quare in gratia ab origine
Si Maior vel ex Rep. filius gratia debeat plene satiare mentem
nihil aliud desiderare ex lecto regonda et maior Concedenda nec si velit
ex eadem beatitudine satiare debet mentem sallem radicatio caritatis.
Sed min. dic mentem nisi ex solam visionem Dei gratia satiare ra
dicatio quietandam ed cum qua caducitate relatione in vita pug
nare ex absoluta gloria Dei repedas amoris et gaudii sublimi
ubi ex miraculo impediam hoc ita ampia ecc alegno ne aia
ab aliquid amoris et gaudii inhalemur in foret essentia beata, ex
dolor et tristia in repugnant essentiae beatitudinis ex accidentalis
beatitudinis affectionis et gratitudinis effectus quod fieri miraculose

ad Deo impedito.

R 2do. Dicendum forsan, p. sola visione et amore nil prestare
omnino expectet nec etc. p. miraculum impedita nec amaret, nec
delectaretur sua a Deo visio, et tunc foret Angelus quod amore
et gaudio careret, quia cum p. illa minime tangit quo minus
amaret et gauderet sed plene illum conformaret, atq. adeo ac
esset beatus placito dei miraculo impedire sum amore et gau
dium beatificum.

Obycit. 3tio Beatitudo tuiq vite consistit in solo in
Dei cognitione p. et in charitate Dei atq. virtutum actib.
implicitum Ergo. 1no Beatitudo immaculati in via
nec in altera in sola visione consistit. Nam beatitudo via
ad ed similis Beatitudini Patrie.

R Beat. naturalem tuiq vite contingit consistere in visione Dei
cognitione et pendem naturalem charitate gloria fallit radicitus
ad tuiq Beatitudo naturalis effectus latius neque intrinsecus honestus amor
et delectatio ad Deo sumpsere sicut atq. de supernaturali beat.
Frat. proportionatus sus dubitat. Atq. ita p. argum. Eloquar
de beat. etiam pure naturali tuiq vite negando ad ant. p. in
Coquar de beat. supernaturali imperfecta tuiq vite, tunc ais dio
eam consistere absolute existere et primario in solo amore sup.
naturali atq. ita concessa ant. negat cons. Ad probandum
Beat. supernaturalem vitae consistere ad in actu Dei atq. p. effectus
tuiq vite patet in gaudio mortis atq. in hoc simpliciter fo
beatitudini Patriae atq. in eo nullum ad dissimilem q. beatitudo

fit Patria effecta ac finit vera sum bona possessio et u.
Beat. signatus vix ea ipso p. imperfecta d. d. ad ea possessio aliis
n. effecta foret p. d. et redeptio ad possessionem et consequ
in ea spacio d. constitui p. ho. mye leadit ad possessione
p. praecipue fit p. meritum Caritatis aliarum virtutum
Objectio 4ta Sola cognitio percundum sy. d. faut simile
felice solite mundana p. usup regni obtendo realis pecuniam
Q. stealunden possessio pura cognitio Dei d. poterit ed
eundem possessio Deoq. adat. folgt.

R. Sed ad machia cuiquodi d. pecunia et vendant dare
felice leyaber deberi quidem obtinem p. potna madam et
sibi portabunda vid: p. manu aut simile instrumentum ad ed
Quae oba Q. beati aut possidem atq. meruerit q. p. cognitionem
fieri proinde et talis cognitio fuerit ad radem contemplationis ab
Deyl et seie dno p. Jesum aut Christum Lumen p. respondere
Deor p. effectionem obtinetur.

Sectio 3ia.

De

Iis, quæ ad essentialem beatitudinem consequuntur, deq; obtentione beatit.

Quoniam ad Beat. pertinet solum radicaliter conferre
omne bonum beato et ab eadem ex, cellere ad pacis

p

et in ad Dei Gloriam Electi sit integer. Ito etiam
et Corpore Corporis post vitam Resurrectionem beandus sit in
esse ut Ipsa Beatitudinis a hoc Duplicem gaudia
consequatur et consentiat et eam consequatur alia quam ex
ipsa Anima, alia in ex ipse se se Gloria Corporis, natu-
rali Beat. sicut postulatur ut in nuda etiam si consideratur et
in et amantis perfectam Complet. Hoc et idem gaudium
Beat. pertinit. Si vobis agendum erit et qb. 5. Th. q. 4.
Arg. in ad ipsos ad hunc explicandos dicendum qb. Bea
titudinem pertinere et esse quia una sit altera
Ipsa de expectione et obtentione Beatitudine Beat.
Et potius ad mo Objectum gaudium spectanda erit.

Quæst. Prima.

Utrum ad Beatitudinem requiratur Delectatio?

Cuidam supra quidam conclusum et ad Beatitudinem
requiri Amor et Delect. erit Dubitatio in Quinque et obs et
Delectatio Beatifica, ad quam peculiaris difficultas et amore
respicit ea pertinet et Dicit et Dicit facile emerit.
De Delectatione a. 1. quæstio Beatif. hoc in primis adverte
debebo. Cum Delectatio oriatur ex Amore et Amor Beatif. sit
ex plex alter Divided et Complexa sit quia Duplex

ut sit delectatio et qua ut fruitio; Ita immediate versatur
circa Deum et circa bona propria Dei immediatum affectum diuicitia
altera immediate circa bona nostra circa Beatitudinem quæ
nobis bona et includunt humana concupiscentia.

Concl. 3a Respondeo Beatitudo stricte sumpta est, Ratio. 1ae
Delectatio in Deo sua. et Ratio. 1ae Consistabunt Sanctorum,
Laetabuntur in Gaudiis suis Et et delectatio orta ex Amore
Amicitiae probat ex S. Thom. 2. 2. q. 23. a. 1. ubi ait: Ex Ca-
ritate quæ diligimus Deum et volumus esse bona sua sicut gaudemus in
bono Dei, et ex Charitate qua perfectissime beatificat Deum diligunt omnes
Beatos. perfectissime gaudent quia gaudent de gaudio boni Dei
et ipsa complacentia ipsius Dei. Hic probat et Delect.
orta ex Amore Concupis. Ad delectationem sequitur ad fruitionem
appetitus in bono obtento sic in beatitudine et obtentio summi boni
Ergo hic itaque delectatio orta in beatitudine libere per recitio
quod Deus contra Deum pertinet. Et Leo 3, quia recitio et consortio
Dei in quantum optime perfectissima Dei unde ex Doctr. summi boni
sicut delectatio, quemadmodum. ord. rebus creatis est, et summa sua
Tertiamque perfectione recitio eo quo sit me complectendo
ita et Creatio Laudi consortale, sicut perfectione ultima
ad unice completur dicit ea gaudent.

Conclusio 3a. Delectatio et includit amore Amicitiae

[illegible] quia [illegible] pro [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Beatificam. Sta Thom. Dist. 15 q. 8. [illegible]
Hoc est quia delectatio amicitiae [illegible] circa bona [illegible]
Deo [illegible] [illegible] beatifica illig ed delectatio
[illegible] [illegible] [illegible] inter conditiones [illegible] applicantur.

Conclus. 2ja Delectatio commixta quae sit ab [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Cit. et n. 29. Ratio est, Quia quia delectatio
[illegible] tam [illegible] bono connexione et ratione beatificante
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] beato
et perfectionis et consequenter tum quia Beata delectatio et
et [illegible] delectatio et Beat. quae in se [illegible] Beata
[illegible] adeoque de ratione. Alia n. [illegible] [illegible] delectabile
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Conclus. 4ta [illegible] [illegible] et in se nobilis, [illegible] [illegible]
Delectatio, ita S. Th. d. 2. in Corpe, Ratio est tum quia
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

hoc ad fin est ob operib. voluntj perfectione tum qa passio
gaudiorum ad essia è qua gaudet.

Quæstio Secunda

Vtrum ad Beatitudinem requiratur Comprehensio?

Comprehensio h ad accipitur pro adequata cognitione ob Mysteria
Sp. et adoratione et obsidatione ob desiderati sicut sumitur Cor. 9.
Sic currite ut comprehendatis.

Conclus. ja ad Beat. requ. Comprehensio da. 2. Th. 2.
et cons Theol. sumitur ag cit. pli. vestigij, et ag. Mo. Lib. 3.
Sequ. a. pi. pro mo comprehendam.

Conclusio 2da. Comprehensio et h sumitur d ratione p Hoc
pleni deficit a Cura Dei visione, sita S. Th. h. Ea 3. Ratio
qua Dalij Gaude d cognitio Dei qua in se d alij ultiorem respic,
Ratio a. qui d comprehensio h fundata respicit Deum qua d finis
promissi aut sempiternae obtinenda p Fruitione et de
Comprehensio visionis fruitionis respicit ad bona voluntatis Dispositione
qua ad visione Gaudia de qua viator ad Deum videndum
et virtutem Theologica Fidei assirch, cum Fide eadem prior
Fidei Dei qui respicit Deum ut in se d ipsa eadem visio
qua possessio et comprehensio d. Et da Comprehensio respic
ad Deum solum ut objectum h quasi consequitur sunt accidens
qa potest Deus absolute conferre visionem clarae Rationali d prius Viatori

[illegible] Dei [illegible] Eadem comprehensionis quæ cognitionis, ita hoc nomen impositum [illegible] ad significandam affectionem ejus [illegible] conjunctam [illegible] ea ipsam.

Natura ergo comprehensionis ut hic est quæ cognitionis aliquid: [illegible] pro Professione tanti boni quæ Gaudium [illegible] nullius alterius rei ad amandum ipsum et fruendum in ipsa Visione Beatitudine et [illegible] Amicus conjunctio ad Beat. quandoque et ipsa visione clara et [illegible] quemadmodum [illegible] ad precedentem fidem [illegible] peculiare respectum habit [illegible] ad ipsa visione Beat. [illegible] aliquo ad eam conjunctio.

Conclusio 3ia Comprehensio hoc est una et [illegible] dolib. respondens [illegible] quemadmodum visio clara quæ [illegible] et cognitio Dei in se [illegible] ad amandum fidem obscura et [illegible] obscura cognitio eiusdem fidei, et Dilectio qua et [illegible] Dei ad profectus et vita [illegible] et respondet [illegible] Charitati viæ, ita S. Th. h. et Cor. Theol. [illegible] quæ [illegible] comprehensionem ad una ex [illegible] dolib. respondet [illegible] comprehensionem qua [illegible] ad [illegible] ad actum [illegible] Beatitudinem [illegible] [illegible] S. Th. h. ad 2dum [illegible] comprehensione [illegible] ad [illegible]

[illegible] spes et amor Petri ad S. Th. ad [illegible] et in O.
[illegible] dicebat comprehensione recipere ex visione quia importat
habitudinem ad rem amatam in fine et delectatio [illegible]
ideo necesse est comprehensione alio modo dicat stare ad velle
quare ad locum cuiusdam Dei S. Th. velle et comprehensio stricta
sed vellem id est ab ea alicuius, sed quia conferunt beato respectu bonum
diversorum in valle illius quia olim [illegible] vellem speranti
insequebant [illegible] bonum atque [illegible] dicunt comprehensione stare ad velle quia [illegible] respondent actus
voluntis inquirendi bonum sed a necesse est ut id bona nostra
ab eis contra comprehendamus et intelligamus quidem ut
necesse est id et quod [illegible] intelligimus ad [illegible] comprehendamus
nos hoc modo fit.

Quaestio tertia

Utrum ad Beat. requiratur rectitudo voluntatis?

Hoc quaero ab aliis sub his terminis exponitur: Utrum
fruitio beatitudo reddat beatum Beatum impeccabile
per quia quare decedanda.
Nam in hoc quod [illegible] fruitio plus beatitudinem [illegible] terminus.
integritatem id est [illegible] in hoc impeccabilitas fruitionis voluntis fiat
ad [illegible] intrinsecus et [illegible] extrinsecus in [illegible] ipsius visionis

an mediate solum, vid. Caoe Caritis? Ita et a solo
propio existere vy ex speciali Dei providentia id fierij
~~[illegible]~~ Beatu peccare, et multis scholij.

Nota 2do: ~~[illegible]~~ Sane Dicij velim hic sua certitudinem
quod debitum ordine in ultimum finem ita ut excludat omnem
obligationem peccati auertantem ab illo fine hic a. solo
Quilter ex quo alij actuali, alij habituali, et d. utroque quod
vid. Utrum alius in ipsa Beat. constituit posit actualiter
peccare, I. habitu retinere in statu Capitionis quam an
Beat. comissum, an in Beatitudo quod ita actuali quod
Habituali reprugnet.

Conclus. 1a. Rectitudo Voluntis antecedens ergo ad
Beat. ita ut vera supradicta Beatitudinem de lege
ordinaria nemo assequi posit nisi I habituali et in pri-
mus fit I ad actualem ut fit in adultis haec voluntas
rectitudo abij ita obligat peccati ita fides possem indicata
in S. Scripti. Heb. 12. Sanctimoniam sine qua nemo videbit
Deum. Matth. 5. Mundi corde dem videbunt Ital 17.
Dne qui habitabit, y ingredietur tuae nocula. Ad 2. Voluntas
quod Dei recta ad Deum recte disposita in ordine ad ultimum
finem nec disposita ad consecutionem ultimij finij ita quod
nihil opportunij magis congruentia ad obtinendum
finem illecta dispositio ad finem ita nil mency opportunum

et instantaneum ab omni mala dispositio.

Conclus. 2da. Restitudo voluntis et concordiam regnat ad
Beat. ita ut Beatus nec peccare potest, mortaliter, vel mate
nec in eo habitualem praesentiam ita S. Thom. h. 3. q. 2. a. 2. Controv.
quod Cath. adeo et fide id notat Vasq. disp. 182. c. 1. Sumit
etiam ex testimonijs S. Script. cit. etiam ex illo Isaiae 52.
Non transibit per eam pollutus. Apoc. 21. Non introibit in eam
quicquid coinquinatum et abominatio facit et mendacium, nisi Beatorum
tit. Reddit. ita excludit se malum et miseria vitae, ut Beatorum
gaudium sit plenum, sine omni metu, sicut voluntas obliqua, potest
et venalib. aut habitualib. obnoxia est. 3tio Nemo
nisi pauci liberi ~~[illegible]~~ a culpa et pena, ita Beatus sit beatus
quia nec timet mereri Beatus sicut ad eo cur obliqua voluntas
Beatus acquirere nequeat et eandem conservare queat.
Ejus in Beat. erit perfecta spes, perfecta Dei caritas
perfecta securitas, adeoque sine victoria et triumphis
Deinde pax, adeoque nec sine timore pugna aut militia.

Conclusio 3tia Impeccabilitas quoad mortalium vero
nequ proveniet Beato ab extrinseco praemio nim. ab essentia
visione beatifica sed cum effectu beatifico, functa ita S.
Th. h. Vasq. disp. C. 2. et alij laudat: Beatifica visionis
efficacia talem et tantam gaudij et quoad exercitia necessitat

ad amicabile amandum Deum, ut fermissime pro ab hac
necessitate emolunt impeccabilitem et sapiunt peccatum
Maior contra Scotum probat ex dictis q. 1. Quia diffinit
possidere Deum ut finem ultimum necessitatis ad finem gen
Bendum et tota bonitate Dei et sic est sua solicitudo ubina
est impossibile quempiam peccare ad bonum amato cum gau
dio respectu ejus amore et contemplatione visio sine necessitate ad
delectationem et necessitatem ad amare ergo non ex. de cœlest
et se ambiens ne q. ex absoluta necessitate ulla mo Deum
amat absolute ut sit agere q. Ut tenuerat limitia dia
ut de peccare mortali l. q. adversum sunnus omni
cio fermerij ut adversari affectu pro veniali quod
nam, fermentum Doctor eo ad plura se extendit
in quam diligere quare cum amor nisi efficacia bea
tifica ordinem ut fermentising necessitatis beatus
ut nihil agit q. Deus diligere nonit diligere

Conclusio 4ta Ita sola Dei visio abstrahendo
à charitate, reddit beatum simpliciter impeccabilem, ita
S. Th. 1 parte q. 62 a. 8. Vasq. Decan. Cuiel p.
Reg. d. 1 q. 1 voluntas nihil inordinatè se ordinat
ad Deum appetit tanquam peccat sic etiam q. absolutam
Dei potentiam impedietur tamen beatifica visio Dei
clarè videntur nihil potest nisi in ordine ad Deum app

tere, Ergo Ma. addit quia peccare est ab ultimo fine se
avertere et inordinate ad Creaturam se convertere. sicut
probat quia bonitas Dei clare cognita apprehendit ab intellectu
ad movendum voluntatem beatam et bonum in ei abstractive
cognitum ad movendum voluntatem viatoris, et bonum incertum
movet voluntatem viatoris ut nihil appetat nisi in ordine
ad bonum in ei, sicut ex supra dictis patet apprehendit D. Th. et.
Ergo multo magis Dei bonitas movet voluntatem ut nihil
appetat nisi in ordine ad Deum adeo ut peccet et hoc ratio
probat et potest potest absolute non tamen appetere beatitudinem
si impedito, sed impedito amore beatifico, et ea potest
absolute Deum non posset referre in Dei clare visum adeo
ut peccet non ordinate appetere.

Objicitur Visio beatif. cadere sub necessitate ad non peccandum
quia efficit voluntatem actualem recta unica ultimo fine et absolute
natura Dei beatif. nil potest efficere quod voluntatem actualem
efficiat recta in ordine ad finem sed Deum Ergo

R. Neg. min: nam, ut notat Becanus, tract. 1. c. 1. q. 9. n. 7. in visione
Dei necessario virtualiter concomitantur incentivum duplex hoc iudicium
1° Deum esse summum bonum amabile ad ea hoc dilectionem non impedit
necessitatem voluntatis ad dilectionem. 2do Deum esse ultimum finem et quod ora sit
respicienda et ex hoc necessitatur voluntas ut referat actualem ordinem ad finem
in Deum ab eo ut non peccet, et potest et quamvis impediatur, tamen potuerit impedire
actualem ordinem, et actualem rectam potuerit praestare.

Quæstio 4ta.

Vtrum ad Beatitudinem requiran=tur tres animæ dotes?

Nonne supra Con. 2. 9. 2. dicta de hujus dotis
qualis, nihil ulterius de dotib. h. aliqua dicenda sunt
Respondeo ex Clara Dei visione conveniebant et Be
titudinem formaliter ex Justitiae Theologorum dos
Dotes animæ nascuntur a Matris carnali in qua
tuor primum dotales vocantur solemnes quadruplex in do
mum Viri et Mis Eg. Dotis 4 et sunt dotis.
Obj. cui etiam Beat. sit perfectissima ac Coniun
ctio cum Deo sponsi dos 3 et perfectissima quod
dos et indissolubile matrimonium quale cum Deo et
Deus in Patria q. Mis Dom. sponsi et nu
cam Matth. 25 Cujus Matrij sponsalia celebrant in
via Patri dicit Celebratis est ejus Matrimonium in
via Patri nondum solemne nec ~~indissolubile~~ ut
in Patria Haid 1. Osee 2. Rev. 18. 2 Cor. 11.
Gal. 5. et Lotis pare lib. Cant.
Secundo. Ex Ven Theologorum noie dotis illi ora
mentum gratiadas et donum die beata collatum q. pepen=

les conditiones haec necesse est, ut sit in via illud dra
dum habeant in fidei spes Charitas vel ea sub
alio nomine ad indaeum prospectum a Theologis
appellari possunt ad quatuor naturas sunt Habitaru
Ulra esse quae dotes.

Et sic ita dotes fundamentales
no. 1. faltes sub aliquo respectu differat ab ipse essen
Beat. formali ad Beat. Christi qua perficit talis
est esse sit Radem constitutionis f. Matrij dic ea des
in Radem dotis. Ergo sit dotes quod formalis
nomen dotis sit vitalis Quia Beati operatio ad quis
in Matris Carnali dot. et sit talis accessus ad ea
et commoda partes Matrij spiritualis et Corporalis sunt
neg in illo partes ergo in Matris Carnali ipse posse
conferat dote quae tu in Carnali fere Pater aut
quis alij possit assignat. Ita sit quod eingnod
nersent immediate circa quod dem Deus respondeant
fortb. Nihil Ergo habet in via.

ORDUS. Ja Rectis vsione comprehensione et dile
ctione f. fruitione et dare alia dotes. Ita
Beatifica. Ita S. Th. h. a. 3. et cito Theol. Ian
S. Quia solus istis quod convenient conditiones
praedicta primo in nulla earum dra in via habent
ab quod vsione et comprehensione f. se patet et de

lectione probat quia non est amore Sanctis in via
aeterna et Beatus et Deo obbrendo ita hoc Beatus
quod et Deus adeoque Deus Deus à Deiectione
Patriae quia proprie est fruitio seu et Charitas
hoc n. etiam si se abstrahat à bono presente et ab
fente et multis officiis in Patria non tamen deserat
nae a Charitate ipso adeoque dicuntur nomen Dei
quod. Quod si ergo 3 gradus et ab essentiali Beatitudine
aliquibus dignitatem probat. Ubi idem de Delectatione
se patet; De visione tria attinet Visio in qua
essentiam Dei Beatus constituunt quia tale solum in
volunt ut et sit ejus Dei Omnis et unus. ut
ultimus finis comprehensio quia n. et Deus solus dicit
usque consideratione ad precedentes finem obtinen
dum vero in Patria succedit et in regno Visio
ni Dei se ipsum, nam posset Deus aliquem beare non
prius videbitur ut supra et notavi. Pari modo com
prehensio quia Dei hypaddit visioni comprehensio
considerando ad precedentem tamen quia connotatio ulti
mi regni ad essentiam Beat. ab eandem Deum.
Ita Predicatis gradus et vitales se quide involvere
certa Dei constitutione se patet et quia conditione
à Deo Dei exclusitis impeccabilitas et Tumen gloria

[illegible] quis hoc aliter et agnoscat, nimirum sit proximus ad assaltus
Beat. Dolet n. f. comitatur prudentia subsequens clara
Dei visione quis et dolet Beat. 4to Indem verbis
constat. Gloria quoque immediate per se sua Beat. ac
quidem per hanc conditionem a nobis dolet agnoscuntur
Caracaud verbis actis 7 in Patria dicitur.

Corollarium 2da. Charma Corporis et Animae Beatitudine haeant
ead. ornamenta et bona conservantur Ubi. dicuntur
Beatorum in Patria hoc dotes et haec Beatitudo dolet. Ratio
de hac Corporis: 1ma Corporis bona. Tertio et Sponsa et Ipse dat
dotes Sponsa a sponso accipit dotem sponsus tributis Pro
rome Sponsa sponsi Indagat. Ratio et Ab Angelis
ya cum Angelis fuit altiori nata nec tales eadem in Sorbo
Beat. Sunt Ut Ho Ratio unionis Hypostatica et tres
Sponsae Corporis nec Corporis Angelorum Sponsae Summus et haeat re
Ipsa et dotes, dotes tres et sic et Ipse.

De Aureolis.

Th. 2. sit Aureola, et quid à dote Inter.
H. 1. Eq. S. Th. q. 96 Supplem. et in 4. dis. 49. q. 5.
A. 1. et 4. Sicut et Corporum gloria illuminat primario Corpo,
ne separate premium Beatitudinis sic et Aureolae, quae et
nuncupatae Corollae DD. illuminat Gemmae quoddam accidale

ac gaudium per opa in via gesta q. hoc
voces alicuius Angelicanti ordinem p. mro Scholi pgrad
Dni et corpeli alicuius Doctore dilaudatur. Aureola
ipsi praeque d. et ante eu sit gaudium sit q. eadem
Doctrina et fulgebit in pge ita ut Doby in 4to dis.
49. q. 5. a. 2. Ricard. l. 3 ult. in fine c. ult.
Aureolas dicant ex, ille corpis probabilis quatuor
coronulas futuras in Capite gem Mart. rubea Vir
ginis Laudes Doctoris viridis ut ta Confessor
sit gestatum Martyres magnis palmas, Virgines alba
lilia Doctores subnivides ramos et
Ro 2 Tres tm. Aureolas per hos tres inimicos Secu
rat quas alij à tribus Gaeique Christi hostib. repor
tant vid: Mundo, Carne, Diabolo, Primus
Martyrum, debita victoria obtenta contra mundum
Dj hoc proprium, cum nim: ex amore Dei à mundo
flendum alij ad martyrium pertinet et pa victoria
illud Apoc. 2. Vincenti dabo manna absconditum
et dabo illi calculum candidum, et in calculo nomen
novum scriptum. 2da Virginum debita victo
ria obtenta in pugna contra Carnem à delectabilibus
venerit fil. sui abstinendo, et pa Ait. Apoc. 14.

Sponsus Christus quaerere erit, et contabunt Cantica canticorum
illiquam d. q. Virginitas, si plus, q. nec mente nec corpore Virginitas
violarunt sed Deum ut Virginitas mente plus violata sit
probabitur q. Quia regalis est in ordine ad aureolam vel
puerum, vel item si sponsa est in corpore violetur sed violas
cum gaudio, sive alias gaudio fiat, ut sit in Martyribus, q. si Virginitas
corporis et contra violetur, dyalcabitur Castelos ad coram deste
B. Lucia in eij vita apud Surium. Tertia est
Doctorum et Tyrronide drabel triumphantium qui dum
se ipsos et seum ad alios q. doctrina et sterum administrandum
ab eij infidijs liberarunt in ipsa illud Danielis vers. Qui
ad iustitiam erudiunt multos fulgebunt sicut firmamenti
fulgebunt. Quamij pauci et praecipuis Apostolis alijs
adamantis singularis Prerogatiuae promittuae vsque ad obtinuit
ut ta praerogatiua triplicis aut Principium vitorum
Aureolae dicant.

Sed ijs Aureolae et dolos tu in alijs tu mge in hoc differre
q. dolos ~~tuit~~ reipsa in ortis beatis et ydem ~~in~~
sanctorum opellorum nos conferuntur Aureola a neque
ad tadeij ut reg. se haurit ~~et~~ se tuy aliqd opaentale ad
ejus Beat. magistri aureola q. Ipsey.
~~qui~~ Quam Dam tuelq. rlo haut opellorum nos

quia Aureolam cum ipse strenuissime pugnauerit
et vicerit abq; ado superet. Martyr Doctor
Doctor in eis tamen conferit Rao Aureoli sp aliqd
excellentiq quia is Pnd a miles principes sp poterit
decernere et tribuere victorib. Aureolas nec Vir
Angelij rejiti Aureola Rao, quia nulla ei ppij pugna
cum Carne et mundo, nec ulla difficultas in docendo
cum docendi muny sadat conuenturabe et ad illi
sed quia non docent, tineant ad eorum gloriam et eorum
fratrum et idem p illos nerent Aureolam.

Quæst. Quinta

Vtrum ad Beatitudinem requiratur Corpus?

Quæstio hoc e gravissimum momentum utpote inuol
uat controversia olim celebre multumq; inter Ar
tigrey agitata, utrumq; vid. Anima an Separa
tione Corporis an extremum indij diem ad mitatur
ad dexram Dei visione.

Conclus. 1ma Ad Beat. deseq; Corpus adeoq
Dia pertinent à corpis. quatenus pars solutio redemptionis
pretium statim ac à tabe petit pondus reata libera

sunt accipiunt vera gaudia. Beat. sequuntur ea
in visione, ad amore et gaudio et alijs spiritualib.
beatitudinis ad ea solum spectantib. Hoc Bonav. d. 2. dist.
et Scendit Marg. Dist. 9. c. 2. Med. h. Bell. d.
Eulia Trinum d. c. 3. probat ja eg S. Bright. 2 Cor. 5.
Dum sumus in hoc corpore peregrinamur a Domino. Volle hade my nagy
peregrinari et hoc corpore et praesentia ad Dominum, eligere
adel nagy abesse a corpore et licet adesse Deo enim
praesentia gaudia et facie praesentia non idem Apost. Phil. 1.
Cupio dissolvi, et esse cum Christo. quo locum ad propter inst.
Hodie
et ubi Gregorius 4 Dial. c. 5. Tue. 23. Hodie
mecum eris in Paradiso, quo locum ad propositum exponit
S. Aug. contra adversarios Legis et Prophetarum l. 1. c. 15.
S. Cyprian. de Cruce et bona latrone. et S. Amb. de Paradiso
Probat ex Concil. et Concil. decretis, ne id dicent
Innocentius tertius Cap. Apostol. Extra. et Anastasius
de baptis. et Benedict. in Extra. quando quis incipit
Judicium Dei. quia refert Deiforis a Christo l. adorat
Deum Verbo Beatitudo Horesi 6. ja Concilium
Florend. sess. ult. in Decret. Union. idem indicat
Trid. sess. 15 in decret. de Invocat. et Venerat. Sanct.

hac accedit quarumq; festorum Christi celebra-
les Mysteria festivos et Natalitios dies, precesq; fundatis
tum in S. Missæ officio tum in publicis processionibus
ad Deum Trinum sanctas et ferventes fuse ex Bibliotheca
specialiter in Missa S. Gregorio Magno ab eius
veneres. Officio nonnunq; in usum Ecclesiæ: Deus qui dies
famulis tuis Gregorii doctoris beatitudinis præmia contulisti
Letitia Mysteriorum vice opus Bell. et alios Lib.
Probat ex hac S. Missæ Hia separata a Corpore
Beatitudinis et sabin ac plene purgata totaq; in
maculata a filia recipit. Quicadem patet ex
finalis Beat. consistit in operib. mere spiritualib. et
independentib. a Corpore, sequela in constat q
Deus quem in eo dignatur mercedem laborum de
Cœlo conferendo illi Ecclesiæ ij. facile a corde des
retribuere unicuiq; p mpl post ablata impedimenta
pretium Redemptionis proletum confir. Deus in
mediate post consummationem mundi tum Angelis
contulit præmia et ex Bract. et Angelis constat
tum retribuit consort sapientia conversionem illi Job. ij
in punto ad inferna descendunt. Luc. ib. mortuus
a Divites et sepultus in inferno quod Narratione

parabola p. Lyborad. ad docent Hieron. cont. Iovin.
S. Amb. lect. 8. sup. 16 Luca. S. Hugo. l. de Cura
pro mort. c. 14. S. Greg. 4. dial. 29. Et post solutam
id Redempt. pretium immediate post mortem Christus plene
pergetis et consort gloriae. Ad Deum ut mihi sit prong ad
imitandum 29 ad puniendum.

Conclus. 29 Dia beata post resumpta corpora ut dicit
interfij, aut aspectij 9 ante resurrectione videant,
laudent gaudent beatifice sta Durand. in 4. dist. 29. q. 3.
Raimu. ibid. q. 6. Alfedria n. 2 cont. R. pap. S. Th.
hic, ad 5. Licet alii in dictis contrarium sentiant
contrarium sentiunt et Hugo. Bern. Magist. et alij
quidam ex Dict. Intes dicit a corpe separata beatifice
videntes laudent gaudent eo 3 magno desiderio cogi
tandi tendere ad sua corpa aliquantulum retardari
et quasi corrugari ut ait S. Bern. 3 impedij ne
toto cursu ferantur in Deitatis contemplatione.
Varia probat Cond. 30 Beatitudo 9 ia 1 Dia difficile
praemium 3 augetur in anima merito 3 merito 3 augetur
aptis 3 p. confir. Et opposita sentia non ex 3 Philis
absurdis sequitur: ut vel aliqua merita remanerent abq
effectu primo usq ad iudicij Die 3 Dia in ultimo instanti

plus mereatur, quam ab eo merito augeretur.

Probatur 2do: Qui renovat desiderat ad beatam resurrectionem suorum corporum illuminandorum ad eum angelorum et ostendit Psal. 84. n. 9. per pacem et libera quae complacuit seu voluit nunquam ab quibus p. q. dia corpore dia ordinari q corpus resurgentium deferat usque ad ap. indivium aby ita dia beata cum tranquillitate ~~non~~ ~~ergo~~ ordinari Ps. aby nolo et ita desiderium illum nulla ex parte retardare quia tolo in pena pendere in gloriosa amore et delectatione Dei ~~pate~~. Probatur 3tio: Quamdiu manet propius finale operandi deque effectus et interim cum tyrannis appl. cave tibi ad sui impressa, taddiu dicitur opus deque effectus et interim aby finale propius visionis sub. tunc gloria in esta dia q modo sui impressa concurrere ad finale propius amori vid. Habitus Caritatis tunc eandem affectione q debebit post resurrectione corpus Ex dict. n. Corp. in tempus mortis tu dia ratione finitur Beatis q post resurrectione.

Sed dic, ut supra S. Th. i. p. q. 89. a. 5. ad affectione modus essendi in corpore et habet affectione modus operandi

Quidquid ita d. Tempus S. Th. nostra patet et Tus

ibi sermo et ~~et~~ sectione dicit nihil conferre ad
beatificam visionem etc. conferat ad jam alia haec
quoque beatitudo ex commutatione effectuum et opera
sine mora est.

Conclusio 2da post corporis resurrectione efficiet beat.
circa effectum in intrinseca in se ipsa interpretat
quoque ex ipsorum decidentia et quod sit aspirare
ita s. Th. h. Dur. in dist. 49. et ex eis Theologorum
Zac. 3, quia tu potenti ira Dei fecit dicit inf. s. Luy.
Ego sto ad Thesaurum. et ex eis Gleiseius beatit.
redundabit in inferiora nam incorporatione
virtus et hoc accipitur et nova beatitudo a Dei
stola Ede. ad Christi beat. de stola prima,
et indicat Apoc. 6.

Ad 3. Matth. 20. Quarij primus ad vesperam, ad
finem mundi dum mercedem accepturi. Heb. 7. Qui
dum mundi accipere regni inferiore et ad ipsum solis consum,
narem. Apoc. 6. Dicitur de illis. Dei, ut requiescant
donec completur consortium eorum.

Ad Matth. 20. vers. 1. de illijs extremis indicij Dei
Qui sic illigatur, Unde ex 19 in extremis indicis publice
et ex solemnitate Mercedis fit quarij subrecedenda quia
Unus mala quae primum fuerit data. Varij Dicit

ad Lerab. ad ad Retributionem ad electionem re-
ferendam ad. Illud ad Hab. hunc ita legend: q.
Vet. Test. SS. Patres accepit gloriam q. antonomastice
Repromissio de ea beatitudine non tetigerunt nec accepta
fuerit sint quoque gloriam corpis ex Resurrectione
nostrorum corpus et ita ad Sabbatum sit nobis con-
sumata Theolt. Videri ad in hunc locum Coracly à
Lapide. Deo Apoc. 6. illy andy ad
Diab. Hard. q. iam sint sub altari, ut ad significan-
dum longe copiosiorem gloriam, sic illgunt quod altare Christi,
Tabernaculum et Tecum sub altari sit quod sub Testificatione nostri
Jesu ut notat Sa, sub protectione Christi quod velut Cultus
Isabol. Altare in quo ita Deo offerunt à fidelibus.
Ubi 2do. Ex SS. PP. Cyp. Hilario, August.
Victorino, aliisq; Coeglorib. apud Med. ubique sentiunt
Col. et Cultu. aliq; Hoch. contendentes ita à Corpib.
separatos et potiri intras in regio ubi Sanctuarijs
et receptaculis ~~[illegible]~~ servari et fruendo Dilecta
quam gloria usq; ad Resurrect. Christi. Dixi. Dixi
finit Jan. 22. sed ut alii 23. Lort. mandauit
Parisiensib. Theologis, ut hanc sententiam amplectendam
nec unq; gradum Theolin conferrent, nisi prius in

ed irrasset si credimus Occam, et Gerson apud Valent.
Et Allegat P. Pp. eis fuisse in opposita sententia, re nondum
ab Ecclia definita, aliquot a. Rmis plerosq; episcopis poe
hoc factum, ut regantur dicit Legatam ex beatum loquentem
de Beat. completa sua cursu et dicit f. de stola dupli
cata et habitu sancti in extremo iudicio. Si August.
eis contrarium aliqua fecit, tunc apte eum sua opinione
retractasse tenm. g. de Bis. et l. 2. de Civit. Dei c. 13. 14.
alias commodae interpretatur S. Scripture et Pp. vide
apud Medina h. Et Joan. 22. Et Cons aliqua
ut privatus Doct. cum errore tenuisse p Cunc definisse
aut sentiisse, cum ect in definitione morte facerent
cum id defunt, dicant illum cum morte hunc errorem
retractasse quia verum id quod dixit Ockamus et ego
secutus Gerson, nam Ockamus cum epistolam Pont.
Joan. 22. talia dicit cum confinxisset ex malevolentia
et rivalitate cum ect adhuc excommunicatus ab eod Pont.
eo q Lodovicum Danorum Imperatorem contra Pont.
Pontifex defendit, qui postea Ockam pondere facti in
gratiam et Ecclia totalem redit.
Ex Zio. Sicut ait et Copy se laboraverunt in pre

meranda Beat. cha conueniat ut Deus ad ea admittam
eo, debeat Beatitudo ad statum ipsa cum Corpore, cui
dia ad sola sp. ut cum Corpe ascendit in Celum.

Ad Declarata nobis in S. Script. et Concil. Nolens
Dei statuenti, ut ana Beat. accipiat an Corpus, debere
nobis ad pro oi Eae 77 p. Raoi in Obiae allato
alijs tribuamus, dum Vs, dia in quaerendo poliorem
partem habuisse in hac vita, ideo nihil inconueniens
ed ut in accipiendo Corpus et prior sit. Semelitudo
n. cum nos et Christus in Ob. oio par in rebus generandis sp
in studio veritatis in hac n. nulla nos Apls Rom. 8.
ostendit fieri Christo, Non a. in officio Redempt. ad quod
spectabat ut dia Christi ascenderet ad Cymbalum nec
patiam ad Colosenolaret.

Quaestio 6ta

Vtrum ad Beatitudinem requiratur aliqua Perfectio Corporis?

Affirmat p. S. Th. requiri Corpus integrum ac
perfectum ad Beat. naturalem huius vitae, deinde ad
docet et Beat. perfecta supranali probatur in Arg.

Sed contra, ex Isaia 66., videbitis et gaudebit cor vrum
et ossa vra quasi herba germinabunt. quia in Beatorum
Corpus spiritus dyalex, sepits una radix consistens in
primo simul integrae membrorum ordinis conformatae
et decore nec in ipsa forma et vigore [illegible] albora
[illegible] certe ultimis, Proinde [illegible] Corpus ex hac
[illegible] populat sita in gloriosi corporis alebastri apud Philo
Dolby idiaco. Ex his nonnulla nobis dubia occurrunt
[illegible] Dotib. Phili apud prim. h. occasionis istis articuli
prim. et ex professo cap. 3. Th. in fine tertia pt. q. aut
tendo legitis in 4. dist. 49. Ella. Diformian und Corpi
Dotes et ad. 1. hoc sit vitaly acq. Ella. sit quattor
habituales, aliqui has se p. modum habitus.

Corollus. sint Dotes gloriosi Corpi 4.
Impassibilitas, Claritas, Agilitas, Subtilitas.
ibi cuius Phili. summit ex Phil. 3. et 1. Cor. 15. ubi Apostolus
docet, Corpus non quale nunc id est putrescibile, corruptibile
impassibile, claro, agile, et spirituale, i. subtile, quod quarum Dotium
numerum ex S. Th. et Paul probat Suarez p. 3. Tom. 2. disp. 48.
Rep. Dotem Impassibil. aliquot Phili quaedam alia superiori ordini
Corpi Beatis inhaerentia (certe ipsi concursu Divinum manutenta

in corpe gloriosi concurrente quo communis quatte
corpi beati in aeternum fit et conservari non solum incor-
ruptibile sed etiam inviolabile, ita ut neq ab extraneo neq ab
alterno proprio loci aut alla malitia afficiatur.

Hoc Christi illigat hoc corporea inhaerens
non solum in extrema superficie corpis beati sed in tota et
profundile carne ossib. aliisq dtib. qua quidem lux
effectus divinitatis habebit corpi beati hoc tota aliq
radii incomprehensibilia tum: ut sit ea se videndo
mutuo ac sed sai sed oculis quinq sed diapsoiaq sentio
Cristally et dry Coloratu.

Hoc Agilitatem illigat quattas ipsa effectus or-
natus ipsi corpori sanctae beatae inhaerens et
collata et motu vocalem corpus expeditissime et
facillime exercendi ita ut Beatus non solum suum corpus
sed alia corpora facillime ac pro debitis celerrime in
eam plenam mutare possit ita ut labore sed et in-
gentes moles discutere et secum tapere possit sicut
Hosiu et Angeli.

Hoc subtilitatem illigat quae vis effectus beati
collata qua corpa gloriosa potent penetratione quo-
cunq alius corpi ingredi et ubique illa adhaere

in eod. loco abs' illo alterius corpis impedimento. Hanc
dotem Gly. corporis quale illustrat n. 2 entitatiue corpo-
rum mixtorum sit in quem sicut quidam Haeretici intuere,
sed ita faile intuitia corpora penetrarunt per admirandum.

Conclus. 2da Laedicta dotes corporis Gloriosi
promanant à gloria Beat. dicit. n. 2 fuit emanatem
physicam seu moralem distinxit, ita Cor. Hac 3 prop.
pareat illum pugnum in visione Beat. lumine gloriae
in hac physica perfectione istarum Caritas fuerit et hoc
emanat cum potest à visione beat. sed emanatem alia
moralem, qa vid. habito respectu ad Beat. essentialem exigitur
quod Deus ad dandam ex congruitate quadam corpori dicto beato
gloriam corporalem istam in 4 illustris dotibus

Conclus. 3tia Quod hae dotes habebunt corpora glo-
riosa quantum ad functiones sui sensum probabiliter
non. 3 dicatur ad fore tuta conveniunt soli Empyreo ubi
nec aer nec corpus et mare illud 3 spiritus fore intra
medium densitatis soli Empyrei, illudque quantum probabile
implerij alijus firmabit corpore et dura Celesti instar
aeris ubi et sonitus et lucis, odoratus per quam
quantum sine quantum fieri et tactus audiri et alium sensi

. beij Deum
conuertendo apparere possint. Ecce de re vide
Rupertum hic. Lib. 1. 3. de sum. bono. c. 8.
Ad ea dicitur hos patres qui respondendum sit ad duas quæstiones
quas S. Doctor n. 7. tet. et huic quæstioni dicunt, vid.
utrum ad Beat. pertinent bona posteriora et societas
amicorum? R. n. Primi bona temporalia vel libros
vel alia huiusmodi ad conservandam corpis conditionem
atta ad accidentalem hoc beatitudinis. Tertio alia
alia bona externa his longe praestantiora et tad de
core Beat. faciunt ad perfectam gloriam beatitudinis, ac
ter fore magnitudinem honoris, p.
Similiter tertium et ~~[illegible]~~ societatem amicorum et
quidem singulorum secundum ad ad summum Beatitudinis
pertinet plurimum ad conferre ad abundantiam ge
creandam et gaudium beatorum, quia ipsa
mutua et amica beatorum inter se conversatio.

Ma.

An et qo ho possit consequi Beat.

Ob. ja ho ad summum Beat. obtinere: ita S. Th
a. 1. vel fides cath. Armen. et Abail. qui negabat Deum
ab hoc clare videri pte, hoc a. fide fieri et consequi Beat.

gratiae ab hoc obtineri sic expendit p. j. ad q. 112 s. th.

Conc. 2da. Ito in omni naturali, quae naturalia sit acquirere
Beat. naturam supernaturalem et omnia Dei gratuita
et authoris naturae s. th. d. 8. Leo petit ergo ipsa natura
nobis, quia Beat. naturalis et qua loquimur tradit bonis
Beatitudo sic magis autem nullo obtinere quae dicunt sibi
Beatitudo naturalis ergo gratuita obtineri non possit, adeoque vires boni
naturales excederet. Nec refert quod nota omni naturali legem naturae
totam observare non posset quod tamen observando ad Beat. naturalem
rem non posset illam servare ad finem aliquem tempus illaque aliquandiu
poterit beatitudo: accidit quod tandem corrumpet non in eo statu
peculiari gratiae Dei providia et ad finem supernaturalis. sed
veniendi ordinis gratiae voluntatis ipsi adiuncta lege naturae
observare intuitus adeoque naturam beatis abque auxilio gratiae supernaturalis.

Ordus. 3ta Beat. supernaturalem non esse nos acquirere sed solum
Gratia vires, sed tam obtinenda indiget auxilio gratiae
Dei medium ipsum a Deo viatoribus gratia parvulis et adultis.
Media particulaia data sunt gratia habitualis, Bapt. aliaque
adrumenta ad eandem gratiam obtinendam, tratant. a. adultis
post gratiam sanctificantem et media ad illam obtinendam necessaria
sunt bona naturae, de ipsis in 2 tomo suis 2da 2ae q. 81. d.
a. 2. et s. th. disputat ac particulare differentiam non habet ab ipsis
quae dicit in j. parte ad q. 112. s. th. vid. ipsum hic post

ed altero beatior et utrum alijs in hac vita post fey beatij visione Beatitudo.

Quæstio 8.ua.

Vtrum ad Beatitudinem requiratur, ut sit inamissibilis?

Videtur ut Beat. sensu obiecta sit inamissibilis et perpetua. Sed contra dictis, utrum ex natura sua sit intrinseco sit talis, velut Angelus ex natura sua incorruptibilis, et utrum solum ab extrinseco Dei beneficio sit incorruptibilis ut v. g. esset Arbor aliqua, si in perpetuum à Deo conservaretur. Item si ab intrinseco incorruptibilis ut talis sit respectu potentiæ solum creatæ an n. et respectu absolutæ potentiæ Dei.

Concl. 1.ma Sensu obiecta supranatur. Beat. ad sed essentiam sed statum spectata ex dicitur de facto incorruptibilis in omnem Volepiternam vita S. Sch. h. et ex de fide cont. damnata à SS. PP. et Concil. Haeresis Origenis et circulo et ricissitudine damnatorum et beatorum sumitur ex conclusione nra tum ex alijs SS. Script. locis plurimis, tum ex Psal. 83. et 144. Sap. 5. Isaiæ 35. et 60. Hæc in Symbolis Ap. et Athanasij ubi Beat. ad Vita Æterna. Optima Conclusionis ratione l. 13 de Trinit. tradit c. 9 dass. dicy

Vita beata l. Deiritq; voluntas l. nolentis l. nendum fs
ad damnis pertinet, atq; nihil habet diuis abq; absurdo &
inderit statq; vita verè beata nisi fuerit ab sempiterna.
Maiselem probè docte et ingenioſe probat Ruy: et tandem
concludit Magnam ad obtinendam Dei aut Angeli fi: gratiam mo
perdam sufficere ipsorum obtenta beat. Alia Eadem
vide apud S. Thom. h.

Conclusio 2da. Beat. et aeterna à sola Dei voluntate
pendent, ita ut nata ab intellectus ita dominetur Doctr
Scotistarum Medina h. Vasq. disp. 1. c. 2.
in 4 dist. 49 q. 3. a. 4. et alii contra Scotum dist. 49. q. 6. Ratio est quia beat
et aeternitas gratis in eligenda visione beatifica inveniunt fundamentum
nata aeterna sunt in. Luxan gloria ex se inamissibile est
sicut quale est p. ad contrarium, et consequens ab agente creato
tantum ad esse. 2da Concursus Dei libere necessarius ad aeternitatem
ad esse n. ab agente creato impeditus nec est. Sic aeternitas
obiectum. sil: Deus, et subum beatificum visionem non: Ratio et
ex se constat. 4to Postq; ipsi oib. beatus ita necessario dicit
a visione beatifica stand Deus ac potest dare visibili corpori,
cessat oib. ad visionem aeternitatis necessaria deinde tale obiectum, nec est
visio corporalis à voluntate impedita, et in probabilior pars sentiat
quia visione beatus habere libertatem voluit beatus, tunc ita
in Nullus libera stata et nolit se beatum ad nihil

appetitus et Philo demonstrat s. Aug. - atq; poe libere
cessare à videndo Deum et fruendo nolle et beatus quia
sponte cessare à visione et nolle carere beatitudine
et consequi nolle et beatus tu quia ut supra dictum Beatitudo
illud tuum fecit finalis impeccabilem sic beatus poe in potestate
sponte cessare à peccato poe peccare sed nolle et beatitudo
repugnat recte rationi et ipsi ~~[illegible]~~ est.

Ad Scopo Gratia sanctificans et sapientia non amplius
sibi ut patet in viatore, et est lumen Gloriae et confortatio
visio beatifica. nec gratia aeque quantis ac lumen et visio.

R gratia in via per subtractionem influxus conservantis duratque omnis posse q in visione beatifica
erit perfectius sed gratia sanctificans viatoris eadem pro
conservatione quod viatores pro in moribus officere et mutare
posse quia mutare potest gratia à deo in conservando
angelis atq. comprehensoribus patria et pro nullatenus aut
deficere in moribus ita influxus conservationis influxus
visionis beat. nunquam indurupetur.

Conclusio 3ia.

ita ut ex p abfuit. Nec potest auferri
ei id quod ei gratia collata atq; adeo inamissibilitas
in solum consequi et status sed ipsa esse beatitudo

[illegible] et Rh. Thomisa, probat
[illegible] ex dicto dicto Ver. n. nec una fuit Hirundo nec una
diei et beatis horis eodem mo nec una dies nec
breve illud esset tempus. Ad ea S. Aug. in 8 Confess. lib. c. 8.
et l. ij de civit. C. ij. et 13. ubi per longa disp. concludit
idem nullo mo posse ea vita vera esse beata nisi fuerit
sempiterna. Ita probat Tacc. S. Th. h. ad vera Beat.
pertinet ut ejus expleat desiderium datis ipsi eundem
ita bonis oib. repleat ac tranquillo reddat ut illo liberet
ab omnibus ampliete ac nec amittendo solicitis flotteta
ri ampliete ac nec amittendo solicitis flotteta
quantum ad essentiam nisi Beatitudo in aeternum transitoria,
ad finem aeterna is amissibilis id significat Beatus fruitur
ea ut nec amittit et hoc ut quia hic ipse error est
magnum malum illius Beati et si Beatitudo ab excluderet
hoc malum sit ut ea aeterna posset amitti et hoc ut
quia si semper foret amissibile ne esset summum bonum amittit,
et dicit negative se ut nec aeterna nec amissibile
ea indicat et hoc plane stupidum finem. Beatitudo tota
semper indicaret se Beat. sua sempiterna aut ut aeterna
possidere poe.
Obj. Ipse Deus gaudet et ipsi gaudet obiecte ut
differunt esse beat. et si aeterna ipso est certain beata

et boraria poterit, et conferat cum visio boraria poterit ei affere fratis beatitudo.

Ad 4 rationem Boraria et visione spectica ut quidam differre dicebat quia visionem ad eius. Obi, et ia. differre substantiali quia spectiva visio ut fuit et visio sensitiva visio concretis specie beatificativa qualiter tutte et fuit incorporalis ut a. f. anifibilis.

Quest. 9na

Utrum Homo naturaliter appetat suam Beatitud.

Homo ad ed ingenitum inter appetitum naturalem quam alia quam sentit hoc ipso quia caret aliqua perfectione quam ad rem alia cognitione propria et inter appetitum elicitum quam intellectivum sentit.

Concl. 1a In rea Naturali non dari poa, sen appetitu naturali innato ad Beat. supranat., ita Sanct. Disp. 22 n. 10. Refertur h. Sac. ut si esset ei naturalis appetitus innatus per modum poa ad supranat. Beat. illa est activa et passiva poa, neutrum dici potest. pot mir: ut activa ipsa potest activa ad naturalis denomi

ratione ab esse rali quae sui rib. naturb. pro edu-
cere p sequi Dei p Bead. gratis ad esse esse naturis nec
solis viribus sois naturb. adunij pot, q, d. passima ya
poa passima illae naturis a sua naturi quae relipere
in se subsunt pot quatis sejis Dei ad Ex regno Spiritus
nec activa nec passima pon dari.

Conclusio 2da. In Crea naturali invenitur quae capa-
citas, q ad idem nadem p obedientiam appetitus alij sub
alij cibj. Ens d. ad generam sicis dara Dei ad producar
ad recipiar in sine alij ad poit fieri, p vim naturalem fieri
posse p virtutem ad capaciten obedialem, habent ex
natura sua ad virtutem saltem incoata ad ita specie pro
portionata ad supperiente Ingrid supranat. ejus et com-
plen poit adeptu supranat. quando ad respiendum in
quib. ad salte ad eiusmodi supranat. pro ij concursu
ad adeptu Restituendi ab deo sine capacitem obedientiae
qualem nec tapij ad videndum nec oculij ad audiendum.
Similis capacitas dari in sine regno Dei, ergo dabitur alij,
Vnionis hypostatica, Beatitudo et alioqui dabitur supranat.

Conclusio 3tia Hac capacitas Naturalis non

pot absolute naturalis cognos. Deum quatenus est Deus naturalis
sua natura, agere naturale naturae complendae et adaptatio ad re-
ducatur pro tanto dici remote et finis naturalis tunc naturalis
calens consentanea sit cognos. efficiat quia ea quae voli-
tabat cognoscat illa rapiat, nam his congruentia sint cog-
nosciant. Ita gratia habit. ad finem extra ordinem ipsius
gens suarum virium non sufficiat ad illas eliciendas
efficiat concurrit verum et ipsum Beat. finem Amor
beatus vera propriaque dicitur Medio et proximo ad
et hanc doct. informat s. Aug. l. j. de predest.
sanctor. c. 5. cui dicit: Hoc ere gideum et Cari-
tatem nam ad finem, ere a. fidem et charitatem
gratia ad finem.

Conclus. 4ta In creatura rationali ad visionem Dei
ad Beat. supernaturalem ad dari aliquid appetitus elicitus
naturalis qui naturale finitus pro eo quod ex viribus nat.
absque ulla speciali providentia et auxilio gratiae pot
elicere ita Vasq. cit. num. 2. 4. Respondetur. Ergo
d. Ot. desiderium supernatur. et amor f. Dei. f. conc.
erga Deum videndum est ex alia pietatis et moralis
honestate alia nullus ex pietatis pot ex solis naturalibus

ubi speciali angelis gratia ad hoc prædicari ut docet
in Mat. de gratia.

Conclus. Ita supposita revelatione facta de Christo
supernaturali in Creatura ad Christum Dei qui unicus
fuit Christi dari appetitus elicitus naturalis quia natura ani-
mæ pro eo ut est ex anim. Nam si ex fit necessario
et determinate ad unum ita specificaretur
ita est. Quod supposita cognitione de Christo sup-
naturali sic tributa voluntas determinatur et necessitatur
quoad specificationem ad appetendum et desiderandum vision
ut illi qui se spectatores non fuit nolle aut odisse licet alteri
fuit Deus difficultas adunata atque in Voluntate ita necessario
operari de operari de modo proprium voluntatis libertatis
sic modum Natur. et idaeffectus operatio Voluntatis necessario
operatur erit ipse ferus naturalis. p. 2 libere sine necessitate
elicita, quia quare ipse Deus Deus Deus Mat. c. j.
Dei Filius naturaliter desiderant et quia ex
Dilectio de Deo ipso in Patria de Natalis.
Nunc dicit in conclus. Dei ad unum et Trinitatis. Est
ita appetitus elicitus hoc modo sic naturalis ad videndum
Deum solum sed attributa nobis naturaliter et sic in Patria

[illegible] cognita specialiu, adeoq; ea quæ d'author
[illegible] et [illegible] [illegible], q; quæ author d' [illegible] et
[illegible] [illegible] [illegible] amor et [illegible] de-
[illegible] [illegible] [illegible] [

et spontaneum et ex synonimis saepe etiam pro ipsis habentur
et Theol. inter ipsa haec tria minime convenient
nec primo voluntarium et voluntarium ita inter se differunt
et aliqua utrumque speciem immaniat quamvis ipse
eadem res sit voluntaria et volita sit cuiq res
et ya nim. voluntarium et praecise voluntarium quale est
sit bye et id ex nullo modo pendet a Volle Voluntarium
a et ex aliquo modo pendet a Volle et a capite licet
semper sit et voluntarium cuiq modi et ipsa res a volle
elicita hoc n. tamen voluntarium, ita reflexum volita
et sit aliq rondum sit aliquid voluntarium et tum nec voluntaria e
contra n. Pluria peccata agricolae volita quem
sit voluntaria nec sit et nardgribus voluntarius fuit affectus
moriendi et ita propriae fuit illi res voluntaria,
quia ut fuerunt haec sua mortis aliqui et ipsi volita,
nec si propriae sua mortis causa fuisset et fuisset sui
ipsorum homicida, quod n. contingit ut mors ab aliquo sit
et aliquid voluntarium et ab eadem aliqua causa causata et dependent
et a capite sit quod ut una eadem ab tunc sit
volita et voluntaria sic ait et alia potest a Volle
elicitis sit tum a Volle imperatis sunt et voluntarium
sint et nullo voluntarium et voluntaria et ab intellectu
a Volle elicita et ex actum reflexum volita sic affectus Vg

quo carnifex nullo jure plectere, licet carnifices sint
voluntarius 3 3 sed secus eidem voluntas ejus voluntatem
ad posset, et a. opera furis ex sua ab illo effu in
pedes et carnifex propriè voluntaria quia procedit
mediate pletere à voluntate ut effect à causa et finis ro
lita ex decisis 3 sibi voluntas causa imperfecta
a. alias à voluntate imperfecta propriè voluntaria et 3
voluntarius ita mediatè, secundarius et ex denomina
tione extrinseca sumpta ab actis imperfectis à voluntate
elicitis, ratione sui solum immediate primarius et intrin
seca competit ipsi voluntario.

Quò spontaneum in hoc idem differt à voluntario
quia spontaneum latius patet ad id, quod ab appe
titu rationali spontaneo petit, aut perficit
et de quo quia ratio spontanei cum ab effectibus humanis
et ~~[illegible]~~ voluntarium a. propriè id solum
à rationali valet ad effectus cognitione facit
ita propriè dicta ratio voluntarii convenit solum
operibus elicitis, aut imperatis effectis à ratione
libera et ex voluntate, dicunt operes illa ~~[illegible]~~ necessario
aut indeliberatè libere a. deliberatè à voluntate
procedant. Ideo ——

Ergo Voluntas quia dicitur rationalis, sunt
ergo dicit Voluntas principe perfectus cum ad
Voluntas liberum et necessarium. Voluntas
liberum ad effectum cognitionem finis, ut obiectum, et que
dicit a proprio intrinseco indifferenter ad utrumque
contradictionis; Voluntas in physicum necessarium,
quia ita ad finis obiectum cognitum sequitur, ac procedit
a proprio intrinseco, ut, ubi apprehensum ut malum propius
a bonum indifferenter ad unum determinatur ad unum
contradictorium per modum voluntas, sed ex amore et gaudio beatitudinis
et ex amore per Deum filii spiritus sancti sanctificantur
ad hoc determinatur voluntas ad unum et ex dicit ex
defectu cognitionis, quemadmodum procedit determinatio
appetitus brutorum cum sint ex effectu sive appetitu
sed voluntas, sed propter loci non spontaneum, unde fortius
procedit ex summa praedilectione ab clare cognito quale
est Deus et Beatitudo finalis quam ex effectu appetitus
sensitivi et cognito procedit enim necessario ad Deum
voluntas ut sit ex a voluntate elicitus et ex praecedente
cognitione procedat.

Ad 2. Ut patet ex dictis, de libertate necessitatis
effectus voluntatis per dicitur, ut patet ex S. Thoma

[illegible] multorum Schol. et Albertus in [illegible] fundo in
[illegible] scripsit. et [illegible] reato coincidunt, ac pro synonimis
in presenti materia habentur. Bernardus Vallaris, et Valla
ris morale, libertatem ut aperte videre dicit, quare et nos in progressu [illegible] exhibebimus propter [illegible] illi
gentiam, quia vere libertas, et hoc quidem nec nisi [illegible] ut Vallaris
ratione [illegible] ipsum agendi ea, vel ad finem ad
consequendum, vel [illegible] ad quod liberum, [illegible] ad [illegible]
dere [illegible] nec necessitate agit eadem nec laude nec
vituperio dignum, ac [illegible] generari nihil [illegible].

Quæst. prima.

Vtrum in actib', tam hoīum, quā brutorum inueniatur propriè dictum voluntarium.?

Conclus. 1ma Actus [illegible] ois appetitus vol
tarij moralis, libertas [illegible] ut [illegible] 1. Ar. 3. a. 1. ois.
Ita [illegible] ex definit. Vallaris. Ubi [illegible] tradita 3ti
c. 1. ubi ait Vallaris id quod [illegible] propio [illegible]
cognoscere [illegible] in [illegible] ac, [illegible] Vallaris [illegible] ab appe
titu [illegible] circumdat [illegible] ab appetitu [illegible] ois
ab [illegible] ab appetitu [illegible] ois [illegible] vallaris
moralis.

Conclus. 2da Voluntas efficit ut aliquid fiat
in alio Bernardus lib. 5. de Consid. c. 4. Ratio est quia Deus
cuncta volens et operans propriè dicto voluntario et volendi ut
quid respicit. Sed propriè dictum voluntarium prout est
potentiae efficiens finis ad quem: ad cognitionem tamen finis
praeter actum sed quatenus eundem attingit et obtinendi
et finis ut tenuit et ita finem consequitur.

Conclus. 3tia In actib. Bernardus inventis propria Ratio
spontanei et voluntarii inferferunt, ita S. Thom.
Ratio est quia propriè dictum spont. sufficit ut quidem in propria natura
sed appetitus sensitivus et cognitione affecta fuerit sed
cognitione finis magis sed in Brutis Deus eiusmodi appetitus
et cognitio finis adhuc ab eorum appetitu efficit sine necessitate
Ita simul spontanea et non coacta tamen cognitione libera non
à necessitate.

Conclus. 4ta In agendis nulla Dicuntur cognitione non
dari propriè dicta Ratio spontanei, ita Vas. disp. 23.
n. 11. et 12. Ratio est spontanea ad non dicitur plenè
propria interpretatio prout est quidem et cognitione finis
Deus appetitus non cognitione dicitur. Quare in terra
Deus gignere ferra fructus vid. nec culta ab agricola nec
semine in se recepto aliquid proferat id tamen metaphorice
accipiendum est.

Quæstio secunda.

Vtrum possit dari voluntarium absq; omni actu positivo voluntatis?

Videtur p.° hanc q.m ab elata ponis vid an port
dari pura aliqua omissio voluntaria libera q.d
peta ab oi consortio cuiuscumq; actu positivi q.d eundem
omittendi aut diversa ferendi aut saltem sit occasio
aut causa indirecta ut p. dicit S. Thom. Cajetanus, Sylvestrius, adeoq; perfectius quidem aliqui in aliquo
saltem casu posse dari voluntarium absq; oi penitus actu
voluntatis positivo id exponit S. Thomas q. expedito, q.
terno, q. actu (diversae (indirecte tantum (vel saltem
ratione in voluntarium aliud sua omissione voluntaria?

Videtur 2.do Voluntarium directum et tale adeq; explicitum ac
illud q. ab exercitio aut directo voluntatis actu procedit aut
procedit, Nec. p.° Deinde explodit Bombardam applicabe
intendens occidere videns tunc et ipsa occidunt subditos
et realis occisio erit Deinde diversa voluntaria occidendi
ipsum Consulem tum, actu intrare impetum, occisio
tum actu actu impetu ab apprehensa voluntatis subditos.

Vollarium indirecte, et implicite, et indeterminate dari,
et, et specie ab expressa et directa prohibitione, nec
voluntate in se ipsa habent in alio, Vapor si ille Pulvis
Sylva ubi ita dicit " Pulvis vagans incaute explodet
Bombarda et Diecke intendere ferro occidere, vendat
Sicut, ea Lege poterit ee ei Vollaria indirecte vid.
ac vi incaute explosionis " explosione Diecke intendit
Ita Lib. 2 qu. Vollarium directe fuit ee abs
ei prohibita Vollis autem, hoc n. fieri non potest Dubitos,
ee Lege ipsis tenuit / notione directa vollarii constat
quia Vollarium directe ab ee, nisi cum Vollis appareant
aliud applicatum circa alia Vollis, in quo se ferit Vollis
Sale n. Vollarium ipsa Vollis tracta quamvis tendere
ut quantum fugere ab ipsis Vollis expressis, et
Lex 3. §. 1. h. n. in Pand. Vollarium Diecke comporia ad
Vollis sicut Clausa et cavum, hoc est, sicut ad ea quam
Vollis sicut Clausa et cavum, hoc est, sicut ad ea quam
Sale et quia n. dico de Vollario Diecke, solum illegandum
de Vollario prohibito et negativo, de omissione di,
recte vollaria et, cum expressa prohibitione nullum fu,
rari, et audire facere extraneo a hoc omnino turbi
et auditorium mihi de Diecke Vollaria sicut notitia
posse dare pura omnino liberè Vollaria abs, et ipsa

[illegible] indirecte omnes alij similes pertinent dar.
Ribar. Octavian. quos Jerth Valentia l. dip. 2.
q. j. Paraj. f. et dip. 6. q. j. Dar. 4. Azonij
Tom. j. l. 4. c. 3. q. 4. et alij d. penes R. P. quorum
argumentum obiices contra nostram Conclus. postea poneda.

Conclusio Impossibile est, ut detur omnino pura
directe indirecte Voluntaria, sed omnis libera et volun-
taria omnino exigit ex parte rei postum voluntatis
directe ferendae in omnimoda facultate et ita ex
qua indirecte p. actus ejus Intellectus equam omno.
Ita multi quamvis alij St. Alexandr. Albert.
Bonav. et alij apud Vazq. ubi quis solum
negent Deum posse facere omnemnon sed si ada
positione tu dicerent negent posse Deum puram omni
fine voluntaria si n. Deum carere posset posset pura
omni. voluntaria si negarent posse et Deum posse pura o.
omnibus.

Probatur Conclus. 1° ex
generali definitione Voluntarij q. ta Beli moralis:
q. Beli ex tale amplectunt Ved. Vq. Doctrin
Id, q. procedit ab intrinseco parto rationis
cognitae singulorum ea qb. et Actio, ad
pura omnino id ac, sed omnis dari agere ex Ea

dat ab utrique eumodi papa, ita ut si procederet
alterutra modi id fieri deberet vel aut electione
seu electione aut impetratione, mineta ab extra nosce
dat pura virtute, ita ipso ya nil electione pedit a Volle
nisi sit potestas actus vitalis, ad secundo quia si nil
pedit ad medium ergo ergo ipsa ... a Volle
impetrat id ab ipso indicetur ... ad ... proveniat
et sic si pura virtus alterutra no procederet a Volle
et ... ab ... adeo ab actu Volle impetra ergo
fiat ab ipso ... ad ... virtus
ab pura ... consortium alium ... posset fieret.

Probar 2do Quia pura nec directe
nec indir. voluntaria ... nullo modo ab voluntaria - seq.
pat. ant. - probo quia directe ... sit voluntaria patet ex no
tione voluntarii stricti et fuse concedunt adversarii
ab sit voluntaria indirecte probo, quia ab ipso consequi
tur aliud sit indirecte voluntarium nisi voluntarium sit in
dirigit alio quia in se directe ... voluntarium etiam quo ipse
ab ... indirecte voluntarium, aliquid pura virtus
hoc ipso quia in alio voluntaria ... voluntaria ... ad ... aliquid
ori positus actu Volle, adeo ad pura est.

Probo 3tio si directe pura virtus tunc posset fieri
ut abstrahere est superfluum ab ori positus actu vitale

si impossibile est superiori arbitrio aliquid nec sit voluntario
Et sic. Aq. videtur admittere adversarij, nisi probet
quod illud arbitrium de sua superiori concipitur a nobis istam
dormientis et stipitis potest ac pulsae esse et ab ori-
ginem libertatis quod quod illud a nobis concipitur arbitrium
sit voluntarium aut nolens nec concipitur huiusmodi voluntarie
et agens sed ut libere aliquid omittere sic concipitur ut
dictat ex absolutam necessitate quo lapis et necessitatem agens
sic et producens ignis aut stellas.

Sed Ex quibus
constat nemini omittere auditione ex sacris sequitur
libere debiteari aliquid vacuum incomposibile cum
adimplectione praecepti quia non dicitur libere omittit
facium aut voluntarie tunc tempus liberum omittit
et opus aut locum incomposibile cum auditione missae cum
proprio auditionis officium voluntarie et pura adoratio et abs
ori aliquid potest fieri.

Ad Adversarius hanc
opinionem probare solum quia moralem et ex generali
aut metaphysicam sit impossibile stare omnino voluntarie
sic contra et tu ga dicta aliquid probant et metaphysi
quod impossibile talis omissionis tu ga ipsi adversarij
contendunt sic dicit asserere et positiva moralem
ac proprio recte a nobis impugnari et metaphysica et

[illegible] moralis voluntas omnipotentis pure possibilis.

Ergo jus Voluntas est potestas libera ad stabilitatem constantem operationum contingens voluntas libertas

est agere et non agere, aliter non agere, se tangendo a

sonus ac incudis exterior aut interior nihil aliud

voluntas est pura potestas seipsum ad agendum, et sic dari

voluntatem omnipotentem pure.

Et Voluntas ad liberum ad utrumque operationem sibi ab ipsa

propositum libertate contradictoria, ac proin sine libertate

agere et non agere, operari et non operari circa oppositum

[illegible] facultate aliter sit se ipsum regulare sobrie

tre, nihil ad. agendum circa utrumque oppositum, sic

[illegible], et circa [illegible] post operari vitalem aliter

ad actum alterius positum, sic operatio vitae et quod sed

libertas explicat, ac quia potestas agere non [illegible] ad

sit aliter vitale vitali agendi.

Ergo Ens sibi voluntatem quod ad [illegible] bonum

eligendum seipsum, sed [illegible] aliquam tunc autem eligere

aliter, [illegible] aliter, aliter [illegible] aliter aut tunc pura

omnipotentia voluntas non [illegible] se ipsum, Nihil prior

voluntas regere [illegible] aliter aliter potestas libera

et ad [illegible] operatur.

Ad Dna Ma. Ley. nra, vid. Illos superseandi tore
vollarind omissione pura da et a nullo actu positivo
volis Illos indirecte prejudicari ita quod vollat papa
dis actu circa electionem Rgis se medium tunc fuge
quia adest alia motiua ut eligat aliquem alium actu
et ut ut, nedum negat aut d. accepitat hoc
sed cogitat quod Rex neutrum ag, nedum illis fit suspectus
neque quia circa illos d. fit bona illumediate pte
istorum quod ore effecta sint comoda aut in
comoda eorum quod consultaret aliquem idem aliqs
tunc nulla utilitas fieri in inquisitione quandatq; nolu
sibi constet quod magis expedit. Et quia ita et alterius
in inquisitione Illos indirecte laedit libera electionis
suspectis.

Ultimo S. Th. hoc dicit aliqs vollarium pe
aliqm ad aliqs ori actu illius expressi et indiuisi et tunc
d. ipse adj. Quid: Rationem omissionis pse ad aliqs ori actu
volis, aliqs nihil potest nisi fit vollarium quia ergo neque
S. Th. dicit vollarium aliqs ori actu, quia et vollarium
omissio pura.

Ad S. Th. nolle in primo libro quod fuit dari volla
rium aliqs ori actu, nam quia se et diuersa conspicuo

[illegible] quod potest ad aliquid actum [illegible] indirecte [illegible]
voluntarium. Similiter in posteriori casu ad multos
[illegible] potest omissionis posse ad aliquid actum ad illud
dicat [illegible] saltem indirecte si solum quod potest ad
aliquid actum quod directe et se dirigat ad [illegible].
[illegible] ut verum fateor S. D. multum favere videatur
sententiae oppositae, sed ea verba [illegible] et pos-
sunt [illegible] ut ad utrumque [illegible] adaptari.

Quest. 3ia

Verum effectus ex omissione voluntaria secutus sit itidem voluntarius?

Ad dicendum non posse dari voluntarium in actu positivo
solum. Nunc an saltem ille effectus dici ac sit voluntarius
qui libera et voluntaria alicuius omissione consequitur quidquid
[illegible] is qui voluntarie id commisit, directe id intendit nec
si talis effectus directe intenderetur id debuisset non posset
voluntarius. Ceterum quo

Ita pro Linea voluntarium indirecte et ut volitum
in alio a quo quoque modo [illegible] ut a caa et u. Coa
hoc duplex requisitum [illegible] ad voluntarium indirecte [illegible]
[illegible] in alio tuy in Coa positiva
[illegible] in alio tuy in Coa positiva

ita directe intendit Vellet, ut tu eventus ex illa causa
fuerit, ut directe intendendi, sive ille eventus sit ex
positivus, sive negativus. Exemplum habes sup. in Petro in
Cante explodente bombardam, quidem directe et positive
explodit bombardam intrinsecus tamen intendens frietes
occidere aliquos Petro nolens fuit explosio directe
volitaria, sed ex explosione fuit ex causa positiva omissionis
Suae.

Sed Vellatim indirecte
ipse in alio voluerit, ut in sua causa negativa, i. in
omissione volitaria quia ita intendit Vellet
ut ex eventus positivus, sive negativus in fundum
ut intendat directe aut oppressi. Ut si Gubernator
Navis omittat navem regere et submergat navis
ea submersio erit ~~[illegible]~~ Gubernatori volitaria
ex vi omissionis, et causa negativa submersionis.

Sed Ut contingere ut etiam ex volitaria
omissione secundum tenetur sub Proprio ut impedire
quidquid contingere ut nullo praecepto eum
tenetur impedire obligatus ut Nauferaga ex Justitia
naturali sed Legali Nauclerus committit sic
submersionem impediat, mercatores autem in ord.
navis constituto et se loquendum nullo praecepto
eorum regere et si potest nec eis submersionem impedire

Q. 4. Quod autem effectus tributi ex sub jecto cadat, quia ille qui
in tributo est impedire sit indirecte vectigalia, dicunt, eam
sine positiva, negativa ex qua effectus oriatur, ut non
subsersio navis tributo Monarcho, et Mercatori in producto
casu sit vectigalia? Videtur ejusmodi controversiae
fere et solo casu pendere quod omnis vectigalia quae est
impedire et tenere a alio quidem. R. Hoc ipsum apud
Vazq. disp. 240. c. 2. Verbi gratia non esse, si prohibetur
ne quis aliquo jacto fundo ex rotunditate Vectigalia
ed indirecte Vectigalia sit idem dicendum et procedere
ex omissione illa jacturae, adeo, ut non dicatur et
Waldrius praeeunte notitia aliqua (si sit vectigalis tadi
et ceteris, et illis nemo dubitavit an sint ed vectigalia
abegi ab alia cognitione). Huius sententiae dicendum
videtur postea posita ponenda.

Conclusio 3a. Vectigalia indirecta magna parte
ac libere requiri ut tale in esse positivum, nec aliquid
praeter ex tale positiva directe vectigalia sit idem
et cognoscendum aliquo modo esse ex tale positiva sentiendum
alii nullo modo esse plerique tributi dicit indirecta ponere
tale tale caare positiva, ita ut tali Vazq. disp. 240. n. 7.

Cao 3. Ad Vectigalia si directe seu indirecte pertinent
et procedat à valle tunc à papis indirecte et de
facto cum cognitione circumstantiarum si ita esse possint
et omissis quantum ex Caa positiva mihi directe vectigalia
quidem facile rendere et à valle ita à papis, dum cognoscunt
circumstantias substratas et fundari esse aut omittendis
et omissionem esse aut omissionem quod mihi vectigalia
indirecte et directe, cum alio tunc in sua caa positiva
dic caa illa mihi non infra aut prohibita fuerit.

Conclusio 2da. Si adhuc praetendo liberam meam
vectigalium omissionem aut impedire, liberum esse in hoc
solutum tunc esse ad omissionem tale facere, sed
mihi vectigalia indirecte 2do mo. ita dic Catholici.
Cao 5ta: In hoc casu non impedendo esse ad eos, libere
aliud distribuendo pecco et si vectigalia caa effusionem mea
omissione fuerit nihil non. mihi imputari pro illo esse
nisi sit mihi voluntarium. non ita tunc effusio
omissione fuerit mea solus non sit caa physica et totalis
caa moralis quia modo influit in illum effectum quod non
dic ex sua omissione fuerunt. un Houlery et
ex iustitia obligari gubernare tunc si gubernare
possit, non tunc erit vectigalia caa omissionis

illi, qui et submersioni [illegible] ac mercini in subsidium
sic et ex praecepto Caritatis et misericordiae obligari
aliquem quem petierit eum subministrare si praedex
omittat id solum voluntarie omittit efficere tamen licet
si id voluntaria Caritatis omittit, secundum, vel pulchre
S. Ant. ait, Quaerente si id peccatum, occidisti.

Conclusio 3.ia Si nullo modo teneor impedire effectum ex
voluntaria mea omissione sequutum, tunc idem effectus nullo modo
id mihi voluntarius adscribitur id est mihi culpabilis, nec
voluntaria quare id est Caeca voluntaria submersionis alicuius
quae ad periculum vitae meae liberare potuisse et tu liberare
omisi ita ex. gr. Th. cum alijs docet Vasq. disp. 224. c. 3.
Ganiel h. disp. 2. Par. 5. Reus id est, ubi id de obligatione
impediendi effectum ex omissione mea sequutum nullo modo pro-
cedit idem effectus a me aut a mea voluntate efficitur, et mera
tione et nullo modo id mihi voluntarius et culpabilis et incul-
pabilis consequitur clara ex defin. Voluntarij. Ant. probat.
Cum ex negatione illius effectus habeo me nere omissione hoc
modo id est nullo modo id caeca effectus permissi, id est se ad illum
neutralem dico ex si effectus ille a mea voluntate procederet tum
referretur in me omittente (tunc in causa physice influente
(tunc in influente maneret, id primum ex non conceptibile
ex hac negatione se sit negatio alicuius effectus in illum influat
physice. id est ex in mach. nulla sit ratio condemnandi

Ergo omissione voluntaria quidem actus sub nullo praecepto
cadente venialis non tamen mortalis nec laude nec
virtutis habet dignitatem.

Sed Ego opposita sententia
sequitur absurda, vid. quia etiam deus voluntaria cent
virtus Dominus peccata. Ergo impedire peccata et tamen non
impedit ius voluntarie omittit impedire ad quam omissio
ne peccata sequuntur. Illumquidem tamen Deus quia
illa potuisset impedire multorum peccata quia tamen libere impe
dire omisit; ita nonnulli martyres tunc temporis cum
voluntaria multorum peccata quia in sui spectaculum im
pedire potuisset effugendo martyrium abiit hinc
constat ut etiam omissione tenuit sit voluntaria ad sufficien
tiam duarum regulas vid. ut quis possit ne fiat et tamen non
fiat, et dicatur se non fieri, non esse in sua ut cuiusmodi
effectus cadat sub praecepto ita ut obligetur operari illum
impedire ne eius ut dictum est peccata fiant. Ergo illum
Ergo ipse quidem arbitrio, ut existat l. non existat
Arbitrium voluntarium ex effectu ad voluntaria mea
omissione tenuit tunc ipsum plati arbitrio mei
ut existeret l. non existeret. Ergo Maiorem probant
adversarii ex hac et 1 Ergo agunt in Deo
voluntaria tamen ex alia subiecta plati arbitrio mei.
probo quia illud Deus libere potuit impedire ne existeret,

quia ad impedimenta & subditi sunt potestati eius arbitrij.

Ad 5. Ch. et Ordo Sacerdotalis, et nec per voluntarium posse potestati arbitrij exciptat [illegible] nec reum, nec S. Ch. nec Ordo Sacerdotalis ad voluntarium hoc sufficere posse ipsum ut effectus voluntarij procedat ab arbitrio directe et indirecte omissione huiusmodi potestatis efficaciter voluntario directe et indirecte, cum ubi [illegible] ad impediendum effectum voluntarium non omittere penitus neutrum non procedit effectus ab arbitrio meo. Responsio (in confirmatione quia dicit et dicunt Christus et martyribus [illegible] obiecis non voluntarium Christi Carnificum poterat, quia in nullo [illegible] adversus concedant ad incommodum fuerit Deus et Martyres fuisse innocuos causa culpa Carnificum hoc tamen [illegible] improbabile et videtur implicare in adiecto fidei voluntaria Caia poterit peccat qua Author poterit participat quia voluntarium (et indirecte [illegible] [illegible] [illegible] ab ipso peccatum poterit author.

Ad 2do Multi Martyres voluntaria fuit, non secuta ad voluntaria eorum omissione impediendi mortem et sancti Martyres impedire tenebant mortem suam. Et [illegible] proceptum ut effectus ad voluntaria omissione penitus voluntarij. Non patet qua alij SS. Martyres impedendo mortem peccassent. Nicol in praeter

Martyrib. nequaquam ea accommodantur quæ Christus dat
Joa. 13 Solus, quia ipse voluit. Joan. 10. Nemo tol-
lit eam meam a me, sed ego pono eam a me ipso.
Et Neq; Martyrib. neq; Christus suis voluntaria mortem
ut Deus ostendit Suarez 3 p. Tom. 2. q. 45. a. 1.
quia neq; directe neq; indirecte Christus aut Martyres
se obtulerunt quis verum proprie loquendo mors sua
aut ab ipsis voluntaria quæsita et proprie voluta p. Ch.
Paul. volebat Hierosolymis et ea cum Christus quando dixit
quando se hoc tria fere mortem offerre se morti et
inferre sibi mortem, et se convenit Christus et Mart.
certius aequaque, nec se Christus aut M. M. fecerunt homi-
cidia sui ipsorum, interfecerunt a. sibi mortem sed directe
indirecte fuerunt voluntaria Ca. sua mortis, cum sed ga
dig. H. Ch. dicit Christus mortem suis voluntaria, Doc.
cipiunt voluntarium proprie sumi idem ac voluntarium, quod
cum spe incundi solet ut morum id fuerit,
Ergo Ego Nullus hac procedentia impedendi
submersione nam si possit impedire nec tu impedis
ita ut expressa voluntas non impedendi fuerit
fuerit Neq; in eu finem ut p. huiusmodi omnes

cupid ratione subnectit tum arte subnectis ratione
videl. poe mihi n. ad voluntaria p.
Et in isto casu subnectione mihi n. ad voluntaria
Nihilo ego nullo nto caa eig fu. nec physica nec
moralis sed mihi propriè loquendo volita, quia
in casu obi. solu. terminat mea voluntione n.
ante procedit ab ipsa.
Hinc effectus sentus ad omissione subita a mihi vo-
luntaria si omissio impedire eg erit mihi et voluntaria
licet culpabilis qd. sentis ex omissione mihi nullo pacto
imputabitur. Ita constabit eg infra dndi, consequia probat:
Ita esse sepe pendeat bonitas s. malitia moralis actum
a circumstantia precepti iubentis aut prohibentis
Ita preceptum d. confert aut auferit ab gerendo aob.
Ratio voluntaria sic proinde ita voluntaria n. pendet
a precepto imo voluntarium precepto presupponit
tria mta circa quae et consistit preceptum a voluntaria
rete n. preceptum ac p. nisi de liberis et voluntariis
ex. aut omissionib. eg abstrahendo ab oi precepto
effectus sentus ad liberam omissione erit voluntaria.
Conf. ex ll. hyromale Quod d. caa caa d. d. caa

Caeli, et ex multis antecedens, multis et virtutibus
consequens, ita sensus Poetae de subveniendo et
facilitandis in aqua tribulationibus ad voluntaria mea
omissione ut ad Caeli fluctus mors submersorum et ch.
mors erit mihi voluntaria fluminis in culpabile.

Concessio Dat. Reg. Cons. Ratio disparitatis quia ipsi
dicunt effectus ex omissione voluntaria sentire, ut probat
ibi alius pedis aegri lure nullo modo in ipso in
fluit voluntas ut da in effectu quod a dolentibus influit
in illis solis morbis. Ad prob. leg. dico praeterea
ut idem conferre autem ut sit voluntarius regis ut alii
quod tunc conditione ut effectus voluntarius dici queat.
Illud quod addit Gaetanus supponere bona ex volun
tarie petitur maam circa quae.

Hoc in rigore videtur ad secundum quod praeter
pro obo fuma circa quae ut idem operatur Gabr.
Sed plati arbitrio vri. p. quod fieri a nobis ut fieri
et necesse ut ut pro obo habet operam quod
facto nobis sit voluntaria hoc ut solum potest
Set regula physica aut moralis mediate in
mediate pertinet ad arbitrio, leg. n. me obligat

Dem, ut voluntarie faciam aut omittam id, q. Oportet
legendo [illegible] ac proin supponit lex, q. possim libere
et voluntarie agere et omittere, q. praecipit aut prohibet
etc. Ergo supponit ea ratione voluntarium, q. iubet aut vetat
Deus n. praeuigiendo ne futurum faciam, supponit me
facere aut non facere hic aut nunc, facturum (vel facturum
ad futurum voluntarium) tum supponit me posse facere,
(vel facere) voluntarie quia est ut lex aut praeceptum
supponat ad voluntarium [illegible] q. repugnat ea ratione conform
aut repugnantia legi, sed ut lex peccata sepe contingat
ut voluntarium non sit, quia ipsa lege voluntaria edat
quando se res ita in effectu positiuis aut negatiuis ad voluntarium
omnipotentis, ad lege peccata tunc in effectu
voluntarie tum omissi id est voluntarij. Ad Conf. 1.
Illa hypothesis ut notat Cariel q. 1. a. 7. Deb. 2
Par. 3. in fine non tum in effectu q. mere
Deus non a. q. se physice aut se moraliter determinat
ex causa, et n. ex q. ab. ex quibus tunc
se Deus ad dispensandum nulla praecepta prohibita

Quæst. 4ta.

Vtrum violentia possit inferri voluntati?

Sicut dictum est in Lib. III. mare dicitur oppositum: et involuntariis eius causa agendi est. Dicuntur a. 4. de Spiritu et anima constat involuntarium fieri vi, violentia metu, consilio, ignorantia. Ergo. Singulis singulos nobis ponendo dicunt et probant et violentia ergo ipsa. Propriè loquendo ergo hoc tantum se violentia coactio involuntarium sed ea violenti coitus invenitur. et non invenitur. ut cum aqua calefit et violentia pati et opponitur naturali inclinationi appetitui inanimato. Coactio solum in invenitur. naturali et opponitur spontaneo appetitui elicito ejus et brutis coitus et angelis. Involuntarium in sola creatura rationali reperitur, opponitur pro dicto voluntario abstracta patet. Ergo prius ad probandum sicut huic producatur prius ad inferendum. sed hic cum

Unitarium et coactum et violentum, et de coactum et violentum
et vice versa, quia non sic hoc ita facant tu posum
in hac Maa solent quidem usurpare violentum
coactum et involuntarium, quod est synonima habebunt
in propositum.

Nota quod necessitari et violentia pati ita differunt
in rigore, quia necessitari opponitur libero, violentia
deliberari ab aliquo alio facere ad agendum opposito
sic solum lapis necessitatur ad deorsum in obstaculo
impedimento et brachia necessitantur ad ictum volunt conversus
apprehensum et ad agendum deum dare vinculum quod eadem
deliberando. Violentia autem pati et cogi, idem involuntarium pati
in creatura quia opponitur libero et voluntario simul.

Nota quod violentia et coactione alio modo sumuntur
quam forsitan. Concionatores vulgares, et de structura,
quia ex multorum loquendi modus accommodat, et ita
quod dicitur et dicitur quia illi sunt involuntarium vocant id
quod ex metu aut suasione inducitur aliquid libere facit,
sed in rigore scholastico et philosophorum valentium id
dicitur ita facile concedit non volendo quidem pati coactione

violenta Causa et quod ad ipsi clericis cum bona
ra controversia fit istud in senso ipsorum dicto et sho
lastici voluit nulla violentia poti posse? Sic igitur
nudum sensum solum dicere, sequendo et malefactis metu
et tormentis fuisse coactus, ut nullus prius ore sua
crimina confiteri ausus in Ecclesia et Deitico sensu hoc confessio
interaqui voluntaria non violenta et coacta sed voluntaria
cod. Popularis sensu S. Paul. Act. 24 ait: Cordi fuit
appellare Caesarem: sic mala superiora Ecclesiae dare
proprietatem cogere subditos ad imitandum, et pro
cepta cogunt ad observandum. Hoc sensu apud
Christum sepe fit metus coactus et involuntarius corporis.
Item 4to Violentia ipsorum dicitur et quod solo nobis sem
thoriri sum ex bulla coactus Ecclesiae. Ergo ad illig
Papam et Sacris nihil proprie Ecclesiae pertinet
Inferentia cum illata Sacris. Secundo
si inanes verborum sonus spectemus Sententia hoc
labia patet" Spiritus, ne et lingua aeris et gratia in
Sacrae. Sapientiae infusa sic fuerit violenta quod ab
hordi Dei: quare coactus indicant Deli et Deli
postrema definitionis Verba ad opponenda 3 nae

negatione positione contrarie se facere sit nihil con-
ferente Lessio p. 2 interna sua ordinatione impetu
resistente et litante a se repente id vim inferen-
tem. Praeterea Medina hic 2 notat impetum non dare solum
illi qui ex quo actualiter et gravi actu id respicit
violare sed virtualem aliquem conatum quo potestas resistit
actu ad vim inferendi sit cum actus qui fuit ideo
constitutus ut statim sequeretur gravis actus ex contrario
violare nisi obstaret impedimentum exterius quod mo
inferret violentia non dormienti sicut Medina si ipse
cum prodiguisset qui gravem actum ad se repugnaret
dormiens si poterit homicidium naturale sed opus gravissimum
tunc id indirecte sed voluit naturale ad appetitum ita ut
actus ad statim resistere nisi actus ex impediretur.

Obiectio 1a Nullus in actib. ad se illicitis nec a
Creatura aliquis nec a Deo ad violam potest quod ad
nullus actus a volle elicitus sit ad prima violentia ita S. Th.
1. 2. q. 17. et expressis de verit. q. 8. a. 4. S. Bon.
Scotus, Durandus apud Vatq. 1. 2. ad 1. 2. 1. 1. Dis
ad a volle elicitus ad voluntaria dicitur ut constat ex
definione Voluntary et impossible ei inferatur vis pure dicta

in eo qd fit, nqe Vallarum qdem violenta vallaris
opponit et violenta ad eas q. violenta fas. Ad
ppria dicit violenta e cond. ex inclinacie, q ea pa
tit, et nulla adhc elicitq à voluntate e contra eius inclina
tione. Ma. ex term. patet. min. prob. cis adhc qd
citq a Voluntate e aut voluntate boni aut voluntate mali, si
voluntas inclinaq ad bonum volendum et ad malum fugiendum
Sed nec voluntas boni, nec mali voluntas e contra voluntate
pressione. Qia patet inferit voluntas à violentia
Ideo voluntas resistatur et nullus elicitur actus voluntatis
qa nullus actus voluntatis fiuere qui a conatu elicere et
implicat in adiecto Voluntas conatus ad actum aliqd et ab illo re
sistere seu contra eum resistere.
Ad 3. Quodlib. Ipsum pt cogi a potiori, q voluntas
potest in agendo et potentiis. Sed cogi et pati
quidem.
Si dat. pot concedi in hoc in qua ea ratione ad involunt
contractus et involunt. in actu Voluntas et violentia
ad ea fiunt pt viol. et voluntary, implicat
Ad 2. Ly absolute sua potentia pt in Ly voluntas potest
actus secundus efficere, Voluntas potest ois ad concurrendum
cum necessitate Ly si potest actus Ly pt

Deum odiunt in Voluntate Creata. Et actus amoris sive actus
absolute voliti sunt 2 actus contrarii in voluntate Creata:
ergo sunt duo actus, quia in gradu entis sunt absoluta
Dei ipsum id est Gaudium et odium ex, actus certe in Doctrina
Voluntatis Creatae vocantur Entitates ex quarum positione respectat.
Voluntas Creata vocatur ad Deum in volle producit
Ergo si deus solus ad Deum in volle producit
Amorem et concurrente voluntate creata in hoc nihil contra
arum conclusione fiunt, ut Gregorius dicit fieri posse ut actus
a voluntate creata sit violentus, et in actus ille amoris ad
Deum creatus a volle Creata.

Ad 3do Longe melior Ratio videtur ex quo actus elicitus
virtutis potest a solo Deo effive produci, ubi ex influxu Dei
ut dicunt 2 actus contrarii sunt in eadem volle non licet fari
quod ut aliquis duo contraria sint in subiecto et tertius
et colos in gradu entis hoc tamen non posse fieri in actibus
virtutis, ex quo contrarietas actuum virtutis in eadem subiecto
facile infertur contradictoria sunt Me Deum et non Deum
sic ergo: Absolutum Dei posse unum dicit 2 contrarios actus:
efficacem ut Deum sit placet mihi passio; et efficacem odio
Deum sit displicet mihi passio. Ergo si ut ordo absolute volle, velle posse
ubique et posse fieri sunt non esse quod est ut ita sit sita

absolute nullum effectum habere possit.

Ergo si in voluntate [illegible] reflexa ipsa
[illegible] actus dolorosus in eius [illegible] generaretur tunc ad
illum dolorosum voluntas molesta [illegible] violenta.

Sed Ecce Responsio n. Dep. 1. Cond. 2. concedit actum reflexum
à voluntate [illegible] sed violentus, tunc id fit ad aliquem
ad finem alterius ac ipse [illegible] à voluntate elicitus sit voluntarius
quia nec illius voluntas [illegible] sed vendit solum ob finem
modi actus vid. mala alicuius [illegible] ipse [illegible] sibi voluntas
dolorosus [illegible] tunc actus dolorosus [illegible] dolorosus
voluntas molesta [illegible] est.

Deducitur ergo Ecce, voluntas in actibus elicitis proprijs
necessitari à Deo [illegible] cognitione [illegible]
visione beatifica [illegible] alio ac actuali
modi necessitatione [illegible] videtur prima [illegible]
à Valentia. Prima Pars probatur ex illo Dominus
Volti Dei [illegible] registro Proverbiorum [illegible] in nomine
Dei, et [illegible] voluerit [illegible] Deus [illegible]
voluntas [illegible] in manu [illegible] Deo [illegible]
patria [illegible] stabit [illegible]. Dat Pars probat
ex eo tali necessitatione solum ab extrinseco [illegible]

procuratores sed nullus de reniq; in volle predicatorum aut
fratris q. reniq; de ipsis dicta predicatorum regularis.
Conclusio. Et ita dicitur esse publice violenta quando
actus iniustus ipso facto. n. est. q. de cons. contra n.
tiqua ipsum q. cuiusq; videre volens, dum tunc claudit
Dulcis et honesta respicere quantum sibi Celia ob. respectu
cogit videre quantum sic et volens cogit ut eliceret sensum
tuetur ut vere cum ratione admonet pervocandum
Ob. id stigmatis actus eo ipso quod elicuit sint de genere
violentorum id est ab ipso extrinseco principio actus actus
violentus à principio extrinseco. Ergo n. et sensus producuntur
à principio intrinseco.
Ob stigmatis actus dui violentus quatenus potest elicientis.
Et solum probat Ergo et rede ut violentus ipsi suppositum. 1.
Cor. si cum voluntate quia repugnante fuerit ut talis actus
violentus, et requiritur in volente ut ex cum in pois voluntatis
subordinatus cum principio subiectivo et rede cum. tunc ad
voluntatis. Et Ergo pro

Adverte igitur ee viol. una intrinseca, inherente
ei cui ut inferat quo ne calor inhaereat aquae
per reactionem ~~[illegible]~~ capitanti infert beatrum Ver
tra et talem viol. in volle dari ad poe cuiusd
je contingit. Altera extrinseca, quae inhaeret, reiqui
in eod. subo principari, quae potest violari et tamen
volle dari mult contingit.

Cor 2do Videt immolare Catrad. quae tollat patre
tur violari in adeb. a se impatiq. si ut impat. vellat
aeam alij tunc id hoc ipso erit ei rebellaria alij
nullo voluntum quae probatur ut ap dicti patet

Ex Conclusione ut ee illiqanda et eib. quae et facta volle
ex quae impare alij ac solet quatenus alia potest et
facta dicunt et in operando ut plurimum subdi solent
dolis imperio cum ipsi ipso aut alia legem violata ut fu
ut impareat a volle tu quia alia huiusmodi opus ut aria
ria voluntatis imperio subjecta idem violata ee et ipsis quae per
ectur relinquante volle.

Conclusio 4ta. Quod quidem Violam quae Voltas patet
in actib. impatiq. ex ead. Voltas duob. adhuc alij modis
laedi potest: ex Ratione ordinis si nim. potestis oib.
quae operam infallibiter secundum necessitatem ex ipsa

elicitatis et ita consequar operari per solum entitatis concursum
in casu ita nostra remota operatur effectus, si daretur divinus
concursus et hoc cessans foret voluntatis violentia, qua quaeriret
à principio extrinseco voluntas actuata (quatenus
virtute volente operari, ac proin effectui illi resistente
sic contingeret dari in voluntate Beati si subtraheretur illi con-
cursus per quem ad elicitandum actum amoris et in voluntate quoq;
viatoris si gratia actuali prevenientis nullus elicere actum con-
tritionis et dein gratia adiuvante spiritu erectus. 2do
Ex infusione habitus aut gratiae alicuius per modum actus primi
factae à Deo in voluntate sicut dicimus habitum in voluntate
producere "formaliter illo per actum elicitum absolute nolit
habitum recipere quo casu voluntas violentia putaretur.
Obj. Neque id solum cessare ab actu quod aliqua conditio
agendi necessaria deest ut in proposito deesset aliqua conditio
sciz. Concursus primae causae et gratia adiuvans et cessatio
praedictarum violenta esset.
Nec solum cessare ab actu alicuius debito
quod aliquid deest ex parte agentis. Nam quod nihil deest ex parte
agentis et tamen ex parte rei aliquid desideratur; tunc cessans
ab actu aliquo debito violenta sic a. Res et in proposito

ubi ex gle proprij effectus nil deest sed tm ex parte agentis ad hoc sine ipsius dei desideratur concursus primae causae. Vt ex dictis patet quae o alij ex dictis has iam respondebunt et ad id

Ad 5. th. 1. a. 1.

q. 5. th. quaerit a. 5. utrum violentia cadat in mollitiem pro quo sit.

Conclusio 5ta Violentia cadat etiam simpliciter in mollitiem ita ut aliquis effectus proprie violentus habeat aliquid voluntarij admixtum ita 5. th. cit. Et alij theologi post S. Damascenum, 2. Dialog. fide. c. 24. et Lirian 3 Eth. 10 capite. Eadem. Violentia ita dicitur cadere aliquid motum, ut nullus eius violentiae patiatur, nullo pacto ne interiore actu consentiat aut ad eum affectum concurrat si potest repugnat violentia dicitur ut notat ille tertio dicta dicitur simpliciter in mollitiem nisi motus quidam talis fallens tum ex eo voluntarium procederet et aliquid a voluntate tunc praesens intriseco ex eo contra eiusdem violentiae ap quo deducitur eum nec laude nec vituperio dignum ad id aliquid dicit violentum ut tunc ex vi adactus consentit nil peccare ipse ut dicitur potest detentare obligari lege interdum si satis erit sola voluntate resistere, aliquando necesse erit ut resistat et effugiat.

Qvest. 5ta

Vtrum Metus causet Inuoluntariũ simpliciter?

Sola ps metus qdq; ita perturbare nadem ut aliq; qd
penitus impediat, quo cogn. subiud ad, qn metu cadit simpliciter in nu
luntariũ sand. seq ac violentũ, et ideo de tali metu ad quaestio,
sed quia de metu, qui penitus tollit p. aliqd usu rationis tale q. suffi
cit ad hoc l. nale mortis agendum et dubitari an tali metu
adeam cedat magis metuendum q. voluntarium, et utrum ois aliqd
involuntarium operari à velle impetrare admiscear.

Motus 2. magna dist. ad cognoscendum hoc 2. vid. operari aliqd ex
metu et operari cum metu, nam fieri aliqd ex metu indi
cat metum ad causam finalem illius operis, ut qn timor impendentis
mali efficit ut fiat aliqd, sicut pelagus timore ad fiendum sic mer
cator ex metu periculi vitae projicit merces in mare
quas aliqs nqe conservatas vellet nisi adesset metus. Fieri
a. aliqd cum metu denotat metum ad operis tm. sine concomitando,
aut ad causam difficilis in exponendo, sic q. furari cum metu ne
deprehendar, non idem furari q. ad hoc adigar ex metu, adeoq;
metus ad causam furandi.

Aliud dicit Sylvestr. verb. C. 2. ad quem autem ipse addit
timorem metu sit voluntarium hunc n. p. pelag. sicut voluntarium

ad, patet ex eo, quod sit fuga mali & nequaquam dicitur immittere
hanc facit ac jactura bonorum vectoriarum dicitur & quod
actus alienus, quo exterior vector capit et assumit tuti
medium ad effugiendum malum, dicitur res declarare ejus
pro Mercatore metuens mortem & naufragium, quod merces
in mare quas olim non nollet retinere hic in mercatore
concurrunt plures actus voluntatis primi elicitus primi imperati, quod
dictus fuga timoris quo potissime nolit vitare mortem
quam timet se incursurum nisi abjiciat merces.
Actus secundus voluntatis projiciendi merces à volente elicitus
quia ejus exterior mercium jactatio ab hac voluntate
imperata. Actus tertius amor mercium quo ea sic amat
ut nisi periculum mortis immineret eas retineret et nequa
quam projiceret et hunc amorem ait S. Th. 1. 2. q. 6. a. 5.
manere in volente Mercatore et hic dicit merces.
Dubitatur 1. praesertim de tertio actu. 1. Tertia ejus
actione mercium utrum sit data voluntaria aut involuntaria
aut mixta.
Dic. 1. Mercatores quod aliquid ejusmodi nullo modo involuntarium
sed voluntarium. Ut. n. 8. Ergo dicunt solum actus aut solum ex aliquid
a volente ex mero imperato sed adiuncta ratione involuntarii
quilibet ex jam se sed adiuncta ratione mali observati aut ma

lestia & moneat effud ad tristitia et tu ne raden boni in odio
ad vitandu aliq malu fient proiectio vercinu fu se d mercatoru
mala sta bona utilij d'erpu periculi ad vitandu mate
fo. qnq contingit ut opp ex metu a volte cupidu d'ad bonu
malitia nec moneat effud ad tristitia & tunc dicit se
Cop. illo no involvij Md. proth quia d apparet qd no
est metu sit involuntaria id qd fit dole vel qm se d mole
aut solem ne adiunda bonu malitiae aut adversitatij qa
tunc proh volle & voluntarie qd & tale opp impedi; et d alio
qdd voluntario qua inefficaciter displicet opus q fit aliq voluntarie
dicit, aliq sta hoc volles displicentia reddit opus
dicitur no involuntario, sed q voluntarie dicit pieditione sed
inefficacem volten & petij relaxatam qua cupit d pragare
mercis ita q ex metu seruili gehenne dicit observandam
mandatorum Dei sed d hanc volten q d servaret & feminu
in dies gehenna pena incurreret. Tunc qdem volles
posterior est mala et culpabilis id fortasse ignoscet inde
liberat ut notat Cayet. cit. n. g. Sicut autem ex metu
gehenne dicit observatione mandatorum Dei et q sed diceri
mine vitae aut futurarum ad tristitia quadd
vita ex simplici iudicio ita ut id indicet q alias d nollet

servare mandata sponsi, et nollet ea nihilominus servare
esset iniuria ad eum tunc posset quidem huic observare man-
datorum sui innotuerit sed ad vers. 2 fuerit tardus,
bilis quia licet tunc ad effectum voluntas sit nolentis quia se
nollet servare praecepta sed iniuria ad effectum adhuc adhuc
quod tristitia vera ex simplici iudicio rei adversae aut
molestae esse cui dicerent opus assumptum innotuerit sed
sed quis fortasse loquitur propriae et stricte innotuerit
sed dicitur illud cui adiuncta ad nolentes opposita

Min. probr. Min. probr. sed sine vitiosum ex metu incurrendo offensa
dia aut et ex metu gehennae de vitare tristitiae po
tatorum haereticorum aut aliorum bonum praesorum sty
maria media applicata ad tot tuitandos alij sapientiae
tales viri ad bonum nulla tuo opposita nolent quia vid
nolent vitare bonum sanctitatis si metu abesset sed rei
ulta in tuitate talium sentiunt tristitiam et conseqn
il innotuerit appetendum in eiusmodi viri tuitandi
similes agitur in qua contritione et observatione legis
causa ex metu gehennae ex qua est ita contritio et implet
legem et nulla iniuria adhuc in volle tristitia quia
tristetur et doleat 2 ead. contritione et aut observat

ab hac doctrina d consentanea Arist. et S. Th. h. et Arist. 7.
ad 2dum. Et S. Damas. apud Vatz. ab. c. [illegible] q. decent
(q. et pro regula sabery potest) tunc tm. opus q. metu facti
imitè quodamodo et involuntariè fari qd aliquis voluit agere ab
eu observancia aut tristitia precepta de agendione facti
sub se spectati sequitur metu, ita q. non metu eligitur
qm vitandum maius, quare si nulla adest repugnancia aut
tristitia in agendione facti nec ad vitandum maius metu
eligat aliud metu, id contingit admittit involuntario in qq
voluntario.

Conclusio 2da. Metus Caat regular et
ordinarie loq. esse mixtum cum voluntario et involuntario
ita S. Th. h. et S. Damascenus 2do de orthodoxa fide. c. 34.
Medina h. Valentia disp. 2. q. 1. parte quarta et d. cor. post
Arist. 3. Eth. c. 1. hac 3 Ratio Ratio caat a metu ordinarie
fit repugnante aliquo no velle q. ex hac parte id aliqd
involuntario. Rursus illa ipse effectus procedit saltem impatiens
à voluntate sua à propria intrinseca cum cognitione
circumstantiarum ergo ex hac parte id aliqd involuntario
et consequenter ex utroq. id mixtum id videre di in allato exemplo
de proiectione mercium.

Quod. 3no Ffy mirfy ex metu cadit & simpliciter voluntarium, & voluntarium ab. fm̃ qd ita post Bellum & Eth. c. j. 5. Th. h. et Scotist. ons; illeq; Canonista c. mirto. 15 q. j. et in Jure Civili Lege Si mulier ff de eo qui metus. Promissio Metu facta caeteris paribus voluntaria et Lata Eth prima pars Conclusionis quinti ex Proverb. ij. Gsaia c. 2. Joan. 12. Apud Val. disp. 12. q. j. c. 4 pt. 1. Lugd. Lois expressa pendere ab voluntate Ergo ex metu facta aliq; videretur, Danda vi culpabiles adeoq; simpliciter voluntariae esse. Item docent S. Patres uniatim Nissenus et Angelus apud Vazq. disp. 26 n. 3. Ergo & ex futuro duabus Gris qualitb. afficitur tunc simpliciter et absolute voluntarium ab illa qua Cy aliq; quantu & magis precipue aliq; additamento afficitur vt Octavius dr nuper simpliciter, alby tu fm̃ qd, nim fm̃ Bardes, atq; effectus ex metu causatus & magis precipue et fm̃ additamento voluntarium Cy absolute et simpliciter dicitur & voluntarium mix. probo tuo qa Cy metu voluntarium ea voluntarium volita perfecta et efficaci aliq; reyso

d facere ex opere cum ex voluntate inefficaci tunc ex
inefficaci sua nullus sequitur effectus tum quia id nolit
se absolute et sed addendo voluerunt ex voluntate
tum ex circumstantiis fuit particulares quas à pleraq.
h. et nunc et sibi connumerat quantumvis invitum tum
se et abstrahendo à circumstantiis dicit solitum, finiti
d proiectis nerium in nostro casu aliquis ex metu
caduit d voluntatem ex quas circumstantias quas de praesenti
tb. ita pro q. vid. idem affirmat, voluntarium tum
ex fuit id patet si a. affirmat ex voluntario et involuntario
mixtum id involuntarium simpliciter et absolute certe id
id involuntarium tum ex.

Ubi p. S. th. et sc. q. 142. Art. 1. in corpe
d id indicat ea quae facimus ex timore d id sicut
et tum ex voluntaria et talis ait D. th. c. 1. ait nemine
simpliciter sua sponte navem suam in mare ejiciunt tamen
Mercatores proiicient merces, nulli S. th. id esse
Ejus quod Sanctus id voluntarium et involuntarium simpliciter
et absolute. Hoc accedit Ratio Decis Jurisconsulti
in regula Velle et regula Juris ingles nemo ipsa
propriè involuntaria, voluntaria a. tum tum ex improprie

Ad S. Th. et Bellum illos eo foro vocula
simpliciter abs accipe q" not in Conclusione accepimus
volunt n. solum Qualitatem naturam aut factum aliud
ex timiditate Qui ad Vallaria simpliciter hoc sensu vid.
proiectio d sit vallaria sed se qualitatem sit
Vanulla aut abstracta rejecta aut cujusdam ora à
circumstij particulari periculi mortis aut Naufragij
d a. negant ad ea vallaria simpliciter. i. propriè et
absolutè si nim. abandon eod. jectus ut commuta
circumstij proiectis cum c. Romat aut factum ex ti
miditate ea magis vallaria sed q. q" simpliciter d multo
ex magis sit inusitatum q" vallaria si sed multo ex
circumstiarum dimittarum sit vallaria magis q" sed
se et praeter sui ex sedulij circumstij nullo ne esset
vallaria in facto q. dicit positis circumstij ex meta ex
mur. Ad Decimum Ex Gillo hac
in re à cotarij Jurisconsulti Doctori, et meritò ac
a. sed periculo fidei patria Decij falsitatis sed, Sequendo
n. ex illa not. nullum peccatum mortale ex meta pol
committere b certè posse peccatum mortale dari q
d sit propriè vallaria hoc tu Dominij falsit

ed palet in g multi graviorem pene mortalia com-
mittant eq mehr tormentorum reg' facile concipi
fit qua ratione fit proprie (quia venera ec)
sed ab liber et non est voluntarium)

Ad 2do Dicitur (quod effectus voluntarium simpliciter
faciunt cum. involuntarium tamen secundum quid. vide quae fieri
ut ung' idem' mehr pirt cum eundem' actum exercent
ut ung' idem' mehr pirt cum eundem' actum exercent
Si cave subdere involuntarium et involuntarium.

R non quae eadem fieri ut eadem caliti generale mehr
caeti voluntarium et involuntarium quae tu fieri ut dicis
in facti caeuti modo ne mehr caeti voluntarium g se
et reduplicative actus a. caeti involuntarium g dens
tu et specificative vel due actus exercere voluntarium
qua voluntarium ita caeti mehr ut vis in caeti ne mehr
adesset eundem a. actus g d involuntarium d obstante g
Ad 3d fit involuntarium ibem caeti mehr tu qua
involuntarium tu nam hic ex defectu tristitiae aut re-
pugnantia ~~sed~~ inefficaci dimittere un' quid g acus
Ex se contingit pietatem vacui d voluntarium tu g deus d mehr
caeti pietas haec obstantia involuntarium es g voluntarium molesta
tat in pietate.

Ergo. 4. In gestis ex metu culpabile quis
non meritum tollat tacitum quia dicit voluntarium
cond. minuit sicut et culpam minuit ita cois theo-
logorum Jurisconsult. et Thomist. Et illo tempo-
quo coit fuerit lib. Metus facta pena expulsa
culpa ad à Lato p à Canto hoc ad quod quis pecuniae
abs metu ij ex metu peccat quis ad efficiat pe-
care et peccat ex metu. Ergo quia ut ex
ria contrat facta ex metu monet conservatis
ne Gabij metu facta pecuniae ad indifferentem mone-
rent q. h. alius disputant et Lege ex infante metu
obligare desinat et contractibus quia facta ex metu
initio habeant vali spiritu quia ad delicta et
mala in foro et Justitia plus in suo loco dicen-
tur.

Quest. 6ta.

Verum concupiscentia causet Involtarium?

Ultimo p h ex S Th et pad 3 d Spi et concupiscentia
et solitus primus ejus motus ut prg contingere pt hoc n.

nec voluntas potest nec in voluntate esse huic posit propria
dictus spontaneus causare. Ita n. [illegible] esse causas
se ipsas instar deitatis, in quo licet [illegible] spontaneum sit voluntas
propriè ut [illegible] tamen [illegible] Concupiscentia ejusmodi
in hoc statu [illegible] ratio et arbitrio usum, et sufficit
ad hoc [illegible] nulla novitate appetendi.

Ita et Concupiscentia sumi h. n. pro appetitu aliquo voluntatis
et vitali actu appetitus sensitivi prosequentis obiectum delectabile
aut et per ordinem abominantis obiectum malitiosum ad quod subsistit
[illegible] quam de actu concupiscibili et concupiscentia ut h. l. et ad
actus appetitus irascibilis explicandi dare nolit notat
Stary. Disp. 4. q. 1. n. 19 ubi ait cand. ad Rauen. cum
quod [illegible] et [illegible] quod [illegible] actus irascibilis.

Ita Zig. ipsum ad concupiscentiam concurrere pro ad
actus voluntatis, una antecedens altera consequens: Antecedens
ad quam voluntas directa movetur et excitatur ad eliciendum
in se ipsa aliquem actum ejusmodi, delectabilem aut
fugibilem esse, consequens ad quam inclinat voluntatem ut ad
[illegible] ut in hac quaerit velle agitat sua appetitu sensitivum

ad ea Voluit intercepte aliud vel quod tunc ex gra
dei simpatica et naturali appetitu sensitiva. Sic
ut ad gloria et concup. consequ. p. et antecedente, contra
a. concupiscentia sit tyr. et ex sensu voluit, quod
et impius nulo modo cadere [illegible] angere Voluim
p. ea tus. et quatenus sua intentiones and deliberationes
ex ordine ad finem à posteriori et Gratia est Voluntas
and concupiscentia tendit superiorem and inferiorem
Dubium. 1. Concupiscentia but. caat esse voluntas
simpliciter, ita S. Th. hic in C. et ad 2. et 3. et Dos
Tabli. biblat. et moral. tunc ex Gratia ipsi. Dogma
tentatur à Concupiscentia sua abstractis et illus, Dicit Concup.
cum concepit petit petim ubi cum S. Jacobus dicit
à Concupiscentia generari peccatum consequens
nulli et cum. caare actu appetit voluntatem nisi
a. ut videmus in ordea petim et ita nisi sit ab
voluntate. Confir. Confl. Cum Experientia
activ. passiv. Vaatis sa concupiscentia convenire
definitione Voluntatis Vg Si voluntas à sensuali
appetitu ergo quamvis cum illa conspiraat, tale
nè et voluntas illud ab appetitu et cum quantitate

in adferendo.

CONCLUS. 5da. Concup. in sorte sui complete quisquis
tollit tres sempiternis voluerit. Sta S. Thomas
Sent. disp. 28. C. 2. Concil. de par. 3. Concil. 2. Con
bria quaest. Bon. et Val. sic putant et. Probat
1. ex S. Th. qu. 6. ubi dicit in Cor. idem minus
esse culpa in petit. Sp. ordinandi potestate con
cupiscis dominium ex Clericis minus delinquit in eis.
2do Valentia cum Thomist. videre
quod Cur. cit. C. 1. concedunt et verte S. Thomas
dicere hoc qu. 1. concupiscia minus liberum et
concedere debebunt ytem eiusd. scilicet minus et
voluerit ytem ipsi negant dicit: Voluerit enim
concupiscit petit 1. minus. Probat sed ex
S. Th. in hac ma pro synonimis id voluerit
et liberum ut constabit legendi hanc dicta qu.
Ex hi concedit minus liberum et voluerit concupiscit minus
nus. Ergo In facto voluerit ex concupiscia 3a
speciari pot: ie Primo ex quod actu 2do Judicium
ex qua tum ex radice procedit actu ergo Ipse qua voluerit
et liberum quod concupiscia semper augent primum 1. ex Voluerit

ita A Voluntas intercipit et derideri videtur quod ex Concupiscentia oritur ad quod pertinet religio Dei
1. Judicium et libertas Voluntatis omnia
et Conscientiam faciunt Concupiscentia autem ipsum Intellectum
et perturbare, in diversum trahunt Imaginationem et
Memoriam, plus a. Denique Immunitas enervat et inter-
ficit absolute Cupiditatem ad Diminutionem quoque
Voluntatis ad augendam eius. Voluntas valeat veheman-
tia operationis. Quare ex Concup. minuitur libertas et Judicium probo: Libertas
quidem minuitur ex Concupiscentia minuitur libertas
arbitrij ex ipsa quasi capacitas et inclinatio ad
ipsa oppositorum magis ad alterum et ex ut mi-
nuitur indifferentia. Ubi est minuitur libertas respiu
oppositorum; minuitur a. Judicium ex Voluntate
ordinem ex quia Concupiscentia perturbat lumen pru-
dentiae et Judicij Intellectum ne facile penetrare
potest et expendere incommoda ex praesertim plurimum
valent ad diversandam rationem, a praecipuum
est ad ex Concup. urgent, ut ratio dic: Concupiscentia

ed nolo consilium, deinde cor, et que ut leniora
nobis apparent mala "tenera sint.

Sed ad adversar. 5. Thomae n. 10. ubi exposita est concupiscentia
in quantum magis facit aliquid velle, dicit
aliquid velle ex eo quod habet in desiderio, et concupiscentia a-
liquid velle est velle et concupiscere et idem concupiscentia
magis facit ad hoc quod aliquis sit volens "et sit involuntarium
ex quibus verbis duo fiunt adversarii argumenta. Primum
quod illa particula concupiscentia ad minorem se angere videtur
Secundum quod vehementius velles teneri in aliquid
ex magis voluntarie ferantur et consequenter ex vehementiore
operandi augent concupiscentia eius. et augebit velleitas.

Ad 5. Th. illis verbis et supra d. 2. sedis indicare
se in alio sensu non "arbitrentur adversarii nec in illa
particula magis significat concupiscentia augere velleitas
et coincidit hoc particula cum vocula potius ut recte
notant Salm. cit. et ita sit comparatio voluntatis cum in-
volunt. et a. sit comparatio voluntatis cum involuntario ad inter.
augmentum quare sensus verborum S. Thomae est: Tandem
abest ut concupiscentia sit causa in voluntario ut potius
sit causa repugnantiae et si vero caeteris paribus quae re-

nendior et voluntas effectus eo magis et voluntas ubi ita
cetera paria ut ipsi pendi in uno casu contingit idem
hic quia in tam valet ad augendum voluntarium effectum
valet diminutio libertatis ad extenuandum iudicij effectum
ad decrementum.

Conclusio 3ia Regulariter loq. concupiscentia nullo
modo est causa voluntarij nec sunt ipsi adeo ut ex concupiscentia
faciamus id est voluntarium nisi id involuntarium ita S. Th.
h. in Corp. et ad 1m. et a fortiori sunt illi qui credendum
nunquam in nullo casu fieri ut concupiscentia causet involuntarium
sed id non quia est Vasq. disp. 181. c. 4. Tam est: Ad in
voluntarium sed id tamen ut id ex quod, quatenus cum nolentia
aut tristitia ex persona circa illud ipsum actum quem
voluntas impetit ut vitium et ejus causa a metu et in
proiectione mercium et n. quod ipsi id ex concupiscentia
ordinariè et regulariter id fit sed cum tristitia mea aut no
lentia, concupiscentia cum versetur circa bonum delectabile
id impellit voluntarium ab alio per se tristitia aut ipsi adunatur
hinc fuit metus propter impellit ad aliquid incundum aut tarde
id incundum et quantitatem propter et id dolor et ipsi ex ob con
cupiscentia diminuitur ergo hinc ergo ipsa etiam
diminuitur id incunda nec illa nec tristitia

4

[illegible] concupiscentia fit [illegible] mystice et voluntario et involuntario ordine. Leg.
Con. 1 Contingit quoque Cajet. tamen ad concupiscentia
Cajet. involuntarium [illegible] ita probatur [illegible] Cajet. hic
dub. 2. par. 2
par. Ita vero. Colet. in cant. c. 4. Epist. ad Rom.
Hieronimus ab Angelis in Moralib. filij c. 3. tract. 1. et alij
Rdi Doctores et merito ita sensisse videntur R. P. Meyson.
Libry 1 of comment. Didactis Theol. [illegible] rat. cit. immerito
contrariam Dicit opinionem ex eis [illegible] Cajet.
est quia quoque experimur ex concupiscentia et motu quod
nolumus quoties nos sentimus dolore aliquo aut displicentia de
illo ipso ope et ex concupiscentia [illegible] nolle assumimus ad finem
ex quod concupiscentia [illegible] consequendum aliquo
modo [illegible] involuntarium [illegible] Cajet. [illegible] et
involuntarium [illegible] aliquo [illegible] involuntaria ex concupiscentia
operamur. Ratione [illegible] Verg. ad alios [illegible] habeant dolor aut tristitia ex [illegible] voluntaria
[illegible] Voluntas [illegible] concupiscitur [illegible] contingere [illegible]
Sacatur [illegible] eos. Obs. ad quod autem concupiscentia
allegit [illegible] quadam contrarie [illegible]
[illegible] a concupiscentia [illegible] ita ex concupiscentia [illegible] fieri
[illegible] nolle [illegible] involuntarium [illegible] tantum [illegible]

ipso Deum ex metu caste vitet dolor. Exempli gratia
si ego à propria concupiscia abstraxerit et illius comitatus
fornicaretur et ubique triste ita huiusmodi actus
incurrat Dei offensam aut infamia huius vero ipsa
petat ex concupiscia actus si ego aliud sibi vid. Dei
offensa infamia tristis et molesta sit idipsum patet ex
eo quod concupiscia dicitur facit operari et
furtum et ubique triste ad quod sic incurrat
in many magistratus. nemo hoc responsio mit officit
Corae Concil. nec n. nego in Emigrando. Exemplis nullo mo
repiri innotuit sed ad. actus nego ad Dari alia exem
pla offendant quod tristitia ex ipso ipso con
piscentia non posset aliud transaudiri nisi ex prohibite
se illo precepta sed dum adhuc viget stimulus concupiscie
tua cum voluptate et ipsum quod suadente illa operatur ipse
ex intrinseca passione quantum accidit cum horrore
apprehendem cum ex amaritudine et luctu quod ipsi
cadit vegetat ambitio ad fodes magnos funeribus quos
interim illuberant facit et cum tristitia ob recordationem
passionis quantitate cum peccatorum profuse diffli
cet, in his bene finitibus exempli ad quia habetur Hesiop

nolitio effus ex concupiscentia carnis et de eorum singulis
singulis displicentia ab in effectu ex metu et consequenter
effectus concupiscentia quod erit mortalis ex robbarie et
involuntario ex dem tunc solum fieret ex ea circa id
illum desiderabile tanquam pecuniam versante plures concupiscentia
vel se certantes quorum altera facit ut opus et altera
concupiscentia partis appetendae ut alterum ne molestum
et ingratum operari ex ti generis dicit adversari ipsi
tollem et s. thom. contrarium asserendes, Respondeny
eorum rationes et verba solum continere ex concupiscentia
se ut et regulam ley ad cuet effus mortalitatem
ex zeno et ebriy l certa nobis licere lugere sentia
probabilem contra eorum quoq; improbabilem opinione.

Quest. 7ma.

Utrum Ignorantia causet involuntarium?

Ipsum ignorantia ejus alias diversiones ejus. hic loco distribuy
in antecedente et consequentem. Antecedens dicit involuntarium
Invincibilis, inculpabilis, et probabilis, dicit ea facti alicuius
ut quem se in illud influeat et physice moralis potest

dat ei causa denovers, in tm n. de hac ignoria
causa alicuius operis in quantum redundat ad turbem scia
q. si desset id fieret illud opus. Vg si Venator tuus
occidat, invincibiliter ignorans locum ee p. putans ee
ferarum dicetur cui ignoria causa cedit sua, quia si
locum ee cognoviset eum id occidisset data. hoc
ignoria antecedens tam regum opis a se p. aut
causam regum vestis quia id procedit ab me a
volte p. illud antenerbit. comitans ignoria dr. quae
p. se nec p. ees id causa opis ignoratur facti quando
fit p. opus cui ignoria comitante ita d. contribuitus
et si nec opposita ignoria scia inhibuisset fieri id
ipsum p. suae infinis fieri. Vg si ps locum accedat
invincibiliter putans ee ferarum p. eum si locum ee cog
novisset inhibuisset ne fieret. consequens igno
rantia quae et vincibilis et improbabilis dr. id nec ei
p. et polita. l. directe si sit ignoria affectata si in
recta si sit pravia et supina. l. alias mortale cul
pabilis si talis dicitur supina id sit dr. a. Consequens
dd regum opis. q. primum consequar ad opus ex ignoria
factum sit n. posse dicere antecedens p. regum vestis

à qua directè & indirectè procedit, & proinde respi-
cit ut causam sibi imputandam revocant ad ad ad ad
ignorantias inculpabiles obliviones, inadvertentias et
opiniones probabiles, ergo à parte rei falsæ, & illæ sint
longioris & brevioris moræ dummodo sint aliquo mo
caa cogit; è contra ad ignorantiam consequentem revocant
obliviones, inadvertentias, errores culpabiles et vin-
cibiles.

Est etiam advertendum ex Caiet.
h. par. 2. Igitur an prædicta ignorantia reddant
actum involuntarium id est agendum et sedem voluntis aliquis
aut impedit hæc sua subitanea operatio, nè ut jic dicunt
dubitet voluntas, & illigetur et actu voluntis sua aliqua
circumstantia ei obviandam, aut sua causa, & ex tali actu
sequitur committitur, aut ei quomodolibet contingitur.

Vig. Et sicut nihil prohibet sagittam in scopum
occurrere actu in signum et ex injecta ignorantia occidat
hominem, quia ex sicut voluntas voluntas projiciendi
sagittam et ex ratione projectionis de eo n. [illegible]
dubitati, & solum quia ex accipit hoc ex projectione
tali ignorantia facta sit libera voluntaria?

Resp. Etiam, & quidem ex ignorantia antecedente et
simpliciter involuntaria, ita ut Thom. et Thom. ad S. Th. h. 2. ad 5.

Ignoria antecedens — per neulgabile tollit ra-
tione voluntij et ipsum inducit voluntarium et ab neulgabile
tradens certam cognitionem eorum, quæ ab ignoran-
tia excusantur, gentis quæ inuincibile ignorabat
quando ex se putabat ne pensare statuta l. Lege
nemo, in eo casu et mihi directe l. indirecte
volentem parricidium hoc ipso, illud inuincibile
ignorant hinc fit et constat Doli et Iuriconsulti
statuere si private agate aut Barente aliquid
inuincibile credens illud se laicum aut tunc
parentem se statuere eo tempore ergo Homicidij culpa
et pœna, aut pœna facinoris l. parricidij et
consequenter declarare excommunicatam latæ con-
tra Homicidas aut Parricidas ya incisa emplis
Dei aut Patris inuincibile ignorata tunc cul-
pam facinoris aliud Homicidij simpliciter inuitum
quod formidatur Parricidij et Homicidij stuprum
indum idem ergo ya Homicidium quando fit voluntarium
et ab ally talij sit inuitum voluntarium et sit contra in-
ternum quod inclinaeam et voluntas in opere et patet ex
supra dictis qu. 4. notab. 4. ally essent ex ignoria

tabecedi. primariam ad contra inclinaret voluntas nec
erit tunc quidq cognito de tali actu quod facit ignoria
invincibili, nec etiam potest tunc velle et ita objecto
ad hoc ut actus sit involuntarius.

Me quidem tunc ad hoc agere et elicitus actus
et actualem inclinationem cui repugnat illa actus hoc tamen me
inclinaret virtualem potestatem recipiendi eo ipso
quod in nullam talem actum si istiusmodi ad eo seu
Etiam ergo sufficit ad id ut actus sit involuntarius et l. c. manif.
et hinc patet dari ab ignoria antecedente quem actum caeri
simpliciter propriè ac pure voluntarium virtualem et indpre
tabilem ita caeri involuntarium et tolatur et expresse
fratre appellant et id quod contra expressa voluntas inclinationem
et. solum id contra virtualem voluntatis impetum
dicitur id involuntarium virtualiter quemadmodum loquuntur scholastici.

CONCLUSIO 2da Ignoria continens ad facit actum illum
nec involuntarium nec directè nec indirectè nec simpliciter nec
secundum quid nec expresse nec virtualiter sed se continent et
Contra caetera scholastici in causata respectus illius et sit voluntarius
aut involuntarius aut mixtus ita ch. 3. th. Vasq. disp. 203.
c. 2. Cur. h. in Comment. parvum. Azorius tom. 1. l. 1.

c. 32 qu. 4 - et alij contra Valent. qu. j. punct. 6.
ubi arbitrando ignoriam comitantem aliquem vin-
cidere cum consequente ita, quia ista causa immediate
facit indirecte verum probat Conclus. quod in nullum
illum quadet fieri contra positiva fidem aut virtutem
inducendam volhet ut sit cum ignoria comitante
Sed fit contra talem inducendam ergo Maior patet
ex dictis, min. - probat: quia si ita ignoriam comitante
Velit fieri Heretum esset nihilominus fidei et pub-
videt talem esse secutum ut facit dolorem ergo indirecte
est aliqua ta fraus quod virtualem volhet hypothesi.

Ad illa in Zia Ignoria comitans non faciat
voluntarium sed faciat voluntarium ita cibus. Nam ut aliqui
fit voluntarium recipere, ut procedat a principio intrinseco
cum cognitione singularium effectus ad hoc ignoria
facta non procedit ab eo cum cognitione ergo non fit quod
et occidit ita ipsum putans se occidere fera de no-
mine id constat ergo interdum occidit sed illi dor-
Maria dicit, et hoc, ad hunc hanc dubia volhing ad interi-
rectis ergo quasi constituendus cum simplicis complacendi

[illegible] hinc: [illegible] adscenuisset. Ex quo colligit
Felli quod Canonicus Congruenia in C. Almo mat.
dist. 10. n. 10 cum docet excommunicationem latam
extorquere cum, [illegible] sacerdotes laborant comitante
ignorantia, [illegible] [illegible] putant cum
Deo [illegible] cum n. hoc rationem Clerici cedere si [illegible] nec
in nolitia adeo nec veniale nec mortale potest [illegible]
et si nulla excommunicationem incurrit Rifty clerici
peccator: Nam illa excommunicatio supponit admissum
Crimen sacrilegium esse.

Corollarium 4. Ignorantia conceptus [illegible] ostendit
Crassa et supina [illegible] facit. Ex quo [illegible] de ignorantia
Distinctionib. Caet. Vottrius simpliciter ita ait cum S. Tho. h.
de fide [illegible] ad Cor. 14. Si ye ignorant
ignorabitur quo [illegible] hoc ignorantia [illegible] meretur
reprobationem ac ve tali [illegible] et quine vottrius cum
[illegible] Concl. 10 à posteriori quia fides et experientia
[illegible] ignorantia consequente [illegible] mortalia
[illegible] [illegible] Vottrius [illegible] illa peta

predicata fuissent si admissa ignorantia crimenandi fuisse Iudaeorum Dominum crucifigentium. Sed fuisse cognoscunt verba S. Pauli, ad Cor. 2. Si enim cognovissent, inquit, Dominum gloriae: Iste est finis judicii S. Pauli, alias sequentis Cultum, et eorum qui conspirabant illum Deum esse noluit illigare ut hoc agerent. Innumera alia similia adducere possem ex S. Scriptura et assidua eorum generum experientia.

Quod a priori ipsi singulis voluntarii ad effectum praecedit a Causa posterior et tenebar impedire l. dictum fuerit ut liceat ex ign. 3. aliquid ex ignoratione consequitur deinde et possunt deliberare praecedunt multi effectus prioris quos tenebar impedire ergo proinde voluntarii singulis ex

Effectus ut aliquid fit singulis voluntarii deliberari cum cognitione singularum ab effectus praecedens ex ignorantia consequitur separatim fit cum cognitione singularum, hoc ipso fit ex ignorantia.

Ad ut aliquid in moralibus voluntarium censeatur sufficiat cum cognitione si quod opera actuata et illa sit sine

„ licet nunc posset et teneretur hic licet ad p[ro]ducere „
religiosum aliquem voluntarium affectatum d[e] facto, talis n. effectus
absq[ue] actuali cognitione singularum ⁊ circumstantiarum
factus in notabili, deque ad culpam imputari ac si cum
cognitione actuali fuisset factus. adeoq[ue] est deque
voluntarium in rebus moralibus quare licet effectus ex ignorantia
consequente factus non fiat cum actuali cognitione de facto
habita sed tamen cum cognitione „ sed et tenetur hic operans
ab[illegible] ita d[e] nostro voluntario.

Conclusio 5.ta Ignorantia consequens ⁊ praesens hinc effectus
dicta causa d[e] effectu sed quid ⁊ Ita colligit D. Th. hic
Ratio 3: Nolitum effectus ex ignorantia factus, d[e] facto nunquam
contra faciens voluntatem ⁊ inclinationem sua factam vir„
tualem aut implicitam qua videt. Noluisset et impediisset
effectum si voluntaria illa ignorantia deficisset &c.

Corolla. 6.ta Consequens Ignorantia affectata minuit
voluntarium cum d[e] ea ita Azorius cit. Cap. quod
dub. ⁊ Cor. n. Sumit ex ea illo Scholion et Sanch.
dicit Ignorantiam consequentem excusare d[e] à toto
sed à tanto ut exemplis plurib. declarat Azorius

Hoc Concl. est, ex mera sui aliqui voluntate aut culpabili
quo naturam ipsius cognitionem in agente tollere negligens
ipsius cognitionis est in agente, qui est labilis ignorat.

Porro ad cognitionem voluntatis multae referuntur
sive ex ratione aliqui sit à priori introspectio cum cognitione pro
gulorum, quae circumstantiarum ratio sitis, ubi agit et voluntas
et in multis partim subinde tractanda et circum
stantiarum actuum humanorum. Verum nos de eis infra agemus.

Sectio 2da.

De Actibus voluntis in specie.

Ad hoc ut ibere voluntis de quo hic agimus quatenus
quatenus immediatus principium in elicitos et imperatos
ipsi in specie tractandus. Actus voluntis eli
citi versantur directe partim circa finem partim
versantur circa media ad finem; eorumque nonnulli
immediate et directe circa finem alii respicit finem
absolute et sua se qualitate abstraendo ab eius
fine prosecutio et absentia alii respicit finem actus

obsentia situs ut possidendus alij dicit respicit finem
ut obtentum et possessum primum dicunt finem complen-
tem simpliciter. Tertius fundatis,
sicut docet S. Thomas q. 8. in primo ingressus,
dicitur a volitis dicitur, quia immediate tendunt in media
illum bonum recepturi. S. Th. qu. 20. in primo
vide. Electio (inquit et usus quem appellant actum
quod vitalis quidem immanens applicatio mediorum alij
ad finem a volente dicitur actus agit S. Th. q. 8.
ergo ad id enim finem sit intentus in qua agit
quia, quia dicitur ingressus voluntatis ad ea actum
imperatum mediate immediate circa finem versantur
circa quae ipsa Ordinem Ecclesiae Christi
Ecclesiae Christi usus ratione, quod ex Corporis
septimus agentis et applicatio mediorum
ex posterioribus actibus imperatis agit S. D. qu. 8. 17.
Quinta ipsorum voluntatis tamen dicuntur imperatorum
actum partim circa finem partim media versantur
quia ut plurimum adhuc ipsi finem operantur et eund.
Consequentes series ordinata ac assignari sit videl.

[illegible] complacentia, amor finis, Delectatio finis,
[illegible] de medijs ad finem utilib. Consensus, Electio,
[illegible], usus, [illegible], usus perfruendi finis in
[illegible] et quia [illegible] actib. S. Th. non nihil [illegible] ordine
egerit [illegible] illos eosdem quod in se [illegible] ordinetur,
Habimus [illegible] adhuc pauca quadam prius expedi-
rimus, [illegible] ordi. [illegible] n. aliqb. [illegible] ex praedictis actib.
fiant coria.

Ima.

Verum Voluntas sit tantum boni?

Sensus est an Voluntas [illegible] ad executionem tantum ferat
in bonum, [illegible] obiectum sub ratione boni, veri, appa-
rentis adeo, ut nunquam impossibile sit ut aliquis malum quod
malum est sub ratione mali, sed fieri impossibile ut velitur
aliquis ferat in malum, quod malum, Dicit a S. Th. [illegible]
[illegible] exemplo, Dicam et alijs Moralib. Quod Velit. Dispu-
tij. nimo 12. pro quorum [illegible]

Argumentum ad [illegible] liberte [illegible] non [illegible] ut
[illegible] fuit movere et velle [illegible] tantum bona quia tale finis

contra ad eand. lib. quidem poe. theatri id tam malum fieri
bonum qua tale, sic n. non apparet libertas voluntis ad alterum
contradictionis ptes nim. q. potest circa utramvis pro libitu
velle aut nolle, q. falsa hac titulo ut exercearum libertas
non potuerunt velle malum qua malum. Confirmat ex Psal.
ii. q. Deus in ira odit peccata sua. et 57. Diles
iniquitatem malitia sua benignitate.

Argumentum 2dum Nullus hoc actus fugit q. Deus circa bonum
qua tale, q. ad hoc actus prospectionis circa malum
sequela Deus eum. ant. probat. Romanos odio habet Deus
quod nonnunquam bonum, ac quidem summe amabile
et malitia oppta q. Deus ex mera malitia illum odio
habet id sub ratione mali q. malum in Deo sprevendum
sub ratione boni, qua nim. pro libidine et libertate sua
peccatum bonum ratione malitiae adeo theatrum allicit.

Argumentum 3tium Impedit totum malum alterius quod ei
malum est et contra de bono alterius dolet quod bonum ei;
Deus is q. totum malum alterius quod est bonum ei dolet pro
supposito amore illius mali aut odio illius boni, q. voluntas pro
plenitudine Dei bonum sed malum qua tali sic inducens delectat

domus, totam et alienam nulli in mero accidit.

Argumentum 4. Quia desperatio mali occidere, ut ipsi dicunt et notum est, ita quod ab fugi more cum opponat vitae, quae est summum bonum nihil bonum inducit, quia talis se ipsi desperandi maximum malum. Etiam dicunt fore de damnatis in inferno, quia appellant annihilari in illo Apoc. 9. Desiderabunt mori et fugiet mors ab eis.

Argumentum 5. Tertio, quia nulla res amare impossibile ab qua obliviscamur ubi quis finem ab impossibile ut habeamus, ita quia nobis impossibile est, et tale a nobis apprehendatur quod ratione ipsi tamen bonum non apparentis quam ipsi.

Contra. Ja solum bonum subiectum boni quod est grata obiectum voluntatis in actu prosecutionis, et e contra solum malum quod est odiosum. Voluntas obiectum in actu fugae adeoque voluntas non mala qua talis quae amantur nisi bonum qua talis odisse.

Divus noster Thomas quomodo hoc fuisse opinata bonum id quod omnia appetunt, omnia respiciunt ad natu

operatur et S. Hazienzens de opificio mundi c. 20. ait
omnia in ~~suis locis~~ vitia ruunt nisi insertus alicuius ejus boni,
similia ut dicunt Apelles Dionysij apud Vazy. ubi
nunc: et ait. Moriales et opposita deveniunt manifeste
deficiunt. Ad Conclusionis 2 primo: sit inclinans potest
appetitus tendere in aliquid convenientem. Sed revera sic con-
veniens, sine tamen convenient apprehendatur, et de è con-
tra sit aversio appetentis potest respicere ad aliquid disson-
nenient sed respicere tale sit apprehendatur tale: dicit actualis
appetitus sed actus voluntatis in prosecutione nihil est aliud
actualis quidam inclinatio ipsius appetitus, et actus voluntatis in fuga
nihil est aliud quam aversio appetitus, ita illud quod est appre-
hendit convenient ut est bonum sed illud quod est apprehendit
ut disconveniens ut est malum sed voluntas ratione prosecu-
tionis ut amat nisi bonum qua tale, et actu fugit ut
odit nisi malum qua tale. 3do Malum qua tale
nec volumus ut finem quod se appetibilem neque malum quod
aliud appetibilem sed nullo modo volumus malum qua tale
et idem proportione servata dicitur et bonum qua tale collata
ad Deum: separata autem, quia ut quod ad velle

si volunty qua

si no

medium et (malum) ad finem prudenter tunc id vult ut

malum volunty sic ut bonum utile si a. volunty per se

tunc idem volunty illud tny per se amabile attribuit

et conquiescit in eo obtento quiescit alquis non appetit

si petit frale vbm. ut pt esse malum Baccrio et bonum.

odior. ex cor. sui infirmitate mentis ya si t quem

Denuo interroges cur defert hoc aut illud statim

pro ea molina affuebit aliq malitia incommodi

molestiae damni contra m. interrogatus quare velit

hoc illud, ipsa nata infirmitas respondebit se nonari

ab aliquo bonde vg. pulchritudinis humanitatis sapiti

quare contra infirmitas nra docet vidm et detesta

tonari malum, et odio habet bonum qua tale.

Conclus. 2da. Hoc solum illud bonum et tale

finis sit illud et tale medium ad finem

et media sunt omnes voluntates ordinis

ita ex S. Th. h. a. 12. cor, et dicit se nota finis

solum amor et intentio finis sit electio medium

et vera conand. voluntas. Hac refert et dictes Eliu

Edicat: voluntatem esse solum finis hoc

illiqd actu volendi valde restricta ꝛ a. negat Lapij
expressa voluntatis vocabulo sed media terminativum
terminativum voluntatis. Dum ed nec mera ꝛ media
aliqd ꝛ ed apud S. Thom. ꝛ numeranda ed inter voluntatis obiecta
haec n. tm per aliud, et secundario ꝛ appetibilia, at finis
appetibili p se, adeoq ꝛ primario voluntatis obiectum.

Corollarium. Ergo Deus per ed obiectum voluntatis nisi haud
ratione finis. Medij. ita S. Th. dict. Vatq. cit.
ratione S. quia inter appetibile per se, et appetibile per aliud
ꝛ datur medium respectu actus prosecutionis, ergo n. ab utraq
hac ratione dicitur ꝛ illa nullo prorsus modo appetibile
ꝛ et consequenter nullum actum prosecutionis cadit.

Ad Qm Argm 2. Ad libertatem arbitrij minime spectare,
plenam impossibilem, quoties ed pertinere malum, quia tale, aut
ipse obiectum quia tale, ut qui nunq arbitrium sese opponere
possit sua libertatem in amando malum obiectum quod ex aliqd
ad minus ꝛ aliqua ratione bonum, ut ita semper sese opponere
in amando malitia per se spectata; Ad Conf. dico illas ed
figuratas et concretas S. Scripts. phrases operandi abstracta
pro concretis, et idem diligere iniquitatem, — ꝛ idem ac
diligere iniquum et mij dicuntur sese malitia ratione veri apparentis

alij ita y diligit malum sed non malum pro voluit obiecto
materiali terminativo diligit tantum finale et
nothing est sola bonitas apprehensa / vera / appareas

Ad 2dum Negando sub ed prob. Ratio Demonstrationes
entes et eq. multiplicabitur Deus apprehendit non
malum in se sed ipsi Demonibus malum et volentes
apprehendunt Deus et quoniam ipsi multis bonis
et ut ipsorum sectam indicem.

Ad tertium Respondet: Malum aliquid quia malum ed
malum tum Obiectum mundi id an finale et malum
mundi n. apprehendit ac regulat malum aliquid tryb.
mundij sunt quia mundus ipse apparet opere sapij
aliquid mala creatione dy insultando eis quod est et
à contra sibi malum apprehendit cum Velle in bonis
crescit ipsum bonum dyvat.

Ad 4tum Sed y se accidere aut ay desperare mundi
lare volunt, cum voluntas de monte et omni
lase es ipse sepa aliquis ay prudia apprehensione ali
cuij boni tum nothing ab sibi ipso apparet id est y non
bonum cogitabit liberari ab aliquamis miseriis et Mali,

et ng ob. applicant se ad quae liberari [illegible] (viuunt)
alij (sed Iudaeis [illegible] quia dns [illegible] et illi si nolij
eo ad [illegible] et artes 5. Eth. 7. ait: ming eg malij
bonum quodammodo vidd. Et da desperat q illis ad
ming malum vidd, ad vivere [illegible] ad ois, q esse [illegible]
mistum, vivere in pani pretij [illegible] ad [illegible] se
[illegible] ad [illegible] ad [illegible] infelices.
Se et [illegible] ad [illegible] ad [illegible] ad [illegible]
[illegible] sed [illegible] ad [illegible] ad [illegible] ad

elicere actu de promota ab Illu.

Corollus. 3a Simpliciter est impossibile ut Voluntas quod quoad
de praesente ac sensu praedominante notitia alicuius Illus
circa Obm affectus illius ita cois fertur quoad ipsum
mentis aspectus sed quoad fertur h. indicat S. Thomas.
et sup. qu. 3. a. 4. et prima pte. quest. 82. a. 4
et ea tenent forme 2ae tabul. Vel post Dictum. Probo
Conclus. ab experia sed ad locum, qui adversarius lonitis
implicitum adiecto Dei n. aiunt se l'alios sed profiti
ciplos aut recordatos quia aliqua affecta fuerant in sensibi
prorsus ignota ex ipso tuteor se illa Dei amarent cogni
insit ita ori experia qui notitia et memoria de Dei ne
flagat cognitio et prius cognito Et quo momento qui appetitus
de incendium mystici amoris (gaudij) sed appetitus sed illius
Amore fuisse de aliquo Obo amato et praecognito.
Probo Conclus. 2a: a priori Ors Creatis amor secundo
vitalis Voluntatis affectus ita de mge et efficato vocatur ab
Doctrina Divinis: Id quod procedit ab appetitiva prin
cipio praevia cognitione Et quia ipsa experia docet
Amorem, Odium, contemptum et similes Voluntatis affectus
Omnium sed incrementa et decrementa notitiae eorum Obrum Et

unamy odiny, et contemniny.

Concl. 2da Probabile est quod per absolutam deliberationem potest operari absque ori cognitione. Sta Pary dis. 35. a. 1. q. 1. Ratio est. Quia ad supplere defectum formae quae habetur ex dependentia in se absque relatione in operando sufficit dependentia ad cognitione, et hoc ad supplere defectum huius cognitionis maioris ad se audent. minor constat quia ex dictis Concl. 1. patet confirmatur. Quia nulla potentia potest ferri in obm sibi habile nisi non, quod applicatur, et per istam cognitionem veniam applicando obm potendi applicandi appetendi. Et potentia appetendi, ad potest ferri in obm sine cognitione.

Conclus. 3tia Simplex apprehensio intellectualis absque ori indicio intellectuali non sufficit ad nolendum vel bonum ita S. Thom. ad 2dum et Bis Schol. et Philosophi, ac ad apparet quod non nolitio ex eiusmodi apprehensione simplici Voluntatis potest per n. in ea noty sequeretur si apprehensio pura sine ori indicio nolitia aut bonitis volendi generaret oportet ut sequeretur noty operationis, neq noty finis, quia alias per talis sequeretur aut quaeunq talis apprehensione consequar aut ora simplex apprehensio prosequeremur aut ora fugeremur

Ergo cum Scotus in 2. dist. 5. qu. 3. Per simplicem apprehensionem nouerimus appetitum sensitiuum [illegible] sui
Inter appetitum illectiuum et simplicem illius appre-
hensionem, necesse est S. Th. in 2. dist. 4. qu. 3. dic.
videam concedere notus primus in volte cum ap-
prehensione incomplexa et simplici.

Ad. simplici apprehensioni quidem coniungi quidem
simplex iudicium, nullus tale iudicium coniungi
illi apparet, et in [illegible] et caue legendum cernendum quo
ad h. vitio legis consistit ex nere apprehendere legendum
illa n. sunt ex determinatione quadam incomplexa defi-
nit et ex tali legendum sibi respicit: id uero nequa-
[illegible] apprehensionem sic dicit iudicio deliberati aut
indeliberati appetitus cauere, idque motus in volte.
Concedimus a. iudicio antecedente ad simplicem appre-
hensionem nonere voluntas. Ad S. Th. et alterum dicimus
id apprehensionis agnoscere ibi lazzi pro quacunque ac
illius indeliberata.

Conclus. 4. Iudicium speculatiuum illius est sufficit
ad nouendam voluntatem. Ita Cos Schol. cum Rtho. [illegible] pro
Pro Ros huius Concl. sit quotidiana experientia in scholis ubi
de rebus varijs iudicia speculatiua formamus, [illegible]

non Velles ad illas res, et declarari iudicia speculativa,
et dicuntur à practico in eo q speculativis iudiciis
proprie objicitur bonum alij et differt ab alias Euangy alijs
circa idem bonum q Deus ed bonum varietatem
sunt nisi iudicia speculativa q bonum efficiunt Deum
Deus et n. Desiderandum ed, aut amabile, laudandum
sunt iudicia practica, q Deum istorum iudiciorum et
ab alijs habent circa Deum prima in illa iudicia
sufficiunt ad monendam voluntatem et alias q ratiocinib-
sed: practicum, ms non applicando.

Om. 5° Iudicium illustrale practicum sufficit ad
monendam voluntatem sine et impetrandum et solum inclina-
tum ut vocant, et quasi trahere. quia et vocant
practica practicum, iudicium practicum inclinatum
sufficit quidem ad monendam voluntatem, ab eo ille actus volitis
sed non necessario, cuiusmodi Deum ed necessarium habilem q. Impetrandum
a. monet Voluntatem ed efficaciter et sunt fortiter in voluntate
effectum cuiusmodi ed hoc: Deum ed nunc amandum, et quia Deum
Ufac hoc q ed utrumq eorum ad monendam Voluntatem sufficit
q cuiusq eorum objectum actus volitis, adeq; efficit Voluntas
et quilibet eorum.

Sed Voluntas monet Intellectum quoad generatum actus, q quoad actum

tem cognitionem quemadmodum docet S. Th. Ino. q. 82. art. 4.
Ubi quo moveatur Voluntas ad ejus cognitionem actualem
sive ex priori cognitione ut patet ut consequens sed
aliqui actus voluntatis dicit ejus cognitionem praevium.
Ex Doct. S. Th. 1. p. q. 82. a. 4. ad 3. Voluntas
ad primam cognitionem non movere a voluntate quod ejus
citius actus habitus. Nam, aut aliqua cognitio ex principio
ad subsequentes actus et cognitionis potest moveri Voluntas
a voluntate ita ut ad cognitionem illa necessario oriatur
ex praecedenti aliqua et imperfecta cognitione, sicut ex
de qua dubitatur cognitio sit ex decidendum quo. Ejusdem
memoria.

Quaest. 3ia.

Utrum Voluntas moveatur ab appetitu sensitivo.

Conclus. 1a. Appetitus sensitivus hoc modo movet
voluntatem ad agendum ita S. Th. h. ex cor et nota
oppositum peccandum Vy cum ergo irascendo fornicando
Ergo illo Sanctis ejus Vnuquisque tentatur a concupisc.
Ad rom. 7. Video aliam legem in membris meis Sanctis
is concupiscentia subvertit cor tuum.
Concl. 2a. Appetitus sensitivus non movet voluntatem immedia

te et directe p solam mediate et indirecte vid. media cogni-
tione Illus, ita Sarg. dip. 87. c. 2. Rau d. Cui quia soly
Illus 3 q directe et immediate obiectum velli generale eam
exercet ad agendum tu q appetitus sensitivus vellet 3 monet
nisi mediante apprehensione phantasia, neq; phantasia
velleat exercet nisi mediante inventu rationis spiritalis
ut dicamus Conclus. sequent. q nostra aliqua elicit Illy sed
sympathia q inventi ion Illus et imaginari operatio
Observanda a. S. Thom. hanc appetitus motionem ratio-
vellis possimus se tenere ex parte causae finalis qa nim.
appetitus exercet phantasia ut proponat convenient.
delectabile pita et nonnunquam appetendum ab Illu q illud
Denuo applicat velli velut finis et item.

Conclus. 3ia Appetitus 3 q vellem movere p sola cogni-
tione sensitiva est, ideo ut vellat movendo ratione
cognitio aliqua illectiva dr ita Sarg. Ut num. 8.
cui rabel asserunt ideo n. q illectiva mediate et se
movere appetitus sensitivum q ipsi n propria et consueta
regula appetitus sensitivi q eandem ob causam n poterit
cognitio sensitiva immediate movere appetitum vellem
Confir. potia cognoscitiva qua dirigere vellem maior effectus

[illegible] inferiori potiri sententiae attribuenda [illegible]

Quaestio quarta

Vtrum voluntas moveatur ab exteriori principio?

Videtur primo quod voluntas non moveatur ab exteriori principio. Nihil enim movet seipsum nisi intrinseca et extrinseca intrinseca quidem inclinant in aliquid volitum ut finem et intrinsecae fit ut pars eius ut [illegible] indoleat ut [illegible] ipsa illa [illegible] potiori ultima et perfectissima et ab his actus quique procedantur. Extrinseca quidem quae intrinsecae inserunt hominis de facilitate conferunt aut sensibilia aut physica, mediate vel immediate ad vitae actiones tamquam quae extrinseca propria quemadmodum et intrinseca quidem duplicia alia [illegible] ex [illegible] vel [illegible] et actus [illegible] quae finalia alia [illegible] ex parte causae efficientis quae [illegible] in praesenti [illegible] Dei, angelorum et [illegible] influentia. Ergo [illegible] De [illegible] coelestibus et aliis creaturis [illegible] quae [illegible] in hac [illegible] negotium nobis [illegible] [illegible] 1. [illegible] 4. d. 6. [illegible] voluntatis motione. Dubitandum [illegible] [illegible]

et obscura ju' d' ad quam d' voluntate cuiquam finis necessa
rio ut voluntas moveatur illius immediate directe et phy
sice ab extrinseco quipiam Deus scil. secundum legem
prim. voluntate cuiquam finis ita illum immediate
moveri vellet a Deo ut ipse nata a se moveat ad illa
et ita quis 3 part. concedat velleam instincta prima
illa voluntate finis movere ipsa ad subsequentes voluntates
et ex ad voluntate electione medium negaritis velle a ipsa
moveri ad primam voluntatem finis ipsos stare sequuntur dict.
cum Themista.

Conclus. Voluntas sui ipsa movetur indirecte medale et p
accidens ab improbanda. Ita cum Scholast. cum S. D.
hic a. 2 et ibi de fide contra multos impios Astrologos
Politicos iudiciarios astra dicentes immediate et directe mo
vere velle adgendum. Ratio Concl. Astra cum sint corporea
non movent voluntas in intuitu corporis sui cum spiritus appetitivus
et imaginativus ipsa a nisi immediate et directe
equitat velle ad agendum et multo minus astra directe
cum astra equitabunt.

Conclus. 2da Voluntas a suo proprio Obs movetur
ut a suo proprio extrinseco in genere finalis ita ors ad S. Thr.

[illegible] in [illegible]. et ex dictis patet quare [illegible] Dom volens
allicit ad se amandum quod [illegible] monet Vallis.

Corol. 3ia Angeli et homini qui mali vallis sua
aliquid monent tum propia extrinseca tentatia se ex
parte obi [illegible] ex causa finali quia tenere tum mediatib.
[illegible] intrinsecis aut [illegible] [illegible] 5 th. de 6. ad 2dum ad 6m
[illegible] quod finis Dom [illegible] in genere causa finali vallem
monet [illegible] addidem quia causa remotiora quae in
[illegible] [illegible] [illegible] ut applicetur Dom vallis ex
hac applicatione fit conditio [illegible] quia [illegible] causa finalis
monere vallem ad amandum ab hac applicatione
cessant angeli [illegible] Dom quia respiciunt vallis hortatur
[illegible] remote vid. presentando obiectum [illegible] exterius
aut imaginari [illegible] concipiendo amores et quod vitiis
se [illegible] appetitum [illegible] movendo ad varias pas-
siones appetitus indirecte monet.

Sta

Ut qualiter propia angeli dicit quod regum vocat vallis
[illegible] applicent Dom et causam finalis abgurdum
[illegible] videt operera angelos ad propium [illegible] causa finalis adhu
[illegible] vallis.

Et angelos dicit quod propia extrinseca affina [illegible] gen phy
sica [illegible] moralia quemadmodum [illegible] Dom propensa

cum sit in discrimine, sed in causa immediata illius me-
diata q. e. de angelis dicit quod gubernatione firmata inde sit
de Deo, ad et Deus quidem movet voluntatem mediante bona
et appetitu corporeo quia et alio ex effectivi modo
mediato et immediate voluntem movet quia Deus im-
mediate et directe illum illuminare et agitare et
ad elicendas cognitiones sanctas quia et immediata
applicatio obi. in voluntem et ad passio nondum aut pro-
cessum.

Conclus. 4 Movet voluntatem sensibile in genere causa efficiens
ad primum actum voluntatis finis autem voluntatis ipsum
est primum principium physicum eius principium. ita Aug. dis. 38
c. 3. et plenius alij scol. contra Gentiles. Praeter ista
ag. S. Th. 1. q. 4. in primum ubi disputat ait
voluntatem a Deo primo attingere ita finitum movere
ad voluntatem agendum, et ipsum actum voluntatis et
secundo proximum eius agere et primam voluntatis et
2do Deus movet non ad primum sed quod primum ab ipse
prima voluntas finis naturalis eliciens omnis voluntatis et ipsum
primum et primum ipsum a Deo per a seipsa voluntatem ad talem
voluntatem movetur. Suppositum Scholasticum.
Doctrina S. Th. not. 2 principalem fateor ad difficile

videntur huic Concl. contraria, ya Sd ipsi Thomistae
in eij sensu explicando variant licet et nobis bonum
est. Studiosa sequi. Quare verba S. Thomae
omisso longiori discursu sic eggeno sud: Quemadmo
dum enim apetitus vesq. cit. Ad. Ratio Vallas ut moneat
ad primum suum actum indiget cognitione obi quod se
offert. Vollas u. ipsa ad ipsa ea ut hoc potig quod
Vollas obiu ipsa cognoscat ac proin indiget proprio
actu ipsius cognitionis no illus determinetur ut hoc obiu
potij. Ut aliud illud demonstrets volli directe et stij
caa se ja sultimata solut determinat illum non
ad primum cognitionem. Rerum ob. cognitionem
vollas sed specificata
ob illis nediendib. intelligere sed ipsum ad agere
tius suum primum agere quia ea intelligere
volle sed ad relectat ad volendum. Non
ergo negat S. th. Vollas primum absolute sed ad
mere ad suum ad suum primum ut quoniis Magistris adm
libenus se negat ipsum ad illum actum se moneat primum
ya hoc nos vollam moneat ipsum caa ja cognitionis ad
hoc potij ut alio obo in ipsum Vollas quatis caa
se directe et ultimate ad solus Deus Vide Vasq. disp
72.

Quæstio quinta

Vtrum, et a quo voluntas moueatur ex necessitate, Naturæ, siue naat?

Inquirendum nunc an propria sua intrinseca sua extrinseca
de gb. hos volens sui ad volendum aut nolendum necessitent
sicut ilos d naatu operari faciunt ad eam. Et libere volendum
aut nolendum relinquant indifferente circa quod
quod exercitio et quo fuerit
et sui necessitis opposita libertas contrarietatis et
contradictionis in agendo.

Arg. Voluntas à quibus obiectis sunt adequata sive inadequata
sive creata sive increata. Illud sibi proportionatum sub pro-
cise ratione boni necessitat quoad specificationem ad illud
mouendum cho cor ch. S. Th. 1. in dero, a contra
Naturales docentes ~~quod~~ pae nos amare
natu d odisse bonum quod ra sig. Sed ja refultabitur
dicit sub predicta ratione boni ra si ab illo proprio
bonum cui contrariatur ab alterius ratio mali quod

aut culpa remanet in Voluntate libera [illegible]
[illegible] nulla
[illegible]
[illegible] Beat. [illegible]
[illegible] in [illegible] in [illegible] apprehensa, sed
[illegible] se spectata ab esse suum proprium esse vivere et
[illegible] et [illegible] proprietates.

Corollarium. 2da Volo Deus suis completis opera stat Beati
[illegible] separata a nullo [illegible] illis [illegible] necessitari quoad
[illegible] ita [illegible] Beat. [illegible] apud
Mag. dist. 49. c. j. Ratio et hanc [illegible] Experientia docet
[illegible] voluntas [illegible] diversere / Tertium a contrario
[illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] contradictio
[illegible] necessitatem quoad Exercitium. 2do Volo
Victoris [illegible] [illegible] notandum [illegible] cessandum ab
more [illegible] boni [illegible] dicimus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] opera [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] nullum [illegible] [illegible]

Corollarium 3tia Volo ab obo increato dari
[illegible] simpliciter necessitatis quoad specificationem [illegible] et exer

alius sed ipse mandat. Non Concl. patet ex dictis supra
et ante beat.

Cor. 4ta. Ergo inferiores quoque debent parentes et tenentur
obedire nisi ratio liet aliud. Alioquin obnubilent
[illegible] [illegible] [illegible] volunt [illegible] ea
[illegible] necessitant quoad exercitium, ita est cum S. Th.
[illegible] Concl. ex illo [illegible] sub de [illegible] [illegible]
et tu dominaberis illi. Ecc. [illegible] [illegible] tua
[illegible] est. Si pater [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] in
[illegible] inimici ei et alibi [illegible]. Ergo [illegible] Con-
clusioni a posteriori de qua obsequio inordinati
[illegible] [illegible]. Ita S. Scriptura [illegible] [illegible]
[illegible] obedientia et [illegible] cum [illegible] [illegible] de Ver-
[illegible].

Conclus. 2. Dei [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] quia cum
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] in [illegible] subordinata et necessitat cond. in agendo
[illegible] quoad specificam [illegible] exercitium [illegible] fidei.
Ratio Concl. quia Deus [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible]
[illegible] est. et ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

sua liberas liberè necessitas regerent in Europa a. d. con-
cursu Dei ordinario sed firi extraordinaria id
et necessitatem voluntas. Ubi fuit ed conclusio
natis sui gratia et docet valent. qu. p. dub. 2. quest. 4.

Qu. 6ta

Quidnam quorum sit Intentio?

Quod actus quos hic id agens ipsum finem primum
ad simplicem amare complacentiam boni id eadem
finis. Notanda supra dicta bonum simpliciter quod
ad solo fere ea quæ hinc dicuntur illi quæ ad
proximè sensibus intendit id quæ quando præcipuè ad
Quid sit, id cui Obed, obstabunt V.

Melius. 1a Intentio dicitur voluntas ad illud ita
S. Th. hic contra 1. 2. Rad. 3: Intentio ad
sit actus proprius ut ipse ex omnibus ad actus
illius quæ procedunt potestate potestatis ipsius pertinet
voluntas ad illum, nec refert quod objectum sit bonum. Intentio
ad significatur a Bono noie oculi, lucerna luminis
radius illum et splendorem dicit autem significat
ea quæ voluntas circa illi actus ad eadem conferunt luminis
oculis lucerna. 2a. Noie luminis oculis non dicuntur

[illegible]

Ordinis. 2 Intentio est actus voluntatis circa finem
2 consequendi media obtinendi ita S. Th. a. 4 Eos
fol. 4 qa Intentio t in et Ifert ab amore fit et desiderio
finis, intentio dicitur et immediate in potestate
[illegible] per se amabile ferat, ad quam dicitur finem
[illegible] cognoscendo indigna cognoscendi illud bonum, et consequi
Intentio efficit in voluntate instantaneum conatum ad finem
obtinendum quam conatus hanc intentionem finiliter fit
desiderium et amor

Con. 4 Quid Intentio sanctus respectu circa finem et
to fol. sanctus respectu circa finem obtinendum si et circa
[illegible] in medio ita S. Th. a. 2. Eos 3. d. [illegible]
in fine ultimo sive [illegible] in medio finis et finis
ius hoc ipso qa finis dicitur ultimus sed ultimus quod finem sit
[illegible] ut acquirendus qa media et consequi sit intendi

Concl. 4. Potest velle plures part. Pl[illegible]
intendere / Nec / potest plurib. actib. p[illegible] fin
illi ordinatur ad unum aliquod quod si sit quod [illegible]
bitur intendere impedit et intendit [illegible] commodum [illegible]
ibus et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] aliquod plurib. velle actib. [illegible] intendere
plures fines [illegible] et ordinatur / unus in
aliquo fine ut docet Sarg. 4. d. 3. in Concl. n. 29.
Rotell. n. 71 sq. uno tamen momento intendere
et diversos sic sergit [illegible] intentiones [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Corollar. 1. Per hoc dicta Scotistarum [illegible]
Bradwardin. d. 5. th. 1. p. [illegible] d. Dicta [illegible]
[illegible] in fine [illegible] finis [illegible] [illegible]

7ma.

Quid

Circa quid et sit Constituam?

[illegible] ad intendere [illegible] [illegible]
[illegible] et fine [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] intendit ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

consultare solet et medijs in ordine consultandi vocari consilium
et nomen h. d. et introingendum ad tribunal consultandum
Et ad hora 5 ad mala consilia et fumus consilium
sic speciali quadriplex 5 Ipso sola inspiratione predicta
medium. 2do pro illo predicto iudicio et medijs in
sit 2 iudicium dicit Dr Immediis amicitiarum et
Conditijs consultationis. 3io pro inspiratione et iudicio et in
sit 4to pro certitudine predicti. Et medijs
hoc modijs predictis inspiratio consultationis 5.

Conclusio. 5ta Consilium sic hij modij accepti et propriè
et solo actu solij potest illectione licet omnem Deiat
ad volendum intendatur à qua vid. mouetur illij adiacentibus
ita S. th. h. a. 5. ad 5um ubi docet in Concilio 2 et Deiatij
apparere aliquid voluntij sicut mana Dei circa consilium
occurrere potentiam sui 2 quod Voluntas mouet Intellectum ad
consultandum.

Conclusio 6a. Consilium quarum 2 et 2 dictij modij acci,
piant propriè ad finem 5 de solis medijs ita con
cil S. th. h. ad 2 per totum. 5. Eth. 3. tract. et tot
quia Concil. ad supponit intentionem certi finis sollet in qua
specialis Quantum consilium et modij et medij ad finem attinendum

ingrendis tu ga ita se ht in appetibilibus sunt se ht
propius speculabili. Ex sunt propius propinquis ctis que
stione (ut dicit ita nec fiat in ipsis. Sic ingrediens
adeoq; consultandum venit.

Conclusio Ex quibus verisimile dubitandum circa illa media
q̃ ht, quod appetendum ea res l. ex immediate l. me
diante ora industria agenda p alios ipsi tamen
consilium ad id sunt dates, ora ht q̃ ora studio and
industria p alios sunt ita cois cu s. th. d. 3. ad 4.
quo patrono dicit s. d. recte dicit et plane adverendum
licet consultandum ob predicti modi d. rebus agendis sit
eam ad praecib. modi ex accepta ad ergis ad res ad
agendas sibi ad dubia et alicuius momenti sunt eam
media q̃ p. ratio (ardem determinata ht extra dubium
ex consultandum extra consultandum sunt res ad leuiores
momenti parum referunt hoc illo ut fiat idem obiuis
ipsum ex dis accepis consultandum sit eum laborosa
tempus ad id.

Quæst. 8ua

Quid, et circa quid sit Consensus?

Conclus. 1a. Consensus est actus immanens et elicitus à voluntate ita scilicet ut S. Th. 1. a. 1. Hæc est; consensus nihil aliud est, quam quædam ipsa eorum quæ ratio iudicando ad finem, aliquid Voluntas ipsa accipiat, ita quædam hæc involuit complacentia voluntatis quæ utitur ad aliquid quod appetibilium potest fuisse.

Conclus. 2a. Consensus propriè est de solis medijs, ita scilicet S. Th. a. 31. Hæc est: Dicendum quod consensus est, de eo quod consilium est, atque consilium est de solis medijs, &c.

Conclus. 3ia. In Voluntate ipsa propriè est consensus ita S. Th. art. 2. Hæc est: Quanta ad ipsam capacitatem Voluntatis aut Synteresis finis et medium, cum propriè per finem possint agere, et res consequitur propriè in ipsis. Dico (propriè) nam improprie consensus fieri potest, quatenus nimirum appetitus concordat cum proprio quodamodo consentit cum apprehensione ferens intellectus, et obtinet ejus ipsi intenda volenta.

Adverte, 7. debuisset prædicari: Consensus jò accipi
pro Conspiratione aliqua aut indicio, secundum Sententiam
plurium Doctorum de mente, in qua illud 1. Cor. 7. nisi forte
ex consensu ad tempus, et hoc modo sedulo Conspiratio fieri et
propriè ad solum illum. Ergò prorogatio non aliunde
ab libero Voluntis sive voluntatis ejus, sed media aliqua cru-
bonis et se aut proprio aliud agendi, quæ sæpe Voluntis Divi-
dunt pravos affectus in consensum in delectatione, et ita consensus
in ipso: Ergò accipitur stricte pro solo actu illo, quo ac-
ceptio ex, et indicatur ad consilium tuum Voluntis fuit consensus
do. et de eo consensu h. tractatum.

Quæstio Prima.

Quid et quotuplex sit Electio?

Electio sive Electio sumitur pro consensu à quo ad
longe ultra vide S. Th. Jhò ubi solum unum Medium
cadit, ibi Accepta (voluntatis) Medii ut propria dicitur Electio,
sed Electio consensus. Sed de hac disputatur Electione tamen.

Conclus. ja. Electio sumitur ut Electio à Voluntate ita
S. Th. 2. 1. Ita: ubi Ultimum indicium alicujus medii et finis
illi ad, et respicit alios. medii ad illi ad, ita ut Electio pro
dicere illud ad illi et illi complectamur.

Ob. 2. Non finis sed sola media sed obm sed ita
sed terminativum autem electionis ita S. Th. a. 3. Eod.
tamen Electio fini respicit, ut finem sub ratione sub qua
finis est sub ratione eligibilis quia finis sub ratione medii
sub qua illud eligitur alias sed obm terminativum electionis
non dicit bonitatem conexam et delectabilem quia talis est, et per
se appetibilis sed sola bonitas utilis et appetibilis quod aliud
quodque. 2. Contingit ut sint plures fines non subordinati
et tunc sed ad electionem de fine intermedio prout respicit finem
quia sub fine indunt rationem medijnon, et hoc modo sed
necessario electio circa finem non fertur tamquam primaria ad
idem finis habent rationem finis si contingit et alij fines
inferiores et certe ad media ad finem utilia et eatenus
non sed eligi possunt.

Ob. 3. Illud sed rationem medij non habet quod
non sed a nobis eligi nisi sed et non possunt aliquid eligitur
aut ingratum aut a tali quod quomodolibet displicens
non ab libera quidem ratione prima ut sic
aliquis non procedit a nobis et ad arbitrium non sed Ia 2ae Qu. 10. a. 1.
Dist. 3. Eth. c. 2 Ratio: ex ipsis medijs fit quod [illegible]

ipsi labore nro et studio consequi possumus atque ea di-
gnum cadunt quod in nra operib. fita est et ab illis
quoque nro dependent finem Deus proximi orbis
ad intentione et ad illa quidem et efficacitem ac
cipit quare quod eligimus operabit ut mediate et imme
diate promittitur a nobis ut si ny intendam liberare
amicum ex carcere et ea ob causa eas apud Judicem
preces deponam velut Medium utile ipse Judex monetur
amicum ex carcere dimittere in hoc casu ad provi-
dentiam liberandi amici consequenda tu mihi meas
preces adhibes et ut medium eligis et ab apud Judicis
a precib. meis ut eas morari dependent.

Incertus. 4. Non cadit sub electione id quod illicitum
apparet aut impossibile in se aut saltem nobis sed
impossibile ita S. Th. a. 1. Ergo id nihil eligere possumus
nisi quod iudicamus ad medium utile ad finem obtinendum
sed id quod impossibile id non iudicamus ad tale medium ergo
possumus illud eligere.

10ma

Verum

Homo ex necessitate eligere debet ad finem pin

[illegible]

[illegible] libera quoad specificationem

[illegible]

[illegible]

[illegible]

tum sane voluntas non potest aliud requirere ad actum ele-
ctionis circa illud superadditum aliquid sicut causa indis-
pansans aliquid electio non libera sed necessitata
sed non exercitium.

Vbi j. electione propriè non est nisi unum adsunt plura
media ad finem conducentia ad proinde unum ad
rem. Vbi electione sunt casus circa medium
unum se offert nec necessitas sicut, necessitate
consequentis sicut finis et ex hypothesi, necessitate con-
sequentia, quia necessitatem non tollit libertatem
consequentiae ergo non potest ex electio entium
electio haec habere meriti demeriti ut sic vi
efficacitatis intellectus elemosinae dare pauperi et non
donare illi aliud nisi in summo quod
hoc casu electio fuerit certa erit pura et consequens
actus liber.

Q. II ma.

Vtrum Voluntas ex 2 medijs aequalibus alterum, aut
ex inaequalib. minus utile eligere possit?

Sensus primae pars quaestionis quia ad finem pro-
ximum occurrunt 2 vel plura media quorum ligi-

la indicia ab illis aequalem prorsus utilitatem
ad finem consequendum utrum tunc immutabitur forte
hoc indicium ab caeteris paribus. Vellet pro libitu poterit
alternatim ex istis duob. eligere altero omisso. Pro
2a parte dicit quod plura media occurrunt quae se sufficientia
et utilia ad finem quorum tamen nemo dicit ning
utile indicari utrum forte hoc indicium ingerit utilitatis
posset vellet eligere pro arbitrio medium ning utile
seu relicto utiliori, et hoc ibidem illegando
caeteris paribus. ne si quidem hanc inequalitatem utilitatis
in eiusmodi medijs esset alterius parvi inaequalitas
sive maioris aut minoris utilitatis aut molestiae tunc
haud dubie posset eligere ning utile quemadmodum videre
est in ~~[illegible]~~ electione status coniugalis religiosi status
religiosus quod se disponendo utilius est et certius
medium ~~[illegible]~~ salutis.

Ob. 1a Ex duob. medijs aequalib. in casu opposito posset
Vellet eligere alternatim pro libitu ita Valent. q. 2. dub. 2.
punto 3. Becany. tract. 1. c. 3. paragr. 3. qu. 1. n. 11.
post Ribard. Henrich Maiore, apud Hey, citato c. 1.
Ratio est quia in eiusmodi Remedijs indicatis pluris utrumque

Medium ad eligibile et sufficiens ad finem eligendum
et sic neutrum indicat ex necessitate, quia potest aliquando
eligere, et aliquando reprobare. Eligere autem quia
utile indicat, reprobare autem quia necesse. 2do
Per se inordinabile videtur velle in eo casu fore superfluum
quod voluntas se confortat ratio et ratio ut faciat aliquid
~~[illegible]~~ electionem, hoc ipso quod animadvertit
inconveniens esse ut voluntas propriis medijs
aequalib. neutrum eligat et sic finis efficaciis intentus pri-
vetur ea plane de causa quia ad finem aliquid medium
aequè utile ad illum finem consequendum.

Corollar. 2do Ex dict. aut plurib. Medijs quod
aliquem ad finem sint in aequalib. potest tu
in utrisq; sufficientib. sic voluntas negligere utrisq;
eligere nihil nihil probabile est. in primo casu
ratio d pro electione Medij sufficit ut apprehendat abs-
olutè in illo ratio boni utilis et convenientis ad fin
sufficientis ad finis intentus et quia medium magis utile
ordinariè solet à volle eligi tamen ad absolute
ad necessitatem ex ipso quod utrumq; proposuit ut bonum ad
finem intentum sufficiens et neutrum tuq; necessitat.

Obiectio 3. Si ergo magis potest eligi equale vel aliquid minus tale tunc consultius procedere electionem sortis quam canea illo magis procedit et in eam medium magis utile ad finem.

Ad 3. Negando ergo esse et probando nec in consultationis primarium officium intrare medium magis utile sic fit 1 vt minus sit utile et sufficiens quia tunc utilius medium principalis consultationis officium intrare et esset ac bonum magis utile secundarium tunc electionis Obiectum 2 vt puta ex primario Obiectum 3 bonum finito utile quare consultaretur 2 tunc minus utilis 3 vbi finitis officiis suis officia sua primaria ff et nemmeno secundaria finis solent.

Obiectio 4do Minus utile collatum cum magis utili induit aliquam rationem mali quia vt arbitratur minus bonum comparatum ad magis incompatibile apparet contemptibile ac proinde magis et cum minus bonum utile 2 tunc idoneum Obiectum electionis ya hoc tunc in bonum quatenus preferendo et respicit Obiectum quia contemptibile sic quia utilius est dignius.

Ad 4 Nolle vel eligere minus utile quatenus reduplicative sed vellent eligere magis utile quatenus reduplicative sed sub ea ratione quia minus utilitatis sic tunc eligit utile quia tale et specificative ex vid: sicut quia vellet

dicit id, quod aliquid tantum abstractis quidem sit, aliud ne
dum licet absolute loq. sit sufficiens et ipse finis
contra nec bonum utile sub speciali ratione majoris alicujus
utilitatis sed à voluntate regnij sub ea ratione stat
qua medium id quod in absolute necesse.

Vtrum.

Voluntas Mediorum sit idem actus cum intentione finis.

Hanc qu. Consultio huic ut distinctio de post electione
Adam ex fontij Fridesers, ubi in primis id ad
mandat h. d. pleni de ea Voluntate mediorum quae
dicta Electio id ipsum respicit certum aliquid et speciale ne
dum ad finem consequendum Electio sit et Voluntas
Mediorum in communi et quasi in confuso quae con
sultatione antecedit pro qua utinam quaestio tri
plicem alterum.

Nam jo Hic habet ad ob oculos philosophica
Distinctio fratrum sborum alius et Valtes qua Abus dum

dicitur in Obm puræ terminatus sed terminatum et in
Obm puræ mensus, sed notium et dicitur in Obm termi-
natum sed et notium respectu actus voluntatis primum fieri
Obm quod tum dicitur id adæquata obiecta ratione cognitum
habet cognoscitur aut volitum, et dicitur Obm finis quatenus
sub ratione finis sub qua cognoscitur aut volitur aliquid, quam et
id ipsum. Sicut dicitur ratio finis, sed et sub qua respectu unius
cuiusque actus.

Nomen autem Extra contingentia ad actum electionis sequitur
quidem tum obm id medium ut finem licet ad determinare
ad electionem pro fine obm terminatum sed bonitate utilem
Medij, bonitatem n. finis sed pro obm finis tum, et hoc
ex alij duobus electionis sequitur implicite et explicite
appetit finem tum obm tum ratione voluntatis medium
quare prosens dubitatio in eo præcipue versatur utrum actus
Electionis et volitionis Medium pro Obm terminatum
quod habeat id solum bonitatem Medij sed bonitatem finis adeoque
adæquatum eiusd. actus Obm quod, constat ex medio et
fine tum ex abl inadæquatis, et consequenter hoc quidem
ex parte ad quomodo potest idem Ens actus voluntatis ad plenitudinem

et electio medium sunt in communi sive in particulari.

Or. ja quod actus intentionis quo intendit finis sunt appetitus et media in communi implicite ac virtualiter implicite et ipso actu ita appetitio mediorum in communi ad intentionem sive ad intentionem finis et tunc ad illum terminum, ut communis ad S. Th. qu. 8. a. 3. et qu. 13. a. 1. ad 6: Efficacia voluntatis in assequendi finem includit voluntatem mediorum in communi et ad illum includit voluntatem mediorum saltem implicite sic patet ja intentio illa ipsa voluntas finis praebet qua efficacia multi fines tunc obtinendi; is saltem implicite multa et ita media necessaria ad obtentionem finis, ut alio ac ille et distant ab aliquo bono et efficacia multi profecto fieri nisi implicite multa ambulare. et Albera pte Concl. et rotte Theorica tradit valentia disp. 2. quaest. 3. tract. 3: Iste applicitus actus attribuere nolo media necessaria ad finem possibilis et ut ab alio intentionis actu et Gaillanus docet superius ad actum intentionis tractis v. Th. qu. 12. a. 4. ad 3um. et patet. Quod ipse actus antecedit ea

consultationem et percipiendi medium particularis, qua simul et
Voluntas et eam consultationis et electionis hoc proprium intentionis
nunquam.

Corollarium 2da Actus intentionis qua talis intentio et
nunquam appetitus particularis medium qua particularem et eius
erit nulla talis intentio et an consilium, consultationem
et nulla voluntas et electio particularis medium et an consilium
et hoc necessario praesupponit et talis intentio non et electio
et voluntas medium alicuius particularis.

Corollar. 3ia Proprium intentionis actus a proprio
talis intentionis electionis actus semper differunt praeter illa eorum
ratio: ratione specificandi et inquam quod obiectum cum ubi est ipsa
talis obiectum, et talis erit intentio actus ratione obiectum quod se
appetibile quod obiectum intentionis et obiectum appetibile per
actus quod electionis proprium et obiectum huiusmodi talis.

Corol. 4ta Ratione intent. et electionis quae (saltem) huiusmodi
inter et; hoc patet ex dictis, quia cum aliquis intentio possim
reputari absque electione ut fit dum quis intendit finem nil ap-
plicare considerans et medio in particulari utique tunc ille
intentio intentio a priori dicta electione.

Ob. 5.te Probile ybem tu aliquid conducere
ybem et velles eodem actu tuum ren spectatis in
tendat finis et eligat medius et [illegible] quod termina
tum altius ad unu probabilis cum patia ad y docent
eod. tempi momento Velleam intendere finis et eligere
medius posse, ita tu et actu intentionis et Electionis
simpliciter dicunt. Primus Concl. partem docet
Val. disp. 1. q. 3. pun. 3. cuius loco d. Velles
finis eodem actu pt appetere multa p modu unius
sicut plures infra Doct. S. Th. plura p modu unius
comprehendere pt aly medius et finis pt ita multa ut se
ita tamen p modu unius sicut per [illegible] comprehend.
per se ordinales ad penam Cue et Clare existen
tes ratione videlicet quia sibi invicem subordinantur ita
et pt velles finis et medius eodem actu appetere poterit
per illum subordinatum. 2da pars tamen docet
Vasq. disp. 33. cu alis ita probant pt ja ap
petere q. 4. a. 1, ubi docet ita se habere intentione
et electione in voluntate finis se habere ad conclusi et Con
cipiendum in illis habentes proportionem ad affectum
appetitus conclusionis et nec Electio ad illa unum id

ordy cum electione. 2do intentio debet esse causa electionis &
id fit in eundem actum coalescere, alias non intentio est
causa effectus sui ipsius.

Q. 13 tria

Quid? Cuius subiecti sit Imperium?

Inductiva Imperium alicuius boni respectu sui ipsius dicitur
ita civis Rae id opportuna tendatur quemq; sibi ipsi lex poe
illum id cognitum velit affectu sibi subjacere intimare ac
quasi dicere: tu illius cognosci velleu fac quae commoditata
bella: ego ab illius ita dolori ly ut eum intellectu ad id
appetendum quod principiis elegantiae, hoc est ipso illius
ipsius cum voluntas ipsa sui mutu principi applicat, mutuo ad hoc
Imperium contra se ipsa tamquam ad exercendum. Dicit ipso
eidem illius id intimare velit affectu potis inferioribus. Et velit
motui subsunt id quasi dicere appetitum concupiscere, monere
fiant voluntas multa alia in hoc actu. manifeste apparet
imperium illius hoc applicatum ubi tria adunantur imperium
illud respicit actum ipsius voluntis aut Rae id propriae
imperium ipsum respicit subiectum inferiorum ac impletur
ad inferiores.

Con. 2. Impius ipse vult et absolute ne-
cessario ad exercendum medium pro fine obtinendo
quia aliter ex impio fit bonus voluntate mutata
aliis potius potentiis suas operationes eliciens ita Scotus et
Alma. quod Medina. l. 1. q. Theol. disp. 49. c. 4. licet Thomist.
contrarium asserant Ratio est, Impius ut necessario ad actum
voluntis qui ipse Impius antecedit quia voluntas se ipsam ne-
cessario ad illum actum aliter ulterius impius illius qui est ab
sequentem voluntis actum et absolute necessario Mal. probat
quia aliter iretur in infinitum illum. nunquam elicitur actus
impii nisi praecedente aliqua voluntas cum impius fit ex
aliquo praecedente alicuius voluntatis tac quia si
hoc praecedat voluntas ut potuisset fieri nisi ex alio im-
pio illo et sic ex ipso ut nunquam ex alio actu voluntis prae-
cedente et sic dicetur ut dicitur finis ulterior in huiusmodi
voluntatibus. Sey. probat quia si voluntas aliter praecedente
Impius illum applicare ad operandum et impedimen-
tum ab seipsa tu alias interiores potentias sibi subes
applicare ad suas operationes eliciendas pro conservatione
finis aliter praecedente illum impio.

Conclus. 3ia Imperium Dei licet simpliciter necessarium sit
ad totum, prosit inutile quod datur ita a fortiori S. Thomas
h. 2ae. q. 90 ad 3um hoc praecipuo modo filii Legis tunc quodammodo
sunt sub lege cum ipsa lex adeo illa ipsa locutio
fortiter tam ad ipsorum monendi et excitandi animos
nec solum moveret animos et quodammodo impellere vellem
et totis viribus adgredendo ipsos excitat ut executione
citius aggrediar constantius in illa persistat: Et imperium illud
sit inutile tunc praesertim quod deficit medium voluntas, et
placent quidem, sed non sunt ad omnes quasdam difficultates et voluntas
retardat urgenda et promovenda executione.

Or. 4ta In hoc ordine non proprie actus imperii ita S. Th.
d. 2. q. 17 ad 2um conveniunt ordinare ad alios
agendum impulsu et motione intimatione et hoc ordinare con-
venit imperium sicut idem imperium nihil aliud est quam ordinare
impulsus.

Conclus. 5ta Dari imperium cuiusque ad seipsum ratione
sapientiae in voluntate motivum iudicium voluntatis et voluntas
movet alios potest ad agendum et dari in illa imperium
ad voluntatis imperium nihil ad aliud est modus et voluntas quia nulla

aliqui efficiantur fieri. Sed improprie dicitur
quod fieri unus [illegible] natale [illegible]
ad solum [illegible] [illegible] aliqui putant in proprietate
[illegible] esse.

Con. 6. Ordines liberi aliarum potiarum et ipsi
illius procedunt ab hoc imperio Vlthi ita s. th. a.
57. a. 4. Quod aliarum potiarum actus [illegible] fieri
liberi [illegible] ipsa a volle aut potia libere
eliciuntur. Et ut facile extrinsece liberi fiant adeo
inter huiusmodi actus ~~[illegible]~~ necessarii ~~[illegible]~~ quant
oportet aliquo fallere non procedant, et ea libe-
ra non dari a. aliq modo ~~[illegible]~~ a libera Vlthi ante-
cedant imperio. Ergo.

Conclus. 7. Non omnes actus liberi a Vlthi eliciti
[illegible] Vlthi imperio [illegible] aliq. ita s. th. a. 5
Quod [illegible] libertate actus Vlthi dari aliqui [illegible] actus
actus liberi non [illegible] ab alio priori actu libero fuisse imperatus
et alios hoc [illegible] [illegible] et dari [illegible] in in-
finitum. Et quia [illegible] aliqui actus Vlthi imperati [illegible]
non omnes imperant ubi

Notandum quod huiusmodi actus voluntatis quia eius dem voluntatis
imperantis dupl. dominandem habent, respectu voluntatis
ad eorum subditum dicitur imperati, et electivi; aliorum autem potentiarum
actus ut à voluntate subditi electivi tantum dicuntur actus imperati,
quia porro actus illius et inferiorum potentiarum actus
speculativi tangendo vel appetitus sensitivi ~~[illegible]~~ tantum
sensitivi cibari et potum actus vegetativae potentiae sub-
iacent tantum subditum fuit declarat S. Doctor h.
a. 6. q. 2. et q. ad q. cum doctrina addunt Sylv. cond.
Obiect. 8. Actus illius quoad exercitium imperati sub-
iacet voluntati ut ipse dicit 1. Th. a. 6. Ergo et
actus illi quoad exercitium subiacent voluntati ut tunc à voluntate
tuncque à potentia libera imperantur.
Ob. 9. Actus illius ad simplex apprehendendum subiacent
voluntati quoad exercitium ergo subiacent quoad specificationem.
Ergo et Licet iste sortiatur se apprehendere l. 3.
apprehendere tamen representata quoad exercitium actus
illius in illis ita ut ipsum etiam apprehendere ut repra-
sentatum l. quando l. quando tunc vel quia, nec
refert quia iste sortiatur esse et falsa apprehensione rei

[illegible]

pro [illegible] Gymnora, is capitium tum usum speciem
variat d a. speciem actus f apprehensionis illy
n. apprehensio de hoc certus fuit apprehensio
[illegible] l Gymnera et proinde vera apprehensio

Concl. iv. Evidentia et certitudo indicium [illegible]
[illegible] ingari à valle quoad speciem [illegible]
[illegible] probet ab experientia sua constat neminem posse di-
[illegible] [illegible] de notis [illegible] conclusionib. [illegible]
[illegible] [illegible] quia
[illegible] quidem tamen aut medium [illegible] propositis obvio
[illegible] certò se ei confert in agendo licet interim
à valle retrahi et ad dia cogitanda movari potest.

Con. iiiae Ita evidentia ab illo ingari [illegible] quoad spe-
cificam hoc [illegible] illy in [illegible] à valle
movari [illegible] quia in hoc casu adest
[illegible] determinant [illegible] libertas [illegible] l apen-
tiri

Adverte illus d [illegible] movari ad [illegible] in [illegible]
nec ad [illegible] nisi sub ratione [illegible], [illegible] illy
agaret [illegible] ambitio d [illegible] [illegible]

Conclusio. Motus appetitus sensitivi imperari à
Voluntate potest et ad omnem modum. 5 Th. 2 q. 17. Ar. 3. Motus
appetitus sensitivi non pendet totaliter ab apprehensione
sensitiva et regulari ab apprehensione rationis, sed à
imperio et motu proprio eorum suorum. Verum et pendet
ab dispositione corporis et apprehensionis indicio subsidiario rationis;

Disputatio.

Quid et quotuplex sit Usus?

Sumitur usus primo pro quacunque operatione
alicuius rei, aut potentiae. 2do Pro frequen-
tia unius certae speciei. 3tio accipitur pro
applicatione alicuius rei ad aliquem finem.
Concl. 1. Usus tertio modo sumptus vere dicitur in usu
cadere. Ratione Ratione est. 5. Th. h. quidquid
contendit Vasq. disp. 27. in comment. a 4. probat. Concl. et declarat
n. 1. Usus officium sit aliquid ex aliis, quod potest appli-
care ad aliquid, et n. 4. Usus aliquid sit, quod praestatur ab facultate
aliquid ad operandum applicare, seqitur valdem sed hoc usus

[illegible] potentiis [illegible] ipsum primum et proprie [illegible]
voluntatis in eius tuy actus illius elicitus ipsi a. opere alterius
rei [illegible] posse qua applicata et subiecta motioni illi re-
bus convenit appellatur usus proprie idem, sed se-
cundario nisi proprie quoniam n. Voluntas rem mul-
tam ad operandum applicat nec dirigat ab illa procedens
et voluntatem Glucentis idem est usus et quam eli-
citive sed directive pertinet ad illam, ex quo fit
quod [illegible] indicantes [illegible] nostra [illegible] maioris
claritatis causa in proposito usum dicunt in actum
et passum, actum dicunt ad illum ipsum actum
voluntatis elicitum quem primario et proprie usum dicunt
medium sit inter electionem et operationem extrinsecam
medium et hoc differat ab electione, usum passi-
vum dicunt ad illam extrinsecam medium operationis quod
solo nomine differt ab operatione rei qua applicatae
a voluntate cuius nomen usus convenit secundario
contra sane doctrinam ut ad vary. nullam ad defini-
tionem usus in actum et passum, docet usum soli
operationem extrinsecam a voluntate applicatae proprie conveni-
re, nec, neque definitum voluntatis actum, elicitum ab electione

dari, cui l. usus l. predicta potiarum ac tribus posset
ß probari Conclusio ß apd. Th. h. a. j. in corpe et in
corpo 2do in quin solutione oppose distinguit usus q
tinet ad potia exercendum ab usu pertinente ad
vallem q applicat cord. Potia exercendum ad operandum
cui vallis ad: Usus primo et propte convenire tuj primo
Motori Potiarum q agnoscit S. Doctor proter pro
prie dictus usus potiarum exercitiarum et alius
proprius ß vallis ipsi principaliter competat. 2do
Rate assumere actuatio medium ad consumationem finis propie
dicti medii aby vallis eliciendo actum q motione ß
intrinseca qua applicat verb. g. potentia ad videndum
actuatio elicitur et fiunt venia ad operandum. q alius
actus elicitus vallis ac proria usus illa q applicat vis
ad proprie usus ergo predictum passium et secundarium
usum potiarum exercitium. Dari et usus activus ab
ipsa valle elicitus q ad activa applicat usus passivus
potiarum intrinseca hoc n. affectum applicatum q
ad usus activus id ad reipse evenit actum in electione
medium probat: Eligere medium id idem aby applicare

[illegible] adhibere media ad eaem. Et electio et usus
actuum [illegible] idem. sequ. patet. Ant. probat, quia
sapiens ordinat, ordinando eligit media ad finem con-
sequendum idonea. Et tum praeterito ordine deinde
[illegible] applicamus ad ~~applicat~~ ad finem.

On. 2. Et quia finem consequitur mediis idcoo
tenetur ad quae quae sunt potest organis aut alia se nulla
quis ipso sine ea multiplicitate dicantur uti. Et veritas
tendere aliqui ad velandum. Et post Arist. S. Aug. et S. Th. hac
est ratio: Ernuta ut ad applicandum ita nec applicare quae
media quae utilia ad finem hoc ipso et quod et quatenus
eguit ipsi finem.

On. 3. Sunt ad versari circa fines et circa sola media ita
est ex S. Th. 1. a. 6. post S. Aug. 13 de Trin. ubi dum
et Doct. Ar. ubi (c. 4.) ait Vti ad id quod in ipso
nequit referri ad id quod amare obtinendum. Ratio est: Et
ab ipsis et applicatio possunt ad agendum immedia-
te versari circa actus nostros. Et sunt dubie ipsa media ad
alios obtinendum. Vero immediate versari circa
ipsos actus nostros, ac mediate et ex consequente versari
circa res ipsas quae illo. Ad actus nostros ordinantur
actus nostri ipsi in fine tending nata pert. Con-

[illegible] S. Th. cit. docendi usum [illegible] rei apprehensa quia
utilis ad [illegible] vocabuli usq. [illegible] ab utilitate rei
quia ut dicimur ac proni ad gaudia usq. ad [illegible] usq.
usq. ob [illegible] quia soli utilitas quia tali convenit
bonitas utilis "[illegible] fine ut dicimur [illegible] medij"
ad finem [illegible] et consequ. [illegible] finis ultimus capit
cat ipsum in [illegible] [illegible] Aug.

10. fa.

Quid et cuius et obiecti sit fruitio?

Con. 1ma Fruitio est potissime appetitiua ad a. illectiua
Cathe. ita S. Th. post S. Aug. 1. de Doct. Chr. c. 4.
ubi ait Frui est amore inherere alicui rei per se ipsa:
hac est. 3 potissimum actus requiruntur in eo qui bono quod
fruitur potitur bonum amor et delectatio
fruitio quod potitur
de eodem in [illegible] uno confundit. Ad hac fruitio boni
aliq. potitio boni ad exist. fruitio non [illegible] aliqs potitione boni
aliqs et ibi in illo ad frui nec n. dyes. q. [illegible] frui medium
[illegible] ad magnitudine [illegible] et [illegible] fruitio l. in amore
l. in delectatione [illegible] ad finem [illegible] potitio

appetitus.

Ob. 2. Delectatio et amor est species fruitionis ita
S. Th. q. 4. a. 3. in corpe et ibi ex a. 1. in o-
pos. S. Aug. et Cant. c. 4 et ibi Rad. dicit amor sequit
Rad. abstrahit a bono intento eundem et avari habet
habitu delectat: ergo fruitio non est nisi de (proprie) bono
obtento.

Ob. 3ia Fruitio proprie convenit soli Deo et creat
Deus et non in proprie ita S. Th. d. 2. Rad. et
Fruitio supponit amorem finis, amor autem
supponit effectum cognitam finis qua vista statim
ideo quia vista statim et fit obi indelibi ab
id proprie ipse fruitur

Ob. 4. Fruitionis obn quod est bonum
delectabile qua tale Rad. et fruitio fitur et delectatio
cuiusq obn ed bonum delectabile et se patet.

Ob. 5. Omnis effectus et singula dicta id pro obn pro
bolu finis ultimi ita pat S. Aug. Pro ubi id
in de Trin. c. 4. S. Th. a. 2. et Cois. Rad. et
fruitio et effectus quies id in quaemq. p in ultimo
bono Hoc habili obtento finide nonta fruitionis
a fructu arboris Dnaetha et ex eu fitur albinus fit
effectus Rad. albinus dicit et quies in eo solo effectus

et ultima qui sit consequens est effectus. ed tus
et ultimus finis adequatus et num: constituit ergo bonum et finis
Obj. 6 Quindo legis finalis et impedita sint ex
habitu ipso et sint propriae, sed media ita S. Th. l. c.
Ergo et bonum et desiderabile et appetibile et sic no
ultimum quoad se delectans tamen et potest aliquo
no in eo quiescere et consequi aliquoto in eo finis et licet
imperfecte. Ima pro tia est dari finis impedita et imperfecta
Obj. Ima pro tia est dari finis impedita et imperfecta
dicta finis et ultimus finis et ipse habito ergo S. Th. a. 10.
ge ges consequendi ultimus finis et finis illey inchoata
Respondeo ut patet ex dictis supra illud
notandum sic redentur delectari et gaudere impedimentum
sic gaudentes et huiusmodi delectationes ad dici
finis impedita, impedita, imp, et sic de cetera
circa bonum ipsum et quia finis finitus, et circa
bonum ad proprie finitum et ~~propria~~ vere
possessum et obtentum perfecte.

SECT. 3ia.

De Actibus humanis sm bonitatem eorum, et malitiam spectatis.

Explicanda sunt varias voluntatis actus ac eliciendas quinque

quas no libere opatur ac proin suas appellamus agen-
dum id est subiectorum affectionib. liberis. Bonitas
et malitia moralis quoniam n. ipse affectiones considerat
id est illaqui ut profectas ab sit et in quo moralitas
actus eius consistat quae eiusdem actus qua physicus cum sup-
addat videtur ceteris intrinsecus ejus sectionis a moralibus se-
mendum id est ipsum agendum ad bonitatem et malitiam tra-
ctandam id quidem in usum posset n. et bonitas
et malitia inferiorum actuum naturalium, ultimis et
bonitas et malitia actuum voluntatis exteriori q. S. Th.
Cajetan a quod. 18 usq ad 21. Deinde a. Ingenit
Natura disp. 2. qu. 25 pun. 1. Admittunt enim
moralitatem in eo quod ordinem naturalis et in alia
quod ordinem supranaturalis. naturalis moralitas id quod convenit
illi quod sub cognoscendi et libere volendi finem
suum naturam abstrahendo a fine supranaturali. Su-
pranaturalis moralitas id quod convenit hoc quod ut cogno-
scendi et libere volendi finem suum supranaturalem ut
adunerba cum moralitatem naturalem supranaturalem
dicimus id autem solum dicimus quod finis naturalis
supranaturalis n. a. q. ubique sunt ipsi moralitatis ad

ons sint actus a. supernaturales nā in Ordine ~~moralis~~ moralitatis supernatur comprehendunt actus peccaminosi quos nullus dicerent ed supernaturales cū ex fini à quo deficiunt supernatural sit.

C. 1a.

Quid sit Moralitas, seu esse morale bonum actuum?

Nom 1. Nomen Moris a quo morale derivatur optimus sigfat apud D. Th. qu. 58. ed alios sigfat frequentatem actuum eiusd. quia habitus illi vitales, sed vitales sunt quo sigfato lapis dicitur descendere moraliter. Ming lapa et pauca sita, fuit nec tu quia moris accepitur ed cū sigfat frequentatem actuum eiusd. 2. quia vitalis s. elicitorum, ab habendo ea actus ali eliciendi, cū fili ea tūc cū maxima cognitione finis quo ad Deum in Jupiter irmondo Dei nimal hle. 2 Macab. 7. Quemadmodum in Scripturis receptae notio moris ed, qua sigfat frequentatem actuum eiusd. quia elicitorum cū libertate ed soli cognitione finis ut ita non solis actib.

liberis quia conveniat et bli actu liberi dicuntur
liberales morales.

Item 2do Hanc ipsa libera actus frequentatio
duplex, una actualem vel habitualem ne
necesse sit ad id ut actus liber moralis dicatur
ut id ex processerit actuum finitus actus praequa
tatio sit sufficit ut ille actus frequentari fiat ades
sufficit frequentatio habitualis nec n. nec actus actus altering
Item per primum moralis fiunt et liberorum actuum
frequentatio et non ita ipse liber actus sed actus
habitus frequentatus dicuntur Moralis ita
et actus liber et moralis reciprocentur.

Item 3tio Ab actu moralis et libero cum moralitas
praecedat quae conveniat 2dario et per analogiam moralis dicuntur
minari et res alias alias non sed actus speciales
enumerandi sed ipsa Ratio sua quod sit moralis
ut sed praecipue res sit sed bonum quod dicitur appetitus
a dicitur terminus specificans actus moralem.

Item Virtus facilitantes vallent ad eliciendos actus
morales et ipsa morales cognominantur primo a causis
suis proximis a moralib. actib. germinant primo a suis

Effectib. ipsa ut dicimus voluntas faciliitant ad eliciendos
actus liberos, moralis. Sed licet et actib. suis bea
dant dr Ethica, moralis, primo ab Effectu suo, ipse et
actib. moralib. generatis, primo ab Obo, vid. actu moral.
que considerat.

Ad 4tum Ad clarius intelligendum quod sit pulchr moralitas,
in actu humano adde ad si considerandum ea quæ in actu
libera pulchrum interiori concurrunt. Primum
est, physica actus eliciendi entitas et hæc est actus entis
effectivi et ab End. separabilis. Secundo quod habitudine
ipsa transcendentalem ab actu genericari ab obo
Ejus productio et intrinsecus actus sui, quæ a voluntate et a principio effectivo
vitali eliciendi et hæc est ipsum productio vitalis et
intrinsecus actus liberi et moralis talis si loquamur de pro
ductione et intrinseca habitudine. Tertio dicimus habi
tudo actus sui ad istum productionis modum quo est sua si
libere a voluntate producitur, nondum productionis libertas
Voluntas et dicitur actus peccati quia in actu quo non vellet et libera et
tunc non dicitur actus necessarius ut amor Dei et quia in
formalis procedit a potentia libera in actu primo
libera et libertas est actus secundus quo actus procedit

à volle h et non libere operandi his positis actu
(i.e. predicta ora regni ad id et ad hanc [illegible] tamen
actus moralis ad contraversia [illegible] Deus ipse dat ei
ut ipsa sufficiant an n. praeterea alij requiran
ad actus moralitatem.

Conclus. 1ma Vt ordo dominatus Dei et libertas
in Deo moralis, adeoque moralitas actus Dei ipsi
ipsenet actus libertas vita cum Durando, Henrico
Scoto Conrado apud Cariel. h. a. 1. pdrgr. Pen
tadius h. disp. 1. Beccan. tract. 1. c. 3. q. 4.
et vide Ed Conin. in ipsum S. Th. Rao 2 Sprim
Posita libertate actus sequitur Deo ponitur actus mo
ralis cum sublata tollitur et indirecte patet G.
2do Posita sola ordine libertate et ordine alis [illegible]
actus patim eius et laude et vituperio dignus in pla
S. Th. q. ut infra videbimus nullus actus in indivi
duo indifferentiam agnoscit ergo nullus ordo stan
da ut vituperio dignus nisi sit moralis Q. E.
Pr. 2. Hac ratione moralitas et libertas differunt a
vitalitate et subtile physica eius. ratio et deus a subs

ita Cont. Eo d: sorte agimur nos, unicum id autem, numquam physice ~~actus~~ incipere sic indeliberate ac prova Voluntas libere eligere actum, qui tamen ordinis et utilitatem ipsi contrare posset deliberate et consequenter idem actum an deliberandum sit moralis et in processu sua durant moralis et moralitas. et actus physice differt et ens a subs separabile non obstat colligat ut ipsum nothing in secundum et liberum supra dent. ~~t~~ initio traditam sed quis in species ~~st~~ plumbo subsit in dicendo.

Conclusio 13. Moralitas et libertas, seu et dominia adventicia sunt; actus ita certatis pro Concl. 3a.

Leg. Moralitas et libertas sunt inerent physice in actu suo ~~et~~ ~~sufficit~~ illi subjacet mutatio haud fere secy ac legum Deus et inderet legi physice et ab ea seu dominari sed ita ~~aliqd~~ intrinsece ~~et~~ ~~id~~ physice inderet ut haereat et albedine inhaerente dicebantur alby; ~~et~~ si ~~ut~~ contingat et in fra moralis efficiente sumi, ~~ut~~ denominatio ~~ita~~ intrinseca faciet questionem rei et quam nullus laborandum est.

Conclusio 14. Hoc moralitas et dominia ab ea libertate quae in actu primo ~~in~~ ~~volle~~ ad utrumlibet indifferente

Ex libertate, qua est in actu 2do. i. ab ipso modo
liberè et indifferenter agendi. Ita 1do. Quod est
idem numero actus sed sua entitate physica quata
ex ab intrinseca mutatur et est ab liber et
moralis est valoris et est moralis, et hoc fieri
potest si dicerem moralis et denominatione desumpta
ex libertate voluntis in actu primo.

Sed primò fieri potest actus vitalis ab vitalis, si
potest actus liber ab libero, si actus vitalis et modus
quando reddit dicitur à vitali et quando dicitur
quando actus liber ab actu necessario.

Ex Reg. Car. Maioris, ex vitalis actus et vitalis
ex dicit potest proficiscitur et quasi sola sine diffe
rentia et idem in ipsum vitalis actus accedere aliquem
modum realem intrinsecum ex deest actus in vitalis, et
n. actus liber, et moralis voluntis, et actus entis
naturalis et hoc dicunt principium elicitum et consequens
tanto discrimine differunt ex n. entis. Potest actus
posset solum respicere ad potentiam sua plus accepta et diffe
rat in numero et differentia quidem actus vitalis.

Sed 2do. Apparet quod actus quod dominantur ex

bruscè addat meritorij et laudabilis aut demeritorij
et reprehensibilis ab actu exterior, quod moralis et laudi
aut vituperio dignus, Quodque meritorij aut demeritorij
quod moralitas et denominatio actu extrinseci.
Denominatio extrinseca in moralib. et parum
momenti hic ne dicam quomodo à Rege magni
fallitur de solo nomine quod a Rege geniat cum tot bonum
Regis ed probo si sit ipsi denominatio extrinseca ab
agente; Ratio in quin moralib. cujusmodi denominatio
tam momenti haberi et qua ipsa denominatio et
tal Ratio [illegible] meriti aut demeriti quae conditiones
sub quibus merear aut demerear ipse actus et potius ipse
agens, quae ipse agens et id quod ab a. et ab
quo nullus agens et moralitas actus et conditio sub qua
agens quae actus sua et meriti aut demeriti apparet et
in moralib. per momenti ipsorum ab ipso physice et
similes conditiones sub quibus et quae quae adhuc ad
pertinent sub qua agens et agere ab physica

Quid sit Bonitas moralis et quae actui morali superadat?
Non Duplex est bonitas et malitia moralem

quarum dy fieri et actuali cay exists in actu ipso
q proinde de

amabile aut abominabile.

Corollar. 1mo Moralitas bonitas f. boni ipsi est ipsa aptitudo
huius actus. et ipsa actualis commensuratio f. conformitas factum
huiusmodi ad legem f. regulas practicas rectae rationis dta S. Th.
q. 18. a. 5. et qu. 19. art. 4. et alibi passim. Aquin
2. Mor. Tar. Tol. Rat. 1. Dicunt res artificiosae
idea esse dum bona sic quae dicitur, q. conformes sunt suae
regulae artificiali ita autem hic ipse actus dum bonus
moralis in quo mores sic conformes et congruentes suae regulae
q. d. recta ratio ut supra ostendimus et consequenter convenia
actum cum recta ratione erit ipsum actum. actum nota
sic bonitas actus. Et n. hoc recta Rationis regula
dicit. alia propinqua et immediata sicut. ipsa creata ratio
ipsa dictamen honestatis, sive judicium synderesis, sive
prudentia f. sana conscientia instigantis ad agendum, aut
ab agendo revocantis dta d. recta et omnium prima q.
d. ipsa dta increata ratio f. lex Dei divina vetans aut
praecipiens.

Corollar. 2do Moralis malitia actum suorum fieri
nihil aliud ac dissonitas eorum ad praedictas regulas

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ad bonum et malum moralem. Ratio, potest ex dictis
ja qu. sex. prima. Quia actus extrinsecè denominatur moralis, a fine
libertè operantis dirigens et imperans, et ab eius idea denominabitur
actus moralis bonus vel malus extrinsecè, a ratione et dirigens. Recta
ratio et finis magis extrinseci actibus humanis quam voluntas
libertas et voluntas libertè operans nihil ponunt in ratione moralitatis.

Qn. Sexta. Quid Bonitas Moralis in actu sua Essentia spectatis
pertinent sumatur ab obiecto, fine intentione et a fine extrinseco, tertia ex circumstantiis. Prima est bonitas actus
primaria religiosa et sua desinitio ita S. Th. hic et fusè in
2do dist. 40. q. 1. Ratio est Bonitas Moralis dicitur quia cum
conformitate ad Regulam rectae rationis. Ab recta ratione dicitur actus
humanus circa obiectum honestum circa honestum finem et ad
honestis circumstantiis sed si in aliquo illorum sit turpitudo
in actu dicitur Moralis stricte sumptus si a. ta obiectum, finis et circumstantiae
prava fuerit tunc actus habebit rationem malitiae Contrariae
illi honestati opposita.

Qn. 6ta Bonitas et Malitia actus humani ex obiecto
sumuntur etiam accidunt actibus illis ex ratione specialis, sed non
accidunt ipsis specialis distinctae sed se opposita Bonitas et malitia
eorum. Autem quia habent licet adeoque dicuntur generis
moralis ita S. Th. q. 18 a. 8. et q. 19 a. 1. c. Bec.
c. 3. q. 2. c. et C. 40. qu. 8. Ratio est quia Bonitas et Malitia

moralis ergo obs. pungitur sit effectus. Deffrd. 2 ga actus voluntatis
liberi faltem dicti et intrinsecus indifferentes reduci ad Bonum ab
eo specificari ac proinde si ad bonitatis aut malitiae moralis per-
tinent ex ordine ad idem bonum recepta recepte et ut ea sanctus
aut turpitudo sit quam prima et actum effectus religiosa n. Bonitas
intrinsecus aut malitiae quae occurrant ex circumstantiis eorum tum acci-
dentaria et variae, n. Bonitas aut malitia moralis n. adequate dimi-
dent ergo moris, patet ex, quia nulli Deus actus moralis de se sine ex
propria specie indifferentes ad bonum et malum ex proinde tum acci-
dit ad bonum l. malum ut sit libere velle, ambulare, sedere et alia
ex Doctrina Sancti. est ut Deus actus voluntatis ideo nunquam fe-
cerunt sine ex moralis gravamen possit, fieri moralis bonum ut ad
v. g. Furtum, et similes actus effectus ad obum gravem involuntarie
cont. n. Deliqua 2 patet ex actus moralis bonum, moralis malum, ut ad Amor
Dei Dom a. patet ex bonum fieri mali, ergo malum boni, huiusmodi sit
quando ad relati actus de se indifferentes.

Corolla. Ergo Actus ex bonitas aut malitia moralis convenit,
ac ab diuinum in intellectu et voluntate; ita ortus cum S. Th. pensem pro
hoc dicit ex. 18 illiquor a. h. q. actus interior solus voluntatis actus dicitur.
Per exemplum, charum actus potiorum, qui dominio et imperio voluntatis fiunt
ut voluntas Deus. c. q. in intellectu. Maioris clarioris gratia et utilitas perfectio
agendi, licet multa ex ab exterior. Inter, operum quae coram fiunt.

Dzia.

Actus interior Voluntatis suam bonitatem accipiat ab obo?

Conclus. 1ma Actus interior Voluntatis suam bonitatem accipit ab obo, ita communiter omnes alij Doctores et Scotistae, ita Cajetanus in 1. 2. q. 18. a. 4. Secundo Conclusio. Actus interior Voluntatis suam bonitatem accipit ab obo, ita communiter omnes Scotistae, ita Scotus in 4. d. 49. q. 1. Bonitas illa dicitur moralis, quia consistit in ordine ad obum, quem ordinem ad obum Scotistae vocant bonitatem moralem.

Conclus. 2da Actus interior accipit bonitatem genericam ab obo, hoc est ab eo Scotistae, et S. Th. et alijs. Ratio est. Obum bonum potest considerari vel solum specialiter quatenus est determinata specie vitalis, et quatenus est absolute considerandum ratione abstrahendo a certa specie virtutis moralis, et actus moralis quatenus spectabat ad certam rationem conformitatis cum bono bonitate generica et simpliciter ab obo et quatenus spectabat ad certam rationem conformitatis cum bono bonitate specifica ab obo, et quatenus spectabat ab obo et quatenus spectabat

Conclus. 3tia Actus interior habet bonitatem et specificam ab obo, ita S. Th. et alij contra Scotistas, ratio est, tum quia ut actus immanentes ab obo recipiunt bonitatem specificam et et actus immanentes bonitatem specificam, tum quia finis actus boni in Voluntate est finis ordinis ad obum honestum in Voluntate, ita actus boni virtutis moralis actus boni huius illius speciei dicitur ordinem ad obum

honestus habet talis species ac proxime talis obo specificari.

Objicit. Actus quo vult alijs gratiam bene vivere, l. ad peccare ad bonum, in to ab obo sortitur bonitatem specificam cum hoc sint specificus per gratiam tum & specificat bonitas alienus ab obo petenda.

R. Cum Aquino Tom. j. sent. 2. c. j. q. 5. et Salen. agitur bonum ad specificandum ex obo assumpta, alioq. n. diversi actus individui sub certo genere, quin sub nulla specie continerentur, quod absurdum quare licet obo huiusmodi actus in se sit gratiam gratificans, tamen in illum finem tuq. in obo particulare, vid. per speciale ordinet ad obo unicum diversum actus ab obo sumere speciem, ad hoc sensum actus ad eiusdem speciei, cuius ordinet obo cui obo pertinet col. actus a. sit alterius natu, ita sensum ad actus assumi a speciali ordine et respectu ad obo, sic notitia dy. ing. Angor. qua cognosco ab acid gratia accepta ad speciali ratio ex ord.

Dicet ad ratio abstrahit q. cognosco Deum, ita et cum adest voluntas gratiam bene vivendi adest speciali ordo ad hoc gratia bonum, et consequ. voluntas gratiam bene vivendi speciali dicit ab actib.

Spiritus

nolu

bonum

my

Dicet sic apparet ex quale virtute reducari talis actus
[illegible] specifica

Ad ea quæ jo. Duynardi adhuc jo. non garare habitum probabilem
[illegible] specialem virtutem [illegible] ad eliminandos sufficiere naturam pro-
prietatem voluntatis in synderesi. 1. recta ratio Dei et Decalogi
[illegible] ac ob rationem, 2. ratio facit bona et
[illegible] voluntatis, e contra voluntas quatenus male niveni et
contra rectam rationem et synderesi.

R. 2do. cum Tann. Dicit quod. eiusmodi actus sellet
bonus probabilis quia proprium et speciale habitum exprimit
id quod vix videtur negari quod ab tali actu iste bonus habitus
probabilis [illegible] quia voluntas negat circa bonum [illegible]
in Cor. [illegible] n. h. actus difficilis et [illegible] bonum habitum
ab ac proinde indigere habitu.

Ob. 1ta Ob. bonum consistere actu intuno morale [illegible]
nile et sufficit ob. ac contra negat. Tann. quia naturalis
necessitas et voluntas sub motivo et [illegible] in illum ferunt. Deus
et circa bonum [illegible] et necessitas, ita. Becan.
q. 3. qu. 12. et 4 q. 7. in Cor. Dicit sunt actus
specificantur ab obj. [illegible] ab obj. [illegible] ita et
actus [illegible] possunt specificari [illegible] ab obj.
[illegible] [illegible] et [illegible] [illegible].

Quæstio

Quo actus interior voluntatis humanæ sua bonitate a circumstantiis?

Nota circumstantias moralium actuum enumeratas S. Th. q. 7. a. 3. per hæc verba et Arist. 3. Ethic. c. 7. 3. obiyuari; hæc versus continent.

Quis, quid, ubi, quibus, cur, quomodo, quando.

Quis ad quod reducuntur omnes circumstantiæ quæ ab aliis ad eria quæ tantum quatuor et con, dictionem quod quantis et quibus sacerdotes ac laici deprehendunt.

Quis ipse quidem loco et aut tempore quæ parvum ac magna sit res abiecta.

Ubi ipse dicimur loci locum ac quod.

Quibus. Duo. Sunt alii sed quibus denotat instrumenta et Media utrum ipse ac pacem

Plaudite sed non minus adeunt.

Cur, ipse quidem, offendit quid ait ephrisecum.

Quomodo notat actus interiores libertatem personæ et similia,

Quando indicat tempus ante prostitutum. Notate hoc, et si apud omnes constat

Dari quidem dictas circumstantias actuum extrinsecum, quæ nos generet, sed controvertunt

AA. Utrum ab earum circumstantiis actus interiores voluntatis et utrum ab intentione

electionis, simpliciter voluntatis sed huiusmodi circumstantiis bonitatem aut malitiam accipiant

Sunt hoc negantur contra quos sit —

Conclus. ja. Dicendum quidem dictas circumstantias actus moralis intrinsecum, ita Curiel.

q. 18. a. 3. dub. 1. Becc. c. 4. qu. 4. Valentia. q. 14. punct. 2. Lod.

ga Circumcisia Utili vel dignitas Personae et Circumcisio
nec Laeden Obiectum negat alicuius actus interni, nec attribuit primario
specie, Bonitatem aut malitiam intrinsecam. Species Ergo Circum
cisionis petenda actus interni sic et Circumcisio Utili, quod magna à
Deo beneficia accepta peccat, gravius offendit, quam minora accepta et ob
Circumcisio Moralis potest esse. specie actus, Caritas vel aut maior aut
minor intensione diversa, illam potest percurrere. alias Circumcisio
Ph. 3. da Acty interior Voluntatis fuerit bonitas aut malitia accidentalis à bonitate
Circumcisionis quod circumcisio nihil ad se pertinere ordine confertur aut
deformitatis ad rectam Legem ita Cariel et Beccanus cit. Ratio ob hoc quia
huiusmodi fiunt magis aut minus conferre aut deformare rectam Legem intra eandem
speciem quod predictae Circumcisio quod fuit praecise Lex Gratiae obtinuit
Haec Circumcisio habet bonitatem accidentalem definitam ab ea quod habet ab obiecto
Ut ea fuit, minore intensione quod Legis sit maior Legis, ita quod esset amore
sit aut minor minor accidens.
Corollar. 3tia Ubique Circumcisio addunt actui morali bonitas aut
malitia specifica ab eo. Quod se fuit vel peccatum ordine confertur
aut deformitatis ad rectam Legem. Ratio Bonitas Circumcisionis petitur
ab alio virtus " Quia bonitas obi primary, ut sic ipsa est Dare
quod ad alio virtus " Quia bonitas obi primary, ut sic ipsa est Dare
Ceremonia pugnam Decaudoti nul illa Conditio quod petitur ad vir
tutem Religionis Cui debita virtus à Misericordia quare actus ille erit
in duplici spec virtutis, vid. Religionis et misericordiae quod illiqe li
dent Ph. 2 ut audat Lectorem ut nihil
Cor. 4ta Contingit quod et Circumcisio multa bonitatem Obi et ma
cui Obi constituat nova Bonitatem quod da Casu si habebit Legem
Circumcisio Sobi ita Becc. cit. num. 9. Ratio: Quia si quis Vel

[illegible] dare [illegible] pro loco fuero in eo [illegible] conditio boni facere ut
se ut terminus et actus primarius, id consequor in actu [illegible] obi. de circumcisione
et idem [illegible] de eius duplice specie veritatis.

Obj. 1. Quia, si de voluntate [illegible] non [illegible], id est rationem obi. respu
illis actus, nisi [illegible] rationem obi; sed hoc ipso de circumcisione, [illegible] bria
licita, [illegible] autem interiorem in gore moris efficiunt sunt volita, [illegible]
Ergo et de circumcisione illis actus.

Sed 1. [illegible] sicut naturalis [illegible] [illegible] et [illegible] volita
nec [illegible] [illegible] obi volitis.

Sed 2. Ergo de id, [illegible] rationem obi qualitatis, [illegible] a ratione circumcisionis
[illegible] id est [illegible] specificandi id, [illegible] primario et directe [illegible] volitum [illegible] a. [illegible] dua
[illegible] id [illegible] obi [illegible] aut volitum, [illegible] contentum aut indirecte [illegible] volita
[illegible] in numero circumcisionum [illegible] per [illegible] reducunt circum
cisionem

Instat

Et [illegible] ea licitia non specificant actum moralem [illegible] circumcisionem. [illegible] sit obi specificans.

Ad 1. 3. 4. [illegible] sicut [illegible] circumcisionis, [illegible] a [illegible] a
tribuat. appellari, [illegible] ipso [illegible] circumcisionis [illegible] plurium [illegible] supponant aliud
obi [illegible] speciem contineat. sicut [illegible] [illegible] supponit in
continentia cui [illegible] [illegible] quod [illegible] in [illegible] et violatione
alicui toti et partes [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Sed 2. S. Th. [illegible] expresse docet bonitatem actus [illegible]
a solo obi et [illegible] a circumcisionis [illegible] [illegible] Ex. Doct. stat pro
contraria opinione.

Et S. Th. [illegible], [illegible] [illegible] sumat sed bonitatem a circumcisionis [illegible]

actus ibi ex se sensu, et hac circumstantia collata ad actum interiorem in-
duit et raiem obiectiuae partes quidem continuae cum obiectio papali
cum tamen regnum actus exterioris sunt mandant puras circumstantias quae s.
Th. potest hoc discriminis inter actus exterior et interior, quod exterioris bonitas
totalis ab obiecto et circumstantiis in quatuor dimensionibus dist. ab illis tamen ab
obiecto, ab his tamen a circumstantiis, interioris autem bonitas totalis dimanat ab illis ob-
praedominio dictatur eius tamen ab obiecto et aggregatum unus et adaequatus.

Nota.

Quando interioris bonitas desumatur a fine extrinseco.

Ubi finis extrinsecus finis operantis in circumstantias actuum suorum
continuatur perfectio tamen de ipso ex se et ad agitur quod plus respicit
actus et tale eius circumstantiae quae ratione cum aliis circumstantiis conveniunt
sed dicitur respectu de eiusmodi actus. plurimum patet et caetera finem
finis et extrinsecus operantis facere caelestis et ab aliis circumstantiis
circumstantiis aliis actibus actuum bonitas attenditur. Procedit n. hoc op.
quod actus dictationis et electionis et ipsi de actu et quidem bonitatem sunt
maltiam accipiat actus electionis ab fine extrinseco, in quem tamen ordinatur
sua. Sic n. finis extrinsecus facit, quod ab operante ordinatur ita et
finis ille potest sit operantis. Ergo voluntas aliqua aliud hoc ab ipsi medium
quod ipsum quod duobus modis fieri sit, vel quod ab aliquando
primo et finis extrinsecus sit propinquus ac totalis ratio appetendi medium
et aliqui inter medium et ipsum sed ipsa Dei bonitas me movet ad amandum
medium nulla habita ratione et Bonitas ipsi propria. Quando et finis
sit solum ultima et ratio immediata appetendi medium. Quia vel. mo,

nec quidem volitat ad volendum medium quod ipsum attingere bonitatem
aut malitiam. Sic medio nostro spectato respicit indifferenter ad bonum
aut malitiam medij. Si autem dicatur ad ipsum finem respicere ut ratio
ipsius de quo agitur bonitatem talis boni et malum ordinis ad
satisfactionem pro peccato.

Corollarium. Sic medium quod se nostro spectato nulla
habet ratione bonitatis aut malitiae, eo quod sit indiferens. Non quidem
eam ex opere considerat ita ut totaliter respiciat illud medium nolendum
sit finis operantis tunc interior electio talis medij pariat efficaciam
speciem bonitatis aut malitiae accipiendo ab obiecto, a fine operis
seu operantis, ita Beccanus c. 4. qu. 3. cum sequ. Ratio d. Thomae
volentis dari solum actum speciem boni honesti, in quibus non habent talis boni
honesti et honeste appetibilis, ab in predicto casu medium et ipsum electionis
non habent bonum honesti quod aut honeste appetibilis propter finem
operantis, quia bonum tale ut sic accipitur quod spectat a fine ad quem ordi-
natur. Consequenter in hypothesi medium illud non habet solum rationem boni
utilis nullo tribuit electioni bonitatem ex obiecto proprio, nec facit opus
alicuius honesti quod solum Dei cultum, nulla habita ratione proprie honesti
tunc illud opus solum rationem Religionis habebit, idem proportionaliter dicas
de turpitudine aut malitia.

Corollarium 2dum. Medium quod se bonum aut malum et proprie
appetitur quod illam bonitatem aut malitiam habet ex relatione
ad aliquid quod operantur habet bonitatem aut malitiam ratione
differentiae hunc actum electionis primariam speciem et efficiat

accipit à medio proprio obo accidentale, et etiam
à fine extrinseco. ita Secc. cit. num. 13. Ratio ejus
ex S. Th. qu. 18. Ver. Vel et absolute dico actum
reali aut totam hanc speciem ex obo sicut ex termino,
Nam prima bonitas actus moralis attendi debet ex obo sicut
bonitas rei naturalis ex sua forma; sed species
electionis proprius ex proprium obm; ergo si illud est proprium
bonitatem et ista ab opere interiori habet electionem prima
et specialem speciem bonitatis. Ergo in actu moralis
assumit duas species morales illa cessante ea prima et Essen-
tialis quae mutatur; illa autem accidentalis quae mutatur, sed species
electionis finit. à medio bono non mutatur, quia formal a fine
operantis mutatur; ut patet ex eo eligit Deus Elemosina pro
gloria ob intrinsecum finem misericordiae ea ratione electio
semper retinebit speciem misericordiae secundum ordinem
alterius ad satisfaciendum pro peccatis et ad Charitatem et alium
finem extrinsecum bonum sed ordinetur ead. q. electio semper
retinet speciem Gratiae aut Charitatis, quia mutatur id esse
iam illam et quare alius et alius finis intendit et hunc finis
ab Deum intentus sanctitatis vegetus priscus spei,
Obj. S. Th. q. 18. a. 6. ad 2. aut bodiam ad finem ex
triplicem et si accidit aliquis actus, id accidit actum
bonum. Ergo quia ipse dicit S. Th. sentire actum indirectum ad

pere vendale, specialem speciem bonitatis à fine extrinseco.
Sed S. Th. in hac tota materia satis ambiguè loq., dicit ergo ad bonum
obiectum cum ibi forte loq. de illo actu indeno, quemadmodum circa
illum obm. et ep se bonum vel malum huic n. finis extrinseci accidit
sed dat pro specie specialem infra primam circumstantiam, id
quod a. loq. S. Th. de indeno actu et hic primum obm. de
quali actu de Conclusio ara 2da.

Conclusio 2da Actus indeno sit ex obo bono, necesse
est ut sit ordinatus ad aliquem finem extrinsecum natum, nec fiat
cum mala circumstantia. Ita communis Doctorum contra Scotum in eo casu
scilicet quando ipsa circumstantia est finis extrinsecus in eo casu
obiectum unum obiectum totalis specificantis actum in genere moris ac
proinde cum finis et circumstantia sint mala, reddit et actum malum
ut si ob vanam gloriam dat eleemosynam, erit actus turpis.

Corollarium 1m Actus ex obo bonum simpliciter bonum et actus indifferens
quoad finem extrinsecum operantis, licet sit bonum et finis intrinsecus
sed non, nisi sit sufficiens ad specificandum bonitate actus
Consequens et negat finem extrinsecum ordinare in alienum finem.

Advertendum circa hanc conclus. dici, id quod in sequenti obo 3.
observavimus indicamus ad hoc ut actus ex obo simpliciter
sit bonus et vere actus virtutis ~~et sit~~ et satis ut detur actus

gaudium ferat in bono moralis actus virtutis, et sic se habet
virtutis gaudium consonum se regit frenat et repressit istam
trinam concupiscentiam quemadmodum recte ipse docet, S. Th.
docet Scotus Dist. 3. q. 2. d. 3. Ad contra

Sed ipse sententiam quae actus virtutis quod finem alterius vir-
tutis appetit, id est eadem propriis honestis retineat, quod hoc
appetit quod se ipsum, et a. quod aliud, consequens et contra dicta
hac qua. Concluserunt. &c.

Ad eadem dicendum, negando sequel. Ad probationem dico: Vocular
Ma. Quod se ipsum postulare idem, ut actus operantis ferat in
ipsum honestum virtutis quod se ipsum et ultimate ut ens: in multa
alia finem referat. Dicitur ut quod se ipsum, et solum quod aliud finem
appetatur. Ex alteriorem finem referre potest nec
in. finis alterius aut quis superior excludit alios fines intermedios.

Ad 2. Actus autem habent vitium ex regno et voluntas dire-
cte ferat in malitiam, quam habent vitium. Nec ex actus
virtutis bonum regno et voluntas quod ferat in honestum &c.

Nego. Ratio. Quia qua nemo operatur se, et quod intendit
malitiam finis se operans intendit bonum. Quia maior
et gloriosior ad valorem regno ad causam virtutis quam vitium
contingit ex quod habet effectum actus bonus et virtutis non sit
nisi ex integra causa.

Concluso. 3. Actus ex obiecto indifferens ut fiat moralis bonus

debere referri in finem operis bonum. Hac ratione quia fabri
actus alias bonitatem habet quod non est ex Obo, nec à finem actu
sequitur esse fieri id est.

Conclusio 6ta Non est fieri ut electio moralis mala procedat
ab habitudine pravitatis bona. Hoc est Conclusio gravibus Theologorum
contra quosdam politicos tenet Magister in 2do et Aristotelis
in cap. 2. Matth. qu. ~~xxx~~ 179. quinto ex illo Matth. 7.
Non est Arbor bona fructus malos fert, nec arbor mala fructus
bonos. Hac est quia habitus ex alias ex se bona pugnet vi
riari ex circumstantia (ex. Angelicis) quotiescunque actus mala
electio

6ta.

Utrum Actus Dei ut sit bonus debeat esse
Conformis Voluntati divinae

Utrum primo Obiectio dicit esse duplex: alius est fere sic subjunga,
aut motivum volendi alius attendere maxime (Ex regulique deus
multi. Advertenda est multiplex distinctio voluntatis
dicit, vid: est Antecedens, Consequens, praecepti, permissionis,
consultiva, primaria
Utrum 2do Varijs modis posse dici voluntas in se contrarie, et
contrarie ed. jo si conservatorat maxime tum precise in re volita

secundo si consentiant ad peccatum in nostro Deum voluntatis.
Ergò si postrèmò consentiant, ita ut altera ad alterius voluntatem
gaudeat et delectetur. 4to si tertò consentiant negativè ut
nim. altera ad alterius voluntatem falleretur aut repugnetur. Ergò
si altera ipsam efficacè consentiat. 6to si tertò tò primò
inefficacè aut simpliciter complacuam consentiat.

Conclus. 5a Actus voluntatis bonus seu malus dicitur ratione voluntatis
divinæ ac consentit, ita Augustinus l. 2. c. 12. Valentia disp. 14
punctum 8 similiter ac illo l. Aug. in Psal. 32. recti
decet laus multa Deum multa. Et Joan. 5. dicit Pater
Judicium omne dedit Filio, quia quod volle ait quod me mittit.
Hæc ad: Dia Voluntas ac per ipsam recta ac bona dicitur simul
ac regula extrinseca creatæ voluntatis et proinde ei se conformare

Conclus. 6ta ut actus sit bonus, oportet conformis sit Dia voluntati
in iis quæ Deus jubet, ita Kors apud Augustinum citat quæ
Hæc ad: Deus jubet jota quæ nec Angelus nec potestas nis
velle aut de his complacentia hæc ipsa recte facienda sicut
nemo ea impedire, quibus idem Deus subrepsione Hære-
tici, quæ recte fiunt ac bonos potestine velle.

Conclus. 7a ita Actus bonus ut discrepare a Dia voluntate
nobis innititur ignoratio. Hæc ad: Quia talis ignoratio
a peccato oriatur, et ideo si certae conditionis ad bonitatem ma-

scilicet respectu adfuit quod actus honestus, sic Abraham honestè
voluit occidere filium; Deus noluit mandari, talis tamen actus
indignus habebitur alias considerata cum tota ratione quod non
non in Deum loquitur, sed non finis operantis.

Conclus. 4ta Actus bonus ex se considerati voluntati divinæ antecedenti
efficaci et nobis cognitæ ita ut ab eius efficacia differre
aut contrari contra id, quod Deus independenter à sua libera operatione
decrevit ratione: qua tali voluntati efficaci Dei resistere
efficacia sua ipsa. Quapropter nulla efficacitas, conari ad oppositum
stultum et contra rationem adversari valuerit.

Conclusio 5ta Actus peccati bonus, etsi illo quoque simpliciter et
inefficacem apud eius alias contra voluntatem Dei efficacem
ratione, qua respectu huiusmodi tentari et mente obstitudine
parentis, aut et furia ad quem autem, quas talia efficaciter contra fieri
Deus pro suis nobis, et nata sua, efficiunt diversis modis sunt
contraria ratione quae mente refugit sunt malitia neque id
contra rectam rationem.

Conclus. 6ta Et actus bonus sed in sanctis quae se homo conformare
sententiae voluntati divinæ consultissima ratione qua Deus ab ipso
solum consulit aut quadet sed status religionis non multo obstigare vitam

voluntas aliqua ex voluntate consilium seu proceptum fuerit.

Qua conclusio lata, bona et conformis sua voluntati proceptiva et prohibitiva Dei: Sed quod proceptum absolute et nisi obligat non voluntas ut velit aut nolit et proceptum aut prohibitum ut voluntas hoc agat et se conformet voluntati proceptum ubi istud adest.

Corollarium. Qua voluntas sua ut hoc agatur ut semper sine nec sit aliquis conatus ad sua voluntati conformandi adeo casus et debeo quod positive velle id quod nullatenus voluntate conformate Deo est. Hoc ipso quod voluntas Dei consequens supponat liberum non opacum, quod si quidem ponderetur ita Deus absolute vellet ea conformari voluntate nostra, idcirco licite potest velle aliquid in comparatione mea vel quod Deus permittit et determinavit quod Deus consequente voluntate nostra illigere, quod non et debeo nolle peccare et consequenter velle damnari, &c.

Conclusio qua voluntas sua ut sit bona et sancta, bona sua simplice et inefficacem affectum contrari sua voluntati in voluntate mali ingo aliquid accipit quidem Deo partem potest ex conclusione precedenti quia magis proledent et voluntate mali, partem confirmatur quia alius potest in pede mortali posset sua simplice complacentia

et caritas gratae habitualis qua ut potest carere nonnisi Deum nolle ut talis complacia sit potest.

Conclus. 10. Vt autem actus bonus sit laudabilis no volle quod fallet negativè contrare diuinae voluntati in solito fine et ita idem nolle Deum nolle ut id displicaret illi Deo diuinae quidem et praecipue sub qua Deus aliqua nolit, hoc n. displicuit de motivo sub quo Deus nolit. Le contra hoc complacentiam et motivo sub quo Deus odit foret contra radem quae actus sit contra rectam ordinationem, et falte negativè contrari voluntati soli Dei.

Quaeres an et positivè teneamur conformi diuinae voluntati in solo voluto.

Respondeo quod non. Si n. ex aliquib. dicamus positivè conformi in voluto soli et qui teneamur in ultimo fine et creare Deus. Respondendum quod affirmativè sicut necesse est bonum actus Deo explicite implicite ordinatis ad Deum sic n. ex aliis dicamus positivè contrari in voluto soli Dei ed qui aggresse idem volumus sub ead. ratione specali particulari sub qua nolit Deus ita ut id solum intentemur de ead. ratione positivè laudeamus. Non negativè sufficit n. si illud solum Dei motivum displicaret. Ende. 11.

tractare solent et confirmare actum suarum ad corpsian
errante dubia operante et scrupulosam commodius
tractatu separatim disputabitur.

Ma.

Bonum actus exterior quam bonitatem aut malitiam moralem ab interno accipiat?

Pan qu. aliqui ita sentiunt bonitas moralis bonitas aut malitia
prius et prius aut magis proprie conveniat actui voluntatis
elicito quam exteriori imperato. Sed a. Termino et moralis bonitas
aut malitia non actus exterior bonus bona independenter
ab interno habitu. 3. Cum actus exterior ex se sit et bonus
in specie actus interni supra n. dicimus bonum prius et bonum in se habet
quam ab isto dicatur bonum fieri et quia qu. et separat.
quid et bonitas fieri idem proportione separata sumendo et
fieri malitia actum exteriorem quod contradicat communi, dis. 75. contendens alio et bonitas et alio et malitia
radicandum esse et dicunt moralem bonitatem prius
convenire actui externo ab interno ex se et antecedenter.

Conclusio Nulla fieri bonitas convenit actui externo

Q. p. priu. d. conueniat diuin. actui voluntariò et p. se p. ta. e. diuiniò et dicendum
actus actiones d. hd. primariò et p. se p. ta. e. diuiniò et dicendum
ab actu intro honestum aut malitiosum frate pro tim. actu
actiones d. qua effus ab intuito prouenant et ab eod. mortalis
infrotus à quo p. actiones dominicales de bonis aut
malis dicunt S. Thom. Ferrariensis, Cajetanus, et Thom.
Vt. Valentia, Beccan. c. 6. n. 4. et alij contra Vasq.
dit. punit eos illo Matth. 15. Ex corde exeunt cogitationes
prauae adulteria homicidia ubi ratio cordis illius
actus genus pravus electionis intentionis à quo procedit
opus prauum adeo vt ibi indicare voluit ab intuito ac
Verbum quadi bonitate aut malitiam in opere externo et in
corde Deo. docent mensura pravitatis aut honestatis operum non
exterior et opus metiri intuiti. Ita concluf. d. Actus exterior
ex mo bonus vel malus mortalis d. quo d. liber fuit voluntarij
et quod liber et voluntarij hd. ab actu interiori in quantum
ab hd. hd. q. sit bonus malus.
Ubi docet bonitate aut malitia
Ubi S. Th. 1. in corpo. Ubi docet bonitate aut malitia
actus actiones definit eos obo et circum stij d. diuiniri
in ipso ab intentione finis p. prius è contra ab ipso actu
externo diuiniri in intentione finis quia intentio vltimus actus
intentio à vltimo inquit S. Th. alij" sollet actus exterior

a se bonitas oriatur ab extrinseco.

Ad 3. Th. dicit ly stati actu extrinseco quia medium assumitur ad aliquem finem operantis, utile, vel honestum aut turpitudine, a turpitudine autem honestate illius finis operantis et huiusmodi actus bonitas aut malitia oriatur recte autem dicitur ab intentione

Sed contra in hoc illud dicitur regat bonitas ipsa honestatis aut malitia determinari in actu externo ab alio interiori quia actus electionis quo u. dicitur a voluntate ipsum medium illi intendit ut adulterium ad hunc finem eligit furtum actus externus furti ut sit tale oportet in quo furti accipit ab intentione adulterandi. Furti intentio hoc accipit bona malitia ~~bona mal~~ a prauo medio tanquam a concursia, idem de furtum externum habet malitiam accipit ab intentione electionis sui et ly furari ut det elemosinam de alio ut furtum furandi alioquin honestatem ab intentione dandi elemosinam ut patet ea intentione sua malitia infecit.

8ua

Utrum ead. sit bonitas et malitia exterioris actus et interioris?

Hoc qu. dupliciter si a. Quid, Utrum ead. sit bonitas aut malitia

(numero actus interioris et exterioris ab interiori impetit.
2do Quid an talem exterior actus augeat aliquo modo actus interioris
bonitatem aut turpitudinem, ita tamen ut ratio ejus sit ex dominio ejus
actu fiat, quia sua efficax potestas dominandi ubi ob periculum
voluntatis ei dominare cohibetur. Ceterum prioris quaestionis parte
negante d. Scot. Gab. et alii apud Varg. disp. 77. c. 1. sec.
posterioris quaestionis parte affirmante tam Scotus et Hugo d. S. Vict.
apud Varg. disp. 79. c. 1. quorum rationes obiices infra solvemus.

Conclusio prima. Ad. 1. numero natura aut bonitas moralis
interioris actus impetrati et exterioris facti non ab illo impetrati,
sed ex efficacia voluntatis imperandi determinata, aut occidendi proximi
et exterioris perpetrationis et occisionis. Ita communis et certior Doctorum
Theologorum, quia sic se habet ut actus primarius et per se stans
tale actum secundarium et in ordine ad illum, tunc non est nisi
unica ratio denominationis utriusque actus, ac ideo se habet interior
imperans et exterior imperatus actus, quae quod morale boni
aut mali minor pertet, natura et propria ratione et declarat
exemplo sanitatis comparatae ab medicina et urina
quae denominatur sana. confir. quia alias sequeretur contrarium
patrib. et ex se tuo melior aut peior esset in oculis Dei et plus probaretur apud

quod - nonnulli qui indum sit eum optimum autumant
et qui solum optimum efficax elicit et ob eius impedimentum
optimum generare [illegible] qui dicunt absurdum et falsum alias
n. posset creatura [illegible] in bonis ordine ob impedimentum
[illegible] personalis qua impedimur claviger qui Ecclesiam.

ONC. 2da. Certe log. nolui aut peius facit qui efficacitatem
[illegible] opus optimum et idem neque oportet qui
[illegible] indum tum efficacitatem tale opus fore, et ita ob impe
dimentum cogitis non fore ita cum SS. Scholastici quod
Sacr. Dei. 7b. c. 6. [illegible] quod Matth. 5. Dum mundi
cit multum ad commissionem eius 2 Cor. 2a. Sine
tas prosperata dum illum ab accepta, et alibi in
Gloria docent Interpretes praesertim S. Augus.
Vanderden neque admittere efficacitatem volente
[illegible] potente opus optimum posuit patrare volente
qui adulterare qui volente [illegible] et perdente, ita prima
dea. Sapientia studu. confos. 12da. Hoc Deus ne
indum et benedictum solum perdit qui qui subsistit ar
bitrio adinfi. quia Dei, et efficacitatem velle [illegible]
pauperi subsidium [illegible] Hope a. 2 subset erogare
pecunias Cp

Corollar. 3.ia Actus imperib. aut p dicit fore contingit ut
occasione eorum actus augeat utroris bonitas aut
malia moralis ita cois post S. Aug. 13 de Trinit. c. 5.
ubi ait: Mala voluntas ipsa quoque, nisi efficiat, superior
pars qua mala voluntas desideria implet, hac summa qua
fiducia egia qua experimur multos q facultate hab
bd bene operandi, prosperity et crebrio operis bonitas aut
pravas ibes q si ea facultas ad manet, aut et diuty
fuere contra scal voluntate efficaces et que bono
nab expectando et dando elemosinas, orando, jejunando p
Subra prim. Conclusione
Ab 3.o Dicta ff Decalogi fracta et non furando et
de non concupiscendo rem proximi, ideo et non mechando
et non concupiscendo uxorem proximi, ita non fuisset opus dicti
praecepti nisi furtum et adulterium essent dicta ab intra
cordis concupiscentia materia fornicationis mortis.
Ad Nono et ib Decal. prohibita, non ea à Deo dicta
sed eorum declaratio in qua adventes et nulli nadibyt
agnoscetis error pericolosus, quo putant illas solum actus
morales ea sta sollem gravia et extra ope consumari.
Ab 2.do Idem numero bus ad pt ea in dicti locis ut ff ultior

et exterior actus physice inhaerere possit habitibus, quae tamen
Ratione nullus Theologus physice inhaerere dicit, sed tantum
eidem unum bonum morale et extrinsece denominant.

Contra. 2da Concl. et 3tia.

Ecclesia praxis tantum et necessitate salutis confessionis
et Poenitentiae solum iudicium sed actus extrinsecus explicat, ubi
is et patratus, quod operaretur fieri nisi gravius
peccaret, extrinsecus conficit, quia volle solum exterior
volle peccaret et ob impedimentum extrinsecum exterior
potuit plus explere.

Non idem debere in Confessione exponi exterior
quam opus peccaminosum, quod dicta malitia ab interiori
actus et praemissis haec (certe quod aeque angustia
scholasticae satis considerandi exteriores actus ab initio fingitur
a iniectam a Christo, cuius merito nobis revelat praeter
sua praxis Ecclesiae et DD. confessus (quos n. fuit pe
cuniosus praecipe et solum intuetur animi affectus confite
ri nunc ita et facto statuit exterior nodum confitendi
solum interiorem sed exteriores actus ubi malitia affectus
in opus ipsum transit.

3K. Dna

Vtrum idem actus possit esse bonus et malus moraliter?

Conclusio ja. Idem numero actus humanus sumptus sensu in gore naturae physice spectatus potest esse bonus et malus moraliter. Ita S. Th. hic. ad primum hac patet et ages ps ad Italiam contendit primus quam intendere potest vana gloria. Deinde corrigere varii intentiones, et intendere Dei servire.

Pr. 2da. Idem numero actus humanus in gore moralitatis sumptus, 3ps esse bonus et malus hoc est: bonitas et malitia involunt contradictionem, quia malitia involuit negationem bonitatis et consequenter privatio et vel negatio se eod. in gore idem et subiecto gore.

Conclus. 3tia. Actus idem numero in gore moris ne successive quidem potest esse bonus et malus; hoc est: Mordentes actum suum confestim fieri habitudine et velle libere agere mutata hac habitudine non manet idem, ps actus in gore moris mutatis actus sunt, mutatur an habitudo illa, quatenus

Sed actus et bonum in malum aut e contra qua tunc mu-
tatur habitudo voluntatis libere agentis ad bonum vel ob eiu-
cumstias, ubi et apparet ratio Dominatis cur actus in
parte eius id potest successive bonum et malum ac vice versa.
in parte autem ne actus ad innatum in parte natura
qui aliqui Editus intrinsece mutetur. Quia a non
mutatur p sola denominatione extrinseca, et cuiusdam
termini denominantis mutatione.

Ob. 4. Item ho est duos actus et se gratuite
operandi exercere actu quorum alter sit bonus, alter moralis
bonus est: Consequens respondet 2 actu interiori indeprae-
hensibili ung patet alter bonus a qo. extrinsecus illi imperari
id videtur hoc Cons. Ratio est: qa Deus una manu pecu-
niam pauperi, altera exercere potest potest p

Conclusio. 5ta Probabile est q aliqui idem numero
actus gratuitus potest ad bonum et malum Gitat abelasti in
C. Matth. Ratio est: qa experimenta constare videt
quod ovum exterius et se indifferentes potest simul imperari
a 2 affectibus interiori disparatis quorum unus bonus
alter malus est, ut si qi se delit ire ad locum ubi et ve-
ritori restituat debitum et occidat hostem, ita ut vi-
deat repugnare quo ming actu iste exterius vid. duabus

quia do physica d, y recipiat in se bonitatem et malitiam
ab duobus dependent actuum à ob. imperant, y quem
morum videri d. ab ea tali operary actu physice
quem spectatus d. unus actus in parte moris fuit duo, y
quas imperat ab affu intuno bono moraliter d. integre bo,
nesty integre m. praemus quas imperat ab intuno affu
nalis. Ita

Actus operary ex ea qua d. obu specificatum
OR. 6. praemi affus d. ab actu sunt successive idem numero
bony et mali moraliter, Ratio d: quia intellectus ad
operary directis moralis quare conclusio procedent illiquida
actus d. actu operandi de se indifferente.

Ia na

Utrum detur actus in individuo indiferens?

Sapiy id judicandum e, dari actus quaed. y in specie
judam nec boni, nec ~~moral~~ mali moralis si indifferentes
sint eang. sententia contra Scotus Ockam Ampledum
et d. ita contendunt DD. d. ipsi actib. in specie quidem
indifferentibus; actus in individuo spectatis utrum vide.

attendit, ut dicunt, per se sed ob circumstantias et facta sunt et possibile dari aliquid aliquo moralis liberi et humani, sicut nolitum, sedere, in individuo, et indifferentes sit hoc et careat omni bonitate aut malitia moralis, accidentali substantiali. Affirmant Bonaventura, Halensis, Scotus et alii, quos refert et sequitur Vasq. disp. 82. c. 2. et sequent. Contra quos sit Conclusio.

Conclusio, et sententia S. Th. si negat dari ipsa actum in individuo, et nec bonum nec malum sit sed utrumque indifferens et licenda tuto probabiliter.

Probatur per Math. 12. Ex. quam plenis exponentes illud Matt. 12. et omni verbo otioso dedent homines rationem, ait, in hoc S. Basilius et Gregorius verbum otiosum ed id quod ad bonum usum et quod caret hac iusta necessitate aut utilitate sive gloriae Dei. Verbum ita rationem reddere licet; quae verbum et profanum homines valeant honesto fine hac de hac iusta necessitate aut sive voluntate, vel id caret? si caret, otiosum et consequenter malum ex et eodem reddere debent rationem si id caret, et honesto fine tunc illi erit moralis bonum, honestum et negamus otiosum, si nulli

verbis proferatur, sic inferiores, et eodem modo posteriores
et nobis liberale probetur et et caeteris liberalibus scribendis.
Praeter ea Lumen Naturae dictat ut homo sit liberale
agere quod velit, opere quae homo et. i. ut directe gerere sua actiones
simpliciter quae tendunt ad finem constituendum in operando. Et si id operari
homo est modo, male operari quia operari abusive dicitur.
Eodem modo Christi Dei Vaticinia sui Compositi in hac vita
nullis officiis afficit Et sunt eis collata ex fine, ut sint
illum instrumenta et adiumenta quibus recte et iame
diate perveniat Deo et consequatur vitam aeternam, consequatur eum
Deum nondum Deo ipso proprio sunt indifferentes sunt
officia collata hoc ipse eis abutaretur et consequatur male modo
nam agerent quotiescunque illis liberalibus uteretur ad
adiumenta illa remota disponentibus ad perveniendum Deo
et vitam aeternam consequendam.
Ergo si Vaticinia gravis egeret opa homo sic
a vitiosis negari sic se plenius et in indirecto
indifferentia ne primo quod versatur circa bonum praecise
delectabile idque sola delectatione volitum ab oriatur tuggitur die
remotum ut id sit ire in Compositi Contrario. Ergo quoad versatur

circa bona commenient et commodum. Nec per plaeuna
alem commeniam, nec in aliorum aliqua fine derigunt. Vg
appetere vires saltem per Dei tuendo necessaria circa
negotia omissione. Vg. Nolo fieri deus. Ipse nolo o
mittere hodie de professo facere. 4to Cuidam sunt quis
nulli monachi et leuare festuca fricare barba et hor
sine opa et ut in solitudine exercear nec bona sit no
nabit nec mala, n bona ya d ordinar et facta ad
finem honestum, neq finat ap. Ascripto prudia, n mala;
quia alias esset sufficiens mea confessione cum tu meas
sit y illa confitear.

Sic probabilis ed vt illos actus si in meliorem finem d
referam ed monatr malos idq ob tfum et prouocem ne
lectores finis extrinseci iusta qua probabilem vtr conclu
sionis y ydem et ultimo quoe actum n vitio dubitan
dum ya sitte mali cum agle sint obiosi, carentq raone
iusta necessitatis et vite utilitatis. Dixi (si in
meliorem finem d referam.) ya si ob tonesum fiant, Vg
si ideo quia nefy frigidat, aut abigam muscas me
impedant, quia frigiat et Musca me impediunt à bon
opez virtutibus Vg. aut si ideo nolo fieri de
religiosi ya puto illum statum mi fore periculosum bu bonis

Et hi, ut ipsi sensui, si praeiudicium pro libitu et ~~[illegible]~~ complacito meo fuo deliberate se ordinare in altiore aliqua finem.

INSTAS.

Bonum delectabile, quod se appetibile est, bonum honestum et bonum delectabile, ~~[illegible]~~ autem moralem bonum, si aliqua turpitudine careat, necesse est ad aliquem finem extrinsecum referri et consequenter tacite primi generis eximit saltem moralem bonum, si indifferentiam et libertatem potiori fine diuersi et adhib. ut generis.

Ergo ~~[illegible]~~ tacite ponit, iuxta professionem institutionis quod appetibile respectu vel delectabilis contemplandi naturam et honesti ~~[illegible]~~ solum id quod naturam sub ratione honestatis solitum reddit bonum honestum, secundum bonum delectabile tamen, ut actum voluntatis et facit bonum, quia id quod se appetibile honestè quaere cum id bonum delectabile et id quod se appetibile ~~[illegible]~~ id delectabile bonum et ~~debent~~ quod naturam finis dicunt ac bonum honestum, et potest voluntatis actum absolutè et per se terminare, quia, si id quod se ~~[illegible]~~ tacite appetibile.

Dein bonum naturale commenient quod principiale id, ideo id ~~[illegible]~~ reddere per se actum voluntatis honestum, ya bonum illud sub indifferenti id honestatem ac turpitudine.

Ob. 2da.

Non leuis difficultas, id scrupulosa et dura ya difficile id bonis id frugere ut in diuersis actibus sub specie indifferentiae aut contendant

sibi bonum finem constituendum, eo omisso stadium peccatis
circeant, exercitia s. Constat autem et bonos plerumque
oblivisci habitu interdum et relaxari in actione finis pro-
pensum in exercent opa 4ti generis et quo fiunt eos
quasi continuo veniali peccare.

Ad 3. In eiusmodi opib. cumbus bonum aut deliberate agere aut
indeliberate si deliberate et scienter tunc ei ad ille grave vi-
detur ut obligetur ad proponendum sibi finem bonum si in
deliberate et frequenter accidit tunc excusari à peto obli-
gatione alicui finis.

Dor. Ziegler. Quinto hoc affirmans poe dari actu in in-
dividuo indifferente et probabili ad istam sequendam ad
authoritate et consequ. eidem se confert, efficeret no-
valem actu in individuo indifferentem.

R. Si ipse se in agendo confert ratione illi probabili, tunc effi-
ceret quidem actu in individuo indifferente, sed hoc fieri
tum per accidens, nota. aperiens ipsa ratione rei se loquendo
et sedulo errore probabiliter agendi contingat, ergo
error sit actus tam in se et in sua natura individua
indifferens in sua opinione agendi excusatio à malitia
quia ipsa in propri vio videt contingere admpro-
bilitate et, ut in nelit adversariorum opinione sed illa ad
sequar in probabile sit ratione prudent, in opere ipso ex defi-

gentia et pro libitu suo id caret finis et id in Deum referrij et consequi periculo se exponit, ad eadem indebito modo operandum.

Vndecima.

De Jus q. S. D. tractat à qu. 21. usq ad quest. 71.

Docet S. Th. qu. 21. a. 1. et 2. ad actum humanum bonum et malum esse quod alias, quia privatus, id. ut sit rectus, si bonum, id. quod finem, idem si rectus et sit laudabilis, si malum, culpabilis, verum et malitia solum in hoc. sed in alijs res. reperiuntur, quam a regula in actib. humanis moralib. et malib. culpa. in his actib. moralib. ratione cuius laudij patent malitia esse in quibus, et quibus latius culpa, ideo dicendum est, eadem humana idem culpabilem ed prudens, quia sit quod, nec ideo quod ac quia prudens sit mala et cond. dicunt idem quod et mala sit, et ac laudabilem, culpabilem ac quod et mala sit et ac, et quemadmodum et libera et moralis, sicut et contra idem ac sua laudabilis et recta est, quia et bona sit, et ac est, et moralis. Nihilominus recte docet S. Thomas actum humanum in quibus bonum ed rectum et laudabilem, quia esse et accipit bonitatem ut, sed multa actus humana in quibus bonum morale ed rectum et laudabilem: et contra actus, qui est malus et, ait ed quibus et culpabilem, illigando quia malitia et quale et morale, et ita dicunt quia eq. et quia malitia moralis et sit quod et culpa, et in quibus libera actus et quibus et culpa.

TRACTATVS 3.ius.

De Vitijs, et Peccatis Moralibus.

Nomen vitij moralis si primaeuam voci appositionem spectemus sicut ipsum moralem proprietatem frequentatum quandam è contra in communi sacra scriptura et familiari loquendi vitij nomen actib. potius q̃ habitib. impositum est quo sensu Moralius est virtus et vitium quaeq. ad huiusmodi est tum q. ipsa Aug. lib. de libero Arb. c. 14. Etimologia vitij à vituperio desumpta sit magis a. vituperemus illud q. vitiosos actus exercent q̃ solum habitum vitiosum habent tum et q. actum more Viperum mali sciens magis vitient corrumpant et deformant q̃ habitus mali q̃ n. hoc ideo se habent nihilo tum minus sed receptum scholasticorum vitium n. pro actu aliquo sed pro habitu cuiquo designat à peccando q̃ ea effectus à suo effectu d. n. habitus vitiosi physicus quipsum actuum facilitant ad exercendos actus moralis

malos fiunt moralis habitus acquirit virtutis et peccati physice
efficiunt facilitant, ut ~~[illegible]~~ actus moralis bonitatis, malitiae
n. differunt habitus n. vitiosi peccandi à moralis vitiosis habitualis
peccati, nam habitus peccandi manet in multis iustis, nec deleti
continuo per actum pia contritionis, cum tamen illi actus habitualis
peccati nec in iustis remaneat.

Ad rationes peccati pertinet si primum huius institutionis ratio
Dicunt igitur id verum esse aliud per errorem affectionem à recta
Regula ~~[illegible]~~ in agendo. Nam ut supra iam dictum est lege
et praecepto laqueando et in solis moralibus fiet in naturalibus et liberis
operibus peccata contingant, ut et eadem vita, ineffabiliter comparetur
Verum fieri et vitio dicentur mordi ~~[illegible]~~ et solo peccato
peccato morali agitur, quando fiunt ipsum actus humanus efficiente
à Regula Dei, sed fiunt quando à recta Dei Regula affectus
quo peccatum. Joan. 3. Deus peccatum et iniquitas. 1. peccatum et contra
legem lege aut Regulam recta hodie. Sonat graece vox
illius legis Anomia. Adverte n. obiter contra
Pros. Hazet. ~~[illegible]~~ Script. illis et nam peccata varios errores
contra cath. fidem confingerunt prout modo indicata eamque
propria peccati moralis acceptione reperiri in SS. Scripturis alia
aliam impropria et metaphorica sumitur n. peccatum et iniquitas

dearo in S. Script. pro ab. gaud, ad quem dicta virgin
de Theologia habentib. gaudet. Ipse Ecca l effus l spon
l occasio l tabia aut oblatio. — Sed hisce
improprie siti accipiunt et propriè dicto morali
sito omissis post hac tractabitur.

Sect. 1ma

De Vitijs et peccatis in Gen.

§. 1ma

Vnum vitium sit contrarium virtuti.

Vtrum jò ego S. Th. h. tract. jò de habitu vir
tutum ad ea S. Th. h. tract. jò de habitu vir
tutum ad ea spectari poe, quod ex virtute ipsale ine
in eo, directè inclinatur vid. ex hac tractatione
ad ea spectantia tract disponens et bonum reddens hus
ejus virtus ex subsequente tract et indirecte impedit
quatenus omnis honestas actus ex qua facultate, alterius
cuiusq. actus moralis bonitas, ij fides et primarius cuiusq

actus secundario a. et per analogiam et denominat habitum virtuosum moralem bonum haud secus ac supra de ipsa moralitate philosophati sumus. Sicut a. in habitu virtuosi ita pari ratione in vitio tria quæ spectari sunt vid. habitus vitiosus, malus affectus subiectum ipsum et actus peccaminosus et malitia moralis.

Ultimo dicit virtuosum in eo differre a bonitate morali, hoc est ipsa integritas debitarum perfectionum, rectitudo moralis, conformitas ad rectam regulam morum, actus a virtutis habitu sic oppositus cui inest illa bonitas finit a contra peccatum et ipse actus in quo tria, quæ respicit habitus malitia moralis.

Conclus. 1a Virtutis in specialia spectata opponitur vitium, habitus vitiosus contrarie ita s. Th. h. a. 1 ad 2 quia et virtus et vitium opponuntur tanquam habitus et habitus consequuntur ad oppositum predicatione contradictorie sed non negatione relative sic n. virtus et vitium necessario simul ponuntur et tolluntur in hoc tamen differunt et opponuntur contrarie vicissim, ergo ob eius subo.

Conclus. 2da Actuale peccatum opponitur directe habitui virtutis sumpto, patet tam ad actus virtuosi ita s. Th. h. 1 ad 2 quia actus vitiosus qualiter peccatum directe

opponitur actui virtutis, ut autem sit habitus virtutis ha-
bituatio exercitatio.

Ob. 3 Moralis malea adeo peccaminosa, breviter
opponitur bonitati naturali, ergo convenit habitui virtutis
habitualiter consecutive ita S. Thomas. et facile deducitur ex
dictis notabilibus per Vorda. alia notabilis pars opponatur
bonitati adeo virtutis privative an vero contrarie
dicetur infra.

Notar primo: Primum esse contrarium virtuti quia unita
tollit et S. Th. 1. Sed unum est contrarium, atque hoc
una ead. ergo virtus opponitur pluribus vitiis ut liberalitas
prodigalitati et avaritiae.

Notar 2do Regula Logicorum est contraria debere
inter se maxime et extreme distare sub eod. genere atque
vitia et virtus sub genere habitus quadam hoc est extreme
distant, magis ut distant a extrema vitia ab illis virtus
media.

Ad 1 Ad 1 Illa Logicorum et aliis Regulam
Ad illud dicendum est contrarius ei sibi invicem incidere et ada-
quate opponuntur ut illi sibi opponuntur dupliciter in
adaquate et mediate ut in liberalitas est opposita prodi-
galitati aut avaritiae immediate sed mediante alio vitio et
possunt dicere illiberalitatem necesse est ut distet magis ab avaritia

est adyalis, q. hoc abstrahit in se p sufficit et extreme distat
ab illiberalitate utpote cui soli et adequate et immediate opponitur;
prodigalitas n. et avaritia eu opponuntur tm inadequate et mediate
quia p. utrq; opponi et per duas et alias similes virtutes.

Ex 2da.

Utrum virtus et potius sit contra naam?

Arg. eo S. Th. 1. ad 1. et 2. Formula (contra naam)
accipi dupliciter. 1o primo significat idem q. violentum q. tunc con-
tingit qd naa patitur ab eo cui resistit. 2do significat oppositum
eius q. est consequens effectum naae; ut vox (naalis) s
(sm naam) idem dupliciter sumitur. 1o significat id q. procedit
a naa, sicut a causa naalis efficiente. 2do significat id q naae
opponitur, et extinguitur; cuiusmodi sunt virtutes, quae
non auferunt et naales, sed et supranaales, et infusae, et unum via
ea ratione q naae una ordinata est, ut ad finem media ad eundem
finem conducentia. pro potiori virtus et potius non sit contra
naam dicit. sequens conclusio.

Concl. 1a. Virtus et potius non est contra naam, prout contra
naam ile est, ac violentum; ita et vis et ratio p se. Hoc
patet eo 2. et 3. ethic.

Con. 2da Virtus et potius est simpliciter ac proprie loq. contra naam

unde ad auctorem, ita S. Th. 1. et alij. sumit ex S.
Greg. c. 3. de lib. arb. ubi ait: Omne vitium, eo ipso,
quo vitium est, contra naturam est. Et S. Damascenus 2. Orth.
fidei c. 30. dicit bonum quod non valet deficere in id quod con-
tra naturam est. Ideo quia vitium opponitur virtuti secundum con-
trariam et peccatum opponitur actibus virtutum, ita et vitia ut
plurimum quandoque per se naturam suam habent, quia
habent rationem et efficiunt quod vitium et peccatum sit contra
naturam, oppositorum est opposita ratio. Sic vitium et
peccatum sunt contra naturam recte dictamen quia sicut omne
bonum quod virtuti et peccatum sit contra naturam bonum qua
naturali. Sic vitia et peccata adversantur huic et
modo virtutibus supranaturalibus et eorum actibus, ita et vitia
et actus supranaturales sunt contra naturam, quia quia ab ea natura
producuntur per quam naturam corrumpunt et ad rationem
ad finem quem condita est bonum quod vitia et peccata quae
virtutibus et peccata actibus supranaturalibus adversantur sunt contra natura
communem corrumpunt et naturam efficiunt.
Sed quia vitia et peccata sunt quia peculiaria dicuntur contra
naturam, puta Origenis sui ipsius, pedum nolitiae, sodomiae
ad quod oib. hoc intuitus esse.
Sed quidam peccata dicuntur contra naturam antonomastice, id quod aliqua
absolute dicuntur contra naturam per quam illa comparata generali qua

dam ne operentur contra naam hois vid. ut solum qua rationis
et justis, sed alia vitia sic et qua animalis et assimilati brutis;
qa et brutis abhorrent à humb. actib.

Por 2do vita et pita sit quod naata, et confirmat ex
Sapientiae vigesimo primo: Ut omnia aequa sint eorum
et naata nata ipsorum sunt et nulus dicimus hunc diem
bonum Satisfaciem ed iracundam naata et vitium
contra id naam.

Ex Sto Th. in j. part. qu. 63. Malum aliquod dicit naata
inordinata vid. 1 per immoderata consuetudine et nelutti altra
Mao per maiorem propensionem partis sensitivae, at
immoderata sensuales voluptates et ta propensio habet
ad sufficit ut absolute hae delectationes sint mala hois qua
rationis et ipsa et ut disponant diem eumq cohonestant
qa faciunt in quibus subditur dictamini rectae rationis.

Por 3tio Quod cont. naam aliquis fit id difficile ei accidit
et plerag vitia et sed difficilia facta ut appetitus
naag apendit, qua ro cum sit naa sensitiva naata gerit in
ea et oblectant hoes, ut oblectant plerag pita. Confir.
Quum ed propie rationis et voluntatis ed contra
hs nge sed naam Sed qui sibi et facile operantur hoes delectant
ed contra naag prohibet. nad id ed violentum sit ta contra naa ed
qus contra naa idem valet et nale disponere ei. hodare naam.

Dzia

Verum ob defectus impossibilitatem in adimpletione praecepti inficiatur a prava omissione.

Hoc Quaest. propter occasionem huius Art. ex S. D. dorsuit. Sag in quarum omissione peccaminosa a dupse alyd actu positivum sed potest omissionis directe indirecte vitari: Quoad 1. qui contingit et dum ex Quaestionis affirmativa nale subsistit in plures actus positivos posteriores quorum adimpletione praecepti fit impossibilis. Idcirco quia stat ob ita impossibilis ex fiat mortale nale ipse mortale nale et peccaminosa ergo ad dicendum ob caeteris statuendum ad ergo sicutum, ad ergo mere dominum opponeret plures ejusdem ad ejusdem propinquum et posset fit intuitu actus legem alyd domini. (Sanctius habes Concilium h. Julius actus ob ob actio vellet ad audiendum et exterior dominus mensis quod plurimis, sicut bestia aut concilia fit mortale prava et potest ergo ex additione fieri ut fit impossibilis.

Secundo est probare, quae mortalia in adimpletione Quaest. affirmativa ex tendit conservari quae ad omissione

precepti primo antecedens scaetur, nimirum tres nutrina alli-
cientia ad omissionem tres media abomittendi facto ordinata
ad egendum omissionis quæ efficiant tres regula tertia ~~tertia~~ fra
fractionem omittendi. Quia causa vetando omittit sacrum
diei dominici aut ne debeat in publicis conflictus redit ad bonum
haereticum ~~redit ad bonum haereticum~~. Ergo mere concomi-
tando aut consentiendo quia in antea per plures vitandas
efficacius fuerunt sacra omittere missam, et propterea ne dissuadeat
audit legere, studere domesticis. Ergo quia valentia
quia ipse quarta velint eum adire quia nobis fit quod alium
opum teneamur quia incompatibile cum illo opere debito ad morali
malum et quia si actus ille sit orare, legere aut laudare Deum.

Conclus. 2a Opera quæ caetera et antecedens se tenet ad petitam
omissionis, inficitur ab omissionis praeuitate, ita cois, tamen et:
Tum quia praeuitas opis inficit suadentem et authorem.
Tum quia talia opera prohibent quoad illo affirmativo de
audiendo sacro quia sicut primario subest ~~audiendo~~ ac prohibet
omissione sacri ita et secundario vetat ne egenerent
talia opera quæ indirecte aut indirecte impediant impletione
precepti et ne urgeat ad omissionem.

Conclus. 3da Opera quæ se tenent concomitanter aut consequenter ad

ad omissionem peccati et efficiunt mala omissionis turpi
tudine, ita Vatq. Coriel. n. disp. 2. Parag. 2. Dis
ad Corinthios Bochorn. Bocc. tract. 2. c. 3. q. 3.
Ratio est prima, quia opa et facta et passiones spiritus
se directe nec indirecte influunt in opus omissionis peccati
et habilia ad efficiunt. sed. quia et admittit et ab adversario
provocat. quia ideo ad vitandum obiectum statim fundere, aut
exportari domesticos in prospectu impletio et Christi
de audienda Missa sufficiunt impedita et causata abstin
cacio affectu vitandi plumas, et proinde ad eam omissionem
se studium etiam comitandi, sic illud negotium influit, aut
negotia aut per intentionem omittantur.

Corollarium 3. Actus quod causa omissionis peccati sit
cand. tpe et numero malitia novabile cum ipsa omissione
ita Coriel. cit. Ratio est in tali actu ipso et causa omissionis
includit voluntas fuit aut non prestatura omittendi, et
sic sit de illo actu fuit ad omissionem et consequenter et cond
malitiam et solum tpe et numero. Si vero actus
omissionis ipsa novatur fuit cum illo actu quod causa omissionis
continuatur. Sunt a. hoc ulterius de actu quod causa
omissionis, quod talis actus aliud et aliud sit. ma
Cum sit ex obiecto proprio tunc habebit duplicem specie malitie

nam primaria aliqua secundaria. Ergo furtum quod omittit
sacrum primario ponitur in specie furti, et peccatum omissionis
contra preceptum negativum secundario. habebit malam
omissionem contra preceptum affirmativum.

Ad in superiori qu. Conclus. prima dubium sit peccatum omissionis
nisi ex principione alicujus peccati, fieri posse quod ita dicimus
actus aliquo peccatum ex peccatum omissionis.

Ergo hoc tam probari quod ex peccatum omissionis
non dicitur esse maliam ex omissione omissionis
Ea sunt ab homicidio ortum malum participant actus ante
cedentes, ad homicidium ordinant quemadmodum esse homici
dium fiat.

Hoc ipso si duo exploserint bombardis, alium globulis tra
jicient, tunc unus illorum ex ea cedit quis interfe
cing facit cedere et si alterutrum ab explosione abstineret
Ergo non licet omissio futura esset ex in unum tam
opus incompatibile si ita et facto plura opa exercean
tempe omissionis, oia contra peccata, ea quibus eorum
ponitur ex incompatibile cum adimpletione preceptorum
sufficere ad illam impediendam.

Ergo ut illud non ad rem nam unus illorum explodentium

et facto influit in altrij necē, ac proxima utq; ho-
micida et n. ab esu studendij in proposito casu
nec electiuè nec compatiuè procedit ~~ab~~ omissio sacri
ac ipse q illud id omittere ppr eias caus taem.

Ser 2do Predicta opa seltem inficiuntur à Co-
cumbria de agoris fuerat ~~de~~ n. tempore indebito, quo
tenebar laudat sacrum q negligo q fuit mortiferum mala.

R. Illos solum actus infirit à Concumbria indebito tempij
q se hos ad oriponē tenedum aut causam n. a. illi
q solum hos concomitandum aut causam Concumbria
n. tempij debito infuit opij, in qua opij ~~[illegible]~~ hoc causa
omissionij procedit

Sed Ero Eg opposita sentia sequendo multa absurda
ad clerici q Remigatorij si efficiant quod se submittat ob tedium
toto Remigatione n. recitare horas Canonicas, sed illas tantum
n. ~~remigando~~ recitaret proiciendo Breuiarium in Mare quia
tedij n. proiecisset nihilominus ex vi decreti prioris pra
ui sequeret omissio Canonici pers. se et posset alijs fin
plac. voluit castitatis n. seruare decreuisset n. peccaret
posta diuendo vxorem. Cur quia q finito pecunat
n. restituere ablatum n. peccaret illud distrahendo.

Proiectione illa breviarij contracti matrimonij et distractione rei oblata (se habet ut media ad non orandum castitatem violandam et non restituendum) non habet se ut media si prius tunc utilis sunt opera mala quia sit malae operationis causa finitis male fine, si posterius tunc nihilominus sit opera prava desse a prava voluntate efficaci omittendi totaliter restituendi ea ex hac vana malitia quae reddunt locum in eo casu quo sit moralis impotens in posterum ad persoluendum ipsum in parte ad restituendum ~~[illegible]~~ atque plus efficacem propositum omittendi dicta bona non reddita ita impotens facile in penitentia iudicus posset illud retractare ac diuersis praeceptis potestare.

Sta.

Qui aliquis peccet petendo debitum?

Huic difficultatem quaestioni dedit S. D. h. ad 2 in dat pro illo plus tempore peccare aliquem, cessando a debito pro quo tempore praeceptum affirmatiuum obligat: Verba sic sonant, unde accipiatur patiuntur ingentes difficultates ita circa mente et doctrina S. Thomae aliis bis tradita et expressa,

quia circa rei veritem, quod ut facilius cadaget
Ratio ad hanc qu. quod ex precipue proponi q. omnis
adsit determinatum tempus implendi precepti affir-
mativi. Vt de audiendo sacro q. unicum legitur hora die
festo in pago se se culpabile prorsus in probabile l certum
periculum statu quo reddatur impotens ad implenda
postea precepta ad si hora qua liberè indulgebat somno
aut se inebriet. Dubitari de isto utrum ipse stimi aut
ebrietatis tempe, quo hora somna dormiens aut ebrius
omittit audire sacrum vere propriè committat omis-
sionis in u. tunc solum autem dormit, l se inebriet.
Multa RR. Thomistae apud Vasq. disp. 94. c. j.
quos ipse valent, qu. j. dub. 6. punctum 4. Becceay
tract. 2. c. 3. q. 6. docent utrum tempe vere pec-
cari vid. et quo ponitur culpabile cum omissionis et
qu. ex illis explicatis ipsa omissio et quipam ut posset
videbimus de tempe quo ponitur causa omissionis ad
dubium quin peccatis sine dim. ait ille ille q. cau
omissionis sit quam propriè dicto omissionis quae tra
redditiné de omissione efficiat. Probat ipse
continuatio dat tempe quod ab ebrio fit omissio

extrna, utrum vid. et tunc peccatis propriè dicto peto
omissionis. sit?

Corollus. prima Secundò si autem culpa omissionis tunc con-
trahitur quando ex voluntariè omittit dat causam, non probabile omissione
secutura, sed omissio ipsa revera sit, ita Vriel. tr.
trip. 3. paragr. 3. Beccan. cap. 1. n. 5. et alij contra
contra Mascil. quatenus peccatum quod apponitur causa
omissionis sit tum primum quando omissio fit. Hac conclusionis
quia ad rem culpa propriè dicta sit in voluntate, tunc utique con-
trahitur culpa omissione, quando ex nolitem omittendi " tum hoc
casum quando voluntariè dat omissioni causam sicut si quis volens
directam, indirectam furandi, eo ipso tempore peccat
peto furti interioris quod ne furandi opportunitate.

Corollus. 3ta Quod omissio procedit affirmatione pro
supposita ejus causa ita Jesuitis. et adhuc manet
sub libertate tunc et tempore actualis omissionis sit et
consummatum peto, alioquin tunc extrna omissio propriè dicta
peto extrnus omissionis sed sed ac extrnus factum liberum
et propriè peto extrnus omissionis ita Coit; hac a hoc
extrna omissio et actus a voluntate prava omittendi impedit
et liberum ipsum firmum in ipsum malitia actus interior

sint in quemvis impedit transgressionem malitia aut
bonitas alty imperati.

Conclus. 3tia Dn qui voluntarie dat causam omissioni
peccat contra affirmativum praeceptum pro eiusd. malitia
habitus cum ea qua peccat committendo ipsi omissioni sit libera
ratio. ita Suriel cit. cum Cor. Hac d. voluntas illa causa in
compatibilis cum implicitione praecepti d. directa sindi
recta voluntas transgrediendi praeceptum affirmativum
alty voluntas transgrediendi ob eiusd. malitia cum ipsa
relatione omissione per impletionis illius praecepti quod
cessare omissio est libera. Dn. hoc illigatum non stat
specifica sed numerica ratio nisi actus ulterior
Disponatur.

Conclus. 4ta Dn negantis omissionem esse actum
subest arbitrio omittentis ad illa omissio actualis
prius pendet a culpabili debito causam pendendo re
dradet culpa alty reiiga eveniet aliquis omissio, sig. si
sacerdos, qui Breviarium abricit in mare, et pro
ediione id ~~[illegible]~~ pendet ad peccat potest omittendo
horas Canonicas si illas repetat ne noctis. Ad dicit
de pto Comissionis sig ad eo a altari pertinet venend
ad volet primitus repetty moriend. Dn hac quoq

Conclus. cum commentum Dd. Laud: pag. retractata poen
lentia voluntaria omissionis grave reddit eo ipso peccatum gravem
et mortalem exigunt abstergit et gratiam omissae alias ea ad
simplex ne incurrit ratione eadem voluntaria et sensata omissio,
cuper. in extrema omissio tunc inutilem ent peccatum, sequeretur quo
gratia Dei superfluerit ubi, quod absurdum.

Corollus. 2ta Ergo retractatio prohibita coa grave
omissionis actus, qua hoc habet usum abstergit tu extra
operatio ad proprie peccatum actuale. Sta Suarez, Valy
Lessius cum alijs contra Comit. et alios. Et ex dis de
Omissione ibi dictum de peccatis omissionis et Homicidij
in Somno aut Ebrietate

Probat ex S. Th. 2. 2. q. 150. Art. 4. ubi cum quid
fiset an effectus furti in ebrietate sint peccata? Respondet ad
quaesit: In Ebrietate duo attendunt effectus consequens
et antecedens; ex parte effectus consequentis, in quo ligatur
usus liberi, Ebrietas ut causa excusari a peccato in quantum
causat involuntarium ignorantiam ex parte antecedentis deliberatio
adeoque concludit S. Th. Ebrietas ebrietate expeditum non debet
ad peccatum se pectus culpae apponere causa. Idem ibidem
q. 154. a. 5. docet Lotharius in somnis, ad se ad peccatum
non se peccatum extendat ex libero iudicio rationis somnum sublatus

et n. in vigilia precedente eam dies, sed ad pdtm
[illegible] q. Deum, q. fidem et confessione dd et omissione
id accidit qd tempus ad qd ad qd fuit in plate.

Probat 2do Rat: Quia nemo nil volunt
morabe operis pfectum, nec peccare propter fidem
S. adhuc omittendo committendo, sed concedit ad
istis adversus dd. probat q. Defin. Voluntas qua efficit
id q. procedit à fine cognoscente finale et n. dormiens
appetit vit cognitionis finalis, adeoq. caret Ratione vo
luntatis et consequ nil volunt ad fin.

Ad primo Ex dicitur S. Th. loc. citato. Et ex. qu. 74.
a. 3. ad 4um. ubi ait Cum q. in Homine sit duplex
ad precepti impletione vel q. ad traditione sapientiae
rationalem Explatorii ut peccare tunc pdtm omissionis
qd incipit dormire, adeoq. qd eam omissionem libere oppo
cat ea q. potest adhuc expectari ante tempus precepti et
precepti implere, cum omissio S. Th. dicit, incipit ei
imputari et culpa qd fit tempus operis in qd eam
precedentem.

Ex S. Th. Doct. ad difficilem, ad tr. tractat in utrumq.
plenitudinem S. fundo ut videre et in loco pdtm pro
Adversus pdtm pro ma Conclusione deducit ne dis

my S. Doct. ibi contrariu fuisse ad priore locu in dicto
huius qu. citatu. Et S. Th. fortasse ibi locu
p. 1 et pro omissioni agendi, et verissime dicere
aliu agendu omissioni prauae si committitur non committi
nisi tempe quo praecepta affirmatiua obligat, et
in uno casu, vnica hypothesi, nec committitur peccatum
tempore omissionis, neq; adest procedendu, q; ne dormiente
obligat ad proxim mea agenda omissio quia qua dormiens
omnino facere tenetur culpabiliter inde ex ipso ipso q;
physica tm et negatiua notatur omissio. ad posteriore
locu Et S. Th. in loco p. Conc. gra. cit. fuit retractatus
aut exposuisse sua mentem ex quibus in loco obiectis forte
loquendo ex pro omissioni non proprie quoad culpa
mera p. tm quoad actualem operationem q; dicit pro im
proprie et figurate pecca in quantu ad poenae sequela
aut signu praecedentis poenae quia licet dicit pro actione omissio
dormienti ad poenam metonimice, non notanter dicit S.
Thomas si dormiendo tempo praecepti explicetur q; post
adhuc in clare praecepti loco. nec ei imputetur omissio
actualis extrinseca non certe S. Th. negat nec pro negare
in tali nihilominus imputetur poenam omissionis idq; statim ab

iudicio homicij et si postea vi aut casu epitadij fa-
cinum audiat.

Ibi 2do Vt actus extrinsecus positus precipit vsum
potestatis et si sit voluntarius, et liber tunc vsus et impli-
cite in eo et pari casu potestas vt extrinsecus omissio
sit voluntaria et libera implicite et ita vt post et pten
sit in nostro casu omissio et libera et indirecte in ea ca
infra dicta tract. precedenti qu. j. sect. 5. consid.
2. Illa in omni extrinsecus commissio ad priuare voluntas
dormiendi comparata vt actus ingratus ad ingratum
et actus ingratus ad ingratum denominant extra matu
rem et prius dormiendi supra. Consid. 3tio Licita
commissionis et homicidium ligamina et in omnibus aut
obliquale commissa si fuerint ex prudentia necessitate
pondera in conscientia infra eodem tractatu plenissime
hic sufficiat dicere me dedisse sufficientem causam
homicidio silendo et ipsa istud tractatu et dates omnis
fiunt sic pita et consequenter idem dicendum et de similibus
omissionibus sicut Consilii Regis ad sit per res
Procedendo satis ad id vt sine commissio contra prae-
cepta negatium / omissio praecepti

affirmativi tamen pluribus eadem q. sit libera et voluntaria
indirecte et ergo omissione sacri in nostro casu libera
et voluntaria indirecte quia id actu à Caa voluntaria posita
ergo sit nobis voluntarium indirecte id sufficit quemadmodum ex
Caa illa victuri pregnis ut id et quamdiu exercetur sit
adhuc in libera nra potestate eligere, sequeretur q. mihi
q. id pertinaciae egi adhuc voluntaria est morte mei testis
cui ob nepotes dedi veneno et sorde mortis et q. consequens
in inferno et damnari privaretur gratia iustificante ergo
pertinacia id vengancza, quare licet omissio sacri
in somno facta aut homicidium commissum in absentia patroni
et similia ex, extra statum culpae facta sint tui indirecte voluntaria
id est id. voluntaria, ch. nequeant ad actiones sua et morales.
Dices id sit regari eiusmodi ex, ad salte voluntaria et
culpa in sua Caa.
R. Si loq. eiusmodi bonitonis sit causa data futura
Deo sic omissio sacri ed propriè voluntaria et
culpa vera et lapsus sin secus sit id ipsa solam causa
et id quod in somni patitur ed simul voluntarium secundum
rectum et culpa falsa id locutus: eligo absurdè dicat
Podragam cui ex Caa dedit interpretabibendo et peccando

ad proprie [illegible] quia hoc [illegible] [illegible] virtuale
[illegible] voluntaria. Ad Primam Confir.

Respondeo Int. nd. ut actus actus dicuntur moralis ab
interiori in actu requiritur, ut tenere quod fit / aut saltem
incipit respectu actus exterioris adhuc durat interior
actus imperat / [illegible] virtualiter et ideo praedicens actus
interior prosunt in omnis et solus omissio fuerit
aut obliviscitur et [illegible] se [illegible] quidem vid.
sub ratione [illegible] imperantis / [illegible] actualis [illegible] [illegible]
[illegible] habitualis.

Sub ratione [illegible] habitualis
quod actus exterior se comparat ut actus imperatus aut
in illo transeundo [illegible] voluntarius aut malitia.

Ad 2dam Confir. Ex Vasq. citat c. 4. Cur. citat.
Paraq. 3. Omissione et obliviones opponat [illegible]
[illegible] ab hoc definiente aut abrio probabilis [illegible]
[illegible] in confessione [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

do et confulenda tuj pia et quandoq; obligatoria p
bers n ides q Cledor nisi ex errore culpabili fuisse
ptm illeq omissione aut commissione extra p q aggressione
eiusd. plene tuj p. ut signum confessario innotescat
Data Coa malitia quia suspendendo incurrebat irregularitatis
Censura obligat se restituendi quod si quis dicere velit
tales eneqty p. id applicandos ed tenty in confessione
confessor dicetur hoc n ides faciendum q proprie
peta sunt sed q Dog id ita instituit ut n solu
caam pranam sed ipsa extra omissione aut commissione
fateremur ea q sint procedantis pti confutandis
et tenuing adeum
Sed ad in vis cas tenetur pitm omissionis ppie
dictu sicuti n adeo transgressio preceptis sapientiae
aly proprie ley. n adeo pitm omittibnis tunc ipsi dari
Coa omissionis futura q tunc tnu adeuit ipsi adeo
ipsa ipsa actualis omissio et consequ hac erit pitm omis
sionis sicut si volenti tu sabbatum occidendi et si perce
n tu proprie committo pitm omissionis quia pitm occisionis
involuit actu extraum.

[illegible]

5ta.

Utrum peccati sit privatio proprie dicta de aliquo positivum?

[illegible]

Alexij Bonau. Bridar. et alij apud Vasq. disp. 94
c. 4. et apud RR Valia disp. 2. q. 13. num. 3. Bec.
tract. 1. c. 5. q. 1. Gaor. Rebant. Suarez h. q. 18.
Verum sit.

Conclus. 1a Sententia vrsin docens solem Eucharistiae
ad primaeuam propinquè dictam, et probabilis, tum et
tum quia plures eadem doctissimos defensores habet.
Tum quia nullis Rationibus sunt improbabilis. et cum ea Argu-
mentis pro eadem et alijs quae apud eosdem AA. videre et
legere.

Conclus. 2da Probabilis et solem Eucharistiae commis-
sionis et consistere in supra dicta Primatione sic in aliquo
positiuo: Hanc conclusionem sic generatim tamquam tradit
Gregorius et Scotus apud Vasq. citat. c. 9. Ipse Vasq.
ibid. Curiel. Henriq. lib. 8 mor. fine hoij Eucharistiae alij
à se relati. Paulus Canera Tom. 2. de Regula Iuris.
Lessius l. 2. de perfectionib. Diuin. Probat. 1o Simoralis
natura quae dicta primaeua tunc dicitur desinit esse primaeua
in facta quasi primaeua lumini vt et tenebra, sanitatis
Aegritudo, stolidi et sapiens quae in facto esse quasi
primaeua et tenebra quae nulla pertinent lumini in subo

potiuntur et non E totaliter, primat sunt / tenere
primarum qualitatum ad vitam necessaria atq; fideles et pro
ea opera primatus E nullo modo potest dari primatus
propriè dictus, et consequenter erit aliqui potissimum, sequela
patet in qua affirmat concedens Deum Deo, q; aut pri
mum ab primatione nisi simul dicatur ab primatum
opere et totaliter sequitur in Deo Dei et primis
nullus remanet gradus aut partis honestatis amoris
Dei et veritatis minor proba nulla primatus opera
et totalis ab sufficiere magis et minus intra suam
speciem et quia ens primatus intra species fieri pos
set, consistit totalis primatus in indivisibili ita
nullam partem gradus sub opposita qua
primat admittit fieri in eod. subiecto, atq; ad commu
nionem omissionis malitia moralis intra eand. species
infinem sunt magis et minus, adeoq; ipsum
gradus intensive potest de eod. subiecto
malum exercere, qui dare intensive magis aut min
us sit ut experientia constat. Deinde subiectum
debet esse, sicq; potest incapacitare et incapac
propriè dictus primatus in eodem esse, ut constat ex
hac definitione primatus à S. Th. et alijs communiter

actu sed alij dici actu mali, et sic incapaces sanctitatis illius
et suae moralis malitiae oppositae: sed Odium Dei, et de
dainde incapax est ordo sanctitatis ut se notum est, et cum sit
per se de Caetera actib. moralib. malis, ad quo alij peti
malitia prius consistere in primae bonitatis aut sanctita
tis opposita.

Conclusio 3ia Positum illud et malitiam moralem
Principium ad ipsa positiva Entitas physica actus peti
actus. sed Eius contra pieulosat in fide opinionem
et affirmabit Scotus Dicit ipsa libertem actus et moralem
malitiam ex reipsa cond. sola ratione sejam à vitali physica
positiva Entitate Et Obj. Dei ratio Conclusionis ad Dey
ad Author est Entitas physica positiva tam substantialis et
Accidentalis tam absoluta quam respectiva ex hac ratione Entia
et participasem à primo ens Ente Deo et fides et
vera Philosophia docet nos posse Deum ex Authore ma
teria moralis aliquam et fuit Author peti moralis, quare
restat ut positum istud sit Entitas physica ipsi actu quoad
substantiam et quoad Ditu.

Conclus. 4ta Positum istud ad ~~substantiam~~ dicta
relata rationis, ratio est: propriè dicta ratio rationis

sit ens rationis pendet effectus ab apprehensionibus quibus
illius sui conceptionis producimus quia ut sint ad ipsa
operandum illius atq; matria circumscriptis potest indu-
cendens ad talibus apprehensionibusque plenis Dei peccant
sed non illas constituit morali malitia inest ipsi
voluntati actui sed tantum illui in quo solo est entia
rationis ipsi constituit. Confir. 2dò Secunda propositio
ne eod. modo philosophandum est de morali malitia atq;
de bonitate morali at hoc non est quia relatio rationis
ipsi nequit illa Deum. punit homines et Dei mores quo
subsunt crimina malitia et premia afficit bona
opera ob moralem ipsorum honestatem atq; bona quo
propriè dicitur relatio rationis nemine punit aut pre-
miat.

Conclus. 1a Moralis malitia peccati commissionis
est quoad positiva quatenus moralis qua est in ipsa
quidem actu peccati spectato in quo haec attendi-
tur sicut hoc est specialis peccati in quo notitia
certa ipsa quasi moralem resultat ex actuali liber-
tate actus i. quemadmodum ex eadem quoque libertate
resultat moralis bonitas. Est verè diversa peccati dis-

concentia / disconvenientia ad naturam rationalem quasi adhaerens
subsistens et affinitas legi ac proscripto recta Rationi adhaerens
illud proscribentis Dei, ita Lex supra num. 1. 2. 3.
et Vasq. supra 3 tamen creberrime invenitur malitia peccati
facto ab relatione Rationis sed ut ipse se opponit sed longe et le,
gem Rationis quae dicta est quae abs. ab Relatione Rationis et
Legis

Et denominationem extrinsecam videntur sibi à genuina operib.
Gentis sed rectis et stricte non hoc n. esse relationes Rationis
vocant extrinsecas denominationes Dominii servi, (ac dicunt
quas denominationes appellat Lex positiva moralia esse.

Probatur Conclusio 1o Licet peccati non adprimis sec propriè
dicta relatio sec pura ratio ut hic sumitur sed aliquid positivum
sed physicum sed tamen ut sit quidam positivum morale haud
sed physicum sed tamen ut sit quidam positivum morale haud
fere sed ex positivum hic morale sed Regia Dignitas / Ge,
nera seu ex positivum hic morale sed Regia Dignitas / Ge,
neris nobilitas.

Probatur 2di Moralis bonitas
ac meritoria Eleemosynae quae dicit extrinsecam ad actum
quae physicè spectato frigidissimus ad actualem actu liberta
fundatur ac propria ead. bonitas sed ex physicum fun,
rate positivum sed non apparet disparitas talis quoq;
fra extrinsecè denominant Jacit malitia moralis.

Ob. 6ta Ethnicorum sententia fere omnes sectas
malitia peccati consistit in sola privatione sed positiva
seu doctrina de peccato commissionis malitiam has
tradita videtur esse incommodum si dicas peccati
omissionis malitiam in privatione sed in positiva
tuna morali contrarietate consistere privatio
pertem attendant Eth. Pelag. et Caiet. et alii
peccati commissionis malitiam negant ex privatione
et ratio quia omittere actum hic et nunc debitum
fuit id aliquid quod privari et carere ex actu ad
quem hic et nunc eliciendum ad habes aptitudinem et
praeceptum hoc a. Creatura sed mera privatio, dicunt
a. huiusmodi aperitores ipsi privationi intrinsecum fuit
ex ipsa voluntatem qua hic et nunc talem
dicere actum certe ipsum fuit ex actu illo
positivum quod occasio omissionis prava
ad ille actus positivum ingerat ex ipso quod
illa omissionis mala carent debita sibi relatione
dire et conformitate cum recta regula morali prohibens
de talem omittere.

posteriore ptem Tradit Stephanus vitry Professor
Sorbonicus. qua ta probo. Primo indicabit qd adversarij
videntur confundere malitiam peti omissionis cum eius
frali quia id alias observari potest omissionis trij ma-
nale quoddam concretum, compositum ex primaria potentia
actus trij mali et malitia deformitatis trij frali id qd
qd adversarij ex eo probant malitiam omissionis esse ~~omissionem~~
primaria ~~peccatum~~ trij mali et q. nim: omittere
sit carere fra. l actu debito solum concludunt peti
omissionis esse malum de. frali et privatione q
dicunt. 2do Sicut subest immediate malitiae moralis
in peti commissionis ut peti ad aliud ejus. peti ~~mali~~ mali
ita et peti omissionis proportionaliter philosophandum est
Quia nec volitas nec actus positivus sed ea omissionis sit
peti omissionis mali nectunt illorum poterit esse peti
malitia omissionis immediate subest non mali peti
omissionis peti id ipsa voluntaria privatio carentia l
omissio actus debiti ex praecepto et consimiliter trij subest
principaliter ipsi quantum ad malitia peti omissionis ad
assignandum quod voluntaria omissio actus ex praecepto debiti

respectu dicit quod positiuum sit
primus et sed omissionem gestit ut p informa-
tione sit p identitatem aut p effectum inclusione
ita et relia ab ipsa omissione ut differat tripl. par
effectis à formali sicut tripl. distinctio à definito.

Hoc tamen obiicit nulla inuenire et aduersari in
eadem probare vid. filium peccati omissionis mentis
ad illud in omissione l. ad integram omissionis
gestum p. tu ex ueniam concretum ad ea duabus phil.
quasi ex reali et formali. dicit ad argu-
directe respondeat. dico primus nulla primus
sit ad sensum dominari positiue sed p. phy-
sice p. propriè dicto intercedere affiliat
ord. intercedit, sicut dicit et à fra. posit.
ex ultrice dominatus primus tripl. habet modo
quidem moral; quia sicut dicunt inter S. Patri
Christi sanctus et paradiso nostrum et Christi ac
Ecclesiam multis vocum pretiosam Venerabile
Sanctae omissionis ita appellant liberas et ro.

Contrariat p Voluntatem Liberam ad ad privatio p cujus positivum
idem & potest dici omissione et privationis peccati
adeo vid. ad denominari prava à malitia contra-
rietate illius ad naam Naturalem et legem quatenus
sit quasi fra extrinseca ad physica moralis modo afficiens
omissione.

Nota 1. Deus ad Author omnium positivorum Entium
physicorum et illorum quoq moralium quatenus ipse ad physicum
et theologicum per se ipsa, non a ad Author eorum
quatenus Odio habet, quemadmodum solus Deus positivum contrarietatem
morale malitiam positivam cuiuscunq boni adversa vetat
legem et Deum non hoc contrarietas, etsi positiva sit
cum posito quillam theologicum Deus ad Entitas participasem
à Deo ad Entitas participatam à suo Arbitrio
Dominus l boni et Malitia defluentem a praecipiente
recta Ratio l legis.

Nota 2do Cum Bonitas cum ad transcendentis
solum consistat quidem in quada integritate positivi Entis
in se ipso absoluta, ita ut Entis quilibet eorum defectus quo ejus essentia
aut integralis constitutio postulat intra genus suum

id est absurdum dare positivum contrarietatis pri-
ad legem ad bonum intentionis transcendentis bonitatis
quia hoc aliud dare ⁊ q. aliquid contrarietati nihil ponere
bonum ⁊ contrarietas ad legem significat verum quia
longe potior in intentione entis positivi et nu-
ralis et regulina bonitas ⁊ transcendentalis illa
et absoluta idem simpliciter loquendo, dimodo regando
nulliter moralem quantum ad positivum moralis enti-
tatis sit ad bonum quia haec nullo modo hoc aut illo
cui inest bonum est sicut et pejor tamen ⁊ tum in
se transcendentaliter bonum quantum tum simpliciter
moralis ad dijudicatio.

Ad 2do appetibilitas id est quae dicta pro
perfectam ut patet contra objic. bonitatis aut
entitatis excludunt. et transcendentalis ⁊ tum bonitas
quia est quoddam ens bonum quia ratione mu-
bona et consequens mu appetibilis ad potest
appetibilis realiter ⁊ tamen non mala et absolu-
tis positiva natura moralis.

Sect. Secunda

De Peccatorum Distinctione et Comparatione ad invicem.

Quæst. 1ma.

Quotuplex peccatum venes Omissionis, actus, reatus, et similia?

Conclus. 1a. Peccata quæ sunt diversa obiecta formalia differunt specie inter se, ita ut specificentur per obiecta, sicut peccata quæ specificantur per obiecta. Et consequenter quæ obiecta formalia differunt et sicut circa illa versantes erunt specie diversi.

Conclus. 2. Species peccatorum intrinsecarum causarum finalem specificantes sunt species ultimæ adeoque dicuntur specifica distincta peccatorum a causis finalibus distinctis. Atque dicuntur distincta specifica eorum peccatorum a specifica distincta causarum physicarum et moralium efficientium. Prima pars patet in quo ~~conclusio~~ finalis causa intrinseca et obiectum formale rerum coincidunt, sicut peccata obiecta formalia species diversi inter se. Secunda Conclus. 1a. 2da. Species sumuntur ab objectis quæ constituunt unius infinitas

Sed ipsa vg homicidia, luxuria, crebro impedi-
unt cursum à dono gratiae, nunc vana gloria, nunc
avaritia, nunc gula. Sunt è contra qui minimi mor-
tis aut infamiae malo timore tristi cum exper-
te spe admittunt donum Dei petere. vg. Homicidae
mendacium vg nos sacra scriptura prima ad Tim.
ultimo Radix enim malorum est cupiditas et ce-
tera. Sunt et alii petere et sperare non huius
conclusionis, quoad à priori, tamen in officiis quae
nec salib. nec humanae specificantur sufficientes ab
activis principiis sed aliunde.

CONCLUS. 3ia. Dimissio peccatorum in spirituali
carnalia et spiritualia et essentiali sed non à pecca-
carnalia à spiritualib. essentiali specifica dosse
distinguitur.

Adverte nomen Cor-
nalis petit aliquando à scholasticis aliquando à S. Paulo aliquando
à multis accipi scholastice significat carnalis petit
contrahendi via ea quae ipsa petit efficiunt in
celestiae secundum carnis propensionem et gustum et
tactum ad illa delectanda propinquae aut remote

tendunt enim modi sc. luxuria gula ebrietas et alia
peccata sunt incorporalia sc. ad superiora ducta carnalis plen
dicuntur delectatio sunt autem consummantur illa vitia
spiritualia qualia sc. superbia vana gloria Odium
et proximi et dæmones cupiditas sc. vulgaris pati
accepitur et restricta ad solum crimen luxuriæ
opposita constituit S. Paulus in amplissima accepitatione
ad Rom. 7. et Gal. 5. Carnalia peccata appellat
quis crimina ex. aliquo non proprie aut tantum
occasione dat sensualitas. i. dicunt alicuius com
modi aut timor incommodi corporalis quo ergo
Apost. vocat peccata carnalia et haeresis et idola
triam quia idem Apostolus alibi scribit ut. i. ad Corinth.
3. usurpet nomen carnalis pro in signif. scholastica
et quod et procedit ex Concil. Cuius ea hoc vitia
et peccata carnalia et spiritualia opponuntur habitib.
virtutum sed distinctis et adversantur quoq; dispo
generis praeceptis et duo ferunt in oba facta distincta
disparent et sed officiatur.

Corollus. 4ta Distinctio quia peccata dicuntur in peccata in
Deum, ipsum et proximum et specifica et officialis ubi adverte

quia et peccatum generale quodam modo est ipse qui de contra
legem Dei, sed et contra Deum qui legis violatione offendit,
et eo ipso quod est contra Naam peccatis quibusdam nata
accedit rationem specialiorum modorum eidem peccata sunt in gli.
differentia quorum quidem directe opponuntur actib. virtutum
specialium non est in Deum sed ipsum ordinantium quales virtutes,
sunt theologicae, et quidam moralis quinta religio Deuti
gb. opponuntur peccata heresis desperatio sacrilegium et quidam n.
peccata directe opponuntur actib. virtutum quarum ordinantur
circa passiones moderandas, ut est fortitudo temperantia con
tinentia gb. opponuntur peccata pusillanimitas luxuria et quidam
dicunt sed repugnant actib. virtutum ordinantium directe
non ad alios ad humanam societatem ut est obedientia, affabi
litas, justitia misericordia clementia gb. opponuntur
bellum rusticitas, furor homicidium et plurimi horum peccata
dum peccata in Deum, vel horum duorum peccata dicuntur in sexto. Et
quidem ad in proximum. Secundo conclusio. Istorum
peccatorum dicto attendit penes dicta peccata alia oba et peccata
legis specialia dicuntur, et dicuntur penes dicta peccata actus virtutum
gb. opponuntur et dicuntur effectus. Hanc dicit. insinuat. Scripturam
Mikaeae 6 Indicabo tibi o homo quid sit bonum et quid Dominus
quaerit a te, nisi fieri iudicium et diligere misericordiam et

solicitè ambulare cum Deo tuo. et Titi 2. sobriè et piè
et iustè vivamus. Tuvi opponens Ruy. ait: sobriè nobis, iuste
proximis, piè Deo.

Ad 1. pte distinctio potest penes reatum poenae in specialis.
ita S. Th. in a. 5. ut hoc evidenter illustretur et probetur, adverte
cui pcto enimvero pcto duplicem reatum respondere altum culpae
altum poenae, reatus culpae differt re ipsa a malitia moralis pcti.
reatus poenae consistit, ut ipsum loquitur, in indemnitate ordinatione
qua determinat peccatum ad subeundam poenam ob admissum pcatum, cum reatus
poenae differat reatu a reatu culpae ab quidditate pcti posterior
velut proprietas effectus moralis emanans Deum et Iudicem et
speciem iudicii et cum sentia in foro humano potestas fiunt
rei supplicii et suspensio ab idem reatus iustitiae vindicativae actus.
differt iuxta varietatem poenarum, ut alia poena damni, alia sensus,
integra et aeterna et irreparabilis, temporalis et reparabilis, reatus
poenae temporalis respondet pcto loquendo solis venialibus. Poena
aeterna reatus pcti mortalis.

Ad his ita probatis
Conclusio. ja ya ons. ut reatus praesupponunt effectus pcti et distinctio
et constituunt.

2do Dicta quod pcta non ponunt
unity incidentia, sed reatus poenae ut patet, et distinctio pcti
sunt reatus in specialis, et ita distinctio pcti penes reatum
aeternae et temporalis poenae accidentalis velut pcti in accidentia.

autem a. pietas mortis et veniale pb. reatus et pena et tamen
poenae respondet fides officialis quae dicitur infra.

Conclus. 6ta de Art. 7. S. Th. Connexionem divi-
ditur pietas in pietatem cordis oris operis.

Adverte quia pietas ea quae consummant in corde ut haeresis perdita
indicium generatim Odium Dei, eadem complendo in ore
(fraternis aut alias signis verbo (equalentibus ut sunt litte-
ris mendacium, quando in solo facto exterior con-
sumatur ut apostolicae fortitudo id est diminuit predicta
infidelitas ita pietas comprehendat officialis signum pietas
in corde ore aut opere completa (dicit ad vitam dispe-
ratis, utibus virtutum specifice distinguuntur. Sed a.
diminuit se tendendat ad Deum genus pietatis, et ea accipi
videtur S. Th. sic id officialis generis in suas species com-
plectitur in genere moris, sic fides tua, unus Deus in varios
et tuus quasi subordinatos gradus quidem singuli per-
fecta sic sunt incompleta et illorum intentio sit in corde, pe-
ragitur in ore, confirmatur in opere. Et sic ad gra-
dibus ad resultatum numerice pietas in genere moris
qui motivum ad pietatem ad unum. Exemplum patet in
tuo servitio quia primum corde consentiunt ad servitium
flagitium ad interiorem id exequendo ponunt
in verba laetitia, et tandem efficiunt id adimplendum ex
terorum cuiusdam.

Ad 7 Dr Art. 8. Peccata quidem virtutis excessu
[illegible] S. Th. 1 2 q. 64 a. 1 et peccata quidem actuum
defectu opponuntur inter se specie distincta. Hoc est
[illegible] motum significat speciem peccati ab illo motu
peccati 1 2 excessu a motuum [illegible] 1 2 effectu et potest in exemplo
prodigalitas et avaritia quarum illa [illegible] in abundantia
et immodica donatione [illegible] in largitionis defectu.

Quæst. Secunda.

Utrum Peccatum Commissionis et Omissionis semper differant specie essentiali.

Istum peccatum omissionis aliquo modo improprie loquendo
eo quod reputatur transgressione cuiusquam Praecepti negativi (affirmativi
omittere quod peccat omittit Praeceptum observare contra quod peccat, quemadmodum
fere in [illegible] improprie et loquendo de peccato ex ipso quod contra Praeceptum est obedientia
[illegible] dicit quod omittendo est inobedientia et de tali omissione dubium
[illegible] sit idem num. et specie peccatum cum transgressione positiva alicuius
praecepti quod observare omittit aliquando in omni peccato commissionis duplex
peccatum committitur quasi duplex: unum quidem [illegible] et illa omittat
observare praecepta non prohibens illaedem res aliquas [illegible] fuit nisi
unum peccatum commissionis quare nobis [illegible] commissionis et omissionis
peccata proprie dicta quorum illud est contra praeceptum aliquod negativum

hoc u. semp cont: procedit affirmativum

Corollar. prima. Peccata commissionis et omissionis semper differunt specie moali, quia sunt eiusd. speciei physicae, ita S. Th. hic cum arta et communis d: commissio physice spectata dicitur positivum physicum omissio a. dicitur positivum primae alterius specifica distinctae d'ind positivum et negativum.

Corollar. secunda. Peccata commissionis et omissionis per respectum dicuntur virtutum oppos. semp differunt specie moali, ut S. Th. quia fortis, ac prudens dicitur specie moali fortitudo. Ita ord. Rad. pedet ex dictis pia eiusd. quia hat dicta obiectiva motiva.

Corollar. tertia. Peccata commissionis et omissionis pertinent ad virtutem adversantia semp differunt specie moali. Ita Vasq. h. in commend. Gabriel h. cum Scotis, Gabr. et aliis ratio d: Repugnantia ad Dei ex dictum commissionis et omissionis mandi dum tempe procedit quia pertinent omnis omnes opponuntur eiusd. virtuti ceteris et tu respiciunt apprehensionem odium et omissione mandi dum ad pertinent eiusd. sed alia a. in confessione necessarie explicanda sufficiunt ei dum apprehensio odium placuit et tempe procedit omissio eiusd. tempe si dicuntur accusa me

bis mortalem peccasse contra Deum

ad absurdum.

Dicit ergo S. Th. 1. docente sola omissione Confessionis hanc
idem specie moralem habere in genere naturae specie moralem differre
aliqua tamen in genere moris specie moralem differre sunt verba S. Th.
sed specialiter tunc nim. quando opponuntur eidem virtuti, ut probat
exemplis furari et furtum, nam furari et rapit aliena contra
processum rationis et omittit restituere cum deberet ergo prae-
cepta affirmativa respicere aliena, et non restituere secundum
speciem in genere moris cum opponantur eid. virtuti vid. Justitiae,
gulosus ergo intentione satisfaciendi voluptati et commedit
superflua quod potum et omittit ieiunare tempore quod
potum omissionis.

Sed 2do S. Th. sentiat hoc suos seductores ac quidem
hoc id S. Th. sentiat hoc suos seductores ac quidem
ad ois improbabile.

Sed 2do S. Th. videri sua mente retractasse in eada
2da quaestione 69 ubi sparsim docet peccatum omissionis
huic transgress. et omissionis ed distincta ois. 1. ita in
genere moris in genere moris ita unum ab altero distingui
Ang. speciatim petitum ad exemplum allata, ipsa ad ea ad ea

ad ouarum y dicit docet idem S. Thomas 2ª 2ª
q. a. 8 Ad rapientis q. iniuste retinentis quod est
commissionis ac proinde mipsum non sit differunt
specie et quilibet idem quidem esto quod et peto qu
la dubium non est an sit commissio contra preceptum
violatio a. Jejunij et ieiunandi preceptum tam
si ponat omissione et preceptum affirmativum tra
nera quod fortasse practis Ieiunii e comissio et pre
ceptum ieiunij et preceptum negativum consistens in
prohibitione esu carnis et bina commessionis et idem
est ieiunare quod debes culpabilis commedere ubi
debes abstinere et consequens commessio contra pre
ceptum negativum. Verum esto violatio ieiunij
sit potius omissionis probabile tamen quod fortasse
hoc potius quam peto gula qua tiefi utrumque opponar
virtuti temperantiae tunc idem adversari modis
dissimilib. et repugnant inter se dissimilib. dicemus
Ravis ad preceptum ieiunij solum abstinentiam habet
a carne et bina commessione sed modica si inadver
tenter fuerit preceptum non obliberis gula prohibet di
commessione cibi immodica.

Ex.

Utrum sint plures malitiæ distinctæ in unico actu quo violantur plura præcepta?

Resp. Gabriel L. a. 6. Dub. 3. parag. 2. ut cognoscatur
quando leges ferant quod dicta motiva adiuvent diligenter
esse attendendum, quando præcipitur aut prohibetur quod
ad dictarum virtutum materiam aut dictis virtutib. opponatur
ad in præceptis affirmativis hæc sunt dicta motiva quæ ipsa
præcepta faciunt actus ad quos obligant modum dictarum vir-
tutum et si ego Religiosus ab Abbate iubeor de festo audiam sacrum
istud opus mihi præcipitur sub dictis motivis ab Ecclesia
simul et Abbate quæ fl. n. ad virtutem Religionis et
specialis obedientiæ, ut si aliud ita iubeo omittam
committo falsum duo specialia dictam quia in præceptis autem ne-
gativis ~~tunc fit~~ tunc fit duo motiva specialia dicta
quando autem habetur hæc talis prohibitionis hæc opponitur
dictum ad virtutem scandem distinctam ~~sed~~ quod

ad vera Dei Rose ut patet in exem-
plo supra allato & iniusta sanguinis hui effusione in locis
sacris. Arbitrantur nonnulli cum Caietano
h. art. 5. et S. Th. dicere et verum esse quod unum
plura peccata aut certe unum plures has malitias com-
tanen quotiescunque petum plurib. preceptis est prohibitum
sit &c.

Actus prima. Cum petum aut actus unus vel con-
tra plures precepta sed dentur hoc de eo qui legis
latorum dicta aut eo qui legis sed numero multi-
plicata hunc non sed in eo plures malitia ita Caiet
h. dub. 3. parag. 1. Lessius, Azorius. Vasquez
et S. Th. h. 6 ad 2. ubi ait. Sed legis
dicta non deficiari dicta sed petum eas
mitur ab oppositis quia constat homicidium vig.
ad prohibitum quattor dicti preceptis nim. reali
divino positivo civili et ecclesiaco et tu unita
coexistunt non nisi unum petum sed se
petrat singulos homicida idq. ideo quia ea sin-
gula homicidium petrata uni eidem virtuti
iustitiae ob eandem causam eadem a Nam Deo et hoc

precepta proponit.

Corollar. 2 Et sicut precepta ferunt à pluribus legislatoribus, per sola motiua extrinseca, per solos fines legislatorum tunc non committur plura spec. peccata a violante illa precepta qd versant circa eand. Materiam per idem motiuum intrinsecum ita Collyo ex vasq. Lugo. cit. et citat Sanchez primo moralis c. 14. n. 9. et 10. Ac si ubi non variatur finis intrinsecus aut circumstantia moralis Actus nama non ex multiplici malitia (bonitas eius. aliq propositis Cum eod. num. nam eadem precepti qd unicum aliq humani existens in plate eiq ubi precepta imponuntur, si non variatur nam aut circumstantiis non multiplicabit malitia ad Exemplum a. aois humani qd prohibet

non distinct fines legislatoris, ya vista de Bilom sola precepti nam et eorum non fines legislatoris cadit sub precepto et consequ ad distinctionem eorum non confert varietas motiuorum extrinseca generalis legis.

Corollar. 3ia Et aliq fiat contra plura precepta ex parte motiuorum intrinsecorum (Eborum gratia Bastinda tunc committur plura spec. peccata vid. tot

quod fuit motiua intrinseca dessa ita Vesp. Curiel
Citati Quarez Coning, cum eis d. a. hoc Conclus.
uera, circa illa precepta plura, circa unum
obiectum naturale, et fuit ly precepta proli
bentia effusione sanguinis in loco sacro forni
cacio, sodomia, furtum, et ubi precepta seu ferunt esse
specifice distincta obligamur ibi et opera mul
tiplicabuntur, et hic pti adversarii fuerunt tot precepti
sed ubi precepta dicuntur esse ratione intrinseca
ibi ~~illi~~ multiplex obligatio, et multiplex ra
tio pti adversarii.

Conclus. 4ta Ex eo quod peccata mortalia contra Deum
aut plura precepta eiusd. specifice nihil ad plu
ralitatem, et numerum ipsorum preceptorum
illa versari circa unum numerum naturalem et cum
eodem numerum circumstantiarum ita Vesp. Cit.
nu. 8. et calligat Curiel dicunt. et Coning.
Ratio est, hentia ~~illa~~ mortalia ~~illa~~ physice eiusd. spe
cei sunt multiplicari in eodem subiecto, quia lex et
illi rationes obiri et circumstantiarum alte
ratione dicuntur ut in politia doctrina et plu
ralitatem distinctis specialiter intentionalibus Vesp. Dep

notio d. morale tenet et actus humanus est matio ~~moralis~~
actualis morale habitum immediatè et ~~peccat~~ pt
duo peta solo numero distincta et circa ide obm
mate secund. ~~naam~~ cum eisdem circumstis et officio
vesortia multiplicari in eodem actu. Notant
Itiq. si praecepta illa fuerint circa eand. numero
naam quia si naa aut circumstia talis numero
varietur. tunc et numero variatur natura aut peta
intra eand. speciem adeoq; in uno actu erit duplex
peta solo num. distinct ~~ac~~ et confunduntur numero
in confessione talis naa aut circumstantia
Infinitas d. Ly. qui coniungat peccat cum coniugata a
Ex. tunc duplex adulterium aut cum ipsum naatu sing.
gitur voluntè occidit duos homines.

COROLLS. 3. Cta cui uno actu violat duo praecepta
ejusd. specifici motivi licet ut committat plura peta
committit tu unum peta gravius caeteris paribus. ipsi
unicum plus praecepta violabit, utinadhaec circumstia
plurium praeceptorum sit violatio aggravans adeoq; in con
fessione apponenda nec ne controversium. Ratio. Sa-

verb. Confessio, Curiel. cui alij multis locis ad aggra
vare notabilia nec ea exponenda in Confessione sic leg.
Ex Doct. huius quest. decidunt varij casus primus qui
ieiunat in dominica aut Angelica in quadrage
sima aut quatuor tempora tunc ex facto aut
ieiunium violat si dies festum committit
quia duplex precepta sunt audiendo altera ad
honorem dominicae altera in honore sanctis
idem nutrit religionis sua et ideo tales spe
cam affinitas duplex precepta et ieiunia pro
cedit ex uno nutrit interiores temperantia
idem indulsit es, quod vovit castitatem ibi
tolli potest repetit centies si n. alij centies
potest peccat contra votum si committit prelit simpli
cem fornicationem nisi unum pecus precise vot
ita Sanchez Azorij Curiel Vazq. Ler. Sa. Verbo
Confessio.

Qui vovit obedientiam in Religione approbata qui
transgredit unum precepta superioris minimum duplex
peccatum committit unum ratione voti alterum ratione
precepti ita ratione voti peccatum illud est contra
Religionem ratione precepti adq.

mea praecepta et violata spectant, q. praecipit
Abbas ut hodie ieiunem pecco contra temperantiam Real
praecepti si non facio leg. n. optima et mandatum superiori
hanc vim habet ut id q. praecipit constituat in mea virtus
ipsa varias leges, motus et cupij materia, q. autem
non obst. contra religionem et votum peccat contra praeceptum
speciale committat religiosus inobediens Ratio est haec quia
superiores religionis hanc potestatem sibi à pontifice
communicatam ut possint honesta alioq. non praecepta
praecipere et ad ea rectis obligare eos q. se illis
in religione subiecerunt. Hinc dicit superiores
religionis non si q. extra Religionem non obedient ei cui
obedientia voto professi sit peccatum mortale contra
virtutem religionis q. n. extra religionem q. tale votum
privatim alicui à se in superiore is non accipit tus praeci-
piendi et leges ferendi qui haeret vera vim legis et
praecepti hoc n. nemo potest supra seipsum alteri authoritate
privata tribuere sed à principe debet derivari ut docet
Vasq. l. 1. d. 30.

Die lunae 1 reminandi die Veneris, si fer. 6. quatuor

tempore non licuerunt committere quia dicta et facta in fa-
cessione explicanda non cond. religione non tamen voti
illam hoc praecepti Ecclie contra dempsaria, idem
dicit Deo quia cond. rem de voto et juramento
promisit non si illud non servet potest duplex committi unum
haec juramenti qui fayt Deum testem falsitatis alte-
rum haec voti quia neglexit cultum Dei promisit tali n-
duplicis praecepto religionis essentiali quod dicto obligat ad per
mandum id promisit ita Lessius l. 2. de Justitia c. 42
fi. 6. Henriq. l. 3. cap. 1. num. 6 quia tuetur transgressio
juramenti de voto sit contra cond. virtutem religionis
opponit tamen eidem modo valde dissimili. ea quia obligatio Jura-
menti dicitur specificata haec ab obligatione voti sicut
alia fuit et abstractionis licet licet sit contra cond. virtutem
Justitiae tamen constituit peccatum non solum numero quod dependam
sed specie dicta pro dictis modis quia opponitur Justitiae.

Quarto Religiosus in sacris constitutus quotiens dup-
licem voto constitutus sit obstrictus sed si castitatem violat
non committit proprie simplice fornicationem nec unicum peccatum
geiste haec duplicis voti sed procedit ex voto obligantis
ya utrumque sit eod. motivo obligat Deo vovisse haec
duplici voti non haec alterum alterum praecepti adimplendi
probabiliter id in Ecclia latina committere dicit supra simplice for-

eiusdem adhuc et alia peta hæc dicta vim contra votum
alterum contra præceptum Ecclia quo fit eminentia status Ecclesiæ
Ecclia sacerdotem et quemvis in sacris constitutum ad conti-
nentiam servandam obligat ut solum mediante et probatur multis
Sanchez l. 7. de Matrimonio disp. 23 Num. 10. et 20. quod vid.
Ecclia contendit ut initiandus contentiat in votum castitatis sed
probabilius immediate quod Ecclia multo et præcipiat ut ordinandus
initiandus aliquo caret malitiat ut si culpabile ipsorum
id se voveret nihilominus ad continentiam servandam obligat
et ad Matrimonium inhabilis est.

Tta

Pro summar specifica inæqualitas gravitatis peccatorum.

Hactenus de distinctione peccatorum ad et eorumd. cum se com-
parare agendum si altera pars huius sectionis et primo
quem ingrediendum quia et quoad aliqua peta hæc species
fiunt aliis peiora et graviora potea a quod peta eiusd. spei
inter se comparata augeri pro quoad gravitate malitia moralis.
Conclus. ja cæteris paribus eo gravior est malitia cuius

[illegible] quia obiectum illius est magis difficile regulae morum [illegible]
dae ratio, ratio est, quia [illegible] sunt sub specie ab obiectis [illegible]
prius et sub specie sua ea sunt graviora quae habent [illegible]
terius et interesting obiectum: Dico caeteris paribus ad quae
imperia [illegible] est [illegible] quia nullo peccatum obiectum [illegible]
loquitur minori malitia quae est formaliter, cum obiectum proprium sui
se spectatum ad minus intentum sic ex simplicia deliberatio.
Dum obiectum minus malum, quod deliberatio circa occidere [illegible]
ex crassa ignorantia [illegible] nolit nostri peccare [illegible]
Corollarium Deo minus nocere possunt mendacia [illegible] quam
malum et ex mera malitia occidere innocentem [illegible]
h. Art. 2. in Comment. cum duo contrarietas, nullum [illegible]
ex obiectum minus malum et quae ex consequens aut nullo alio
casu finito loquendo ad finem alterum loquendo ex obiectis
gravioribus atque crassis. Nisi [illegible] circumstantiae [illegible]
eorum inequalium sed [illegible] faciebus [illegible] ad
vade accessorie ad rem moralem.

Corollarium 2da. Illa peccata [illegible] caeteris pa
ribus et opposita virtutibus [illegible] valde [illegible] S. Th.
2. 4. [illegible] et [illegible] 8 Eth. c. 10. [illegible] ad con
trarietatem [illegible]. Ratio est: peccata caeteris paribus illa
sunt graviora quae sunt magis difformia, sed
ratio sit [illegible] ea quae [illegible] virtutibus opponuntur

sicut se habentes potest vivere secundum Ordinem Dei
opponitur Caritati.

Conclus. 3ia Quamvis peccata carnalia sint multo maio-
ris infamiae quam spiritualia ex quibus illa non habent magnam
similitudinem adhuc cum Dei et in rei veritate caeteris
paribus. Ut singula cum maioris malitiae peccata spiritualia
quam carnalia ita S. Thom. a. 8. 2ae d: quia spiritualia
sunt peiora ob opponuntur actibus nobiliorum virtutum
sed quia carnalia magis liberae exercentur quam spiritualia ob
concupiscentiam et fomitem peccati.

Conclus. 4ta Si ponamus duplicem peccati genus infima
et alta per quae peccatum caeteris paribus minor est malitia
alta per quae peccatum commissum ex motu concupiscentiae antecedente et ipso
peccati commissi ex motu concupiscentiae antecedente et ipso
rantia consequenti quam commissi sicut ab concupiscentia
mera aut ignorantia ita S. Th. a. 6. ubi dicit quamvis
peccata attendi sub causis illegendo quae causas proximas ex
dices voluntatis et involuntarii et ubi quae incrementi aut de
crementi hoc patet ex dictis de involuntario quia cum magis
voluntarium fuerit, eo et gravius contra caritatem peccatum quia sicut
sicut graviorem malitiam peccati quae directe et expresse
voluntarium quam indirecte gravior quoque malitia culpae

quo coberis pib. d. interpos. Corp.

Ob. 5. pleriq. vero alia ex parte aggravant et circumstantiae
eo d. tunc aggravant peccatum quae accidit nona qualitas mali lad,
dens non potest speciem sui circumstantia sit ~~[illegible]~~
specifications (potest addere novam malitiam accidentalem sed
si circumstantia sit tunc modificatur et ab alibi dicitur 5.

Conclus. Ob. Gravitas peccati augetur et aggravatur
extrinsece quidem subsequitur illud vitio alterius in bonis
temporalibus 5. in bonis spiritualibus nocent dumodo illud non
mandet sed peccatum directe aut indirecte vetetur aut
saltem prohibetur ita S. Th. a. 7. in corp. Motivum
dicit 5. quod nocumentum extrinsecum id a intrinsecum
in ordine ad ipsum vertit ad eum quod debet quod nocet
Motivum sive primum illud gravia et dicunt reddit
pena consequens id est hoc extrinsecum nocumentum
creat peccatum gravius aut increments malitiae
peccati quia et e contra cum malitia gravior
reddat sintra extra sua species sunt n. quoad
peccatum oibus cum et quia quoad gra transcendentia
[illegible] nil nova deformitatis sine diversi
[illegible] species sunt peccatum quomodo transcen,
dentia sunt [illegible] quoad [illegible] quae

offendit Deum bafitor in quolibet peto ita malis spiritus
inobedia qua quisquis peccat transgredit legem Dei superioris
cui debet obedientia, idemq; violatio charitatis cuiusq;
peccatis erga teipsum qa ois peccans mandatum contra Deum
sui amare spiritat se gloria et rem faciat pone Deum sui
et se hoc quoties illa et quatis aversio a lege quod
inf improprie aversio a persona legislatoris conversa a
proprie dicta dicetur illa a Deo consistit in filiotis
Dei opposito charitati hoc inq; dicit nocumenta ipsi
peti sib. spiritia et intrinseca qa se loq; d augent nelly
peti malitia eo ipso q peti quatenus genus ad se petum
peccati a. nil superaddat specierbus ipsum aspectu includendo
Notanda dicit 2do si nocumentum ipse voluerit directe
aut indirecte qa ipse nullo mo voluerit aut consentit nd
aggravabit malitia peti qa tuffi peccans quaerendo ostem
qua occidam fi tu labore in invincibili ignoratia nonni
inopinati damni q accidit dum stulte quaro
vel tu incurrendo cum franqs aut incaute manus
lucerna incendo domum non allegetur ap hoc dnum idyotis
hoc ore
Exclus.

ya blasphemia illius nid d voluntaria indirecte si autem
Egenglo meo alij incitari ad furandum rem sui domini
furti finito si pares se inebriet videas fore ut
vxor et filia pulchra laborant grani sane peccat dyabo
potest in confessione omittendum graniij ille peccat
Quia nunquam impta S. Thomam, impta eandem speciem
sicut se pulchra punitur in penis eternis q. Ethnicus
hoc ignorans peccat minus graniij d q. Ethnicus sia pent
pretiosa per se loq. potest aggravet si quia punitur
penas eternas ad quas potest sperment d obstinatio
et fornicatio alius in ~~pot~~ peccando q. sit ignoran
dis tandem si petem ut alij officiosa mentiatur fare
hurtes obolos angelis potest nisi malitia veniale
ya solum sed nocumentum d levis.

Conclus. 8ua Vt Circumstia nocumenti conferat
peto nouam malitiam specificam necesse est ut idem
nocumentum sit peccanti directe voluntarium sufficit
ut sit voluntarium indirecte. Sta Coriel h. art. 9. dub. 2.
et cois Doctorum contra Caietanum vbi docuerunt q
nulla Circumstia conferat inauditam nouam malitiam speciem
nisi sit in se directe voluntaria et volita Caiet. sententia
restringit Vasquez dist. 100 ad peta q consumant
interiorem actum peti q quaple non requiri consummari
ut homicidium et furtum posse quidem addi nouam malitiam
speciem sed Circumstia non indirecte volita ab agente
q interiorem consummari non posse addi nisi Circumstia nocumenti
sit directe voluntaria aut volita ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
Quapropter sine abq restrictione ita et interior?
"et exterior peti est limitanda cum hoc est ratio. Voluntarium
directe et voluntarium indirecte in qua noris eiusd.
speciei esse diversitatem ita ad cond. spec regula
practica vt ad idem procedat dei et diuorum
recte ratio. q et hanc eiusd. spei malitiam moralem
et consequenter si nocumentum prouisum et directe
voluntarium addit nouam speciem peti ex quo sequitur:
idem quoq faciet voluntarium nocumentum voluntarium indirecte

ex hoc
proprio

Secunda autem a clara dictecedens probat exprimendo
tria contra idem numero predictum peccant et qui
idem sed potius committunt duo quorum unum fideli
oppresse diriendo nulli omittere illisam precepta
alterum cond. omittit ex ignorantia crassa et affectata
et hunc posteriori violat precepti sed nisi indirecte
fide in predatione voluntaria aliud volita quia directe
voluntarium prescripsit notitia aliqua saltem generali
de obo libertatis volita quatenus ad ho peccans ex igno
rantia: idem dicas de furto et homicidio a me facto
voluti et perpetrati in loco sacro quem culpabiliter igno
ram esse sacrum tunc non vere teg sum specifici
puti alij adeo notumenti sacrilegij tamen indirecte
tu voluisti sane abs alij si fuerunt occidisem aut
furatus fuissem in loco sacro quis ut id alibi vidimus
gravius contra cond. sacrum peccet qui directe et
indirecte vult nocumentum sic et loquendo
contra preceptum de alib. indris polliciis directa omitten
di dilectione Dei et ex precepto teneamur aliqua
dicere est aliqua specifica notitia cum voluntaria omitten
di aliquid aliud et in aliqua in voluntaria habendo aliud aliud
incompossibilem cum dilectione debita et licet preceptum

opinione sua restringat ad peccata commissionis, ubi cum summata, cum dijerimini eadem sufficiente cum affert quo ming q. et omissione dijuing idem et pro confessionis efferamus q. hoc argumento confirmari possit, vt sowi me nung felicitum aperta odij Dei ad horesis postea illudelicto ap culpabili ignoria aut voti obliuione (adsi voti recordes cum tu adest nis expressa desiderium eius violandi) si adest cum implicitum et eius pietatem quocasu sum ley cum ne expliciti voluntij odij aut ho resis si et indirecti in voluntij indirecti q sacrilegium funda dicis ad dispensi moralis cum expressa et sicut tacita violare eius voti quia ut sepe monui fit inde intra cond. speciem sacrilegium mihi grave quia q. si indirecte et expresse voluerit ecc.

Conclusio rondi. aberit paribus eo gravior et mala quo excellior et sua offensa quoad dignitatem virtutis, quoad excellentiam officij, ita S. Th. dist. 9. Ad secundum hoc ipsum in q. peccatis clerung aut multiplicant quoad speciem sicut apparet in parvulis aut crescit extensive ut in hac occisione apparet viri alius boni publici indeterminata ipsum in q. peccat nil aggravat petrus vy si Ghalo si Hispanus furerit patrum

ceteris paribus. Dicit hoc nolle esse par peccatum quod a. peccatum
contra Deum infinitum commissum nihilominus sed intra gen
natura mortalis injuria simpliciter infinita declaravit filius
in mea incarnatione.

Conclus. 10.ma Etiam magnitudo personae peccantis dignitas aggravat peccatum per se et malitiosum peccatum
Ratio Quia in persona maioribus beneficiis Dei
subsidiis cumulata quae se longe sunt maiora sunt
nostra indecentia, scandalum ingeniosius quia in persona
superiore: ut Luc. 12. Cui multum datum est multum
quaerietur. si ergo loquamur de peccato malitioso seu
superioritate commisso minus peccatum, quod maior est dis
inter Deum et creaturam peccans et se loquendo
et cetris pib. minus vitium peccat in quo minor regula
in adhibendis ne ipsi ad frangendum peccatum, ubi plures in ipsis
plus subsidii a Deo habent in peccato scandalo viri sancti
et religiosi ning gravius peccant ceteris paribus quod
fundatur in eod. pcto. gravis infirmitatis quod est
professione diversae adversus.

Sectio tertia
De subiecto peccatorum.

Nobis cum S. Th. hoc loco inchoanda est disputatio de peccatorum causis intrinsecis sumendo et naturali, et qua idem S. Th. quæst. 74. a. 10 aut. egit, in qb. tradendis quoad tabiqua difficilia, in qb. elucidandis commentatores multum defudant, nos omissis contentionib. circa mentem S. Thomæ ipsam rei tractandæ brevitatem brevitatis, qua possumus dilucidè tradere conabitur

Quæstio prima
Quodnam sit subiectum proximum peccati?

Nota pro ep. dicti dicti in peto ejus quoddam morale compositum ex complexum bria cum se multis dofa spectari poe semper entitatem aby physicam quod pravus malitia moralem cum aby et moralitatem ex actualem libertatem, ex qua malitia moralis resultat.

Nota cum S. disputaq hoc loco et subs malitiæ peccati peccatorum quod constat ipsa malitiam actus quod peccatum ex ~~et peto~~ subs peccatum malitiæ complexi ex utribus predictis, ut quidam de remoto

modis

q. ouis peccatum est ipsa substantia hominis aut angeli, et propter
eius tuy potestatem intellectus et sensitiuae cognitionis
mutari illa autem immediate subiacet potestati sui voluntas an
Illud an appetitus sensitiuus an quid aliud.

Nota hic sermone ad hic de solo peccato actuali cogitat
mortali et veniali: Sicut in 1. Thom. suam disput.
videat restringere ad solos actus praeuos interiores
et bono et malitiae doctrinae egit ut nos praestare
rem ad exercitia quoque peccata expendamus quae sita totam
peccatum mortalium distinctione comprehendamus quae
figura illa in peccata oris cordis et operis distribuimus.

Conclus. primata. Omne peccatum actuale mortale
aut veniale fit ex numero tuy subiecti aut
soli voluntatis quae arbitrium est, aut alius potestatis quae subiacet
Iudicii libero voluntatis imperio aut de ipsum soli voluntati
attribuitur et electiuae et imperatiuae. Ita Cois, et Scotus
et demonstratur contra haereticos et quoad circumstantias
~~fide~~ catholicos. Hac generalis est, nullum peccatum ad
~~est~~ quae ipsa existat non fit nisi voluntatis et a mora,
litate et libertate et ratione voluntatis conuenit tum actibus
voluntatis electiuis aut imperatiuis.

Conclus. 2da Nulli subest peccatum nisi operum

à prima aliqua notitia illicita dirigatur ~~per~~ peccante
hic peccat. Ratio a qua radix voluntij et prima aliqua cognitio
illicita sit.

Ordus. Tertia. Actus completè et adæquatè
spectatus aliquis totaliter et in sola voluntate aliquis partaliter
voluntate partialiter in illus et antecedens potest ita considerari.
Ratio primae partis quia aliqua pars adæquatè sumpta
oria sunt inclinant, sunt entitatem physicam moralitatem
et malitia formalem consistunt in actu ~~physico~~ elicito solius
voluntatis ita et in eodem aut alterius potentia actus peccati
prodeat huiusmodi sunt odium Dei invidia. Ratio secundae
partis quia quoad pars adæquate in actu optimum praedicandum
in elicitum sunt physicam entitatem ab ipsa voluntate et ab illus, et habitia
potentia loco motiva aut sensitiva et à voluntate nominantur imperantur
atque ab eadem secundario nominantur voluntaria et mala malitia
formali ut [illegible] sunt, [illegible] in vid. actu elicito
imperato et ipsius elicito compositum primum totale et tale
etiam consequuntur triplaritatem voluntate et circulari in aliquis
potentiis in illa sed voluntaria in ipsis sunt entitate physicam.

Ordus. quarta. Quot actus appetitus sensitivus et alia
potentia elicitiva actus peccaminosi sunt primarium subiectum

pti à se dicitur quoad Entitatem vig physicam actus quoad
moralitatem et habitum tamen pti dicitur nisi subum se-
cundarium quod potest dici ita dicitur ex generali doct.
supra tradita ubi varie docuimus actibus per imperatum
voluntatis alias sicut secundario dicitur humanis et liberis
ita quoq secundario dicitur proprie denominari et esse mo-
rales et malos bonos ex quo consequens solam voluntem esse
primarium ordinem judicii sui formale spectati.

Quaestio 2da.

Utrum unq poit ee peccatum in sensualitate preuie et indepenter à voluntate?

Ad primo sensualitatem bifariam accipitur primo pro
appetitu sensitivo absolute ens et facultas appetitiva in
homine continens vim irascibilem et concupiscibilem
versatur circa bonum sensibile tunc circa proprium actum
in quod proprio motu fertur et ex se quidem ab ima
ginatione praevia et hac no sensualitas et sic dicitur inclu
dit in sensitiva.

Dicitur secundo pro appetitu sensitivo ut absolute sumpto ~~absolute~~ adstrictus inor
dinatum et commotionem ex parte quod ut ordinatus
de subjectus ratio sensitivo prudentia ex liberatus et

in nobis accidit ad prior illa et in Christo fiunt, ut in ter-
tia parte docetur utroq; modo et sensualitas h. spectaris.
Nihil ergo hinc quod. erga Christum primo quoad Cathol.
et aequivoci S. Augustini quam intellectis diversum molestia
concupiscentia sensualitatis Christum provenientes ad peta
in infidelibus et a. in baptizatis, partim ex hereticis contra
Lutherum, Calvinum, Melanchonem, et sequaces qui videre ad,
apud Turrecan. d. art. 2. q. 5. docent ors affectus sensitivi
inordinatos motus quantumvis sint libertatis expertes aut
et intrantes a voluntatis consensu de vere et proprie peta
et mortalia et tm in infidelib. sed et in baptizatis ta
intus et iniqui. "Sed tum ipsi ad imputandum illa
peta quatenus alioq; et vere et rei ipsa non ad philosophica
improbabilem et in fide periculosa opinione agnoscit quid
Pictaviensis h. a. 2. ors: In quibus hoc sensitivum sed ipsa
subordinatur ad libertatem voluntatis ad propria quando libertatem
et sit gratia indifferens ad utrumlibet ac et sufficiens ad
peccandum in quibus mortalia et venialia et consequenter
docet in nobis ta baptizatis et non baptizatis motus con-
cupiscentiae inordinatos consensu voluntatis provenientes ad
proprie dicta venialia.

Conclus. prima. Ex motu appetitus sensitivi
fit ad peccatum mortale vel veniale si accedat voluntas consentiens
mortali vel venali in re gravi fit consensus deliberatus imperfectus
et in re levi adest consensus perfectus perfecte imperfecte deliberatus
perfecte deliberatus ex libertate sed fit liber subest
tu libero voluntatis imperio cuius actus (motus secundarius
dominatur moralem ac gen malitia capacem ad peccatum.

Conclusio 2da. Sensualitas quatenus obedit ordinem ad
voluntatem fit ad peccatum venialis peccatum mortalis
idem et motus appetitus sensitivi si voluntas con-
sentiat accedat ad peccatum mortale ita Cajetanus
et cum Haereticis. Definit in Trid. sess. 5 et
peccatum originale Can. ultimo sumitur epistola Rom. 6.
non regnet peccatum in corpore vestro ut obediat concupiscentiis
eius ubi indicant Haereticum regnare in nobis
peccatum quod obedimus consentimus concupiscentiis sensu-
alitatis idem expressum habetur etc. ex Hieronymus B.
Paulus pro hac Conclus. videatur quod Valentia
disp. 6. C. 4. punct. 2. Ratio est: ad peccatum mortale
requiritur actus fit voluntarius et perfecte liber sed motus sen-
sualitatis fit ordine ad voluntatem cuius consensum

nec voluntij sit nec libertatis cum sint plane necessij et naturali necessitate ad apprehensionem phantasiae aut appetitus obiecti sequuntur ~~[illegible]~~ tales motus non sunt peccata mortalia.

Or-tia Motus sensualitatis absque voluntatis consensu nec veniale sit ed sit ita certum et certa contra Caietanum Nam si in sensualitate sua se et independenter a voluntate nulla prorsus sit libertas ergo nec potest veniale sequi. patet Ant. probatur quia nulla ratio est hic libertatem ad peccandum venialiter quam ad capitale sit peccatum mortalis at sensualitas peccatum mortalis non capax sit se. confir. ad abundantiam alias a. sequeretur cum ~~[illegible]~~ primus motus insurgentes motus in appetitu sensitivo reprimere compos peccare nihilominus si eos non possit penitus cohibere.

Ordus. 4ta. Quod hae dicendum motib. sensitivis idem de motibus subitis ac inadvertentibus voluntatis ac illis motib. quos vocant motus primo primi ~~[illegible]~~ vid. eos non ed sita veniales non mortalia. Ratio quia motus isti sunt tentationes primae et independentes ab omni ratione et ab voluntate consensu ergo sit ita potest veniale ed in motib. voluntatis et illis semiplene deliberatis quos ~~[illegible]~~

appellant motus primos secundos cum nim: id adeo
impedita quoad adoptia Radis.
Obj. 3. pro sententia monet. Quique ergo servit. ad
in praecepto Decalogi: Non concupiscas, prohibent motus
pecca. inquit ons inordinati motus appetitus sensitivi
quod dicit apparia plurimi pedunchinat ovum liberum
ipsi et contrarium voluntati cum Ap. ad Rom. 7. Peccatum
vocat eorum motus praenascientes ex istis voluntas
resistat fit a. legis quod bonum hoc facio sed quod
malum hoc ago ibid. ad Rom. 8. et Gallatarum 5.
Concupiscit contra Spiritum rebellante vocat pecca
et dicit adversus Spiritum, recta ratio est regula
morum.
Ex Dicendo Decalogi prohibent concupiscentias
deliberatas et voluntarias libera voluntas ad a. in
voluntas S. Paulus non appellat concupiscentias inmoll
rias peccata in ratione tum methaphorice significando
et ex Concilio Tridentino citatum et nos notam
mus supra.
Obj. 4. Quo opinione Cicat. ep. l. Th. a. 3.
ad 3. et a. 2. ad Zinn ubi ait. Motus sensu
litatis Radem praenatis (ce) petum remoto. Concu

Prem. S. Th. post Aristot. libri Ethic. appetitum parere
rationi. 3 Apostolica potestas politica nec ecclesiastica alij
libertatem ad quam subditur alterius imperio politico
nec alij libertatem finis cuius et consequi potest in regno,
licet ad aliquod quod fatetur venire ex ipso quod omni
prorsus libertate destitutus sit.

Resp. S. Th. 1o. Et inordinatio conceptiva notionum quae pro
ferunt plena rationis deliberatione et inordinatio facile
in contrarium dependet a voluntate semiplena consensu
et perplexa ipsius deliberatione illius, et voluntatis consensu
ad contrar. 2o Ratione et voluntatis similitudine quadam una
logica deducta ad unum cum eminentiam inquante dicit politicae
impare appetitui sensitivo ad libertatem propriam aliquid
ut appetitum sensitivum radam appetitu rationis quia appropria
ratione et directe sensitiva tamen rationem illam
delectabili obiecto secundum mentem contra legem rationis quia illi
oppositum forsitan proponitur.

Dia.

Utrum consensus in peccatum pertineat ad rationem superiorem?

Dictum p. 2. q. 74. dis. 1. op. medio. h. q. 1. a. 4. et Curiel.

[illegible] in Comment. Distinct. Ratio huic in superiori et
inferiori Humanitas ad ea s. Thom. l. iii de Trinit.
c. iv. et xi. canit, ut ea tamen in propositio signi
ficare si unus inveniri potest intellectuale dirigentis,
vellem in quando dicto officia ad quod illy conferat Ratio
dicit et dicat et ea aliud ad agendum, et cognitionem intellectus
et dirigit ad Ratio Superior, quod a. considerat
solum Rationes suas inferiores et temporales ad Ratio interior.

Sunt n. Rationes superiores et aeternae lex Dei aeterna
et huic subordinatae leges positivae divina et humana
tales ibunt ex Ratione virtutis et honestatis et moralitatis
contra quod si ne probent aliquid ad Ratio superior contra
ipsa ne quidem quidem Ratio ad hoc consensu probant
si n. quia in delectatione aut opus consistit considerata
solum Ratione alicuius commoditatis aut oblectationis temporalis
nil cognoscunt et Ratione virtutis aut honestatis aut
pietatis et malitiae opposita deinde in considerando Rationes
aeternas non possunt conferre Ratio inferior et quia
nihil obviat mey inimicis statim hoc aut similis Ratio
se offert bonum et commodum mihi sumere nolo non
inimicis occidendus et hoc Ratiocinatione confirmat
Ratio inferior et sumitur hoc proprium commodi et confirmat
hoc statim in Ratione superiori dicta argumentatio ex pri

apis obnoxius vid. maly ponendo obedire legi obnoxio et naturali
natur. Deo subjecto, possidendo inimicum fas contra legem
Dei & occidendum esse.

Nota 2do Quin actus moralis honesta et turpes
sunt superiora bona aut mala nobis quia rationalis hominis
viam ad futura obtinendam supremam sunt bona bea-
titudinem & ad obtinendam atq; sunt mala perdere extrema pœna

dicuntur indirecte de honestate aut turpitudine
actuum moralium recte dici ad solam rationem superiorem pertinere
bona n. et mala temporalia quia nec probos
nec impios reddunt possessores ut justos esse Reges, diuites
plebeios, egenos aut magna fama dignos putare ad eam
inferiorem cujus vere est judicium, deliberare et agere,
sed amittendis aut retinendis ex motivis temporalium ipsorum
commodorum & incommodorum.

Nota 3tio S. Augustinus et post illum alios Patres comparare
rationem inferiorem Evæ in paradiso superiori Adamo primo
parenti, delectatione n. inordinata et obscurata
quæ ad pulchrum allicit aut omnit ea velut serpens ratio
delectatio nonqua et ab turpi in appetitu sensitivo inci-
pit, sic ea tanq serpentis quæ à sua inordinata affu
sensualitas solicitat ad peccandum. Deinde ratio inferior con-

deinde Eadem Eua et se ad obediendum ad obnoxiam
sibi ita ad commodum paulatim immoratur in rebus
sibi indicandis et tunc ad illuti Eua ab astuta
serpente cepit edere de ligno vetito ad tunc adhuc
ipsum solum consummatum et n. ad ea Eua superior
accedit, cuique ultima sententia et ultimum iudicium
rebus indicandis et consummatum ipsum et id esti
milius Eua superior prius parendi ipsi consensu se
petrahit illud grande peccatum ipsum ipsi exercity et para
dijs, illud tu et hic adnexa quae contingere ut Eua
superior et inferior sibi invicem in rebus indicandis
contrariae sint Rationem ex eo affectus ubi nunc
commedandum adhuc et in legi divina sint
contrariae nec ne, potuerunt Eua superior con
sulens legem obnoxiam adhuc esse consentaneam
legibus aeternis quo casu Eua superior et inferior con
sentiunt et in unum conspirant nec committitur
peccatum ad hoc ut prohibitum commedere quia id des
ideratum si Eua superior consentiret peccatum foret.
Ad quod respondet ad primum, etsi dissensio
in superiore et inferiore principatum illum dirigentis
contineat, cum ab theologis accommodari et ipsi
voluntas quae sequitur directionem Eua superioris

Et dici ratio superior et ymo sexto directione rationis inferioris
sed et ipsa ratio inferior appellari quis alij malint tollere
sed istas rationes appellari potiorem superiore et inferiore, quia
nomen rationis ~~dicit~~ proprium ad potiora cognoscitiva, hic autem
sensus proferendi quest. d. ipse: Utrum ad id ut con-
sensus in opus aliquod aut delectationem illi-
citam sit peccatum mortale ex ratione
exigatur aliqua advertentia considerationis
rationis superioris et ipsem solis sensibus de pra-
vitate aut malitia consensu tantum sit confuso concepta
aut applicata dubitatio aliqua sed tantum suspicio aut scrupulus
periculo malitiae moralis on. ~~[illegible]~~ sufficiat ad
peccatum mortale consensum ut ratio inferior solum attendat
ad commoda aut incommoda temporalia ejus alicujus illicita aut
immediata delectationis. Arbitrantur nonnulli apud
Vasq. disp. 107. c. 2. sufficere ut consensus sit peccatum mor-
tale si ratio potuerit advertere quod illud quod appetitus
delectari ad mala etiamsi nulla exprediti notitiae
advertentiae actualiter praecesserit, dummodo considera-
verit ejus illud liberum commodum (incommodum) licet

iudicium autem vel de malitia cogitavit. Ergo sit

Conclusio prima: Quamvis ad voluntariam
peccatum ut ibi sit sufficiat quod ille illius praedeliberatio
ratio inferioris ut ita ille consensus sit quod non
peccatum praecedit solus expressa et plena advertentia
rationis superioris et expressa considerata aliqua dubitatio
aut scrupulus de peccato aut malitia operis saltem in cor ita
omnis fere gravioris scholastici quod et secundum Lay.
citatus c. 3. probat primo impossibile esse commetto peccatum
nisi aliquid mortale et gravi de malitia non
sit peccandi voluntarie saltem interiore aut in
praeterito aliquo nulla praecesserit ne suspicio quidem
praevitatis aliquo voluntarii ibi non sit ad praevitatem alterius
nullo modo voluntaria cum omni voluntario tamen sit prima
aliqua voluntaria expressa saltem cognitio confusa et
quod Nullus peccat nisi transgrediendo legem quod
sui observantia obligat aliquo secluso omni cogitatione
rationis superioris circa legem aut transgressionem eiusdem
nemo proprie peccat illam transgressionem et minor
probat quia secluso omni cogitatione suspicione peccat
lege laboro inculpata sinuinvicibili ignoria legis et

proinde si ad eum huiusmodi ignorantia non pertineret
potest, ita hoc ignorantia fuerit bona fidem non vocant
in operando adeoque opus reddit inculpatum. Confirmatur
exemplis vulgaribus quia non nihil suspicant ad diem festum qui
arcet familiae opus ab eo ipso peccat potuisse quia tuta
interiore ignorantia hujusmodi tempore licere adhibere
laqueandi opus illa et confessarius poenitentem monuit
quod aliud fatebatur quia se violasse festum et quod tum
violaverit nulla pulsabat mente cogitatio suspicio
de culpa quae non potest absolvere et defuit mala ita
et simplex advertia actualis cogitatio consensit
plausibilis non peccat mortaliter ad etc. mala huiusmodi
cogitatio sit grave mala obiice consensu in illam de le
ipsis ne viabunt malus non alia et causa quia se radis superiores
fuit tum simplex cogitatio de mala et nullo minus
fuisset ille consensus unus mortalis si quis eliciebat non
pulsaret mentem suspicio gravitatis aut actus actualis
cogitatio porro 3a notandum sup. in Conclusione ipsa ad peccatum mor
tale requiri notitia saltem actualem malitiae suspicatae
et saltem eius consciencia alius ad excludendam sententiam
Gersonis et Navarri apud citatos qui existimant sufficere

aliquid virtutem sua tale constituendum, ratione cui
pote consistere absque ulla actuali, seu expressa advertentia
sufficiente precedente. Verum non apparet id
tali in predictis considerando, quia sicut nisi praecesserit
explicita notitia malitiae aut ipsa expressa advertentia
non eadem haec cum notitiae causabit opus gratiae.

Ado dicit esse plena advertentiam, id est
qualis esse in his motib. deliberatis, ac in motib. pri
mo primis aut actib. dormiendum et obdormiendum in quibus
nulla advertentia ideoque nullum peccatum nec ita in motib.
primis secundis aut actib. semidormiendum et semi
obdormiendum in quibus adhuc advertentia tam imper
fecta in motib. a. deliberatis et perfecta et integra
ac sufficiens advertentia ad veniale grave hoc et ad
dissoluendam amicitiam cum Deo ad poenam aeternam in
currendam adeoque ad peccatum mortale constituendum
ad cuius mali gravitatem non sufficeret imperfecta
et semiplena notitia nec sine ea cadendum et dia
mis incidendum aut et ipsa ipso nao quia plus ne
cessit hominem ita fragilis appetitus sensitivus praedi
incurrere damna et mala adeo gravia quam semiplena
deliberatam aut advertentiam haec includit poenam plus

advertentia duas partes ut notat Furiel. l. dub. 3. para. 2.
conclus. 2. Altera quidem quasi instinctus seu deliberatio
an actus sit malus prohibitus omittendus alta quidem
firmitas iudicij ita vid. ut ratio sit impedita ab hac
lumine illius clarius rerum ad speciem deliberatam
necessariam sic n. odit et ex obscurebrae illius ne-
bulae extraordinaria passio nimia ad disparatum
obiectum attentis, confusio phantasmatum organi indis-
positio tunc impediret ratio sicut in somno sed in vigilia
nec firmus hoc iudicium aut plenum sui usu consecutus
atq; ideo tunc sed speciem instinctum et malo
caret tum specie firmitatis iudicij et non. malo, et
consequenter non est plena advertentia nec peccat mortaliter
et infirmitas iudicij ex predictis quasi naturali statu et
ex defectu sufficientis motivum aut ex somnis
aut ex ebrietate proveniat tunc infirmitas iudicij nec
enim impedire specie et plena advertentia rationis ex
se sufficere ad peccatum mortale ut concludit et quid
in dub. practicis ambiguis agendum ergo est non
tale nec ne, tale n. peccat mortaliter si ratione huiusmodi
instinctum et dubitationem non reprimat delectatione

aut dissuadet absque omni malitia dubitat. Ergo legis
regula advertentia malitia moralis facilis in eis negan.
nocere et de eo actuali advertat plene opus quod
ex plena determinatione potest mori et tunc aliquis
ex plena sufficit ut in casu apprehendat dubitet aut
indicetur opus moralis malum et prohibitum nec si
advertat aut dubitans ad malum nihilo minus id
profert opponit se gravis peccati mortalis et [illegible]
peccat mortaliter in publica apparent probabile
ex legis mera res illa.

Corollar. 2do Ut opus aliquis conscientiae rectis sit peccatum
veniale requiritur actualis advertentia in eo plena sufficit
semiplena, primum patet tunc Corollar. Dist. 1or n. 11. probat ex Tract. Corollar. 3io ad
Dist. p. [illegible] attribuendum huic suppositum deo in
casu in eis potest ut adeste aut procedere aliquia
considerando opposita malitiae et honestatis contra,
nisi quam considerando tunc huic actionem ad
superiore radem [illegible] ex da [illegible] et coit. hal. et [illegible]
[illegible] docent [illegible] potest [illegible] ut [illegible] sobo [illegible] mortalis
[illegible] semalia ex impatientia sine libre phone aliquis
[illegible] multi [illegible] peccant nulla reclamante conscia

quales sunt, y iniquitem ut aqua bibunt Job. 15. aut, y
Risus sicut operiatur Proverb. 19. alij hoc fieret si fieri
posset utralem adventendia et malia tunc n. Conscia
quidubio reclamaret.

Ad 1. prime loquendo dignum ad eum representione conscie
et pavore illum, y sepe terret peccantes ad prehensio conscia
propriae nunq. ejusdem quid qm peccat, et agitur qm etabolevi
terror ille et pavor ppter prava peccandi consuetudine
sepe illum pavorem ac peccando retrahuntur

Sors 2do sepe ex peccato ignoria et ultra ad adventia
aut malit prendi ad eadem sequitur ne sibi
inimica opponunt cogitant et ignorantia et eadem.

Ex ignorantia illam et caca pdi eum necessitate
culpabilis et proin voluntaria, directe ut affectata sin
directe ut ex crasso et supina poen ovis ex prudentia aliqua
gravati et gravati adventia salte et culpa periculo, ad
si ex aperta frontelur cogitaverit qm peccaverit ex
ignoria affectata caule nati qui occurrit, memoria
affectabilis qui processit ex actuali cognitione salte peri
culi peccatoris cui se exponebat ut fieret, et industria
volebat respicere qui et non caeat conaret praedia et sorticia
intrigant praecipiebat ne temere consentire et aut agere

quidq" quisquis a. peccauit ex ignoria crassa facile
deprehendet y mente ante pusserit saltem generali
cognitione vt ne poteretis se vinci à Deo, labore in
agendi vbiq; y nunc agendum d sit ordine aut disse,
me regulis recta ratis et honestatis.

Obj. Sed si sanctus obliberas ratis superis petimus
sequuntur nullus absurda semper d petis mort. agenda
ofus y ex subita via occidit proximus aut plurimi
Laicus ney n. y talia quod sup d memoriae y peccat
si prudent quinq; aequabunt y Apostolos fuit pt
esti existimantes se obsequium prestare Deo.

Resp. ex subita via occidit proximus l manere sui
compotem dum occidit (n dum d sui compotem pec,
cat sed via relinquat ipsum compotem peccat, at
d sed alijna cognitione saltem periculi peccandi
licet facile hoies postea obliniscant subitarum
incedentium cognitarum quales fuerint recte n. ho,
tat Sanbeg. j. moral. in operibus adulescentib. vini
naa cum fuerit n facilenis ad sibi breuissimum
ut in notis j. primus inesse oblimonet prohibi,
tionis aut malitia ta experia tale si ratis Deo,
potes d afuli vt obrittate qui capiant vehemen

passione et delectatione quae tamen nihil aut et progressu
operum suorum pertinent eorum mentes varias cogitatas et
eorum. opera inhonestate quae quae Ebriietas obnubat iudi
cium et videtur à concionatore quae illam debeat confitari
et licet in ipsorum statu ad sit hoc primum fieri cogitationem
rationis superioris stricte tamen ad dictam prouidentiam in huiusmodi
occasionib. immittere priuatas cogitatas quae hoc sui officij
admoneant ipsis et quod gravitate et honestate seruanda
conscia frigiat, quae si ab vehementia passionis alio
suggestionis ad prava inclinandi hac superior et rationalis
conscia hoc obnubilatur atque ad extinguitur quomodo
passio hoc ad reddit sui impotentem, cur non ij qui ira
odio aliave passione laborant hoc ita facile cognoscant
in ebrietate tamen ipsos urgeat in ea ad quod passio multum prouocatur
ipsis à reflectione supra suos actus impediat adeo fere non
quo cancella ad sole posita ipsi remora audeat ad nobis aut
parum aut nil lucere appareat. Tandem quae ipsos sunt ipsecuti
quis temerario zelo superstitione ita vere fuerint
obcaecati ut ob eos in cognitionem et considerare
pleni erant destituti ut ad opprese aliquas cogitatas et ple
nitionis malitia illorum mentes possuerit facile non illis
occurrebat in huiusmodi opa ad praecipitandum, prius quam

Deinde
in secunda opinione fuerit hoc quaerendum consequenter
obligari quae ratio eorum sit qui dicunt illum peccare
qui non advertit ad malitiam et periculum
peccati etiamsi de facto non fuerit ne advertat, nam hic non
ita obligandus quasi sub illo debeat sub prima omni
cogitatione aut advertere de periculo malitia peccati
hoc equidem falsum est cum illa cogitatio sit in mea
libera potestate non prima ipsa cogitatio et adiectum
primum aliquod voluntarium quia praeter ac prima advertere
consequens presupponit tamen intimationem praecepti obliga-
torii non quia praecepta ad sui observandum obligent
omnes sed tenetur ad praecepti intimationem et obli-
ari praecepto obligari est potestate legislatoris
subiecti quae si nulla praesens cogitatio de prohibitione
opus in illo hoc praecepto et proceditur illum
vitandi advertendi ad eiusdem operis pravitatem, et
ubi semel mentem pulsaverit cogitatio praecepti
intimatione atque de praecepto fuerit cogitatum tunc primum
adest obligatio ad ulteriorem advertentiam indagandam
et deliberandum utrum malitia, aut periculum subsit
operi consequenti ad quod quis allicitur.

Qta.

Vtrum Consensus in delectasem sit pecc.?

Ad hanc jo de Confessis ex plana deliberatione orto ex hiis
fiserunt sermonem; Delectatio n. tanqua h. disputari
distinguit pt in eam q capitur de ipsa re pt de bono prauo
cogitato, et in eam q solum capitur de cogitatione illius
rei pt n. quis delectari n solum de homicidio furto
fornicatione p. p. et de imaginatione seu de cogitatione homi-
cidij et alterius criminis, Rursus delectatio de re ipsa
cogitata dipur in eam q continuendo pt desiderium aut
conatu voluntis de opere prauo cogitato exequendo et in
eam q indirecte desiderium exequendi et hoc proprie
dicitur delectatio morosa ad alij ~~illum~~ quoq; delectatio q
cum desiderio quoq; operis exequendi commungit morosa
pt tm n solet ita appellari cum poluj sit grauior quia
et primario ipsa delitatio voluntis rei illicitae q comitatur
delectatio prauo de ij qi voluptem capiat in propositis
efficaci fruendi alij inferioris dicunt alij eam delectasem
De sola cogitatione rei appetitae speculatiua, delectasem
n. de re ipsa vocant practica q p. eam desiderium continuatur
exequendi opus appetitus ab ipsi opere.

Sed

haec ut sic in adiuncta sed delectatio praedicta pro
plus.

Item 2do Tametsi morosae delectationes ex se et reb. bonis
aut indifferentibus sint odiosae, delectatio morosa duriusque
honesta aut indifferentes sint attamen Ex stilo Theologorum
et summistarum dicitur semper nomine morosae delectationis
solis pravis delectationibus. De aliis nisi accommodatione reperiatur
morosa delectatio prava nisi in sola mala venerea quis
adhaerens per excellentiam dicatur esse in gravis alia re turpi
dummodo delectabili ut cum quis delectatur in praemeditatione
vindictae de homicidio aut alia delectatio morosa
gravem et dici potest voluntaria et libera delectatio de re
aliqua honesta per cogitationem et praesentem apprehensa.

Item 3io Delectationem morosam non dici a mora temporis
cum consensus in delectationem fuit in instanti sed a mora voluntatis
non continuo reprimendi aut reprimere conantis motum il-
licitum appetitus sensitivi rationalis sed potissimum pro
sensu contra praescriptum legis insurgit tunc a voluntas
non dicitur mora quae praeesset in illum aliqua notitia
malitiae aut saltem aliqua dubitatio et ratiocinium post
talem advertentiam voluntas adhuc cunctando morari aut
dissimulat reprimere motum illicitum, si non nulla adver-
tentia malitiae procedat voluntas non dicitur mora, nec dicitur

modi theologi d' voluntaria aut morosa quidem tunc intend,
ventam tavit et in omissione voluntis nulla potuit mora
indeficere.

Conclus. ja Debeamus speculativa morosa illa
capiti et solam delectare imaginare aut voluntaria operari et
mortalem mali tng" et directe obo suo n' e' p se maa
turpis et gravis de proin n' d' p se com peti mortalis, et
consequenter consensus in talem delectationem n' d' p dm mort,
sp aut venale tm aut prorsus nullum cum sepe sit actus moralis
bonus iba cois ad S. Th. h. p latam ratio d', tm quia
Deus ipse theologi et scia" ut bum fieleum arcou
tm q' sepe sit optimum nosse pessima ut sibi q' caveat
quin et sub pto sepe objicit illis cogitare, adhuc iba sive
ut scriptam officio concionatoris, confessarij" et consequenter
delectari" de tali scia aut cogitare et delectari" de obo licito
et d' actu honesto aut certe de se indifferent.

Conclus. 3da Non dicas sepe fit ut consensus in
delectationem de cogitatione rei turpis sit peccatum nunc mortale
nunc veniale iba cois ratio d' ex eius. delectatione vellicè
captata de cogitatione vi inhonesta sepe imminet probabile
periculum consensus in delectationem de re ipsa cogitata et tunc
e' peccatum mortale si maa d' gravis ratione periculi quod aute

quod ex intentione cupiditatis aut rerum ostentationis aut alterius finis d' mortale fuit delectari et scia aut cogitare cogitata aut artificiose uti ut furandi thesauros, incendendi urbes, ex quo casu morose delectant se de eiusmodi cogitare aut scia d' peccat nisi veniam si abest periculum consensus in delectatione rei ipsis fidis, tuta nisi ille consensus et delectatio de ipsa scia aut no est adeo obiectus d' relatus in finem bonum idem formatur proportione rei et consensu delectationis cogitare ex colloquio disputare scribere aut legere rem fabulantur quarum cum illeng ex nisi deliberato quod cum delectare cogitare de ridiculo et alicuius lapsu ex equo in luto nempe sit absit scandalum et periculum obloquendi se in ipso scelere lectol narrato aut in ipso gravi dolore aliquo ex equo tecidit, d' peccat fabulis delectant nisi veniam eo quod delectetur obiectum nec veniam peccabit si colloquium, disputandum d' referat in finem bonestum sed dictamen prudie.

Conclus. 3ia Consensus in delectatione et re ipsa cogitata quia tale est ex circumstantiis et potest semper et potest nunc veniale mere mortale pro gravitate aut levitate mea quoties adiunctum est deliberatum ex quendi illud potest adiunctum ita ons et constat ex fide et hinc

naali hinc delectas ⁊ capis de furto venali ⁊ capis patrare
d peccm veniale delectas a. quæ capis de vindicta cupis iniuste
sumenda de hoste mes illm occidendo d peccm mortale.
Conclusio Delectus ex desiderio et conatu ad executione
cpis fraui cogitati deliberata delectas de tali ope
dese peccm nunc mortale nunc veniale pro gravitate
mat Delectas de officiis mendacis d veniale peccm
mortale n. Delectas de fornicatione, homicidio furto
mortali p etsi nunq̃ velis talia committere ita cois
certa ⁊ contra plos. periculose errantes, quæstione
sequenti reputandos. Ratio quia d ⁊ diuerte
delectatio de ipso opere malo p cogitationem repræsentatio
is neuriò opat cpus ipsum, nullus n. delectat nisi in re
q̃ amat aby amare rem suam d peccm iuxta illud Psalmi:
Qui diligit iniquitatem odit animam suam: plura quæstione hac ordine
de morosa delectatione disputari possent sp intelligendum ex ipsis
quæ nos speciatim de delectatione venerea diuerg.

Qsta

Vtrum omis delectatio morosa deliberata,
circa obm venereum sit peccm mortale?

Arguitur Delectatio de re venerea cogitata poe quod

quidem in sola Voluntate ita et sola Voluntas abstinet a no
tu appetitu sensitivi se se obiecta et actu turpiter ad
spiret tangendo Venereas delectationes contra illam appe
tere solent et capiti et membris appetitus sensitivi
circa res turpiter et cum corporali commotione agi
tantur sicut quidam medici docent et sensitive generari
et recte sanctus l. 9. de matrimonio disp. 46. n. 5.
hinc 3 appellantur venerei tactus aut osculatio et tegen
re pudenda (in signum malitiae aut solius carnalitatis
aut ex mera levitate alij alijs infigunt hemodo abst
illa appetitus sensitivi concupiscentia deliberata seu
saltem ~~proxima~~ delectatione agitatam tunc proceda
a. quest. de solutis lege matrimonij ad quendam
alterum coniugalis ita et de eod. delectatio et iud. ex
iuges licita.

Ratio 2da Vasq. disp. 109. c. 2. n. 8 Sanchez
cum Martino de Magist. tract. de temperantia et tione
zia de luxuria, et ejusmodi 4ta de pollutione nocturna
nisi probabile putarent 3ed et 2da deliberate
delectari morose et ope et tactu turpi sine
efficaci opu cum opus exercendi hemodo abst prudu
tentatis in ipso opus pravum quoad fundamenta
erunt obices infra solvenda.

Conclusio prima Dis aby' ulla ex gratione delibe-
rata Mechis morsa circa naam venerea ipsum in
3 coniugatos d peccatum mort. secluso quoad desiderio exercendi
si fiat cum proposito non appetitus sensitivi. hac conclusio d
philosophice demonstrabilis prognata fidei et cons. scholasticorum
Less. l. 4. c. 7 dub. 10 et alios fundatur ex illo
Matth. 5 Omnis qui viderit mulierem ad concupiscendum eam
iam moechatus est in corde suo apud Vatty. Ct. cap. 3 et alios SS
Res opponunt d concupiscentia quamvis fornicaria sed venerea
sitque sit simplex complacentia sed desiderium sed interdum
sed non semper electio sed fornicationis executio. Probatur 1°
ex dictis SS. Patrum Gregorii, Chrysostomi, August. quos vide
apud Vatty. Probatur 2° ex dictis allatis pro conclus. ult.
ex principiis procedentibus et confir. Voluntas non sibi compatitur
d potiamur sibi subditarum sed appetitus sensitivus dra
sicut d dra omnium membrorum exterior, et sicut p se
notum d et testatur D. Paulus ad Rom. 6. 4 voluntas exhibere
membra sua, servire iniquitati sicut peccatum mortale, ipsum obiectum
d quamvis gravius ita et voluntas applicare appetitum
sensitivum et secluso desiderio exercendi erit peccatum et

quem mortale sed ea delectatio sensibilis verisimile cum
tipsa copulata cogitatur sed cum spiritualis charitas
charitas laetitiae non gravis nec
in delectatio. veneris dari potest mea lenis et non
gravabit et rebus spiritualibus [illegible] et mentem
n.g. dip. licet aliqua contraria [illegible]
Probo 2do Omnis delectatio sensuum gravis est
ordinata in finem mortalem. Sed velit nolit is qui de
lectatur. Ergo hypothesi voluntas delectationis in appetitu
sensitivo cum privata commodione spiritualis generis
[illegible] determinatus quod et ex Gal. et Cor. medium
appetere volat rebellis ple 2 et obligat in [illegible] l. 3.
[illegible] 14, et Reginaldus l. 22 c. 2 [illegible]
nulla in appetitu sensitivo existat cum generat
venerea voluntas aut delectatio sine [illegible]
consentit voluntas. Ergo [illegible] ab aliquo
quod subjacet semini in [illegible]
et semen genitorum commodione intrinsecus [illegible]
et [illegible] et interiorem venerem [illegible] ad per
tes [illegible] cum [illegible] et semen commodi
is in diem [illegible] quod [illegible] appetitus
venerea delectatio illa n. [illegible] [illegible]

Q

Q ordinatis ad ipsum generationis medium et seminis exteriorem
ejaculationem quare libere capitur venereae voluptatem
genus concepit et deliberate et voluntarie nulla voluntaria
resolutione seminis aliquo voluntaria depluditur enormiter et in
gravis modica sive extra sexum vasis fiat semen quod
mortale quia et legitimum matrimonium contractum non est
sed varia opera et ipsa cogitat et circa quae versatur is qui
venereo delectatur ea deplutio incepta aut consummata
et gravior est moltiplex fornicationis et adulterii si
et quoque intra genus luxuriae impossibile est veniale
petere voluptatis venereae deliberate admittere et appetere
expresse desiderium et intentionem aliquid exequendae libidinis
et ipsum quod te obstetes venereae non per ea de-
ficiat quae hanc dispositio prima et prepa-
ratio ad eo scilicet cum ea dispositio prima et prepa-
rat ad formam et medium ad finem ordinata et
ad exteriorem seminis effusionem quae si illegitima non fiat
quia semper et se petere mortale ut hic finis cogitatus et sic ex
presse et sic intendit finem moralem malitiam transgredit
Hic media praecurrit ad ipsum finem non ordinata
sicut deformitas quae non opus ex fine suo intrinseco et
ipso inordinatio et praecurrit alio fine operis extrinseco.

[illegible] haec [illegible] a priori quare ex multis alijs agitur
planè [illegible] fortè inuidia [illegible] gravitate aut gra-
uitate naso [illegible] mortalia [illegible]
[illegible] a [illegible] [illegible] ne [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

sup. num. 103. Gumel h. l. 8. dub. 2. Gregory sup.
quæst. 1. Sdrig in Quadregia l. 8. c. 7. n. 3.
Wosia, Vasq. Covill, et alij contra nisi probabile et
nisi tutam opinionem Caietani, Navarri, Angeli, Ar-
millæ, quos sequitur Coletus l. 5. summæ c. 17. dubio 1.
tractant ad tuto veniale si Voluntas se determinat haut
omnino quia Caietanus in opposita sententia
interpretetur. Ut conclusio clarius illigatur
et probatur adverendum 2° voluntem in proposito ne-
gativè se tuto ire respectu thesauri sufficiunt qui illicita
cogitata sensualitatis plane ab illa animadversam
sibi proposita potest ac debet reprimere 2° reprimit
sufficiunt aliquo conatu sed actu sufficiente si continuare
illa omittit abij visus tam formali consensu quam
sufficiunt discursu tunc n. 22 ipse censetur voluntas probare
tacitum virtuale interpretativum consensum in eiusmodi
delectatione. Probatur ita conclusio primo, Ex
obligatione naturali teneatur homo se ipsum reprimere autem non
ut reprimat aut saltem sufficiunt displicentia voluntas
sufficiunt displicentia tuto, contra illicitos motus sensualitatis
nisi obiectum malum et ex simplice non agitur ad consensum

[illegible] mortale aliquis si voluntas negative aut privative
se habet tunc nondum reprimit nec vincit reprimi
mere illicitum et voluntas hic se negative habet
quia obligari nequit quod in se est peccatum mortale
2do Quando voluntas privative habet illicitum
permittere se et consentire in praeterito
praesentem se et consentire in praesenti
futuro in deliberatione et quando aliquis
consensus in deliberatione generatur et potest non
ita et interpretativus ad interpretativum et explicitum
consensus in moralibus equipollent ad directum et
interpretativus in quo non reducuntur ad speciem
directi et explicit

Quoad 3tium si tantum ho
privative reprimere aut cavere ad reprimendos
autem nulla sufficientia habet et simpliciter
in Dispositione sequentem aliquis peccatum mortale
libere generare in natura deliberate sensus con
obnubilitatis ad absurdum. Confirm. quia attenta
infirmitate et fragilitate huius et [illegible] non
sufficientia quilibet adventit et [illegible] se
periculo stetandi generare aliquid peccatum mortale
peribit in illo casu.

Q. primo Quantus voluntatis conatus requiratur ad motum
spiritualem reprimendum ita ut homo teneatur probare falle
indpretationem consensus adeoque ut non peccet mortaliter et si
vix certa regula hac de re statui potest, tamen —

R. 1° si probabile et moraliter periculum sit ne dubius in consensu
delectationis turpis tractatur teneatur non adhibere aut omnia
bona honesta ad resistendum necessaria et sibi possibilia et nunc
moraliter possibilia.

R. 2dò si absit tale periculum non est de se laborandum opus
ut homo adhibeat ~~et~~ valde difficilia cuiusmodi sunt Circum
ieunia, et similes extraordinaria ~~cum~~ castigationes,
nec ipsa necesse est ut idcirco omittat illa opa aut studia
nec ipsa necesse est ut idcirco omittat illa opa aut studia
nisi sed aliquale sed temporale aliquod commodum necessaria
aut utilia sunt sufficit prorsus si aliquale diligentia adhibeat
quo casu si forte non tam adhiberet conatus, quantum deberet
certe potest voluntas adhibuisse diligentiam imperfectam
adeoque consensum in pretatione ~~imperfectam et~~ de imperfectum
diligentia ~~et~~ ad veniale non a. ad mortale sufficiat.

R. Tertio Optimum et sufficiens medium sit Vasq. et
Suriel citati parag. 3. ad contra delectationem turpem
si simul ac sentit appetitus illicitos animum ad alia opa

dinentes abs'ulle corpis, cybrorij mobi et gestu
hoc n. medio agitij d appetitus sortiung moneri et
reprimi à voluptate.

2do Ex conclus. dictis sit regis contra posti-
mus voluptis se loq. quo casu efficiat f voluptas re-
gularis aut principalis f haat retque delectatio
ve n. oriat saltem ex aliqua complicatione disciplina-
rum

3tio Quoad et lectio supra citata jo qd probabilis
videat no ne ex ipsis casu reprimendo magis ingra-
uescere eas delectatio quae alia multo deterior con-
surgeret tunc fugiendo potius pestiferis resistendo
vincendo carne fugiende continua praeliis
molij cogitatio d incentiuum potius f extinctio
delectationis.

4to Cum ad sufficiens in illendo opus aut cogitatio
dicis ex ma superiori delectatio illicita oriatur in
tentione cogitatur tunc etiam videat secretura
talis delectatio tu n. d nequim omittere cogitationem
aut aliam illam si adest principium consensus, neq;
d potius si voluptas delectatio aut commotione in
surgent n. cuncta repellere sufficit proin in ea casu

se hæc negatione qua ad hæc verba [illegible] probare
conferunt in præcedentibus sicut ostendit illa. Cum
dicit sed hoc ulterius etc. quia si [illegible] ille opus ho-
nestum facile adhibere conatur ad exprimendum modum sensualitatis
ita hoc intelligimus fieri posse, utique id fieri debet
quia ipse hunc conatus ab opere licito minime impedit.
Et pro ea respondendi tali opere quo sentiet modum sensua-
litatis primo res sit bona et honesta ut si sacerdos
ob necessitatem alicuius infirmi audiat confessionem
et debitis sacrificiis et hoc ipsum ordinat esse sufficientem ea
quæ ejusdem quis appositione respondendo secundo
ea quæ se indifferent ut lesio, cognitio rei medicinalis
et anatomica [illegible] aliqua, utilis ad vitam
bonum aut proximi commodum promovendum licet ea
usurpandi sunt attendit et tantum propter intentionem
[illegible] sunt appetitus sensualitatis ipsa lesio et [illegible]
non sufficit ad operationem a mortali peccato si causa
[illegible] utilis hoc sit ad spirituale ad temporale
commodum si non propter modum sensualitatis ex tali causa propter
intentionem secundum rationem hoc omittere

[illegible] breviar

sepe multis sine sua culpa l tedio Cha illa entrey

ex quo solet orari tempus multis sensualitatis d veniatur

[illegible] ut Curiosa tedio, iocosa verba, immode

rata aspectus et tunc si fuerit prudentis multi ex

petitis sensibus in orationis nec tu secum conferas

adhuerit erit obligatus veniales ad procurandos eius

modi motus, ac pen[illegible] non[illegible] omnino[illegible] talem

caam veniale[illegible] perdit dumodo animus tractatus

intentione turpis [illegible] Verum si hoc casu

postea infuerit [illegible] sensus non sufficit ut se se re

gatione haec se sub mortali [illegible] ea detestetur,

positive reprimere, aut saltem ex hoc casu iusta

modum praeditum. Vel Marchi dis

cipulus l. 4. tr. c. 3. n. 102. Caa illa natu

ra se proxima dispositio, sed in gravi mora ad

[illegible] delectationem [illegible] ut sunt notandi obscoeni et

asperi verbi inhonestarum quo casu tenetur homo

sub mortali vitare illa nisi aliqua iusta necessitas

illa adigat ad aliqua [illegible] in caam propin,

quia se de consortio interpretative in eo opere
in delectatione venerea. n. Caa. 1. ac aliqua
sit propinqua p remotam dispositio ad delectationem
veneream eignodi ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ sed ad venere inperitant
et multum aut nimis alida commedere et bibere dormire
hunc se loquendo de venere sub mort. p ad summum venialem
vitare hanc Caam praecipue respu huius Christi venere,
idq. etiam Caa tali in alio gravi sit peccatum mortale ergo
luxuria ut ebrietas &c.

Ad 3.m Dicendum delectationes morosae ut hic leg. semp
de int. fieri cum pro officiis voluntis et pro ipsis officiis
ut hic ita Nauarrus, Antonius, Sotus, Caietanus et
Coiarus apud Navarrum cit. q. 3. Spec. Agor. Less.
Suarez Verb. Luxuria. Num. 12. et alii contra Angelus
Verbo Luxuria. n. 2. Tabi. Conin. Cas. 3. q. ut
supra observatum, Ultimo agendum operis de finis
intrinseci in quo magis ratio delectationis
a quo fine prorsus non sit participare gravem
moralem ipsa delectatio quia p. intendatur ipsum opus
semp. intercedit intra cant. Spem minoris malia

simplex sola delectatio morosa, si sit ex deliberata
affectus executionis adiunctum, quare impura hanc
probabilissima esse sententiam sentit in confessione
delectatio morosa deliberata applicanda ci-
cumstantia personae disolutae cui certus d. ~~quidem~~
quod delectatio de religiosae sacerdotis, sed de
laici circa ipsa turpis delectatio ut si sit confes-
quinea affinis religiosa. Obiecum nec satis. et Coninck
sententia probabilior certe, et sane Lessius ipse tuetur
eam dicens, tu ait sibi semper valde probabilem
visa fuisse putant a. nos aa. delectationem moro-
sa considerare quidem cum. spec. malitiae cum
ipso autem exterior vid. ea quae conveniunt autem sunt
illa tantum specie considerando quia profundar
imaginationis illius d. a. sed dns tantum aliis
quae sit hinc delectari in Coninck et apprehensione
iniuriae occasionis quae talis contingit eam tandem
modi fundata. iniustitia et delectatio circa alie-
nae coniugem precise quia pulchra d. in hoc
solitto tu continet tacita fornicationis et d.
adulterii modo agit de actu expectando tas hominis

qa apprehensio obi qd abstrahere ab rib. aig circum-
stantijs et tm versari circa illud sub certa ratione et
figura et delectari ut patet in qt idem coniug in de-
lectante se in apprehensione alicuius turpis, qua in
genere id in ipsum illud qua ingenium carnis
detestando et ded. tm bradita deducit mortale
peccare. Illud vero qd in presente capit Venerea voluptate
de preterito legitimo usu coniugij, ile mortale peccare
in aeternum aut spatium qd presente sibi delectabile noxia
in appetitu sensitivo cogitant, ac sibi qd presentem
imaginaveri fuisse copulam coniugalem dum sponsa
legitima mortale ile peccare delegisse aliquid ob hanc suspi-
ciendum Venerea se oblectante et cogitati ab ib.
copula coniugali hypothetice et sub conditione tm licita
qd si cogitet et sibi qd imaginatione ponat si id
cularis esset et qa illa foret sua legitima coniugalis
eas horum gratia, qd ett. tam delectatio oba pro-
terita (futura absolute (hypothetice id fiat tm
se quia ab id prosens usus appetitus delectatio Venerea
circa illa versari id tm se mortale praeuse ex ipso qa
id usus prosens et simul voluntas libidinosa seminis effusio

inchoata saltem intra venas ac spiritus non tendens
ad ulteriorem peractionem et hinc morosas cuiusmodi
delectationes pro varietate obiectorum se ipsis cogitando
appellat Caietanus secunda 2da q. centesima quinq.
gesima sexta Nicolaus, vt format supras c. 3

Ex. Cum hinc operatur sit omne delectationem morosam
appetitus sensitivus ipsi pro obiecto sibi actu lapsi,
nunquam et sequitur ea peccatum mortale. In hoc quod
nemo sit de delectatione solius voluntatis circa obiectum
venereum in aliquo actu seminis sit peccatum mortale
quia ut venerea ut sola voluntate ~~coitus~~ perficitur absq;
ullo periculo seminis ea voluntatis delectatio redundet in appe
titum sensitivum cum superadicta commotione spi
rituum

R. Delectatio morosa solius voluntatis circa pen
sitatum actum turpem mortalem et inhonestum de proprio
sui absolute et sub nulla hypothesi et conditione
talem seminis et peccatum mortale sita ont. Colligitur
2 quarti corollarii 4. precedentis questionis, nu. si
quis vidua aut quivis alius religiosus sum
clarit Matrimonio solutus et una aliqua sibi

imaginet proferendo sub ulla hypothesi aut restrictione
de ista criminali et sola volle detestetur peccat
mortaliter ratione delectus circa rem prorsus
illicitam et ex hac delectatione circa illam turpem
idem sentiendum de delectatione morosa soli voluntati
quoad alias actus. Nulla lege naturali prohibitus sunt
et gravis dicit lege naturali ad quod de actib. solamente
cogitatis retinendum est dicta inferius.

Nx 2do Probabile est quod nisi ex solo voluntatis
et non redundans in appetitu sensitivum delectatio
de re conditionali i. cogitata sub conditione remanente
ex turpitudinem sit peccatum mortale si idem opus fuerit
per se malum et grave et lege naturali prohibitum ita ex
sola detestatur sola volle et cogitare furtum et homicidium
dicens secum afferre rem illam occidere illam si
foret licitum nisi esset peccatum aut prohibitum ita Aforis
l. 4. c. 6. q. 10. Cabel. cit. tract. ult. Paragr. 2
dub. 1. Vasq. disp. 100. c. 2. Val. q. 6. punto
Mas hoc non est quia in hoc casu quod cogitatur voluntas
videtur ut conditionata respectu actus sensitivi mali

quia quis cogitat sibi sub conditione licitum esse respectu
illius delectationis, quae tunc actualiter capit ex illo opere
sic cogitato et eo absolutus et cum absolutus con-
sensus in delectationem operis lege naturali prohibiti sit
peccatum mortale et esset nonsa delectatio talis operis
cogitati sub conditione licuti. Idem ipsi ad
proportionaliter sentiunt aut saltem sentire debe-
rent si consequenter loquerentur ut recte monet
Vasq. de sponsis aut viduis quae futuro aut pos-
sibile actu ~~coniug~~ coniugali cogitantes in sola voluntate
delectationem deliberate admittunt.

Ex quo non nimis probabile est delectationem solum
voluntatis quae ~~de obj~~ de opere cogitato sub conditione
aut circumstantia praesente aut futura tempore ut licito
de peccatum esse quae sola lege naturali mortale si delectatio
illa voluntatis adeundetur mo in appetitu sentiri
unde in statu coniugali futuro respectu sponsi
et de praesente respectu viduae approbat Dolet San-
chez l. 9 de Mat. disp. 17. et Valia disp. 6. q. 1.
punct. 4. Idem de viduis docent Caiet. Silvester

Corduba et alij apud Sanz. De opib. a. sub conditione
renouentis malitiam cogitatis idem docet Sanchez
C. 2. n. 34. primo moralium.
Aduerte opa quæ fere non prohibita sed ea quæ
in duplici differia alia n. sm se tota sunt ita prohibita
et sm nullam temporis circumstantiam et in nullo casu poss
ea licita cuiusmodi sunt Odium Dei mendacium furtum
alia sunt q. ad absolute tota in se sed circumstantiam
sed retinta in aliquo a. sedm et casu licita ceu illorum
subsitia cuiusmodi sunt actus copulæ generationis / ablatio
rei alienæ occisio hominis p. iustitiam sed sit de priori
genere opib. sallet de posteriorib. tertium istud
probabile et veritati consentaneum existimo. Probat
qz consensus in opa aliquod peccatum q. cogitatur sub
conditione si liceret et si fuerit licitum id sed pdm
mort. Vt. Lapidem alienum vindicabo nesciuerit, et neq.
delectatio et simplex complacentia sed plus voluntas et eadem
opa sub tali conditione et circumstantia cogitata dicit
peccatum mortale sed summum veniale qd id non respicit
ad melioris finem Ad hæc Cajetanus Navarrus Bonilla

sa verb. pdm, Nam. Quid igitur admittunt
hy. videl bona qs cum n' alia et Coa Hippocrat
illud sit licitum, qa circa obm licitum et bonum
(falla) indifferens, Consequ. ut solij quij Vobis et
Lectae sunt abij omni turpi motu appetitij profitij
eiusq; moralij periculo n' sit peccatum mortale quum
neqd circa idem illud obm et sub eadem condi
tione turpitudinis removentis cogitatur na in propo
sito talis conditio adiecta prohibendi omne malum
ab opere alij malo et consequenter obiectum et tali
obo conditionali n' exerceat per se illicita rei
et dicens venerea etsi nerfetis circa opulata com
plexa cogitata ut Civitatem et quis in hac mala
obscena vix videam consistere liberata Vobis
delectae abij periculo turpis commotionis infer
gentis in appetitu sensitivum abij existendi de
lectae deliberata lege periculi ut plurimum sit
peccatum mort. atta quod periculum n' ita bonum
ho in alijs nais vij oblatione rei alienae occasione
inimici fiebat. Probo 2do

negotij quotidie humanis faciente plurima quidem libera,
tamen dummodo sub ea conditione si ea Lege considerent libere,
si fiant magis Dei ipso cui soli conscientiae iudicium pertinet
cave saltem mortalem, vita se aliena quaeda delectari con-
tra ostat salus Decalogi praecepto ubi enim dicunt, filij
hoc idem aut Valia ga talia opa praecipe sed hanc tamen
qua delectant nulla continent malum nec n. tali delectari
Status hoc ipso distribuere pecunias indigenis a superiore
distributione nonnisi illicita aut tolle hoc ipso ablata
rei alienae iniuste dno ipsi idem dictum de Religiosis.
ipse in modo periculo delectaris Venerea appetitus perfectionis
cogitat si secularis fiunt se ductum in Matrimonia
hanc illa usum hanc copula ga sed hoc ora opa
sed aliquis status quae ipse sibi commendat licita. Et tamen
cum ipse Deus concedat in delectare mercosa Venerea si solum
absolute sicca coniugata aut Consanguinea non simplice
malia formicaris eo ipso alliard a solo delectabili venere
sed considerata hac incuria et irreverentia, sed video quae
hac incurrat futura mortale in quae Gymnasia et ipsa
status coniugij et aliquis actu delectari in sola Volte

Hadar q' handabo q' fab
Putarim

peccare mortaliter

Ibid. 5° Quia Nulla Ratio l huiusmodi habendi falli
l mordaliter ex. emendi Hedane ubi ab Hf.
derint peccandi ad eges
d. d. Hua lege res videri contare. Ratio
probo ex lege illa decalogi non mechaberis non con
gredieris et illa verba Christi qui viderit mulierem
ad concupiscendum eam iam moechatus est in corde suo
ab Delectatio et quia disputantur applicit Hiderijus
et ficulter exercitione Hy. 5° Quia ibi
venera Hedar &c.

Hy. q Quia illa solum habent conceptum
ad qd stare respondent ad Ratio. 1. ostendit
eum locum &c. qd Quia habent et ei nonsa Ha
dat ei Hi illis surgit. et sechsa efficaci volle

illa expeyendi.

Ad 2do si sola delectatio venerea et fornicando a mortali
seyuerent ocum morosa delectatio et alij pranij adib.
ad venereis capitis ad mortale consequens absurdum sey.
consat ex pirtale laris, min. delectatio ex duplis ra
temerle dicit Carthusiana, solam illi morosa delectatio
et consensus carnium cogitata peccare mortaliter
et quemquam ex delectatione morosa consentit in dei
ceruny fieri reus peti mortalis id ita peti nor,
talis demandus est quia si qui die fuyt se jerere
bellum iniustum et ita obliviat cogitant et cogit rapina
incendia, nesciunt a dry tali ~~ante~~ in pla 2.q. l. 4.
q. 1. 3 peccat peti mortali peccare et contra
gus nec si ya illa expiry exercerent.

Primo in pla quaestiones distinguendo sequela
maiorit sequentis ocum delectatio deliberata et alij
pranij adib. lege non prohibitis cajus fore peti mort. con.
quad sequel. nego si loquar et delectatio cogitata et ope
tum lege positiva prohibitis id est carnium de veneris
et hanc distinctionem id vera admittunt eadem sing
hanc assignare solent ya e lege positiva bibliae expressa

et officia in festis d. prohibita sit, inorsk. delectat
de opere legis positiua prohibito sit nec opera opus
exercet nec id officium rectum opus prohibitum
faciendo. Et solum deliberate et delectando et con-
plaud simpliciter d. agit contra legem. Et nec peccat mortaliter
Ad 2do Cum videri sequela alia distinctione admitti
pro dumodo tamen delectatio absolute circa opus quod
f. realis positiua lege prohibitum si id non quam non
probabiliter videtur. ad quod hoc dicitur in opa
lege non prohibita et in opa prohibita lege positiua
sic de illis inorsk. delectari dumodo delectatio
et non solum ~~[illegible]~~ opera subsistia mala
et prohibita et ut probabiliter aliqui conditionem cogitata
minorem. Et illis delectari de ea carnium aut
carne lege positiua prohibito regulari tamen
~~[illegible]~~ et de mala que prohibita sunt de
illis subsistia. Et quia sed et alia bona si non tales
delectaret de ea carnium quia mala et prohibita, debui
et ex parte mortaliter alias nullet propter
ad opus ipsum non volantaliter. Et hoc ut exempla
non delectatio inorsk. sit mortalis et tam considerando
eo ipso reale et quo capit delectatio et sic modum

sub quo capitulo et idem si ab oppo. quod se sub substantiali malo
posit reperiri et cognitione mentis aliqua rat. boni abstrahi
voluntas in ea ratione delectetur absq. ullo periculo peccandi
et mortaliter quia et in opib. sola lege positiua prohibitis
bona possit talis ratio boni reperiri idcirco id fauile com-
prehendi alias pdi mortalis ipsum nisi cum modi
opa delectatur ad Sed ultimum Exemplum
Rex illud Duce fratre id ta delectari de ipso bello
lede incendio inimicis et illicite quod id in periculosis modis
et bellandi artificio pd enim in opib. nec nad
prohibitis oppositis circumstantia bona adiungi et
qua delectari quod id pdm qualis circumstantia
id subtilis et ingeniosus ille modus ita id si quis
de insperato solutionis arbitrio inuadendi suum inimicum
delectari, abs dubio quia delectatio de inuad. persecutione
id peccat mortaliter quia non ipse id ipse indifferens
et idem id illo delectari id pecc. id veniale quod
fratri obiice

Sect. 7ta

De Causis peccatorum effectiuis.

Et quia pdm cau. id effectiu. recte agit

Et p. S. Th. à quæst. 72 ejusd. ergo sunt autem
causæ peccati aliæ generales et communes omnibus peccatis aliæ
speciales quæ concurrunt ad quodlibet peccatum generale sive
peccatum causæ interiores et immediatæ sunt solæ voluntas et
bona et Dæmones. Illæ quidem specificando et
diversificando actum voluntatis: voluntas vero exercendo et causando
exercitium actus humani quod peccatum speciales causæ peccatorum
à S. Th. in 3. quæst. quæ dividuntur in aliæ sunt
tum interiores aliæ exteriores una alia nunc exterior
nunc interior, interiores tres peccatorum causæ appellantur
Idolatriæ tres illæ exteriores quæ in hoc sunt in hoc
Angelo quæ etiam vocantur peccatum urgent, et ex ipsa
illius ignorantia sæpe non peccamus ex ignorantia et igno
ratia in hoc a ex ipsa appetitus sensitivus sit inordi
nata passionem quæ in appetitu insurgunt sæpe nos pel
liciunt ad peccandum Item ex ipsa voluntas et obstinata
certa malitia et ex nulla instigatione passionis appe
titus nullam laborans ignoratia peccat ex malitia et malitia
vocantur causam proximam causantur passionis et hinc
orta est illa divisio peccatorum quorum alia dicuntur filii
ex ignoratia alia ex infirmitate ex passione alia ex malitia
exteriores causæ peccati sunt Dæmones et homines respectu

rity, quod petendi, cui d. peti caa Cautor, deny bona
natura terribilia, et appetitus efficiant ad inordinatos
passiones allicientes, rotam ad petendum et huiusmodi caa
exteriores petendi, quasi autem, quod sunt causa quoque
agentes in seipsum omnium, intrinsecus, et
dicit, petin exterior, petin interior, et unius petitionis, et respu
nomi peti persona alterius, abella natu. dro caa externa.
Vel malum conatum aut scandalum quod alius me inducentib.
probes ipse in petendo meum ad altrib. ad caa petendi
sed me ad nomen petendi agitat vocat caa interior, et pra
ua praecepti furandi, agitat me ad mentiendum singulari
a. et praecipua difficultas, ad quam Deus ad sit Cautor et
caa peti, quia ultima huius ~~[illegible]~~ sed despicienda

ma.

Quo peti causa interiores vid. Ignoria
Passio malia concurrant ad petim.?

Ima

Titulus, ut supra. lege.

De Ignorantia vincibili, et caa peti multa hactenus a

[illegible] disputari solent, [illegible] res separata disputatur
Deo [illegible] tradendum ad Rationem quod attinet
[illegible] ea ratione considerari ad liberum arbitrium accedunt
et consequens si accedunt si [illegible] passio aut ordo
impedit [illegible] ratio ut accidit omnibus. et si [illegible]
[illegible] instigante passione [illegible] peccare [illegible] nisi
[illegible] nentis compos [illegible] si in proprio [illegible] ratio [illegible]
[illegible] nominat obnubilat tunc [illegible] instigante passio
ne inquinata multo [illegible] modale [illegible] venale pro
[illegible] obi et libertate rationis [illegible] vultorum [illegible]
[illegible] rationis [illegible] contra dictamen prudentiae et naturalem legem
prudentiae et moralem legem quasi [illegible] se ad [illegible]
[illegible] consequitur tunc non [illegible] peccatum nec [illegible]
[illegible] passio excedens [illegible] mentis [illegible]
[illegible] consequens [illegible] si sit vehemens [illegible]
[illegible] materia magnitudine [illegible] praeca
[illegible] dicta de Voluntate tract. de Voluntate
circa naturam, adverendum [illegible] solum [illegible]
[illegible] sed aliquos [illegible] peccare [illegible] nulla
[illegible] aut Ratione instigante [illegible]
[illegible] verba [illegible] Job 23 quasi [illegible]
[illegible] a Deo [illegible] quasi [illegible]

peccari nolit qua mala sit, nolit sed tamen bonum delectamenti

Quare ubi patet gravius et detestabile malum peccare quia ex ignorantia aut passione quam ex malitia peccatur magis voluntarie. Quaest. S. Th. a. 2. d. 3. q. 78. In his quae malum peccatum procedit ex praeter habitum et e contrario in illis quae peccatum ex malitia.

Ad quam tuendam

Ex Reg. ya jun pedm q. ut ex malitia committit ad revocandum ipsum habitum aliquis vitio et nulla quae ad ora pecuniae habitum vitiosum procedunt ad illa peccata ex malitia videlicet S. Th.

Porro circa Ecclesiam debent ac id quod peccatum fuit necessitate ut peccatum ~~non~~ prenunciare ore et alio opere illius quae oriatur ex aliqua passione latiora.

Duae hinc tantum dictus nervi circa actus humanos alium speculativum alium practicum ita quod ignorantia et error circa speculativum alia practicum ut sunt judicium practicum nervi potest circa particulare ita quod et error et ignorantia in judicium speculativum circa universalia considerat perdicit mala et prohibitione actus alia in usu ad considerando opere ac id actus ut volendo

exercendy ut de hoc et similia, se potest et malum
Deo ipsum Deum colere et bonum. Sic fornicari
et peccare. Judicium speculativum practice et
tali no corporat malum actu in particulari
Vt fornicari stupra et adulterium committere
feminam
Ergo non sequitur esse et malum et prohibitum
Judicium practicum, quod illi considerant prohibitionem
et malum in ordine ad exercitium actus vt Deum
et ad odio prosequendum potest et fugiendum omne
fornicari et in intendendo ergo de iudicia practica
in illi particulare in judicium practicum de hoc
fornicari non sequitur esse et fugiendum ex mala
et prohibita, Ebriietas et multo modo concupiscentia
sit indeg non opponuntur hi et similes errores
Sed ut malum, ut sic fornicari et prohibita
licet non hic et nunc fornicare
Non quod hic arbitrium impossibile ad peccandum
ex pte illus non prae quod alienum de Deo
aut errore aut actualem aliquem ignorantiam particularem
circa agenda aut ipsum in ignorantia quod non
requiritur ingens error et ignorantia ad peccatum

dly cum [illegible] ad Vatic. voluit ad oe petrus in illo
p. verrore ad tyranna falle predicyt effectu
dos inconsideras [illegible] attenta et munda
notitia de notorij ideoq; à retrahendo pto.

OR. 1a Examinis et facti hoc pecat Vallat ex
ignorantia t et ipse dicto errore ta predicti
quod speculatiu tes vaty q" speculatiu pendey tu
lucem ad [illegible] ad oe ito petrus volitij ex non res
pirayar iudicium alij falsi ab eloq Gab. Ocha
quod veriel et. paray. j. ex RR a. Molina p. j. q. B.
a. 2. et 3. et q. 6. a. 2. Lef. l. q. 2 Sur. et Fish
Dub. 4. num. 18. et 19. [illegible] ex illo Luc. 22.
Serny [illegible] cognoscit Vatic. [illegible] et Jacob.
4. [illegible] bonum et [illegible] Ito et ibi enim expressa
constat hoc aliquid vg [illegible] et reclamante
recta Conscia et actuali Intentione [illegible] finitheresij
et particulari prudentia [illegible] iudicia et malia producta
oiscursorij expta. Ergo

Ergo adversarium
contra [illegible] Rolinum quod [illegible] peccare pto
horesij falsi [illegible] laborare hoc iudicio
haeretico, vg. Quarto hic et nunc e mi fundamentum [illegible]

Respondent Diversos abesse in Cath. diu peccat
speculativo errore ac proinde haeresim, qui de praed.
certe speculative falsum iudicant, vel de facto ad n
[illegible] Cath. multos furores adesse errant et facto
iudicium vid. n et hunc de libi curandum, furari
libi bonum et nunc, ipsa ordina et quia id praeter
dicit [illegible] docet, quod speculativa iudicia
Pope tal generalia, et particularia iudicia
[illegible] nec ipsa sententiae prudentia et consilia apud
[illegible] Cath. furari et volenti [illegible] fla ad
istis indicijs impedit consistere opposita indi
cium errant quod abest ad propos. Mas hoc
ea sententia sed ipsa ea non loquendi aliquid nunc
iudicare, quod debeat furari aut fornicare diu hoc
sit bonum absolute ac quod si peccatum et in ipsis
errant et haereticis et quia [illegible] quia catho
lici in se dicit quod nulli peccare et significant
peccare volente iudicare hic et nunc, quia
non bonum sit comedere, salbe inandum et carni
delectabile furari fornicari et hoc iudicium
nulla ex parte detrahunt praedicta speculativae

ad pr. mdcum sterm et Confe. no 06. Confir. 1
hoc Doctrina ex 2 art. Vasti Concilij quod
mysd. Stante ~~Conf~~ Scia plenitudine et veste in illa
ex valles ad pris oppositum, error. Abs d si
recta ratio d recta vallis d error. Confir. 2 ex
peccati ex pulsa nulla laborat ignoria aut error ex ipso
ex d industria peccat fieri dicitur Tacitum ex cadebatur
omnis cadit. ex fieri et ex naturalibus peccatis et
licet h forsa peccatis ex pessime tuariis tu dicuntur ex
effecta sua.

Conclus. 2 Regulari Log. et facto de pdm procedit
si d error aut ignoria facti matrio aliqua inconsiderata
adeq ordinare seq procedit ffus aliqs in illa ad quis
petu da lois Rad d ex ut experia testatur si ex peccat
vrq ung fatis expendit pdi gravitatem magnitudinem et in
commoda d tu rotis hoc inconsiderata dr Error, tene
bra ignoria aut fuitat et ad sacra trinit. et Ayle
appellari to certet Vatis supra ubi et contendit tale ffua
ad tud regulari Log. pt et Dp sua lei prote quij ad gluiet
petud.

Con. 3ta Quamvis regul. 3ª contingat peccari
ex ignoria praeterita attu tamen ad actum aut
ex mala ei nexum ad oe. p. dum in ex. ple illus
Sechus si peccat absq. praevia ignorantia, considerem
liberis potestas pro arbitrio peccare ius habita
non arbitrij sed Valli impossibile ut peccet quo
tempe Deus illum mirac. perfecte penetrat aut con
sperat natura id ad pena allium id consequent ea id
deterrant ita ut. pro prima Conclus. Sancti ep. S.
Aug. in illud Psalmi. Desaudiant in infernum universi
vivi, nisi abscondere illi peccantes et non illi qui
nolunt emendari probat id ex generali. Decis. gl. sup.
tract. 2. part. 2. q. 1. contra Patry. ostendit et
tamen ex ple. Deus aequali p. via propositione aut
praedicat aequalitatis id ad inaequalitatis. Deinde ne
dum post Vallas pro libertate alterabunt eligere
altro neciato probat 2º si ex mala re. Deus
ad peccandum aliqua considerabat cum id a peccando
retrahere poterat et mala considerat cum id ad
peccandum poterat attrahere tunc Deus Vallas id id libera
quoad specificam id pro prave deserendo peccare
eo tempe quo Vallas deberet tamen ut

enim, illuminari, inspirari efficaci ad bu operandum
consequens vidit Concil. Trid. sess. 6. Can. 4. ubi dicit si quis liberum
hominis arbitrium a Deo motum et excitatum nihil cooperari
assentiendo Deo excitanti et vocanti ut se disponere et parare
ad obtinendam justificationem possit, anathema sit. h. d. Concil. Trid. sed arbitrium si velit dispondere
et liberatus specificari et consequi posse peccare
et per potentiam illa inspirata et cognitio et illuminatio et motivis
retrahentib. a peccato indicat Concil. Trid. ad obstantes prohibia
vinculis cognitionis et retrahentib. a malo quod et allicientib. ad
potendum posse bonum peccare.
Sed contra id et quia Concil. ex s. Script. Proverb. 30. ubi
ait: Sic errant qui ex natura et passione peccare ont dicit
insipientes stulti qui et apostolus videtur exprimere cum dicit
Rom. c. 1. et 7. et alibi, cum peccat ignorare ea
quae agit et incontinens dum peccat a bono, se sicut is qui fit
et contemplando qui sicut is qui dormit. David s. Psalm.
l. m. 7. peccatum mentis et remisit. c. 1. ubi quid, quare scires
id fuit sub potestate. Respondet quia volunt id statim subintrare
volunt scires, qui latet quod intra id. sed ita id statuit tale n.
id qui vere et ex voluntate opere certi qui bonum est nominatur
ex illo damnat. Cor. qui imprudenter non solet alicui illum
inconsiderate aliquid peccant id imprudenter agit et impru-
dentia
Ergo ita sine ora poe accipere in Deum id Ecclesiam

vid. Regul. Moy. quis Moles expresse videat Moy. &
petro de Sy certa mala per pestem & plerumq; non sunt
obnubilant Eccles. et Ecclesiam.

Rex p. Louis B. Triduana admittendum ad errorem sul
tia dicti dicti auctoris, alij a. error illiterae, alij morum
illa d. spiritu dicitur hic attinebunt et hoc pertinuit
pp augenda Vba p. Christ. dum petrus appellant errorem
ad petrum dicit recedit, dicit aberrat a recta regula ho,
nestatis et hoc sensu dicitur error et hoc sensu dicitur error
ad eum sere modum quo aberrare dicimur a via recta
quo et Jesus Sanctus David inquit erramus sicut oves
p. perijt et Isaia quinquagesimo tertio dicit nos quasi
oves erraviumus Ad Cap. de ep. est. supra
ed. p. peccat dicit ignorantiae ut p. peccat p. p. p.
nis ut dicit ignorantiae vid. p. peccat ignorantiae
indicet p. ja impedienda opera et peccat ya peccat
contra Spiritu Sancti et Dictamen prudentiae.

Sda.

Lo Demon. ho et potum poit ed
Cad altrius.

Conclus. j. Demon d. multiplicto Cad ori petis

et nisi indirecta ut docet S. Th. q. 80. a. 1. Nisi
aliqui obiciat diab. ferib. esse corpus solidum, sicut
in quo ipse cadat et q. nunc stande aut aspere loquendo
alloquitur nunc pendit et quod contingit sagit quod ac similib.
actib. homini ad quod trahere videtur. 2do Plerumq;
ad quod illicit intrinsecus commovendo humoris
spiritualis aut vitales quod sunt idonei ad speculandas me,
dranke imaginaue corporales concupiscuat appetitus sensitivus
et reliqui pulsat ad consensum in id ad quod appetitus
propendit.
Verum singula sunt pura et venialia aliquo mo
et facto efficiat Demon a dubio. Affirmat
et Aug. 13 negat S. Th. q. 80. a. 4. Nisi probabilior
hoc certum est quod Demon non potest vires ad peccandum necessitare
ga, potest effectus exterior sensibilis et libertas in agendo.
Non quia Demon potest vires privare usu liberi et ad peccandum
quia Demon agenda necessitare ut videtur et in objectis hoc
tu veritate fiunt ab hoc usque necessitate.
Corollar. 2da Dubius modis potest unus homo ex caa
moralis petit alterius per suggestiones consilium exemplum
quod tu mo non potest unus alterius ad caa peccandi nisi
suggestio usu strauer liberi et arbitrii in male agendo

Ego Per origine generandi propagacionem quo
mo pot Posset in posteros et laici exercere et
odire in utris, nationis existentes speciali quadam laici
petra transcendit et quo infra.

Corollar. 3ia Petra unus homo tope et alterius homi
nis laici predicti caa pitis qa unus homo tope cooperat
et in illo actu ad petra praeter exemplo huiusmodi
concilio.

Corollar. 4ta Respon. eiusd. homi unus petra tope
et alterius pitis caa nunc finalis et in ipsa furar
per Quintpotam fornicacionem nunc effrena inpen
et mensalis ut in indentio occidendi inpat adulter,
bi. Dovio prima radicat. caa inpendi
coterum petrum ovum in uxis. et gene effrenamente
et sulcobia quemadmodum ex s. fragt. possum colligi ut
i ad Timoth. 5 Ledrg ovum autem et capitulum
et Ecclis 10 multum eis petr. sulcobia et
effrenata et Gesua sunt et inde ex petra capitalia
Ipsa vitiant et caed singula sing. sint mortalia
Ex vitiumq committant petra et deinceps illis
Vidkar 1. Th. 4 80.

Vtrum Deus sit Causa peccati.

Haereticis tot antiq. and. erratis, ut videre d. Bellarm. Bell. ord. de Amissione gratiae et statu peccati. l. 2. Deus inter causas effectes ita peccati numerant et plausibile dicit audent, ut ning proprium de Dei opere Deus peccatione quae conversione d. Pauli et infra Deus d. solus faciatore ut fiant peccata p. et alibi fieri adeo, ab ultimo ut fieret Deus ipse, creasse hominem ides ut peccaret ing. hoc occasione ipse offendendo iustitia sua ita a. in deque dicunt, Deus impare puta et induxere, impellere, necessitare hominem ad peccandum nihilominus licet ea, qui apud eundem Deum omnes homines sit gratia, fiant, Deo iubente et impellente tamen eadem Deum id ad peccata sed opera bona et iusta ea, ad hoc fiant intentione praeta a Deo ex fine bono non tamen statuant haeretici Deum peccati auctorem et causam, atta negant illum posse peccare, nec a. ut et nos Cath. admittimus, ei, qui ad causa l. auctor alicuius actionis, ea ipsa sed et enumerari agens tamen illius actionis ut patet in arib. nostris, quam certe Deus d. auctor et causa non tamen ipsum illarum ter Deus mereri, et ad

Author [illegible] nec tu in ipsa
dominar videns. Quia haeretica hac opinione
[illegible] ponendur obiectis infra.

Conclus. ja Deus ipse non potest peccare et de fide
et demonstrabilis [illegible] ex Psal. 1 et [illegible]
in oib. operibus suis. Rom. 3. et ex [illegible] iniquitas
apud Deum absit. Joan. 1. Tenebrae in eo non sunt.
Ratio est Deus est ipsa summum bonum et suprema be-
nigna bonitas [illegible] peccare non potest.

Concl. 2da Deus nec monet nec directe adhortatur
peccare nec ad id necessitat ita fides prima
[illegible] 5 [illegible] ex Psalmo 5. quia non Deus volens iniq-
itatem tuam. Jacob. 1. Deus intentator malorum
[illegible] ipse a nemine tentatur sed. tentant culpa
in tentatione probationis. Ex quo sic licet dogari
si Deus non tentat nec tentare culpa et multo
minus monet directe nec vult ad peccandum sed
contra. Ratio est, alias nolle et monere [illegible] equivalere ad
illud si Deus non nolit, nec potest nolle peccatum
tale Ihon 2. et peccare et nec monet ad peccandum
nec potest. 3da Deus potest ex gratia [illegible]
Ita ja ad [illegible] liberandum [illegible] non potest [illegible] ad

quia sua voluntas a Deo necessitari non est ab libera et
mere passiva, tum quia Deus infert sua voluntati necessitatem
non agendi contra illius voluntem et consequenter non faciendi potest
cum hoc potest repugnet voluntati divinae.

Ob. 3. ia Deus et proprie ac vere causa efficiens primarium
omnium potest, ita ergo et Deus videtur quia Deus potest
si vellet impedire via pedis quae tum impedire non nolit
et consequenter nolit prohibere rem tum idcirco Deus
voluntaria et primitus quia illa non fuerit impedire, non
videtur ad causam aut primarium sentit potestatem
prohibendi, neque ut et potuerit et debuerit illum non
prohibere tamen in ipsa obiectio dicta.

Conclus. 4ta Deus vere et proprie concausa immediate
et physice ~~[illegible]~~ effectus positivus ab physicis
dominandi praemissis ita certa et ~~[illegible]~~ Thomae et Scotum
contra Durand. cum quibus urbem regens Dei an
causa immediate concurrere ad primarium effectum
potest in Philia regis Dei concausam vel ad ipsa
tale opera eadem praemissis ideo tota physica actio
quo ~~[illegible]~~ ipsa ipsos ~~[illegible]~~ adeo non libere in ~~[illegible]~~ capit
velle furari aut occidere cum dicit aliud in vigilia

libere continuat gratia. curaret, regaret phy-
sica illa entitas aois, voluntas in omnis c.
ea etiam nihil Deus immediata causa a qua effectus
dependeat, qa illa voluntas in omnis elicita a Deo
et simul Ens physicum et independens, et Ens a
participatum et Ente, ergo et cum libera agere
illa cath. voluntas a vigilante et exercet, nisi immediate
cum arbitrio concurrente Deo, tq caa prima.
Coactus. 5. Tertio: Deus immediate concurrat
ad physicum actum peti, ipsi tu nullo modo
Directe, indirecte et cum dicit, et Author aut
Caa Effectus peti, malice moralis ita Fides Catholica
contra haereticos profectos a Bell. cit. similis ta ex
testimonijs sacra scripta. pro ja et 2da Concil. Gallati, tum
ex illis Deut. 32. Deus fidelis et absq ulla iniqte.
et Joan. 3. petrus in ed n. Ecce Homo in Concil.
sess. 6. Can. 6. Pestinovia St. Sess. videantur apud
Bell. cit. Tol. h. dub. 6. 4. 9. punctu 1. Quibus ja
Cumulus Deus fecit bona et malum Ecc. 1. peccatum et abom
et odit, nil odit Deus eorum quae fecit sap. 11. sed Deus
odit de peccatum tu illud sapio it. Odio sunt Deus
impiu et impietas eius et Deus peccatum et fecit consequenter

nec d Dey Caa l author. Scrip. posset in Sc. Script. Le
Dey ulisse, et se verissime quinque oe petm tuy re sibi
valde odiosa atq d ipse Author sator eiusq et ultor ut
pulchre fulgentij Cuncklis a. tyranni d pinxe in aliis quod
ipse Author l impulsore d admissu. Probet ad
Pesim Log. tu in moral. q in artificialib. Compositi
ad sit absolute vocari essina ea qy, nd sit l addynata
Caa totiy compositi l arte concauta sultam pti qualis
cuund. compositum qtenus aliq sit concauta pti
illorum moalis, atq ut sopiy superta d indicatu, oe
factum d quoddam Compositum morale ex physico adu
f omissione actu physica, et moralitate f actiali libertate
atq Caund. praeuie et alia f duelsi Dey sit physica contra
actus physici q dn petm tu nec d nec dici jd ac sc. author f
pti absolute f malice moali pti maiore tuy certa et
infallibilem Regula tradunt Logici qua et vulgaris om
gentium mos confirmasse videtur, nd imaginis q quipiam
d q tabellam pcit, aut colores tengavit q d imaginis
made p q colorib. induit figuram, et apta lineamentorum
dispositione d imaginis frate.

Ubi jo. Ec. S. Script. in Ney. 16. ubi praecipit Dny lenei
ut sacrificaret Daniel, 3 Ney. 12. dedit Dny sum

X

mendacij in ore omnis prophetarum. Psal. 114. Con-
vertit Deus cor eorum ut odirent populum eius. Exod. 7.
Ego indurabo cor Pharaonis. Rom. 1. tradidit eos
Deus in reprobum sensum.

Cum S. Bernard. Gregor. Aug. et alijs ex coniugi
stipite Domonij (hoc improbitas in sacris scri-
pturis vocatur) Dei tuae gratiam hanc Regulam
servandam ed. ut pristine explicetur.

Ad 2dum Ab idea Dei Caa d. author sui peccati ge
neraliter efficit actum physicum voluntatis aut alterius
potentiae sub substantia h. et nere tamen cui actui inest
malitia moralis, hoc sito primaria aliqua potentia ex
sese et Deo tamen Caa ita ad omnem actum physicum con-
curret immediate efficit cum hoc eund. actum sub
substantia h. et nere. Deo itaque liberi arbitrij author.

Hoc tamen quod libere efficit aliquid ex parte conferens
efficitur ex ipso ad ipsum necessario conferuntur sed Deo
libere efficit actum quod in genere efficit malitia
quod ipsum inseparabiliter conferuntur, adeoque Deo efficit
peccatum quod peccatum.

Ad Tertium Respondent DD. in varie
abeunt opiniones ab. conatur explicare quo fieri pos
sit ut id quod Caa et author alijs peccaminosi nihilominus

Sed hoc dici petit autem profectum si actus sit ab
intrinseco natus à quo n. Dei libere agere et ad
separi naturam ut d. Divus Dei principium quidem aliis
sunt non probabilis. et nisi sufficiat ad respon-
dendum nisi ordinem appetitum quem tradit Scotus
et alii quos sequitur. dist. 129. C. 7. et Gabriel. h.
d. 1. q. 7 ad 2dum. Juxta quos dicendum d. C. et ap
tradit liquet. Duplex dicit ordinis genus causarum
nuncupare arbitrium vero respectu suorum quorumvis
moralis actus ab honestorum ut pravorum, altum d.
genus causae physicum ~~et~~ altum d. morale. ph. respondet
item duo dicit generis effectus vid. para physica in-
litas honestas, intrinseca actus effectus et unum actus
extrinseca ipsi moralitas libertas actualis ipsi proge-
nus quidem actus ab accidentalis actui illi in genere
Nam spectato honesti moralis aut moralis pravitatis
ad moralem honestatem aut Deo opposita pravitas ad re-
spectat ad actum effectum qui physice procedit ab arbi-
trio creato per necessitatem reflectat ad illum spectandum in
genere moris qui arbitrium d. causa moralis et libera
ex quo altera illi solum ad causam petit qua petit
mala moralis et quia in qua respicit petitum d. causa

moralis quatenus cum d. Deus arbitrium creatum
ad actum Deus physice concurrit ad eadem physi-
cam in qua potest ~~et~~ negare tu dicis eundem causa
moralis ~~et~~ naturalis dependat et physica ac proin
nulla mo. pt. his causis pti. ex ipso quod d. causa co-
operans ad actus p.q. mentiendi libertate moralis
tem d. n. cooperari Deus ad actum libertatem insi-
ciam volendo d. multa a. ~~et~~ prohibet ne libere exer-
cerant actus mentiendi cuius indum velit emittere
adeoque sit causa principalis quod mentiendi ab arbi-
trio nec procedat quod porro Deus d. ut causa mora-
lis ~~et~~ tantum ut naturalis effectiva cooperatione causa concurrat
ad actum pti. lis confirmatur quia saepe fit ut
bona voluntas cum affectu odii quod initio d. libere
adeoque ~~et~~ solum ut causa physica, adeoque in somno p.q. eliminat
~~et~~ prorsus liberate continuet ac postea tamen causa
physica ~~et~~ et moralis conferuat affectum odii quod
cuare capit tu physice quo causa affectus odii ab
initio d. fuit moralis aut moralis natus ~~et~~ pu-
re physicus ita postea accidente libertate voluntis
praeter physicam causam subdit d. moralem et
malum affectum tu cum voluntate mea ad affectum odii

ad cooperari Deo etc, neq' aliud generat in indto et
aliud in progressu et fine quod num. id libere exercetur
quare Deus cum volle mea influit in eund. effm prod
cit spectatur in gene naturae, ut a. spectatur in gene moris
et obsequio aeste dicimus cum Tary. Quickel et alijs
Deum ut ea nisi causam physicam actus illius, ut a. Coopa
tor et Autor dicat necesse est sit eiusd. causa moralis
ut est impossibile, ergo dicti id ——

Ad Difficile ad 2dum Argum Neg. Ant. Nam sicut Deus
videt finis author et causa finis petit, ita etiam est physicus
in quo est petendus et causa tota physica et qua eiusd. est
et causa moralis non eius petendus fuit sed morale autem
moralem tuq' quod fundum supponat nervus regend
pers sui causalitq' causa moralis quales nequa petit
regang ex Deo sed ex solo ex affectuing.

Ad 2dum ibidem neg. Ant. ex Bonel. ita quod aliqd
conferat ad actum physicum ex substantia sumptum ipsum quas
pradet ex peculiari causalitate et modo alicuius causae tunc
necesse est ut id quod ad actum conferat efficiatur a
praecurrente causa ad illum actum concurrente et solum
efficitur ab ea causa quae concurrit ad actum sub illo
peculiari modo causalitatis aliq malia petit et sicut

[illegible] ad actus peti absolute [illegible] solum
quod procedunt à causa moralis, sed à causa concurrente
quod [illegible] matrimonium ad actum physicum peti procedit à Deo
solum ut à causa naturali et per concursum naturalem ut dicunt
ab agente et causa naturali fit ut talia peti consequantur
actus physicus ut potest tribuere Deo ut causa et Autori.

Sect. 5.ta

De Peccato Originali.

Peccatum originale sic dictum quod ab ipsa origine hominis
Naturalis contrahitur et certe ipsa ab ipsarum origine p.
Adam in alios derivatur. Tametsi dari in hominibus
certis et evidentes ex S. Script. considerent et Ecclesiae
Traditione constat atque eius. peti tamen indagare ita
difficile et intricatum sub. [illegible] rationes ut dum
immerito D. Aug. C. Manichaeis Pelagius c. ita ipso
se videri, Antiquis p. originali peccato nihil ad ad
producendum nocuisse, ad illigandum secretis, p.
Nos quia obiis tacta Christus, ait. ex hac [illegible]
[illegible] primo, qua Naat ors homines in ipso
Adamo peccasse dicuntur iuxta illud ad Rom. 5. Omnes
enim peccaverunt, et Apostolus [illegible] ait ex quo ad [illegible]

peccati originis, ut fieri potest, vitandae haereticorum
quorundam opiniones erroneas, aut improbabiles ignorando.
Cath. qui reiecta facilius via sententiae statim poterit.
Vbi 2 breviter est adverendum, quod hoc peccatum originale
in hominis moali quadam aequipollentia ad modum infra explicandum
distinctum a peccato Parentum Adami, quod est actuale alij
peccata et in Adamo unum solum, vel tamen multiplicia
quae specifice mala commiserit. Ut ex hoc
quod ideirco multiplex hinc orirri dubitaretur, etiam
inter Catholicos, etiam inter Cath. et haereticos nid. etiam plura
peccata in nos dicit peccata originalia, cum tamen si unum solum
negatur sit a peccato actuali admiri dicitur nec ne, sed id
utrum peccatum originale quod omnes et singuli ab posteri in
ficiunt sit illud ipsum actuale peccatum Adami commisit in
paradiso, dr. n. peccatum quoddam habituale respiciens
ad actuali Adami delictum, detentum in oib. hom. Sunt
numero dicta, an n. unum numero peccatum orig.
a quo omnes peccata dominantur peccat. p. Ista et similes
quae nolis dicuntur —
Ut ergo nolis dicuntur peccatum originale dicitur figurale et
metaphorice proprie et vere peccatum, Adami culpa
imputabilis ad nostrum ed, et idem peccatum dicitur mea pena,
filiorum de pena culpa ret. dicta a pena longissime dicta, nam

culpa eis nolentia et sed ~~[illegible]~~ nullus constat poenam
et pœna immortalia et contra Dei voluntatem et illet
culpa et poenam à sola Beata Trinitate profecisti, à
Deo u. hæpaqua et pœna eis à Deo et mors, tra
tus pœnæ et mortis ius ipsa Christi pœna quare ei
disputamus de facto Christi, utrique nil tale assignandum
pœnæ tum Eadem Sacra.

2ª 1ma

Quomodo omnes Homines in Adam peccarunt?

Conclus. 1ma primus Eui generis Parens Adam
cum mandatum Dei transgressus fuerit sentiens et
mysteria in qua condictus est, sibi soli peccavit
soli generis soli Christo Deo et eius Matre propitio
in ~~[illegible]~~ tota et singulis Adam tunc peccando transfusit
veri nostri Deum p. m. g originale de, et g neg
quitq ex illa posterile contrahit, adeoq abes ufi
ctus et primo momento sui conceptionis in ultis
matibus qui ideo ~~[illegible]~~ pœto Christi veri nostri naturalis et
culpa infaust tunc ac tuetur reddatur g pœnæ pœtor et

ergo Deo et filij via et proprie sit gratia peccatorum
damnio. Hoc conclusio ex fundis Concilij pro fide
tida et fide definita in varijs Concilijs profectis
Trid. sess. 5. decreto de peccato orig. vbi simul videt
decisum Christum et orig. peccatum infantum, ex quo, ubi, et
à quo, et qua ratione in eos transfusum et ab ipsis con
tractum videt et plurimas haereticorum et praesertim ex
quorum incautas opiniones in Concilijsque via damnan
quam ita Pelagianorum et ex ipsis sunt Sa
cramentarium Albigensium, Albanensium, Anabaptistarum
et Zwinglij ergo non facire Christum in illud ad
Rom. 5. quod Christus intervenit in mundo
hi negarunt nullos infantes Adami posteros contrahere
peccatum ullum mortale aut veniale sed orig. qui infanti
sint coram Deo Adami posteros.
Ergo solum et paucum ex dat peccatum originale ab
Adamo transmitti in posteros infantes non omnes
sed ex sunt filij parentum infidelium, ut filij fidelium
parentum in utero matris eius nullum contrahere peccatum
sed coram Deo innocentes et iustos.
Ergo sunt quorundam Cathol. opinio erronea dicentium

in Jusante secunt concepto & nato nihil inest, proprie
q dicti pti. Rase tere fort Jusante tu conij in
pto q tale dr fm quid fuit addit. quae ors
opinionem Justi refutates et vim conclusionis
probatae vide apud Bell. l. 4. c. Italia pti
in tom. 4.

Conclusio 2. Omnes posteri Ae peccarunt
in Adamo illud ipsum actuale pctm q Adamus commisit
et in posteros transfuit non nisi et proprie ut fili
Adamo per Jusantis unoltrius fuit pctm q Ada
mus commisit, quia Ae proprie dicta rao voluntaria
neque Jusantis sit nam ipsa voluntas et quidem
appellant interpretatiua superos capta luminis radii
quid nobis solum innotescit ex revelatione Dei et
Apostolorum SS. Semiter hoc conclusio ex
illo Ap. ad Rom. 5. Per unum hominem pctm in
hunc mundum intravit et ita per omnes mortes pertran
sit in quo (uno homine Adamo) omnes peccaverunt.

Ad 250. Illa cu Adamus fuerit
totius sui Gnis moralis caput recte ipsorum
tius sub substantiali circa observantia mandati
transgressione praecepti Dni, in qua sibi dati

legit, quia ipsi conferry in pœnam & transgressionem illius
precepti fuerit et filiorum & posterorum conferry
in quibus filius pro legitimè ~~[illegible]~~ indigitat
filij in qua pœna patris pro in eos exercebantur
legalis, non filij id in ipsis parentibus obligari, non
pactis et conventis et Dominorum indpendent in his
ad tempus et tempus gestant filius in suis conferry parentum
sed debent fuerunt & Adamo in statu originali existente
expectari Dei pactis et ad posteros pertinent, natij
fuerunt in gratia et reputati mandato Dei obedientes, ita
illo credente et obedientes et postea in illo credidisse
et inobedientes fuisse dum sese Concessio natis patebit
ex sequentib.

Conclus. 2ia Dictum quod nos in Deum commisimus
unicam illam inobedientiam quam ipse violavit precepto
prohibente esu fructus illius arboris et certis pactis cum
Adamo ab illis inobedientia parentes commiserunt in quibus
nos peri commisimus nec aliud quam inobedientia pœnam tota
ducitur in posteros et origine. Ita constat et certa
in Theol. Licet olim a nonnullis in dubium fuerit
vocata. Ideo si ipsa ex alias in magnis dissentiunt
forent plura pœnas originalia ex Ecclia non cognoscit

nid in Infantib. singuli unum contra damnata hæ
resin Melanchonis Lutheri et sequacium. 3do
Quia posteri Adæ non peccarunt in ipso Adam primo
illud q. in ipso et q. ipsum vice eorum gerente tropo
grepsi sunt præceptum q. Deus imposuit non Adæ solum
sed simul posteris illius legato in ipso repræsentatis
Quod comiserunt in Adam Infantes et posteri alia
Adam aliorum parentum prima prohibita inobe
dientia negare volunt Deus et præcepta illa
quorum hæc extra prima fuerunt transgressiones eorum
imposita parentibus tui generis nisi infantes
et consequenter ex Infantis non contaminando alia macula
q. maliam nisi solius primi mobis quo Adam ex nove
gnus posterorum generare voluit et generando fundus
vetitum sibi et posteris in ipso.

Conclus. 4to Ipse unum numero primum
actuale Adæ q. transgressio Mandati et ab vetito fuit
hoc quoad Adam primum ob: posteris q. in illo peccare
runt et quoad eos nunc primo quasi in gene
ra filii Adam solum Adam dnomnabat actualem peccatum
sive et ori et singuli posteriorum q. Vero et ge
nuina Deiq. ex quibus actuabat primo peccantes in

illo, cum illo, et quia illud ipsa contra alios publice declarat
Salmeron. Cap. disp. 46. et quintus ex illo ad Rom. 5. Omnes
peccaverunt et exempt gloria Dei et Rom. 1. in quo
omnes peccaverunt, quae utraque Concilia opponunt Pelag. et
infantib. vidity Concil. Mra. coronad. - Pelag. cons. Certe S.
Hieron. illud Osee 6. Ipsi sicut Adam transgressi
sunt pactum meum, ibi Prevaricati sunt in me, opponit
et Pelagianis. quia cum Adamo in paradiso peccaverunt omnes.
et illud Gen. 17. Masculus cui praeputium carnis quae circum-
cisa non fuerit, interibit anima ejus de populo suo quia pactum
meum irritum fecit, id est alii Pelagiani verbum,
quia testamentum transgressus est; uti et istis verba ad
Rom. 5. opponit S. Fulgentius l. de Incarnatione. 17.
et 15. de infantib. et addit, quae ita ergo, in primus in carne
vinculis orig. peccati, dicit in quo potuit Infans e divino testamento
Dei transgredi, nisi illo transgressus in quo omnes peccaverunt, et antea
nati sint, quia se ipsos peccatis non potuerunt. Idem et S. Aug.
l. 16. de Civit. c. 27. ubi et opponit illud Hab. 2. 18.
Prevaricantes reputavit eos impiis. Ad dicit Aug. ubi sed
lex, ~~dicit~~ nec Prevaricatio legis quo pacto non erit lex legem
in plebem prevaricantes reputavit omnes potuerit terra?
nisi quia omnes legis alicuius prevaricatio fuit ei aliquid pacto

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Hoc Concil. doctrina R. Pontif. videlicet Confirmat, et approbat
Trid. Sess. 5. Can. 3. ubi dicit peccatum Adami originale
si quis hoc Adae peccatum originale unum et propagatione
imitatione transfusum omnibus inesse, unicuique proprium, aut proprium
ea omnibus negat R. R. ipsa Cath. Eccl. illud docere
probat Dicit. 90 Salm. Ratio generalis Concil. brevis est, quia
quia quis transgressio ea fuerit solius Adami peccatum et peccatum
soli tamen voluntaria applicatione et peccatum ipsum
propagatum et posteriorum et eadem ei voluntaria non
prestitum. 2do Quamvis proprium sui Conceptum
sunt non dicunt id quod incommunicabile multis quia
tamen non dicimus id quod omnibus singulis sibi proprium
unicuique tamen alio modo quo id quod convenit omnibus soli
quia quod aliquid illi communicatur deinde quia
quando non actuale peccatum Adami singulis proprium
id affirmamus quia tunc id tamen multorum
Deus et Cois appellant Parens et propria unicuique
et Italy Italia vocat patria propria, quia cum aliis
Italis id commune, posset id transgressio Adae
singulis posteris dici propria, id proprium opponitur
improprio significandum ons et singulis proprie in Adamo
peccaverunt.

3 dd

Quidnam peccatum originale?

Cum ostenderimus ex Adamo posteros peccatum orig. contraxisse in eo, Adam peccavisse et ab actuali Adamo posteros denominatos fuisse peccantes, inquiremus et ipsa peccati originalis natura atque nimirum, idem ipsum actuale peccatum explicare, et alias etiamdum quo ordine posteri in ipsi adhuc matris utero existentes in illo peccatum denominari possint. Et utrum dib. unicum sufficiat nunc originale? Et an n. magnitudo ita proprium sit originale et in singulis sint singula numero distincta ab aliorum originali? Tria in ea sunt plures opiniones peccatum imputabile Catholicorum, peccatum naturale Calvinistarum simul et infelix haereticorum, nasci, esse et talem simul et infelix haereticorum, nasci, esse et talem nri bonis esse carnem de virtutibus et vitiis thes. 85. sentiunt, peccatum originale ex ipsa concupiscentia appetitus sensitivi, naturam inclinantem ad malum et a litterarum praeter illorum, planum est peccatum orig. ex ipsa substantia nata sua, sed

filialem Dei sors post peccatum Dei a Diabolo transformata
ex imagine Dei ex hera imagine Diaboli. Et antiquis
autem Patres quam asserebant peccatum originale ex
qualitate quadam physica superaddita scilicet quadam
a corruptione et morbo carnis proveniat dicunt
potest demonstrari ex officiis. Dicit S. Th. Pl.
etiam post Trid. censet hoc esse improbabile ita illaqui
immersisse peccatum generis humani, quod omnes
posteri ~~omnes~~ in ipso commiserunt ex ipso originale
cum eam incurrunt. Nos breviter selectis primo
opinionibus falsis et minus probabilibus postea ad
veritatis magis consentaneas nobis probabilior videar
sequentibus assertionibus statuemus.

Corollus 1. Peccatum originale ad ipsa substantia corruptio
ita omnis catholicorum contra Pelagium et Zabria opinione
illorum qui probat alios Pelagianos Salm. Tract. disp. 4. c. 2.
sed gravius est quia ex opinione Pelagii sequitur primo
aliqua substantia ex se nata, qui fuit Socrates Manichaeorum
sed sequeretur Deum esse Authorem peccati, Deum esse authorem
ex substantia sequeretur Deum non esse per se deffectum
eam assumpsisse nec enim spec. ac numero non esset
resurrectura qui viveret per n. ora non substantia in hac

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ad Cui Vol. Ad probandum quod peccatum orig. ad peccatum
s. Thom. d. 40 concupiscentia ac fomites manere quidem
in se sed non manere in Baptismo quod communiter
dicunt peccatum orig. quo nolunt exterminari asserunt
Henricus Q. 13 n. 7 tr. 3 q. 1 quod
respectu ad suam causam efficientem Ita ipse quia an
Bapt. concupiscentia sic connotatur cum peccato orig. Sed
dici adhuc imputari in poenam. Hoc quando Baptismus
peccatum respectu ad suam causam manere, post Baptismum
negatur concupiscentia a peccato originali et proinde
non dici amplius imputari ad poenam nec hoc Baptismus
peccatum cum id solum respectu ad causam manere amplius
ut respondit Ethnicus in Collegio marmaticensi. Cui
respondit Ofendit a Valentia.

Conclus. 7. Quod Originale non dicitur aliquid positivum
qualitas vitiosa qualis corpori infantis adhaereat, ita
quod certum hoc quod dicitur quod non dicitur aliquid
dicitur. Sed est in eo Author peccati sed in Deum aliquid
Creatura sed est a Deo quod Henricus falsum et absurdum dicit
dicit quidem Raes pro hac conclusione vide apud Bannam
Scot. n. C. q. 4. ubi Franciscus Gremit declarat
quod sit illa qualitas in qua aliqui peccatum orig. constituerunt

Corollary 4ta Quemadmodum idem numerus originalis
actualis Adami sit, et ipse simul et posteros tui
filii caa denominabit peccantes sed applicando
quod precedentibus, atque numerice idem sit multiplex
in omni numero generandi et habitualis peccati originalis
ale et singulos denominat filios et proprie peccatores
immediate iniustos et non quia habent peccatum quia aci
piant per actualem illum et originale et cum eorum actuali
peccatum tu cognoscis quod n. dependamus de ipso
habituale et ita quidem ut ad unum numerum
et singulis inest peccata originalia singula quorum
nullum sit plurium. Dicendum igitur et consequenter
ad actuali peccato Adae habitualis peccatum
et proprie ad Adam in posteros derivando
et transfundatur, infantes denominando filios
peccatores fluit a peccato illo actuali reddendo et
peccatores, sed in sensu tuo esset causa effectiva
in a. filii, Corollario hoc quod numerica causam
orig. digite (nam relinquit ipsos ex precedenti
peccat.) cent entia s. Adam et eorum
cas. ades Bell. Val. Vazq. certa causant ut manifestum
evidenter in fide ex diuersis opposita opinione Alborti

Diyy et Amb. Catharini arbitrandum putem orig.
et in singulis unicum numero idq; ex illud ipsum peccatum
q fuit in Adamo actuale; hanc igitur opinionem et
erroneam ima haereticam cum contradictorium definitioni
Sess. 5. Can. 3. ubi hoc habent: Siqs hoc Adae peccatum
q omnis unus et propagatione transfusum omib. inest unicuiq;
proprium et Sess. 6. C. 3. Adeo nisi ex merito
Adae propati nascerentur non haberent in eo
Spiritum q ipsum deo conciliant gratiae unitatis
contradant, et his alijs rebus varia deffa pro Concil.
ura Lovanii et eorum duorum sententia refutanda
tempus praefati Auth. qe tradunt peccatum originale
et ab Adamo in omnes ex Scripturis

Ad

Concilium ait orig. et mortale omib. infantib. et ex Ecclesia
eorum proprium, uty unum numero peccatum actuale
Adae, qui soli in eos propagatione, neq; unicuiq; proprium
peccatum. Quid unum illud Adae actuale in Adam
qui q peccatum contractum et pene perdit, uty
Trident. Can. 4 et 5 ait, nihilominus singulis Infantib.

[illegible] condonari omnia ipsis inspiciens quod ab
Adamo contrahuntur quod ut [illegible] contrahendum sit
[illegible] nem. idem petendum illo actuali [illegible] alioq
idem nem. [illegible] posset fuisse deletum et postmodum
[illegible] delendum quotiens [illegible] baptizatus [illegible] Gotarus
Orellus. &c. [illegible] Sandius 1. th. Vbell. et alii
pro Conc. procad. citatum et originalium [illegible]
Distinct. sit plus probabilis, ac praeiudicium [illegible]
[illegible] et [illegible] opinione [illegible] Cyrij
et Cath. haereticae ee et a [illegible] reprobandae
Prima pars probat ex Paulo ad Romanos
quia [illegible] magna cum [illegible] probabilitas [illegible]
Secunda pars probat tum ex [illegible] habet [illegible]
[illegible] Theologorum [illegible] semper viros Cath. ad [illegible]
[illegible] partem [illegible] Trident. consentiunt [illegible]
[illegible] Rom. in [illegible] [illegible] Theologis huic opinioni
[illegible] a Bellarm. Targ. [illegible] allata [illegible]
[illegible] solum quae videntur [illegible] sententia Cyrij in [illegible]
a nobis refuta et [illegible] [illegible] adumbrat quoda
alia [illegible] erroneae [illegible] ad [illegible] haereses

digna sit mittenda sua fruer sua quale quale pro
babilitate. Ad auctoritate quam attinet, ipsa sententia
ex presse ampleditur Salmeron supra disp. 37. in Epla
ad Rom. 4. et Trid. Concilio confuit et ex officio
cum alijs ~~et historij~~ acta et canones concilij, in diligenti
recognoui, et Iacobij a Graffia, et Andreae ex
dod. Frid. Fabri egit Regis Lusitani in suo ope
Orthodoxae explicationis l. 3. cont. Flacianos, paragr.
4. cum hac. 4. quinto. Ex ita profecto in nobis esse
peccatum originale ex in ipso Adamo fuisse actuale.
Eand. sententia Dom. Soto ex ibidem Trid. in suis
sentis l. 1. de nat et grat, c. 4. ait nihil errori
pertendere quamuis ipse ad id sequar, horum sane
~~[illegible]~~ triumphorum ~~[illegible]~~ nulla alia ex recentioribus
dicendi opinionis adsipulares sufficere nobis deberet
dictorum ne doctrinam illa condemnaremus, ne
cum ipsis Tridentini confuerint ex utrique Iudicij illis
~~et~~ habendis erit coteris pariter in alijs de natu et
fertu verborum autem. Quinto fuit et Fernandus Topeta
Concilium Lovanien. Academiae a. 2. de fide Cath.
cont. Calvinum disserit scribit a gloria dei probabitur

quod illa cad. transgressione Ade tot ipse q
infantes dominetur propriè peccantes et non
fecerit propriè peccantes, Eandem q. sentiat pia
iudicat Pferg, probabile certe Joannes Sales
et Regina vera epistola Numer. 1.2 cap. 82.
Ad alia contra illa opinione ex Trid. petita Respon
deri ab adversa pte post Bellarminum et alios ad
adversitet Trid. hanc ita liquido loquitur et
pte orig. habitualis non improbabiliter et solo
pte habitualis actualis Ade et posterorum peccatum
venerit in illo. et declarat et docet Salmeron, ut
ad oia argta pm in primis dicit pte illa ad Adam
pertinere non, prout adversarios ostendere Trid.
loquitur de actuali peccato in intuendo pte et mul
ta ab actuali illo deficiendi habet. pdis
in Tridentina Trid. de actuali pte videatur loq. et illud
dicte Salmeronem pte ipsa Grammaticali Verborum Struc
tura satis indicatur. Actuale non illud pdm in
Jesu quod mortali non improprie et nec quidem
fuisse in omnibus et singulis inesse, et universis ad proprium
peccatum contraxerit prout procedendo partim ex singulari
obedientia solutione.

Non ad pte et tota pte

propagationem dicunt poet Tridentinum decreverunt
illa ad petitum quas de propagatione ipsius peccati loquuntur
et loquuntur de propagatione generatione sua infantium
contrahendum quidam petitum ac si Tridentinum dixisset.
sicut actuale hoc peccatum ex origine mundi et Adamum
hoc non nale putabat putabat Pelagius et ita pro
pagatione ipsum naturale generatione ab Adamo transfusum
non propagatio est. Sed dato et negato
ejusmodi Tridentinum loquitur de infantium peccatis
"et hoc transfusionem indicat, tum
peccati propagatione et illa propagatio peccati inde physica
respondent poet illa propagatio peccati inde physica
et moralem ut quis physice propagatio exigat
numerica multitudine rei et propagatio fiunt
fit in propagatione rei ab hoc ut tum stet necessere
et difficile contingat in propagatione morali alterum sed
ex ipsis opinamur eand. numero fra mere et, mere sue
cessive propagari sine transfundi in desa numero
ipsa et propagatio dicunt et efficit ut revere
et in bonis et malis moralis eand. num. ab adu
interiori transfundit propagatio dicunt in adu introrum
et ipsa exemplis traditionis S. Th. q. 87. a. 3 et q.
93 a. 1. accomodat ad modum traditionis peccati originalis.
sic et eand. Condemnia dignitas S. Petri in omnes successores

transfusa et propagata ab Adamo, ita et Regia
gente dignitate in posteros, tanta cum laude dicit
post Adamum se ipsum actualiter peccare, et
in ipso, et ipsum, et cum ipso posteros omnes generis
humani peccare, adeo ita Adamum sua actua-
le peccata continuasse ac mortem propagasse in ipso.
Ad 2dam dicit post Tridentinum illa voce; Illos
indicasse originale, actuale, habituale sibi in
sit sed antecedentia dominandi, cupiditatem pessima
sed mortem imputativa negligentia et bestial
meror ex morali illius peccati natura convenit ac gen
morali erga ipsi inter singuli illud commiserunt in A-
dam cum voluntas in petendo repudiata et voluntas
vera. Quod ac idem actuale peccatum Adae sit ob
oib. dici coe et proprium singuli supra et applicat
cada. Ad 3tiam Respondeo post coe Adamo et cetris
peccatum actuale sicut condonatum Adamo ipsi, quod id
commisit in propria persona et ex sua penitentia
Adam sicut illud et cetris ipsi in Adamo per
cataracham condonatum et deletum sicut alem gratia
Remedium vis sacramentum Baptismi.
Ad 4tam ex dicit apparet praedicta Augustinus de et peccatis
Semperia stile peccati originis prorsus evertant, et tenetur et
commiscant, quis ut sepe id dicit ma tenetur sit magis probabile

Et asserit numerica originalium defectu iusta
numerum sufficientem dari posterorum. Dico
Numerica defectum, Ita ainto. Eadem specie
iuste dia originalia in singulis reperiri certum est.

Conclus. 6.ta Cessante addendo ad Author vel probabile
et petit orig. habituale et in singulis infantib. et numero
defunctorum, sed nil aliud est primaevam iustitia originalis
et eam judicat ordinem ipsum ad eam primaevam
et probabilis et originale habituale ad ejus reiiciat dictum
ab illo primaevae prior est Vasq. disp. 3. c. 8. ubi
refert plures authoritates Becan. c. 9. q. 6. Bellar.
et alios, apud quos eorum opinione applicata et probata
vide posterior pars Curielis q. 83. a. 2. dub. 4. Salmeron.
supra, Ita et Carentia originalis Justitia solum est Eadem
poenae ne et contra Legem Dei etiam si potest a Deo iusta
vindicta infligitur. Confir. sm probabile sentiam et
iusta adversarios ut et primaeva oppositio inter habituale
personale petam modale et inter gratiam sanctificante
Eam et absolutam potest in dono sibi dari posset, et nec erit
talis oppositio inter petam originale et originale Justitia
ad hoc ut distinctae efficiatur a nostra gratia sanctificante, ubi
in prima parte ostendimus, et petam originale non esse

[illegible] tum causa primo gradu in via Originali;
Quatenus in quo [illegible] consistit essentia peccati originalis.
Et probabilius dicitur quod peccatum personale peccatum habitu
le quod vocant peccati maculam in anima inferius dicta et
consistit essentialiter in privatione gratiae sanctificantis, sic in
entitatica quatenus moralis dominatur, respectu adultorum
le peccatum physice quidem praecedit peccatum actuale moralem
praecedens, et ipsi anima certe voluntas immediate
inficiens, ita originale quoque habituale peccatum essentialiter
consistit in habitualitate moralem emanante statu culpa
relicto in infantibus post physice illud transactum ~~[illegible]~~
~~habitualem~~ peccatum actuale, a quo dominatur et ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ peccatum, habituale tum originale cum prius et
nominant peccatum consistit in quodam emanante post
physice transactum actuale peccatum reatus non pena, sed culpa
quia in momento conceptionis infantium reperitur in eis
quoque inferunt, quod relictus fuit ex actuali illo quod
quisque infantium commisit in Adamo, et a quo ob
[illegible] unum numerum reatus singulis singuli quia reatus
culpae quae unus contraxit, et alius et independens a
reatu quod contraxit alius cum non unus baptizatur corpus
solutus a reatu et a macula sibi propria solummodo
datur. Infantium tum alius infans non sunt baptizatus

reatus sunt et maculam retinet, porro reatus nonest non
nemo contra aliquos reatus istius culpae, quae orig. peccatum
dicitur nec est reipsa dictum ab ~~contra~~ habituali gnoscendo
illa macula multiplici ergo ab iniquitate ut ait S. Aug.
removere postea transiit peccatum actuale, nec ergo ab habi-
tuali ut ipsorum a Deo ut infans in conceptione contraxit
ut ex eod. accipienda sunt infantibus gnoscens reatus
culpae averso habituale peccatum macula tatis peccatis inquit
gnoscens et ora vitam coincidere cum inordinata
illa et corrupta dispositione habituali sed dicendum.
Anima infantis in qua S. Thom. q. 82. docet consistere
peccatum orig. habituale ergo ex hoc tum colligit nec est multum
timendum censura Bellarmini dicenti quae Trid. definire
peccatum originale esse aliquid consistere in privatione in tota
originali nec ut. quod ~~consistit in~~ Trid. definit. sed
tum privatione gratae, et in tota peccati
originali optime tum aliud est peccatum orig. contra Bell.
ita Bellar. disputantur quae et consulat si vis plura
et peccatum originale sive capiat. Quia ut dubitare videnda
est peccatum originale sive capiat. Quia ut dubitare videnda
est peccatum originale inficiant?
Restat, quinam usum boni peccatum originali inficiant.
Omnes ac solus Adam fuerunt per ordinariam viam
conditionis naturae. q. 1. seminale utriusque sexus commutatione

gignuntur, nec ex speciali privilegio Gerhardi ut B.
Virgo ita cons., ex quo deducit Maria dum S. indi-
guisse privilegio quo preservaretur a cori necessitate
contrahendi peccatum originale ex ipsa vi filiae concepti
nisi fuisse liberam ab ea calamitate cum S. fuerit
progenita via ordinaria.

Sectio 6ta.

De Peccato M. et V. et Strigibus.

Veniale potest in ista concursu Salvam poni
S. Aug. Amb. et plures SP. dicto solet ex
jo proprie pro culpa quae venit sit offensa Dei
et pena et se merentur supplicia, neq. et
de se extinguitur amicitia Dei. 2do Impro-
prie et hoc idem dicitur uno modo pro venali
et vocant ex eventu hoc et pro peccato ex facto
consequi veniam ex media additis remissione or-
dinata a Deo quo facta S. Amb. l. de paradiso
et ora pula et mortalia quantissima fieri
venialia ex idonea poenitentia, alio pro veniali
ex sua ut vocant caa. p. pro peccato ex licet in se grave

sit ac dignus æterna pœna, procedit tamen ex aliqua
causa quia licet non excusset opus à grauiori malitia
malitiam tamen aliquatenus allenuat ac quodammodo excusat
aliquo modo et ita probet occasione veniæ delicti
impetrandæ à Deo offerso ex quo aliquo modo causa
illa probeat occasionem compassionis & peccanti
hoc fecisse et quidem mortali quia fit ex ignorantia aut
proximiore tamen veniale quamuis peccata veniali
indicat Dominus 1. ad Timot. 1. fuisse sua aliqua
grauissima plagiademias aliaque crimina quia fecit ex ignorantia
culpabili sequens Culiam Dei atq; ex opposito Deus ydem
Sabbat quia fecit ex malitia vocant iniquem in ignosabilem de
reaq; indignam ex quo pronuncit Deus.
aut errorem ex quo peccat ps. ad indignadem et odium
impia illud Psalmi 35. quia dolose egit in conspectu
ejus ut inveniat iniquitatem ejus ad odium hoc loco agit
de veniali quidem in profundum agat proprius Materia
huius peccatum tractat s. th. à q. 88. usq; ad
89.

7.ma

Qd differat mort. et ven. pecm.

Conclus. prima Peccatum mort. differt à veniali
ex sola Volunt. Dei statuentis tales differentias
ex ipsa rna rei. Et ex ipsa conditione operan-
tis quarum alia intercedere ex parte obi-
ecti materia aut ex parte modi gravitas et alij limites
recte rationi repugnant Dummodo advertant ita cen-
tes scholasticorum post S. Th. q. 88. a. 1. contra
antiquos quosdam et RR. Hortt. dicentes nullum
peccatum ed quod de facto rna sit mortale veniale
a. f. Qui sint dicit talia ex Misericordia Dei nolentis
illa imputare ad eterna pena qui alioq crimina
de se merent. Est et Concilium Cont. Gerf.
et pencit aliquis Cathol. apud Vatic. disp. 142.
c. 1. quicunque affirmarunt dari quid. veniale
quod. peccatum sed ex rna verum ex ordinatione tui Di
extrinseca volentis ut talia peccata eternis puniantur
pena alias illa promereri dicit. Probat con-
clusio p. Ex. Matth. 5. ubi Christus ex ipsa rna asseru
docet quandam ed iram prava Qi parat reatum gehenna

alia quæ rectius potest ~~[illegible]~~ quod cæt. p. ostend. et Matth. 13.
et Luc. 11. loquens de varijs pijs peccatis quorum maiori
ex parte evanescere prob. et ostendendo alia ipsorum peccata
ad lenia comparat ea ad culicem et festuca alia grania
ad camelo et trabe et Eccliaes 19 dicit, qui spernit
modica, paulatim labitur. item. in
modicis. et Prov. 3. in multis offendimus omnes.
Secundo dicit, Inde noscere quod ad offen-
sas et sese graves quæ ad humanam amicitiam tollendam
sufficiant et mereantur vindictam attinent alia ex.
ad hoc insufficientes et indigni poena grani
Ideo dicit de offensis divinis nisi ipsi sint divina
amicitia Dei omnino tollendam ed sua. et ita vera est
nisi qui dicat verbum Domini offendere proximum
~~[illegible]~~ tollit Deo odium adeo ut solubre amicitiam Dei
Corollar. 2da. Inde alij citati ex S. Th. in
dicunt veniale ex eo quod alia differe a m. p.
et hoc sit contra legem, veniale n. in contra sed modo
quod lege id in alijquo fieri non sit, in aliquo fieri, nam
Christi velint et veniale id sit contra sed prout lege illa
de conservanda pacem et servanda amicitia Dei quod
generalis finis a legislatore intendit non loquuntur

ya p. v. ne opponit legi Amicitiæ Dei in subjecta
Jedaica sic a. volueriunt illi Authores, y venale abso
lute loq. et in rigore ne sit usque et proprie offensa
Dei ac potest ipsi ming effectu y mortale et y ne
sit proprie transgressio nec proprie contradicat pe
nes nos proceptis alieni Juris aut huic sabbati
rato humano tunc improbabiles judicant et contra
rato humano tunc improbabiles judicant et contra
usitatu t. Scripturæ ac patrum modum quemadmo
dum habet Decaeadorum judicia non multa requirunt
in sacra Scriptura pecula prohibentia aliq veniabo
nabo ut Leviticus 19 Non mentiemini, et Lucis
nabo ut Leviticus 19 Non mentiemini, et Lucis
19. Nolite velle mentire et mendacium assuetudina
illius ne dabo y veniabo mentiet propriè transgre
dietur ita proceptis obligantia et et in minimis
caveamus a mendacio prop. a. l. voluit mentiri propriè
transgredi prudens tamen ne phy Consilij (non lon
pilium ne ex perse loq. ne potest) ac pia fieri ex
tra proceptum Eius rei et indicando remoti Consilia
authorum totum adhuc peccaverunt veniabo, quia
hic remotus et male facto contra dictum
recto Consilia prohibentis male fieri, et p. Consequ
ne contra Legem Dei quod Consilia intimat. Cogit.

ya de ed veniale potest in forma meretur proprie dicta
punitiva, dam, et cui veniale peccant et proprie
res possit a judice infligendo aliq. n. et ingle pum
vindicta inf. de transgressionib. legis radeant et inobsevat. legis.
Ubi Christus Matth. 19. dixit si vis ad vitam ingredi serva
mandata qui peccat tm veniale, ingredit ad vitam, solum
mortale est ingressum coelorum impedimentum et justi etiam veniale
peccant et in eorum mente servantur mandata, sed et qui di-
cit Deus fecit legem et consequens contra illam si faciat ut
Confessarius illo tempore, ita qui dicit me peccare non servabit
legem tm veniale peccat servare totam legem
Dei qui obligantem ad observandam gravium ex quorum
obligatione pendet salus anima, non a. servare qui obligantem
ad vitanda peccata venialia et ideo veniale peccatum
non prout est contra Dei legem peccat qui ea obligat
strictè ad caveanda modica.

Concluso. Gia tm veniale et mortale versantur circa
diversas specificas materias circa dicta opa
diversa differunt spec, ita cois et certa, quidem
et alibi dicitur ya dicta opa conferunt et ipsis mortaliter
tum se considerabit dicta spec fiunt ed veniale. ac obscu

verbum à petm dsta spei, à pdo furti nuij obli
Et multo magis à furtis centum aureorum.
Conclusio 4ta Dna veniale & mortale per se
sunt idem spec obm, eandemq; mam probabiliq
a differunt sed ita dicunt q 4 c. 9. Cuniel
sphone. et indicat dictq; disput. 144
n. 5. Ego autem d. Dicto m. nesciant in ead. mam
cui v. nil habet rade quia fundet aversione ab ulti
mo nisi expressum in deliberate aut gatem mae,
atq; maior aut minor mam de deliberate d worsti
tuunt dicta mamlia spem Eng, solum mamlia
intra eand. speem Eg. d differunt spec veniale aut
mortale si haant idem obm. ma. probo qa abstra
hendo à deliberate maior, aut à maiori quilibet
mam Si quod q. alius supponing petm furti mortale
q. alius est veniale et a contra d multum pd affirma
ri differimus iuxta prodicta pda d nesciend cofea
cidem proprij obm species, mis. prob, qa species et
liberatio et gaudii et solum differunt plus magis et
minus ac pende stat ad Circumstantia Quid hoc a. d
mutat speciem iuxta s. Th. 2. q. 7. a. 3. ad 3.
et q. 18. Art. 4. in Corpe ubi expresse ait, Circum
stantia qua tollitur aliquid in rogata et parua gadile

id dispensare speciem peccati sed augmentare (diminuere
potest) ut S. Th. q. 88. a. 2. art. m. et v. differre
genere. Et id in alia materia probabile, (recte ei respondet,
aliqua peccata ex ipso genere suo, ex obiecto venialia
(leuia ut verbum otiosum, aliquid n. ex obiecto suo ad mortalia
(grauia ut Mattheum.
Obiect. 2. Mortale id mors aeterna et aversio ab ultimo
fine, Venniale regnum, sed tum diuinitus dicitur mors G.
Respondeo obiecto rep. Nam ex solum inferunt effectum et
poenam peccato debitam ad speciem, in autem esset
ad mortales utrique eiusdem obiecti necessarij, hoc
2. Dictat effectus et poenam sequitur ex, quod altius gravius
altius lenius requiret ratio et legis dia intra
eandem speciem.
Conclusio 5. Idem num. adeo ita in gra
uis quod nec, inde quod punitione fieri ex veniali
peccato mortale ita probabilius Cortel cit. a. 4. s. 1.
Vazq. dip. 140. n. 3. Ad Bonaventur. Dun. et alij con
tra Aureol. cit. q. q. Ratio, quia ead. voluntas ratio obi
citur. et contrariari dumodo maneat ead. apprehensio
delectabilitatis quod quia voluntas et obiectum quia in actio Conscia

probabile dicet ed tm venale et poten acc
dat spia (vera) erronea dictam mortale. Ly in
sto casu ed nem. adj voluntas est prij actus v. gr.
m. tat. probe quia ne aerte cad. apprehensione bonitas.
Q. nonet Valle ex parte obj. pt manere cad voluntas
quia n. mutatur dictamen Rationis circa geraudum
nant tm id. Ob. Cui fuit circumstantiis respondet.
Adverterdum n. ad ex Cornelio est. patay. 2. plurib.
modis ex ver. fol fieri mort. 1. ex confusa ver.
nonea. 2. ex prentia incidendi in mortale. 3.
ex indeliberata in qua inchoatio adj si nem:
ratea continetur ad opera deliberandum.
Non pt a. ex pluribus fieri mortale praeter ex mina
cupidite aut desiderio qua ex pecc in mortale se ne
niat nisi p aeat si vid. ea sit cum violenti
grave plectitur ut refert Vasq. dq. 144. c. 2.
Ad S. Thom. q. 88. a. 1. ut ergad fieri pot ex venial
mortale in finem nuendo dic pt ed by ut stricte
methaphysice loqde es q ordinarie accidit, ra bri
rarik fit, ut adj inferior voluntas numerice mutatur
qn cognoscitur maior obligatio aut incipit maior
admitta ad obligationem ut monet Cornelio ex paraf.
j. fient a. quodq ex ver. pt fieri mortale pm

ita vocatur ex m. aliqd fieri pt d. infra S. Th.
d. 6. nempe p. subtractionem petita deliberacois vel
cum ex peperta deliberacoe incipit deliberare in obstupi
et cum. ad deliberacois continuat perfecta
deliberacoem omittit

Ob. 6. Ita ex plurib. criminib. speciei sint, venialib.
ctr in unum multiplicata ut pt conflare unum
mortale ratio d, qa collecta sunt venialia ex
fuerunt aut ea sint qd involvit adulterium
sine nec repugnat quod sanctificandi, nec Caet
pond. hoc conclusio d contra improbabile
opinione Glossa in c. 3 pt d. Genia dist. j. q.
opinione omnibus d glossator per obscura verba d.
Aug. q tu dicte explanat S. Th. ccq a. 4 ad j.
Ob. Tui quidem sunt parum fortes ex Thesauro
tonde ex ipso peccabit mort. quod tamen fuerit
ad mam, fuerit mortalis q sub pena mort. Dicit
tuere hereti cum ta singula fecerint parva Mancalia
multi d obis d es q in hc feimij pedum cibi sumit,
pcrebro in malla q quarum comestionem Mna simul
conflata conflat notabilis quidem cibi ad q cum fuerit
quantum peccatum mortale.

Ex Concilio And. Rey. Longey. valde n. distin-
guenda ꝓ hac propositione: multa peccata ve-
nialia collecta accepta componunt aliquid non
mortale, et multorum venialium oba collectim
accepta componunt aliqd sufficiens obm adequatum
ruinę nomine peccati mortalis: primo propositio est fal-
sa ex ꝓte 2da et nova, cuiq; solum respondeo in con-
desuetudine fuisse ad privat, quare prodidit fur qui premit
ex. tertio ꝓ parvo accepto, et tunc habuit velut
pluria parva in posterum furandi et magna in
segregatim prodit. sunt collectim, ꝓ habuit tunc
et à principio et in singulis parvis furti separatim
se laty peccauit mortaliter, quia singula par-
ua procedunt ex desiderio mortifero, furti eius
desiderij externa executio quidem partialis, ideo
in. ille fur singula parva committit ut ex ipsis pul-
uiat ad summam et sit notabile damnum alterius
et illius prauus desiderij adequatum obm sicut a-
ua executione singularum furorum habuit desiderium
illum ꝓ in executione tot postremi parvi furti et
propositio domus illata ꝓ procedendo venialia

id primum complet aliud peccatum notabile summa
redordat, priorem damnorum voluerit ead. l aliquid
illorum restaurare si commode possit tunc committit
nomen primum mort. id integrata ex venialib. sya
tunc primum mult notabile damnum inferre proximo
Responsabit unitio in re gravi quia mult alterum tunc
primari in notabile summa. Consorum, et si in
ipsa executione furti postrem l immemor fuit priorem
l memor habuerit primum propositum restituendi
cum pt commode, aut procedat ira, l talis dig
ex parvis furtis tunc n peccabit mort. in executione
postrem si tum venialiter, ya tunc nec dicitur nec
indirecte intendit aliquibus retinere quod inferre
notabil. pte rei alienae quia aliquibus intendat
inferre aliena ex lanes. Lot. mo respondendum
aliud stata consideratione in de Jejunij et similes
casy et pb. alis loco ex instituto tractari solet

Factus. 7ma Exp. in S. Thom. q. 89. a. 6.
Thomistae putant fieri n pae ut ex adultery his
adhuc orig. pctum primo peccet venialiter aut
mortale aut gravale, alia contraria sentia longe
probabilior et cois fere omn theolorum prot Thomistas

Ratio est, ya videtur incredibile quod tot hom.
his virgeant nulli incepit prius peccare et semi-
plena deliberatione cepit et deliberate effecta
rei n. impossibile est ut aliquis usq; ad David cepit semi
dormienti cui tunc oba fuit gravis maa peccandi
et obediendi quo esset si illo ut potuit
commisit homicidio veniabitur peccabit et in
affectione adhuc et quia Deus semel fuit fundatus
Adversariorum qui improbabitur excogitarunt rationes
et probantur affirmatum quo ho obligetur in primo
instante Dei se ad Deum convertere idq; si fuerit
aliunde eum supernatur justificari sic omittet
peccare mortaliter et consequens primum peccatum
Dei ad mortale. Multa alia s. Th. et p. v.
disputat, et videri potest etiam apud ipsum et
apud ipsi interpretes.

Sda.

De Effectibus peccatorum

Ratione mortis tres possumus effectus post se relinquit
et in hoc pecto s. macula pudi reatus poenae
poenae ipsa, ut seq. patebit.

Con. ina Probent: actuali peto actuale macu-
lar, sicut et ipsa ij macula et moralis et de fide
et de morbositatis iniquitatis ep. Hier. 2. Maculata
es in iniquitate tua coram me dicit Dny. Ezech. 36
infra immunditia menstruata facta est via eorum
coram me. Psal. 14. qui ingreditur sine macula.
et passim in sacra script. Quinq; transgressionibus legis
dicit de pollutio adulta. Ad Corolly.
et moralis natura, actuale peccatum involuit et quoda
moralis turpitudo ac defectus actus ac pia Dei et
ac conspiratio cream. rationalem, et ipsa consequen-
tia et mentis ipsa macula.

Con. 2da. Physice exante actuali peto, remanet
nihilominus aliqua macula hanc ea dimittat autem solum
tollat Deus, ita certa et fide et Lavacrum.
Adverte hanc delicta ex peto reali Macula
coitus vocari a Thus peto habituale à quo et peto
determinatur peto, quemadm à peto actuale
physice actuali peto appellari et peccatum
hinc filio 1. Script. ac fidelium idem sonat horren
ac dii peto, et monere coram Deo abominabile
immundum, in statu peti, in oferre Dei, et ad imitatio, abominatio

Probat id Concilium, imo ipse S. Scripta. Filii peccati
non adquirit Deum post pristinis precare, quia nobis
S. Bern. exponens l. 1. est multis ipse conversionis cor
nec post multa ita concludit, Manent quidem in hoc
hoc e gratia pristina quod manent physice seu secundum
potentiam adhuc, manent postea secundum potentiam
habitualem ut S. David Psal. 50 orat. a peccatis
munda me. Probat 2. Ratione. Quia cum lumine
Fidei constet Deum offendi petit tuis inimicis
et suis in viris Christiane contrahit, et manet ad
iniuria donec condoneth aut alterius tollat
Deum offensum ex iniuria nemo tollere potest nisi
offendit, quia est in persona offendit Deum a
supremum, quod Deus de praesentia nemo prodesse
aut ex Authoritate ipsius potest nomulat, iniuria ex
quo Creditas tollere.

Cor. Ergo Hoc macula peccati habitale ad quia
Dicit habitus ulli vitii relicti ex precedenti
peccati actu physico, nec e alia positiva qualitas
physica Deposita inhaerent lia ita cor et corta
Theologum Contra Greg. in 2. dist. 33 q. putat
Deo ed quia actus vitiosus ex habitu et peccata habitua

le et qua loquuntur. Ergo ed: Macula atq; habitua
le peccatum ex frito donec pectoris extinguitur
infusione habitualis gratiae ut tu vitiosus petandi
~~affectus~~ habitus. Ergo
4ta Probabilius est, hanc maculam spiritu
(N.) habitualem esse aliud quam ipsum peccatum actuale pristinum
ut quod physice adhuc existit quod ab initio
praeterit est, ~~et retrahit~~ adhuc nodo et
egritia adhuc generat in tota iniquitas
offensa Dei donec à Deo nobis dimittatur, hoc
ipsum dicunt et docent habitualem peccatum dominari
non peccatum consistere aliquid in extrinseca qua
ad dominatum moralem quod respicit ad actualem
peccatum praeterit physice per ablutionem à Deo condonatum.
Ita Suarez tom. 4. in tert. part. disp. 22.
sect. 5. n. 10. Vasq. disp. 139. et 2. 24.
et ex ple Bacc. q. 1. c. 7. quis fateatur S. Thomas
disertius, Ergo conclusionis est, tum quia alias ab
Rovib. procissi et hoc dominatum retenta ho
adhuc vere illiqui maculati pecto. Et in hac dno
minatione consistit macula tu quia hoc melius
si nulla ratio alia vide pole applicari 4ta et
cum S. Thoma q. 86. a. 1. nolunt maculam ed principem

aliquis physice pulchritudinis et nitoris / quod fa-
dificantis in dia illi in quo declarare sufficiens
qui in magno pictore sint plures dicta et maiores
maculae quam in parvo, ya quia primum enim peccatum
mortale quaecumque tollitur gratia et conferuntur bona
illa intra dicta ut quia Deus et Ejus pietas non
potest magis tollere dona expedita hominibus. Vy perfe-
cto alter maculat ho in eo actu fructi, et seu
alij ipse actus alij a dicta gratia ab eius, illud enim fie
ri non potest si macula esset primae gratiae.
Quod porro dicunt et peto mort. Nas ide pro
posthac formalia alijcubide et veniali: primis
vid. quia et veniale actuale potest relinquat post
se alij maculam nocatu inquante et qua a illud
Proverb. 20. Quis potest dicere mundo e cor meum,
purus sum a peto. et Joan. 3. si dixerimus quia
peccatum non habemus ipsi nos seducimus. Ad hoc et
macula venialis potest in gratia primatis sit aliquis
nitoris cum nonsplendor si ipsi charitas aliquam
quae vendetur si ead macula a applicanda for-
mata apportione ad macula mortalem, consistente in
nocte denominase refulgente ex ipso actuali peto phy-

sic transacto donec à Deo cuius offensa ad quem
condonata. Hoc et macula peti.

Corollar. 5. Ita tam reatus poenae quam ipsa poena defun-
cti tuncque meritorie, ita S. Thomas q. 87.
Ut ... cum cor loquor de peti vindicam ita nona
pena ... merari non reatum poenae a poena
ipsa ad dei sententia funitis conclusa illos ad Rom. 2.
tribulatio et angustia in omnem aiam operantis malum
et quia ... constat cum tunc intra Judicio
determinare adeoque ad poena obligare cum quem peccat et
reatus poenae aliunde ... eiusmodi operias et obligatio
ad poenam ipsam n. poenam constat ad premium, adeoque
ipsum peti, illam merentur.

Corollar. 6. Poena ipsa alicui inflicta quatenus
... peti potest non quoad vindicta et pie ad
... poena ... propriae ut medicinalis
... poenae ... occasio exercenda poenitentia. Sic Ins
ad ... justitiaria. Poena dei qua vindicta est ex
... alicuius propri ... poena ... n.
poena qua ipsa vindicta exercendi justitia vindicativa
... circa ... vinde rem, non est
tamen poenam qua vindicta subire qui a Deo sabbatie

pro peccato alterius ipsa alterius est, et non pœna proprie
satisfactoria et solutio est pro peccato alterius, ut patet
in Christo qui ipse non redemit, et se unus pro
satisfecit. Pœna vero medicinalis ipsa
proprie ipsius alterius, et quod nullus eis pœnas
quas sunt sic pro aliquis proprijs, iubet Deus
Exo. 14. c. 8. iniungi filijs pœnas sine pœnam
in infirmitate medicamentum, ipsi alterius n.
peccata quas eiusmodi pœnas subeunt filij pro in
quitatibus parentum et subditi pro dominis quemadmodum
Dan. legimus fecisse Circa Haniel 2 regum 24
Mors n. et Calamitas subditorum aut filiorum in
nocentium est rebelli ad parentes aut Dominos
nocentes ~~[illegible]~~ ad filios ipsos aut sub
ditos innocentes respectu parentum et filiorum
a pœna propriae dicta et vindicta respectu eius
autem a medicinalis profecto ipsorum quia
delerent ne ipsi et alii simili peccent. Deus
hoc influit Christe pœna medicinalis ob nullum
quidem peccatum. Et hoc n. tum h. sermo est
constat exemplis multorum sicut Job. Tobie
et aliorum et si ob hoc magis mortes multorum

exemplum (sed ut à peccato preservarent sicut Deo
miserabile captivitatis in corpore sana fortunis videat
S. Th. q. 79. a. 7. et 8.
Conclusione tertia: Dia punitio et mors peccato sicut
poena peccati procedentis ex ira illius Rom. quod
quidem tradidit eos Deus in reprobum sensum
Ratio illius quia se. 1. spectatur sub suo statu
(frate pp ad propriè dicta poena alterius peccati
ida S. Th. citato. a. 2. Prima pars est certa,
2da pars est Cajet. Schol. et probo quia propriè dicta
poena infliguntur per culpas propriis et personales et ordi
et executio justitiae vindicativae ad poenas quae poenae
(sed ista punitio ordinatur ista culpae vindicta
et consequitur Autore illius Deus, qui est solum vindex
Deus est author alterius peccati, et quia sit causa
concurrit ad causa 2da ad physicum actum peccati ipsa
tot Dei concurrat ad illicitae vindicativae executio.
Siquidem ipse est quia Judex et vindex scelerum sic quia
Causa prima et creator cum 2da concurrit ad actum
physicum peccati. Confirmatur: propriè dicta poena ab
alio infligitur per culpa et voluntate patientis involvitur
ex eo cui post S. Augustinus l. de fide ad Petrum scribit

s. sh. a. ct. et a. 6. eiusd. q. et prima pte
q. 15. a. 6. na ab eo q. criminis rei d. et in
nullo p. indeg regulae potest ut quibet pdm tam
sm mate q. ut frtes peccant. simpliciter involuntarie
directe aut indirecte si q. loca s. scripturae
et Patrum videntur insinuare non pdm de poena
aeterna, sed ea intelligenda de pti d. sm se, sc sm sui
antecedentia, comitantia, aut subsequentia: q. sm p
ratione, aut sm fama de apostatis. l. alias no
stris dic et copi.

Quaest. Quid Peto mort. personale, dds aeterna
poena cag. damnatos, aeterna damni. q. consistit in prima
trone visionis beatifica, aeterna pena q. consistit in
omnibus tyrannis utrag. d. interfine infinita co ipso
q. aeterna d. interfine a. simpliciter d. infinita quia
ita loca quae primat d. simpliciter finita q. omnia
sensibilia sm se ut ad gente caa finita et recipiant
in subo finito. Poena tri damni sm gd. p. et
pte obi, pt dri infinita quae primat Beatitudine
infinita obiua, ita Cri post S. Thomas q. 87.
a. 4. et 5. Addit Becc. c. 8. q. 6. Nec
debet quide pt mat. interfine infinita poena pti
et id de pte ita d. finita ut minor sit quam

in Dijore mereat mereat ingla illud Deus punit
infra condignum.
Oriclus. q. Etsi Ven. pto. si sed dbt eyterne
infinita .. obna pona, p. Deus ta punieth obna
pona quodlibet veniale cui mortale coniunctum, ergo
etsi venale, quia quod sit sine culpa remissum dummodo
eiy pona in hac vita nondum fuerit soluta, ita Cois
cu S. th. cito. d. 5. ad 3.m Prima ps patet quia
pona infinita ad se proportionata culpe finite
quia ad veniale. Ad 2.m ptis Ead est, quantum mortal
ponat quantum culpa, p in eo q mortale cu mort.
et simul veniale ad hu remisso manet culpa in ultimo
et pona. Ad 3.m ps proter ea quamvis ille mat
ponat in infas pona p. Viali, tal voluntas pond aqua
Deum ad ei satisfactoria ad hoc a. repr, et pona pti
mean in grea et valtrie, et cu damnati in gehenna
pond in grea et Valtrie ut in purgatorio
fit et ei pona ebr p gito vey. quamvis sic
culpa dimissa mag abstinent; hoc de ptis.
In Lectio S. Dotepdi an Prandium
sine vtg abstinencia.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST